BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
12
8 H B
3

TERENTIVS,

A M. ANTONIO MVRETO locis prope innumerabilibus emendatus.

Eiusdem Mureti argumenta in singulas comoedias, & annotationes,

quibus tum correctionum, magna ex parte, ratio redditur, tum loci obscuriores explicantur.

BIBLIOTECA
ROMA
VITTORIO EMA

Ex libris Maximi

VENETIIS. ∞ DLXVI

TERENTIVS,

A M. ANTONIO MVRETO

locis prope innumeralibus
emendatus.

Eiusdem Mureti argumenta in singulas
comoedias & annotationes,

quibus tum correctiones, tum ex parte,
ratio medendi, tam locis ob-
scuris explicatur.

64.8.89

AL DVS

VENETIIS. CIↃ DLXVI

M. ANTONIVS MVRETVS IACOBO SVRIANO PATRICIO VENETO. S. D.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

QVIDNAM *esse causſae dicemus, Iacobe Suriane, cur, cum omnium uoluntas, ipſa duce atque impellente natura, dirigatur ad bonum, tam pauci tamen ex hominibus ea, quae uere bona ſunt, conſequantur? tibi quidem in primis facile id ad explicandum fuerit; qui cum ceterarum artium ſcientia perpolitus es, tum in philoſophiae ſtudio ita excellis, ut cetera quidem tibi communia cum multis, huius tua quodam modo propria poſſeſſio uideatur. ſed tamen, quia nos quoque neque umquam alieni a philoſophia fuimus, & nunc maxime, uel uoluntate noſtra, uel rebus ita ferentibus, philoſophamur; quae nobis hac de re cogitantibus, ueniebant in mentem, ea breuiter hoc loco, & ſtrictim aperiemus. Quoniam igitur, quae naturalia ſunt, in toto genere ſunt; & haec boni appetitio naturalis eſt: fit, nullius ut hominis ita ſit deprauatus animus, quin uel ad id, quod bonum eſt, uel ad id, quod ipſe bonum putat, conſilia, cogitationesq. omnes dirigat ſuas, quibus autem impediuntur plerique, a magnarum praeclararumq. rerum adeptione, ea quattuor fere eſſe animaduerto. alij enim iudicio labuntur, idq. dupliciter; ut aut, prauis opinionibus impediti, praetermiſſis rebus uere bonis, inanes quaſdam, minusque fructuoſas amplexentur; aut, cum recte ſtatuerint,*

quid sequi debeant, aliys tamen id, quam quibus oportet, quaerere insistant uiis: alij constantiam, perseueranciamq. non retinent; sed cum & ad ea, quae bona sunt, initio animum adiecerint, & eas ingressi sint uias, quae, quo ipsi tendunt, ferant; postea tamen, uel difficultate rerum deterriti, uel sua leuitate distracti, conuertuntur alio, & uel ignauiae sese dant, uel certe urgere id, quod principio sibi proposuerant, desinunt: alij denique, cum & uere iudicent, & satis constanter in eo quod instituere, pertendant, uirium tamen imbecillitate & inopia, consequi ea, quae uolunt, non queunt. harum omnium rerum grauiora exempla ex omnibus uitae partibus sumere est. sed ego nunc illud exponam, quod me hoc tempore in hanc cogitationem deduxit, ut in eo explicando, ad id, quod mihi proprie propositum est, mea paullatim delabatur oratio. cum enim mecum Suriane in animo reputo, qui fiat, ut hac tempestate tam pauci sint, in quorum aut sermone, aut scriptis liceat imaginem aliquam antiquae illius Romanae orationis agnoscere; reperio, huic quoque malo eas, quas ante dixi, subesse causas. Primum ita agresti aliquot ingenio reperias, ut, quae in facienda, excolendaq. oratione sumitur, omnem perire operam putent: alios, qui, quamuis in ornate loquendi ratione studium ponendum non negent, non in latina id tamen, graeca ue lingua, sed in ea, qua uulgo utimur, fieri censeant oportere. atque illos quidē merito possit quilibet, ut amentes aliquos, stupidosque, contemnere: horum uero peruersa opinio

ita

ita iam per omnem Italiam peruagata, quasiq. profe minata est, ut innumeros praeclaro iuuenes ingenio, a studio earum linguarum, quibus omnis humanitas, omnis doctrina elegans, omnis antiquitatis memoria continetur, abduxerit; periculumq porro sit, ne, si hoc malum radices agat, quae semper propria Italorum laus fuit, ut soli ex omnibus latina oratione perite ac scienter uterentur, eam qui sustineant, nõ multi in Italia reperiantur. Alterum uitium est, quo transalpini multi (fatendum enim est) laboramus: quod, cum in latini sermonis elegantia excellere pulchrum putemus, non tamen fere callemus, quo ad eam itinere contendere oporteat: itaque de nostris pauciores hactenus, quam uellem, exstiterunt, qui se ad Ciceronis, Terentij, Caesaris imitationem componerent. peruolutabant sine ullo discrimine omnes omnium scriptorum libros, & ex omnium commistione uarium quoddam & multiforme, pro suo quisque ingenio dicendi genus effingebant: pulchriq. sibi ac beati uidebantur, si eam consequerentur facultatem, ut de rebus propositis uerba fundere, animiq. sui sensus qualicũque orationis genere ad alios perferre possent. ergo in Gallia, Germaniaq., qui celeriter & expedite latine loquerentur, (si hoc modo est latine loqui) innumeros; qui bene ac diserte, uix unum aut alterum, haud ita pridem reperire potuisses. Nã illud quoque, quod tertio loco posui, nostrum non paucis impedimento est. Semel rectam uiam ingressi, uel relangueſcimus, uel, mutabilitate quadã, minimis ple

runque momẽtis ab ea deducimur. Indecorũ esset, de me ipso praedicare me: sed hoc sine ulla uanitate affirmare possum; quo minus aliquam loquendi scribẽdiq. facultatem consequerer, horum mihi trium nihil obstitisse. semper latini sermonis puritatem magnum quoddam et praeclarum bonum esse duxi: semper eam ex illorum, quos supra nominaui, eisq. finitimorum scriptis, uelut e purissimis fontibus, hauriẽdam sum ratus: neque me uel debilitauit laboris meus, uel a suscepto studio ingenij mobilitas auocauit. uires mihi, ne id, ad quod toto pectore ferebar, consequerer, defuerunt. quod potui, in eo me continui, ut illorum, qui hac laude floruerant, libros diligenter euoluerem: quo uirtutes illorum aliqua ex parte, si minus exprimere imitando, at certè intelligendo consequi, & commonstrare olim adolescentibus meliori natis ingenio possem. ac, quoniam Ciceronem summo tot aetatum consensu primas sine cõtrouersia tenere, ab ipso autem Cicerone Terentium optimum latinitatis auctorem nominari uidebam, incredibile studium in eius poetae fabulis collocaui, ut etiam, crebro repetita lectione, ad uerbum ediscerem. nuper igitur, cum eas Paullus Manutius, uir eruditissimus, & in hac latine loquendi facultate omnium iudicio singularis, denuo typis suis descriptas emittere pararet; egit mecum pro familiaritate nostra, ut eas accurate recognoscerem, adhibitisq. ueteribus libris, iudicioq. etiam meo, perpurgarem ab ijs mendis, quibus illas aliorum quorundam negligentia, inscitia,

audacia contaminasset. feci libens; tum ut obtemperarem auctoritati hominis de me optume meriti; tū ut aliquid nauarem assidue, quo studiosorum labor minueretur. non auderem hoc dicere, nisi mihi conscius essem, uera loqui. tantum effeci, quantum si alius post me quispiam effecerit; erit, cur sibi serio, qui huius poetae studiosi sunt, gratulentur. Hunc meum laborem ad te potissimum, Iacobe Suriane, mitto, tibiq. dedico, tum eximia tua praestantiq. uirtute ac eruditione commotus, tum quoniam, ex quo in hac urbe ueterum scripta interpretari, constituto mihi publice stipendio, coepi, tota me uestra domus admirabili quodam amoris ardore complexa est. erit autem hoc munus tibi fortasse minus utile; qui iam dudum in philosophiae penetralia receptus, non ita saepe demittis animum ad haec leuioris operae studia: Hermolao quidem, & Georgio, fratribus tuis, modestissimis, studiosissimisq. adolescentibus, non inutile fore confido. Vale.

TERENTII VITA, & de tragoedia, ac comoedia non pauca, ex Aelio Donato, & aliis.

PVBLIVS *Terentius Afer, Carthagine natus, seruiuit Romae Terentio Lucano senatori: a quo ob ingeniũ, et formam nõ institutus modo liberaliter, sed et mature manumissus. quidam captum esse existimant. quod fieri nullo modo potuisse, Fenestella docet, cum in fine secundi belli Punici & ante initium tertij natus sit, & mortuus; nec, si a Numidis aut Getulis captus sit, ad ducem Romanum peruenire potuisse, nullo commercio inter Italicos & Afros, nisi post deletam Carthaginem, coepto. hic cum multis nobilibus familiariter uixit, sed maxime cum Scipione Africano, & cum Laelio: quibus etiam corporis gratia conciliatus existimatur. quod & ipsum Fenestella arguit, contendens utroque maiorem natu fuisse. quamuis Cornelius Nepos aequales omnes fuisse tradit, & Porcius suspicionem de consuetudine per haec faciat:*

Dum lasciuiam nobilium & fucosas laudes petit;
Dum Africani uocẽ diuinam inhiat auidis auribus;
Dum, ad Furium se cenitare, & Laelium, pulchrum putat;
Dũ se amari ab hisce credit, crebro in Albanũ rapi
Ob florẽ aetatis suae; ad summã inopiã redactus est.
Itaque e conspectu omnium abijt Graeciam in terram ultimam:

Mortuus

Mortuus est in Stymphalo Arcadiae opido. nil Publius
Scipio profuit, nihil ei Laelius, nil Furius,
Tres per idem tẽpus qui agitabant nobiles facillime.
Eorum ille opera ne domum quidem habuit conducticiam;
Saltem ut esset, quo referret obitũ domini seruulus.
scripsit comoedias sex: ex quibus primam Andriã cũ aedilibus daret, iussus ante Caecilio recitare, ad cenantem cũ uenisset, dictus est initium quidem fabulae, quod erat contemptiore uestitu, subsellio iuxta lectulum residens legisse; post paucos uero uersus, inuitatus ut accumberet, cenasse una; deinde cetera percurrisse non sine magna Caecilij admiratione. et hãc autẽ, et quinque reliquas aequaliter populo probauit.
quãuis Volcatius de enumeratione omniũ ita scribit:
Sumetur Hecyra sexta ex his fabula.
Eunuchus quidem bis acta est, meruitq. pretium, quantum nulla antea cuiusquam comoedia, id est, octo millia nummum: propterea summa quoque tutulo adscribitur. nam Adelphorum principium Varro etiam praefert principio Menandri. non obscura fama est, adiutum Terentiũ in scriptis a Laelio, et Scipione: quibuscum familiariter uixit. eandem ipse auxit. numquam enim, nisi leuiter, se tutari conatur, ut in prologo Adelphorum.
Nam quod isti dicunt maleuoli, homines nobiles
Hunc adiutare, assidueq. una scribere:
Quod illi maledictum uehemens existimant,

Eam laudem hic ducit maximam: cum illis placet,
Qui vobis uniuersis, & populo placent:
Quorum opera in bello, in otio, in negotio,
Suo quisque tempore usu' est sine superbia.
uidetur autem se leuius defendisse, quia sciebat, Laelio et Scipioni non ingratam esse hanc opinionẽ: quae tamen magis, et usque ad posteriora tempora ualuit. Q. Memmius in oratione pro se ait. P. Africanus, qui a Terentio personam mutuatus, quae domi luserat ipse, nomine illius in scenam detulit. Nepos auctore certò comperisse se ait: C. Laelium quondam in Puteolano kal. Martij, admonitum ab uxore, temporius ut discumberet, petijsse ab ea, ne interpellaretur: serius tandem ingressum triclinium, dixisse, non saepe in scribendo magis succesisse sibi: deinde rogatũ ut scripta illa proferret, pronunciasse uersus, qui sunt in Heautontimorumeno, Sati' pol proterue me Syri promissa huc induxerunt. Santra Terentiũ existimat, si modo in scribendo adiutoribus indiguerit, non tam Scipione & Laelio uti potuisse, qui tunc adolescentuli fuere, quam Sulpicio Gallo, homine docto, & qui consularibus ludis initium fecerit fabularum dandarum; uel Q. Fabio Labeone, & M. Popillio, consulari utroque, ac poeta: ideo ipsum non iuuenes designasse; qui se adiuuisse dicerentur, sed uiros, quorum operam & in bello, & in otio, & in negotio populus sit expertus. Post editas comoedias non dum V atque XXX egressus annum, caussa euitãdae opinionis, quia uidebatur aliena pro suis edere; seu

verci-

percipiẽdi Graecorum instituta, mores que, quos per in de exprimeret in scriptis; egressus urbe est, neque am plius rediit. de morte eius Volcatius tradit.

Sed ut Afer sex populo edidit comoedias,
Iter hinc in Asiam fecit: nauim cum semel
Conscendit, uisus numquam est. sic uita uacat.

Q. Consetius redeuntem e Graecia periisse in mari di cit cum centum et octo fabulis conuersis a Menãdro. Ceteri, mortuũ esse in Arcadiae Stymphalo, tradũt, Cn. Cornelio Dolabella, M. Fuluio Nobiliore Cos. morbo implicitũ acri, dolore ac taedio amissarum fabularum, quas in naui praemiserat, ac simul fabularum, quas nouas fecerat. Fuisse dicitur mediocri statura, gracili corpore, colore fusco. reliquit filiã, quae equiti R. nupsit; item hortulos XX iugerũ, uia Appia ad Martis uillã: quo magis miror Porciũ scribere,

- nil Publius
Scipio profuit, nihil ei Laelius, nil Furius,
Tres per idẽ tempus qui agitabant nobiles facillime.

Eorum ille opera nè domũ quidẽ habuit conducticiã: Saltem ut esset, quo referret obitum domini seruulus. hunc Afranius quidẽ omnibus comicis praefert, scribens in Compitalibus,

Terentio non similem dices quempiam.

Volcatius autem non solum Naeuio, & Plauto, & Caecilio, sed Licinio quoque postponit. Cicero in Limone hactenus laudat.

Tu quoque, qui solus lecto sermone Terenti
Conuersum expressumq. latina uoce Menandrum

In

In medio populi sedatis uocibus effers,
Quidquid come loquens, ac omnia dulcia dicens.

item C. Caesar.

Tu quoque tu in summis o dimidiate Menander
Poneris, & merito, puri sermonis amator.
Lenibus atque utinam scriptis adiuncta foret uis
Comica; ut aequato uirtus polleret honore
Cum Graecis, neque in hac despectus parte iaceres.
Unum hoc maceror & doleo tibi deesse Terenti.

Haec Suetonius Tranquillus nã duos Terentios poetas fuisse scribit Maecius: quorum alter Fregellanus fuerit Terentius Libo, alter libertinus Terentius Afer patria, de quo nũc loquimur: Scipionis fabulas edidisse Terentium, Valegius in Actaeone ait,

Hae quae uocantur fabulae, cuius sunt?
Non has, qui iura populis recensentibus dabat
Honore summo affectus, fecit fabulas?

Duae ab Apollodoro translatae esse dicũtur comico, Phormio, & Hecyra; quattuor reliquae a Menãdro: ex quibus magno successu, et pretio stetit Eunuchus; Hecyra saepe excluſa, uix acta est.

INITIVM tragoediae & comoediae a rebus diuinis est inchoatum: quibus pro fructibus uota soluentes, operabantur antiqui: nam incensis iam altaribus, & admoto hirco, id genus carminis, quod sacer chorus reddebat Libero patri, tragoedia dicebatur: uel ἀπὸ τῆς τράγου, hoc est ab hirco, hoste uinearum, & a cantilena: (eius ipsius rei apud Virgilium plena fit mentio) uel quod hirco

dona-

donabatur eius carminis poeta: uel quod uter eius mu
sti plenus sollemne praemium cantoribus fuerat: uel
quod ora sua faecibus perlinebant scenici ante usum
personarum ab Aeschylo repertum: faeces enim di-
cuntur graece τρύγες. & his quidē caussis tragoediae
nomen est inuentum. At uero, nondum coactis in ur-
bem Athenienſibus, cum Apollini, Nomio, id est, pa-
storum uicinorumq. praesidi deo, constructes aris, in
honorem diuinae rei, circum Atticae uicos, uillas, pa
gos, & compita festum carmen sollemniter canta-
rent: orta est comoedia, ἀπὸ τῦ κωμάζειν καὶ ᾄδειν,
quod est, comessatum ire cantantes: quod a poetis sol
lemni die, uel amatorie lasciuientibus choris comicis
non absurdum est. itaque ut rerum, ita etiam tempo
rum ipsorū coepto ordine tragoedia primo prolata es-
se cognoscitur. nam ut ab incultis & feris moribus
paullatim peruentum est ad mansuetudinem, urbesq.
sunt conditae, & uita mitior atque otiosior processit,
ita res tragicae longe ante comicas inuentae. quāuis
autem retro prisca uoluentibus reperiatur Thespis
tragoediae primus inuentor; & comoediae ueteris pa
ter Eupolis, cum Cratino, Aristophaneq. esse dicatur:
Homerus tamen, qui fere omnis poeticae largissimus
fons est, etiam his carminibus exempla praebuit, &
uelut quadam suorum operum lege praescripsit: qui
Iliadem instar tragoediae, Odysseam ad imaginem
comoediae fecisse monstratur: nam post illius tale, tan
tumq. documentum, ab ingeniosissimis imitatoribus
& digesta in ordinem, & diuisa sunt ea, quae etiam

tum

tum temere ſcribebantur adhuc impolita, atque in ipſis rudimentis haudquaquam, ut poſtea facta ſunt, decora, atque leuia. at nos ea, quae proprie de tragoedia dicenda ſunt, titulo propoſiti operis inſtantes, in alia tempora differamus; & de his fabulis iam loquamur, quas Terentius imitatus eſt. Poſtquam demonſtrandae originis cauſſa de utriuſque generis initio diximus; quod neceſſe eſt, iam dicemus. Comoedia fere uetus, ut ipſa quoque olim tragoedia, ſimplex carmen, quemadmodum iam diximus, fuit: quod chorus circa aras fumantes nunc ſpatiatus, nunc reuoluens gyros, cum tibicine concinebat. ſed primo una perſona ſubſtituta eſt cantoribus: quae reſpondens alternis choro, locupletauit, uariauitq. rem muſicam: tum altera, tum tertia; & ad poſtremum creſcente numero, per auctores diuerſos perſonae, pallae, cothurni, ſocci, & ceteri ornatus, atque inſignia ſcenicorum reperta, & ad hoc unicuique ſuus habitus: & ad ultimum, qui primarum partium, qui ſecundarum, & tertiarum, qui quartarum, atque quintarum actores eſſent, diſtributa & diuiſa quinquepartito tota eſt fabula. quae tamen in ipſis ortus ſui uelut quibuſdam incunabulis, & uix dum incipiens, κωμῳδία dicta eſt ἀρχαία; iccirco quia nobis parũ cognitis initijs nata eſt; aut quia ineſt in ea uelut hiſtorica fides ueraе narrationis, & denominatio omniũ, de quibus libere deſcribebatur. etenim per priſcos poetas, non, ut nunc, penitus ficta argumenta, ſed res geſtae a ciuibus, palam cum eorum ſaepe, qui geſſe-

rant,

rant, nomine decantabantur. ideo ipsa suo tempore moribus multum profuit Ciuitatis; cum unusquisque caueret culpa, ne spectaculo ceteris esset, & domestico probo. sed cum poetae abuti licentius stylo, & passim laedere ex libidine coepissent plures bonos; ne quisquam in alterum carmen infame proponeret, lege lata, siluere. & hinc deinde aliud genus fabulae, id est satyra, sumpsit exordium: quae a satyris, quos illotos semper ac petulantes deos scimus esse, uocitata est. etsi aliunde nomen traxisse praue putant alij. haec, quae satyra dicitur, eiusmodi fuit, ut in ea, quamuis duro & ueluti agresti modo, de uitijs ciuium, tamen sine ullo proprij nominis titulo carmen esset. quod item genus comoediae multis obfuit poetis; cum in suspicionem potentibus ciuibus uenissent, illorum facta describi sisse in peius, ac deformasse genus stylo carminis. quod primo Lucilius nouo conscripsit modo, ut poesim inde faceret, id est, unius carminis plures libros. hoc igitur, quo supra diximus, modo coacti omittere satyram, aliud genus carminis, τὴν νέαν κωμῳδίαν, hoc est, nouam comoediam, reperere poetae: quae argumento communi magis, et generaliter ad omnes homines, qui mediocribus fortunis agunt, pertineret, & minus amaritudinis spectatoribus, & eadem opera multum delectationis afferret, concinna argumento, consuetudine congrua, utilis sententijs, grata salibus, apta metro. ut igitur superiores illae suis quaeque celebrantur auctoribus, ita haec νέα κωμῳδία cum multorum ante, ac postea, tum praecipue Menandri Terentijq.

rentijq. est. de qua cum multa dicenda sint; sat erit tamen, uelut admonendi lectoris caussa, quod de arte comica ueterum chartis continetur, exponere. Comoedia uetus in ab initio chorus fuit, paullatimq. personarum numero in quinque actus processit; ita paullatim, uelut attrito atque extenuato choro, ad nouã comoediam sic peruenit, ut in ea non modo non inducatur chorus, sed ne locus quidem ullus iam relinquatur choro. nam postquam otioso tempore fastidiosior spectator effectus, tunc cum ad cantores ab actoribus fabula transibat, consurgere, & abire coepisset; admonuit poetas primo quidem choros praetermittere, locum eius relinquentes; ut Menander fecit, hac de caussa, non, ut alij existimant, alia. postremo ne locum quidem reliquerunt: quod Latini fecerunt comici: unde apud illos dirimere actus quinquepartitos difficile est. tum etiam Graeci prologos non habent more nostrorum, quos Latini habent. deinde θεὸς ἀπὸ μηχάνης id est deos argumentis narrandis machinatos, ceteri Latini instar Graecorum habent, Terentius nõ habet. ad hoc πρωτατικὰ πρόσωπα, id est, personas extra argumentum accersit. us, non facile ceteri habent: quibus Terentius saepe utitur, ut per harum inductiones facile pateat argumentum. Veteres etsi ipsi quoque in metris negligentius egerunt iambici uersus dũtaxat in secũdo & quarto loco, tamen a Terentio uincuntur resolutione huius metri, quantum potest comminuti ad imaginem prorsae orationis. tum personarum leges circa habitum, aetatem, officium, partes agendi,

agendi, nemo diligentius Terentio custodiuit. quin etiam solus ausus est in fictis argumentis, cum fidem ueritatis assequeretur, etiam contra praescripta comica meretrices interdum non malas introducere; quibus tamen, cur bonae sint, & uoluptas per ipsum, & caussa non desit. haec cum artificiosissima Terentius fecerit, tum illud est admirandum, quod & morem retinuit, ut comoediam scriberet, & temperauit affectum, ne in tragoediam transiliret. quod cum alijs rebus minime obtentum & a Plauto, & ab Afranio, et Attio, et multis fere magnis comicis inuenimus. Illud quoque inter Terẽtianas uirtutes mirabile, quod eius fabulae eo sunt temperamento, ut neque extumescant ad tragicam celsitudinem, neque abijciantur ad histrionicam. adde, quod nihil abstrusum ab eo ponitur, aut quod ab historicis requirendum sit: quod saepius Plautus facit, & eo est obscurior in pluribus locis. adde, quod argumenti ac styli ita attente memor est, ut nusquam non cauerit, aut curauerit ea, quae obesse potuerunt: tum, quod media primis atque postremis ita nexuit, ut nihil additum alteri, sed aptum ex se totum, & uno corpore uideatur esse compositum. illud quoque mirabile in eo: primo, quod non ita miscet personas quattuor, ut obscura sit earum distinctio, & item, quod nihil ad populum facit actorem uelut ex tragoedia loqui. quod uitium Plauti frequentissimum est. illud etiam inter cetera eius laude dignum uidetur, quod locupletiora argumenta ex duplicibus negotijs delegerit ad scribendũ.

nam, excepta Hecyra, in qua scribit Pamphili amorem, ceterae quinque binos adolescentulos habent. Illud uero tenendū est, post νέαν κωμῳδίαν, Latinos multa fabularum genera protulisse, ut Togatas a scenicis, atque argumentis latinis; Praetextatas, ab dignitate personarum, & latina historia; Atellanas a Ciuitate Campaniae, ubi actitatae sunt plurimae; Rhyntonicas ab actoris nomine; Tabernarias ab humilitate argumenti, & styli; Mimos ab diuturna imitatione uilium rerum, & leuium personarum. Inter tragoediam autem, & comoediam cum multa, tum in primis hoc distat, quod in comoedia mediocris fortunae hominum parui impetus, periculaq. laetique sunt exitus actionum: at in tragoedia omnia contraria, ingentes personae, magni timores, exitus funesti habentur. & illic turbulenta prima, tranquilla ultima, in tragoedia contrario ordine res aguntur: tum quod in tragoedia fugienda uita, in comoedia capessenda exprimitur: postremo quod omnis comoedia de fictis est argumentis, tragoedia saepe de historica fide petitur. Latinae fabulae primo a Liuio Andronico scriptae * sunt ad cunctas res, etiam cum recentius idem poeta & actor fabularum suarum fuisset. Comoediae autem aut motoriae sunt, aut stataríae, aut mixtae. motoriae, turbulentae: stataríae, quietiores: mixtae, ex utroque actu consistentes. Comoedia per quatuor partes diuiditur, prologum, protasin, epitasin, catastrophen. Prologus est uelut praefatio quaedam fabulae, in quo solo licet praeter argumentum

aliquid

aliquid ad populū uel ex poetae, uel ex ipsius fabulae, uel ex actoris commodo loqui. Prorasis primus est actus, initiumq. dramatis. Epitasis, incrementum, processusq. turbarum, ac totius, ut ita dixerim, nodus erroris. Catastrophe, conuersio rerum est ad iucundos exitus, patefacta cunctis cognitione gestorū. Comoedia est fabula, diuersa instituta continens affectuum ciuilium, ac priuatarum rerum: qua discitur, quid sit in uita utile, quid contra euitandum. hanc Graeci sic definiere: κωμῳδία ἐστὶν ἰδιωτικῶν, καὶ πολιτικῶν πραγμάτων ἀκίνδυνος περιοχή. Comoediam esse Cicero ait, imitationem uitae, speculum consuetudinis, imaginem ueritatis. Comoediae autem a more antiquo dictae, quia in uicis huiusmodi carmina initio agebantur apud Graecos, ut in Italia compitalicijs ludicris admixto pronunciationis modulo: quo, dum actus commutantur, populus detinebatur: aut ἀπὸ τῶν κώμων, hoc est, ab actu uitae hominum, qui in uicis habitabant ob mediocritatem fortunarum, non in aulis regijs, ut sunt personae tragicae. Comoedia uero, quia poema sub imitatione uitae atque similitudine compositum est, in gestu & pronunciatione consistit. Comoediam apud Graecos dubium est quis inuenerit primus: apud Latinos, certum est, & comoediam togatam, & tragoediam primo Liuium Andronicum reperisse: * qui ait, comoediam esse quotidianae uitae speculum: nec iniuria. nam ut intenti speculo, ueritatis lineamẽta facile per imagines colligimus; ita lectione comoediae imitationẽ uitae, cõsuetudinisq.

tudinisq. non aegerrime animaduertimus. huius autem originis ratio ab exteris ciuitatibus, moribusq. prouenit. Athenienſes namque Atticam cuſtodientes elegantiam, cum uellent malo uiuentes notare, in uicos & compita ex omnibus locis laeti, alacresq. ueniebant; ibiq. cum nominibus ſingulorum uitam publicabant, unde nomen compoſitum ut comoedia uocaretur. haec autem carmina primitus in pratis mollibus agebantur: nec deerant praemia, quibus ad ſcribendum doctorum prouocarentur ingenia. ſed et actoribus munera offerebantur, quo libentius iucundo uocis fluxu ad dulcedinem commendationis uterentur. caper namque pro dono his dabatur, quia uitibus noxium animal habebatur, a quo etiam tragoediae nomen exortum eſt. Non nulli autem ex amurca, olei faece, quae eſt humor aquatilis, tragoediam dici, uocariq. maluerunt. qui ludi cum per artifices in honorem Liberi patris agerentur, etiam ipſi comoediarũ, tragoediarumq. ſcriptores huius dei uelut praeſens numen colere uenerariq. coeperunt. cuius rei probabilis ratio exſtitit. ita enim cărmina inchoata praeferebãtur, ut per ea laudes eius, & facta glorioſa celebrari, proferriq. conſtaret. tum paullatim fama huius artis increbuit. Theſpis autem primus haec ſcripta in omnium notitiam protulit. poſtea Aeſchylus ſecutus exemplum publicauit. de quibus ita Horatius in arte poetica loquitur.

Ignotum tragicae genus inueniſſe camoenae
Dicitur, & plauſtris uexiſſe poemata Theſpis,

Quae

Quae canerent, agerentq. peruncti faecibus ora.
Post hunc personae, pallaeq. repertor honestae
Aeschylus & modicis instrauit pulpita tignis,
Et docuit magnumq. loqui, nitiq. cothurno.
Successit uetus his comoedia, non sine multa
Laude: sed in uitium libertas excidit, & uim
Dignam lege regi. lex est accepta, chorusq.
Turpiter obticuit, sublato iure nocendi.
Nil intentatum nostri liquere poetae:
Nec minimum meruere decus, uestigia graeca
Ausi deserere, & celebrare domestica facta,
Vel qui praetextas, uel qui docuere togatas.
Fabula generale nomen est. eius duae primae partes sunt, tragoedia, & comoedia. si latina argumentatio sit, praetextata dicitur. Comoedia autem multas species habet. aut enim Palliata est, aut Togata, aut Tabernaria, aut Atellana, aut Mimus, aut Rhyntonica, aut Planipedia. Planipedia autem dicta ob humilitatem argumenti eius, ac uilitatem actorum: qui non cothurno, aut socco utũtur in scena, aut pulpito, sed plano pede: uel ideo, quod non ea negotia continet, quae personarum in turribus aut in cenaculis habitantium sunt, sed in plano & humili loco. Personati primi egisse dicuntur comoediam Cincius, & Faliscus: tragoediam Minucius, & Prothonius. Omnium autem comoediarũ scripta ex quattuor rebus omnino sumuntur, nomine, loco, facto, euentu: nomine, ut Phormio, Hecyra, Curculio, Epidicus; loco, ut Andria, Leucadia, Brundisina; facto,

ēto, ut Eunuchus, Asinaria, Captiui: euentu, ut Commorientes, Crimen, Heautontimorumenos. Comoediarum formae sunt tres: Palliatae, graecum habitum referentes; quas non nulli tabernarias uocant: Togatae, iuxta formam personarum habitum togarum desiderantes: Atellanae, salibus & iocis compositae; quae in se non habent nisi uenustam elegantiam. Comoedia autem diuiditur in quattuor partes, Prologum, Protasin, Epitasin, Catastrophen. Prologus est prima dictio a Graecis dicta πρόλογος, idest antecedens ueram fabulae compositionem elocutio. eius species quattuor sunt, συστατικὸς, commendaticius; quo fabula uel poeta commendatur: ἀναφορικὸς, relatiuus; quo aut aduersario maledicta, aut gratiae populo referuntur: ὑποθετικὸς, argumentatiuus, fabulae argumentum exponens: μικτὸς, mixtus, omnia haec in se continens. Inter prologum, & prologium quidam hoc interesse uoluerunt: quia prologus est ubi poeta excusatur, aut fabula commendatur: prologium autem est, cum tantum de argumento dicitur. Protasis est primus actus fabulae, quo pars argumenti explicatur, pars reticetur ad populi exspectationem tenendam. Epitasis inuolutio argumenti, cuius elegantia connectitur. Catastrophe explicatio fabulae, per quam euentus eius approbatur. In plerisque fabulis, ipsarum nomina priora ponebantur, quam poetarum: in non nullis poetarum, quam fabularum. cuius moris diuersitatem antiquitas probat. nam cum primum aliqui fabulas ederent,

rent, ipsarum nomina pronunciabantur ante, quam poetae pronunciarentur, ne aliqua inuidia a scribendo deterreri possent. cum autem per editionem multarum poetae iam esset auctoritas acquisita; rursus priora poetarum nomina proferebantur, ut per ipsorum uocabula fabulis attentio acquireretur. Actas diuersis ludis manifestum est inscribi. nam ludorum quattuor sunt species, quos curules aediles munere publico curant: Megalenses, magnis dijs consecrati, quos Graeci μεγάλους θεοὺς appellant: Funebres, ad retinendum populum instituti, dum pompa funeri decreta in honorem patricij uiri plene instruitur: Plebeij, qui pro salute plebis eduntur: Apollinares, Apollini consecrati. In scena duae aræ poni solebāt, dextera Liberi, sinistra eius dei, cui ludi fiebant. unde Terentius in Andria ait,

Ex ara hinc sume uerbenas. * multa desunt.

hinc Vlyssem palliatum semper inducunt: siue quod aliquando insaniam simulauit, quo tempore tectum se esse uoluit, ne agnitus cogeretur in bella prodire: seu ob singularem sapientiam, qua tectus, munitusq. plurimum socijs profuit. huius enim uirtutis erat, animi semper decipientis ingenium. non nulli Ithacae incolas, sicut Locros, palliatos fuisse commemorant. Achillis, & Neoptolemi personae diademata habent, quamuis regalia sceptra numquam tenuerint. cuius argumenti probatio talis inducitur, quod numquā cum reliqua Graeciae iuuentute ad gerenda cum Troianis bella sacramenta coniurationis inie-

runt, nec umquam sub Agamemnonis imperio fuerunt. Comicis senibus candidus uestitus inducitur, quod is antiquissimus fuisse memoratur. adolescentibus discolor attribuitur. serui comici amictu exiguo conteguntur, paupertatis antiquae gratia, uel quo expeditiores agant. parasiti cum intortis pallijs ueniunt. laeto uestitus candidus, aerumnoso obsoletus, purpureus diuiti, pauperi phoeniceus datur, militi chlamys purpurea, puellae habitus peregrinus inducitur. leno pallio uarij coloris utitur. meretrici ob auaritiam luteum datur. Syrmata dicta sunt ab eo, quod trahuntur: quae res ab scenica luxuria instituta est. eadem in luctuosis personis incuriam sui per negligentiam significant. Aulaea quoque in scena in terra sternuntur, quod pictus ornatus erat, ex Attalica regia Romam usque perlatus: pro quibus sparia aetas posterior accepit. est autem minutum uelum, quod populo obsistit, dum fabularum actus commutantur. Diuerbia histriones pronunciabant. cantica uero temperabantur modis, non a poeta, sed a perito artis musicae factis. neque enim omnia iisdem modis in uno cantico agebantur, sed saepe mutatis, ut significant qui tres numeros in comoedijs ponunt: qui tres continent mutatos modos cantici illius. qui huiusmodi modos faciebant, nomen in principio fabulae & scriptoris, & actoris superponebant. huiusmodi adeo carmina ad tibias fiebant; ut, his auditis, multi ex populo ante dicerent, quam fabulam acturi scenici essent, quam omnino

spectа-

spectatoribus ipsis antecedens titulus pronunciaretur. Agebantur autem tibys paribus, aut impari bus; & dextris, aut sinistris. dextrae autem tibiae sua grauitate seriam comoediae dictionem praenun ciabant: siniſtrae & Serranae acuminis leuitate iocum in comoedia ostendebant. ubi autem dextra & siniſtra acta fabula inscribebatur: mixtim ioci & grauitates denunciabantur.

AELII DONATI IN ANDRIAM TERENTII PRAEFATIO.

COMOEDIA *Andria, cum palliata sit, de loco nomen accepit, et a Menãdro prius, & nunc ab ipso Terentio: qui cum de Chrysside loqueretur, sic ait:*

Hei uereor, ne quid Andria adportet mali.

& hoc commune uocabulum est et in graeca, et in latina lingua. haec maiori ex parte motoria est, continetq. actus amatorum adolescentium, & patrum piorum. callidi serui, astutae ancillae, seueri senes, adolescentuli liberales. in hac primae partes senis Simonis sunt, secundae Daui, tertiae Chremetis, & deinceps reliquorum. prologus in hac acer inducitur, & in aduersarios nõ mediocriter exasperatur; sed tamen id subtiliter, ut omnia lacessitus facere uideatur, ac dicere. hic protasis subtilis, epitasis tumultuosa, catastrophe paene tragica: & tamen repente ex his turbis in tranquillum peruenit. Haec prima acta est, ludis Megalensibus, M. Fuluio & M'. Glabrione aedilibus curulibus. egerũt L. Atilius Latinus Praenestinus, & L. Ambiuius Turpio: modos fecit Flaccus Claudij, tibijs paribus dextris & sinistris. et est tota graeca, edita M. Marcello, & C. Sulpicio cos. pronunciataq. est Andria Terentij, ob incognitum adhuc nomen poetae, & minoris apud populum auctoritatis, ac meriti. Diuerbijs & canticis lepide distincta

ſtinata eſt: & ſucceſſus ſpectata proſpero, hortamento poetae fuit ad alias conſcribendas: initium autem προτατικὸν πρόσωπον *id eſt aduéticiam perſonam recepit Sóſiae, propter euoluendam argumenti obſcuritatem: perſona autem protatica ea intelligitur, quae ſemel inducta in principio fabulae, in nullis deinceps fabulae partibus adhibetur. Adnotandum ſane, puellarum liberalium nullam orationem in proſcenio induci in comoedia palliata, praeter inuocationem Iunonis Lucinae: quae & ipſa quoque poſt ſcenam fieri ſolet.*

EIVSDEM ARGVMENTVM IN EANDEM.

CHREMES *Atticus, pater Pasibulae & Philumenae, cum ex his duabus se Pasibulā perdidisse falso crederet, relictam Athenis, nec uisam postea multo tempore, tamquam unicam sibi putabat Philumenam, quam Charinus adolescēs Athenienſis adamabat unice, & sibi petebat uxorē. sed pater eam Pamphilo cuidam Simonis filio ultro desponderat. qui Pamphilus contra sororem Chrysidis ac peregrinam tum creditam Pasibulam supra dictam, alteram Chremetis filiam, sub nomine Glycerij latenter sic amauit, ut ex ea filium suscepisset inscio patre. qua re intellecta, commotus Simo pater Pamphili, dum per falsas nuptias tentat animum Pamphili, multis dolis a Dauo ipse deluditur seruo, periculoq. Charini & Pamphili motus error in fabula: qui usque ad eum finem ductus est, dum Athenas ueniens Andrius quidam Crito rem aperiat, & nodum fabulae soluat: per quem agnita Pasibula recipitur a parentibus, & traditur Pamphilo amanti: Philumena uero Charino desponsetur, et traditur exoptanti. Perspecto argumento, scire debemus hanc esse uirtutem poeticam, ut a nouissimis argumenti rebus incipiens, initium fabulae et originem narratiue reddat spectatoribus, auctoremq. praesentem sibi exhibeat, ubi finis est fabulae. hunc enim ordinem et circulum poeticae artis, uel uirtutis non modo secuti*

sunt

sunt tragici, comiciq. auctores, sed Homerus etiam & Virgilius tenuerunt. Diuisionem actuum in latinis fabulis internoscere difficile est. causſam iam dudum demonstrauimus. unde autem, aut quo modo, quamuis aegre, tamen intelligi, distinguiq. possint, est operae pretium dicere. Principio dicendum est, nullam personam egressam quinquies ultra exire posse. sed illa re plerumque decipimur, quod personam, cum tacuerit, egressam falso putamus: quae nihilo minus in proscenio tacens loquendi tempus exspectat. est igitur attente animaduertendum, ubi & quando scena uacua sit ab omnibus personis, ut in ea chorus uel tibicen audiri possit: quod cum uiderimus, ibi actum esse finitum debemus agnoscere. Confundit saepe lectorem id, quod persona in superiori scena desinens, & in proxima incipiens loqui non intelligitur ingressa: quod ipsum experientes statim diiudicant de rerum ac temporum quantitate. potest enim fieri, ut & ingressa sit, ac egressa, quam praue credimus de proscenio non recessisse. posse autem quincto egredi personam, non & necesse esse dicimus, ut appareat ultra exire non posse; in tragoedia parcius exire & sole repariter, & licere. Primus actus in Andria narrationem Simonis apud Sosiam continet argumenti; quod populus hac occasione perdiscit; mox querellam apud se Daui de domino, & eiusdem cum domino uerba, & rursus eiusdem serui deliberationem quid rerum gerat. Secundi actus haec sunt: Charini uerba, primo cum Byrrhia seruo, & post cum ipso Pamphilo

philo de nuptijs : Pamphili sermo cum patre dolo consentientis in nuptias Byrrhiae uerba : Daui callida oratio aduersus senem. Tertio actui haec attribuuntur: Mysidis cum obstetrice colloquium, Dauo, ac Simone audientibus : partus Glycerij suspectus seni, & Daui apud eum fraudulenta sermocinatio : Simonis uerba cum Chremete de nuptijs : Daui perturbatio ac Pamphili. Quartum actum per haec intelligimus. prima Charini uerba sunt, indignantis uelut fidem sibi non seruatam a Pamphilo: tum Mysidis uerba apud Pamphilum, eiusdemq. questus : Daui administratio doli aduersus Chremetem. In quinto actu Simonis & Chremetis prope iurgium, disputatio, tũ detectio fallaciarum Daui : tum indignatio patris aduersus filium : tum Critonis interuentus, & per eum cognitis rebus, in tranquillum res acta, ducentibus uxores, quas concupiuerant, Pamphilo, & Charino. Illud nõ commouere nos debet, quod in horum actuum distinctione uidentur de proscenio non discessisse personae quaedam : sed tenere debemus, ideo Terentium uicinitatis mentionem fecisse in principio, ut modico receptu & adesse, & abesse personam intelligamus. nihil ergo secus factum est ab antiquis, qui ad huno modum Terentianas fabulas diuiserunt.

VOLCATII. SEDIGITI DE. COMICIS LATINIS. IAMBI

Multos incertos certare hanc rem uidimus,
Palmam poetae comico cui deferant.
Eum iudice me, errorem dissoluam tibi.
Vt, contra si quis sentiat, nil sentiat.
Caecilio palmam statuo de comico.
Plautus secundus facile exsuperat ceteros.
Dein Naeuius qui seruet, pretio in tertio est.
Si quid quarto detur, dabitur Licinio.
Post insequi Licinium facio Atilium.
In sexto consequetur hos Terentius.
Turpilius septimum, Trabea octauum obtinet.
Nono loco esse facile facio Lusciũ.
Antiquitatis caussa, decimum addo Ennium.

De iisdem Varronis iudicium.

citat Nonius.

In argumentis Caecilius poscit palmam, in ἤθεσιν Terentius, in sermonibus Plautus.

Ex eiusdem libro v. de latino sermone.

citat Sosipater.

Hῶν nulli alij seruare conuenit, quam Titinio, & Terentio: πάθη uero Trabea, Atilius, Caecilius facile mouerant.

FABVLAE INTERLOCVTORES

Simo,	*senex*
Sosia,	*seruus*
Dauus,	*seruus*
Mysis,	*ancilla*
Pamphilus,	*adolescens*
Carinus,	*adolescens*
Byrrhia,	*seruus*
Lesbia,	*obstetrix*
Glycerium,	*Chremetis filia*
Chremes,	*senex*
Crito,	*hospes*
Dromo,	*seruus*

C. SVLPICII. APOLLINARIS

PERIOCHA

Sororem falso creditam meretriculae,
Genere Andriae, Glycerium uitiat Pamphilus:
Grauidaq. facta, dat fidem uxorem sibi
Fore hanc: nam aliam pater ei desponderat
Gnatam Chremetis: atque, ut amorem comperit,
Simulat futuras nuptias, cupiens, suus
Quid haberet animi filius, cognoscere.
Daui suasu non repugnat Pamphilus.
Sed, ex Glycerio natum ut uidit puerulum
Chremes, recusat nuptias, generum abdicat:
Mox filiam Glycerium insperato agnitam
Dat Pamphilo hanc, aliam Charino coniugem.

ANDRIA. TERENTII

ACTA. LVDIS. MEGALENSIB. M. FVLVIO. ET M'. GLABRIONE. AEDILIB. CVRVLIB. EGERVNT. L. AMBIVIVS. TVRPIO. L. ATILIVS PRAENESTINVS. MODOS. FECIT. FLACCVS CLAVDII. TIBIIS. PARIB. DEXTRIS. ET. SINISTRIS. ET. EST. TOTA. GRAECA. EDITA M. MARCELLO. C. SVLPICIO. COS

PROLOGVS

POETA *cum primum animum ad scribendum appulit,*
Id sibi negoti credidit solum dari,
Populo vt placerent, quas fecisset fabulas.
Verum aliter euenire multo intelligit:
Nam in prologis scribundis operam abutitur,
Non qui argumentum narret, sed qui maleuoli
Veteris poetae maledictis respondeat.
Nũc, quam rẽ uitio dent, quaeso animum aduortite.
Menander fecit Andriam, & Perinthiam.
Qui vtramuis recte norit, ambas nouerit.
Non ita sunt dissimili argumento, sed tamen
Dissimili oratione sunt factae, ac stylo.
Quae conuenere, in Andriam ex Perinthia
Fatetur transtulisse, atque usum pro suis.
Isti id uituperant factum, atque in eo disputant,
Contaminari non decere fabulas.
Faciunt nae intellegendo, vt nihil intellegant.
Qui cum hunc accusant, Naeuium, Plautum, Ennũ
Accusant, quos hic noster auctores habet:

Quorum aemulari exoptat negligentiam
Potius, quam istorum obscuram diligentiam.
Dehinc, vt quiescant porro, moneo, & desinant
Maledicere, malefacta ne noscant sua.
Fauete, adeste aequo animo, & rem cognoscite,
Vt pernoscatis, ecquid spei sit relliquum,
Posthac quas faciet de integro comoedias,
Spectandae, an exigendae sint vobis prius.

ACTVS. PRIMI. SCENA. I

SIMO. SOSIA.

SI. *OS istaec intro auferte: abite. Sosia,*
Ades dum: paucis te uolo. SO. *dictū puta.*
Nempe, ut curentur recte haec. SI. *immo*
aliud. SO. *quid est,*
Quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius?
SI. *Nihil istac opus est arte ad hanc rem, quam paro.*
Sed ijs, quas semper in te intellexi sitas;
Fide, & Taciturnitate. SO. *exspecto, quid uelis.*
SI. *Ego, postquam te emi a paruulo, ut semper tibi*
Apud me iusta, & clemens fuerit seruitus,
Scis. feci, e seruo ut esses libertus mihi,
Propterea quod seruiebas liberaliter.
Quod habui summum pretium, persolui tibi.
SO. *In memoria habeo.* SI. *haud muto factum.* SO.
gaudeo,
Si Tibi quid feci, aut facio, quod placeat, Simo, &

Id

Id gratum fuisse aduorsum te, habeo gratiam.
Sed mihi hoc molestum est: nam istaec cõmemoratio
Quasi exprobratio est immemoris beneficii.
Quin tu uno uerbo dic, quid est, quod me uelis.
SI. *Ita faciam. hoc primum in hac re praedico tibi:*
Quas credis esse has, non sunt uerae nuptiae.
SO. *Cur simulas igitur?* SI. *rẽ omnẽ a principio audies.*
Eo pacto & gnati vitam, & consilium meum
Cognosces, & quid facere in hac re te uelim.
Nam is postquam excessit ex ephebis Sosia,
Liberius viuendi fuit potestas: nam antea
Qui scire posses, aut ingenium noscere,
Dum aetas, metus, magister prohibeant? SO. *ita est.*
SI. *Quod plerique omnes faciunt adolescentuli,*
Vt animum ad aliquod studium adiungant, aut equos
Alere, aut canes ad uenandum, aut ad philosophos:
Horum ille nihil egregie praeter cetera
Studebat, & tamen omnia haec mediocriter.
Gaudebam. SO. *non iniuria: nam id arbitror*
Apprime in vita esse vtile, vt NE. QVID. NIMIS
SI. *Sic vita erat: facile omnes perferre, ac pati:*
Cum quibus erat cumque una, ijs sese dedere,
Eorum obsequi studijs, aduersus nemini,
Numquam praeponens se alijs. ita facillime
Sine inuidia inuenias laudem, & amicos pares.
SO. *Sapienter vitam instituit: namque hoc tempore*
OBSEQVIVM. AMICOS. VERITAS. ODIVM
PARIT.
SI. *Interea mulier quaedam ab hinc triennium*

Ex Andro commigrauit huc viciniae,
Inopia, & cognatorum neglegentia
Coacta, egregia forma, atque aetate integra.
SO. *Hei vereor, ne quid Andria apportet mali.*
SI. *Primum haec pudice vitam, parce, ac duriter*
Agebat, lana, ac tela victum quaeritans:
Sed, postquam amans accessit, pretium pollicens,
Vnus, & item alter; ita vt ingenium est omnium
Hominum a labore procliue ad lubidinem,
Accepit condicionem, dein quaestum occipit.
Qui tum illam amabant, forte, ita vt fit, filiam
Perduxere illuc secum, vt vna esset, meum.
Egomet continuo mecum: Certe captus est:
Habet. obseruabam mane illorum seruulos
Venientes, aut abeuntes: rogitabam, heus puer,
Dic sodes, Quis heri Chrysidẽ habuit? nã Andriae
Illi id erat nomen. SO. *teneo.* SI. *Phaedrũ, aut Cliniã*
Dicebant, aut Niceratum. (nam hi tres tum simul
Amabant) eho, quid Pamphilus? quid? symbolam
Dedit, cenauit. Gaudebam. item alio die
Quaerebam: comperiebam nihil ad Pamphilum
Quicquam attinere. enimuero spectatum satis
Putabam, & magnum exemplum continentiae:
Nam, qui cum ingenijs conflictatur eiusmodi,
Neque commouetur animus in ea re tamen;
Scias posse habere iam ipsum suae vitae modum.
Cum id mihi placebat, tum uno ore omnes omnia
Bona dicere, & laudare fortunas meas,
Qui gnatum haberem tali ingenio praeditum.
Quid verbis opus est? hac fama impulsus Chremes,

Vltro ad me uenit, unicam gnatam ſuam
Cum dote ſumma filio uxorem ut daret.
Placuit: deſpondi: hic nuptijs dictus eſt dies.
SO. *Quid obſtat, cur non ueraе fiant?* SI. *audies.*
Fere in diebus paucis, quibus haec acta ſunt,
Chryſis uicina haec moritur. SO. *o factum bene!*
Beaſti: metui a Chryſide. SI. *ibi tum filius*
Cũ illis, qui amarãt Chryſidẽ, una aderat frequens:
Curabat una funus: triſtis interim,
Nonnũquam conlacrumabat. placuit tum id mihi.
Sic cogitabam: hic paruae conſuetudinis
Cauſſa mortem huius tam fert familiariter:
Quid, ſi ipſe amaſſet? quid mihi hic faciet patri?
Haec ego putabam eſſe omnia humani ingeni
Manſuetiq. animi officia. quid multis moror?
Egomet quoque eius cauſſa in funus prodeo,
Nihil ſuſpicans etiã mali. SO. *hem quid eſt?* SI. *ſcies.*
Effertur: imus. interea inter mulieres,
Quae ibi aderant, forte unam adſpicio adoleſcẽtulã,
Forma, SO. *bona fortaſſe.* SI. *& uoltu, Soſia,*
Adeo modeſto, adeo uenuſto, ut nihil ſupra.
Quia tum mihi lamentari praeter ceteras
Viſa eſt, & quia erat forma praeter ceteras
Honeſta, & liberali; accedo ad pediſequas;
Quae ſit, rogo. ſororem eſſe aiunt Chryſidis.
Percuſſit illico animum. at at, hoc illud eſt,
Hinc illae lacrumae, haec illa eſt miſericordia.
SO. *Quam timeo, quorſum euadas.* SI. *funus interim*
Procedit: ſequimur; ad ſepulcrum uenimus,

In ignem posita est: fletur. interea haec soror,
Quam dixi, ad flammam accessit imprudentius,
Sati' cum periclo. ibi tum exanimatus Pamphilus,
Bene dissimulatum amorem, & celatum, indicat:
Accurrit: mediam mulierem complectitur:
Mea Glycerium, inquit, Quid agis? cur te is perditũ?
Tum illa, vt consuetum facile amorem cerneres,
Reiecit se in eum, flens, quam familiariter.
SO. *Quid ais?* SI. *redeo inde iratus, atque aegre ferens.*
Nec satis ad obiurgandum caussae. diceret,
Quid feci? quid commerui, aut peccaui, pater?
Quae sese noluit in ignem inijcere, prohibui,
Seruaui: honesta oratio est. SO. *recte putas:*
Nam, si ullum obiurges, vitae qui auxilium tulit;
Quid facias illi, qui dederit damnum, aut malum?
Venit Chremes postridie ad me, clamitans,
Indignum facinus, comperisse, Pamphilum
Pro uxore habere hanc peregrinam. ego illud sedulo
Negare factum. ille instat factum. denique
Ita tum discedo ab illo, vt qui se filiam
Neget daturũ. SO. *nõ tu ibi gnatũ?* SI. *ne haec quidé*
Sati' uehemens caussa ad obiurgandũ. SO. *qui, cedo?*
SI. *Tute ipse his rebus finem praescripsisti, pater:*
Prope adest, cum alieno more uiuendum est mihi:
Sine nunc meo me uiuere interea modo.
SO. *Quis igitur relictus est obiurgandi locus?*
SI. *Si propter amorem uxorem nolit ducere.*
Ea primum ab illo animaduertenda iniuria est.
Et nunc id operam do, vt per falsas nuptias

Vera

Vera obiurgandi cauſſa ſit, ſi deneget;
Simul, ſceleratus Dauus ſi quid conſili
Habet, vt conſumat nunc, cum nihil obſint doli:
Quem ego credo manibus, pedibusq. obnixe omnia
Facturum, magis id adeo, mihi vt incommodet,
Quam vt obſequatur gnato. S. quapropter? SI. rogas?
Mala mēs, malus animus quē quidem ego ſi ſenſero.
Sed, quid opus ſt uerbis? ſin eueniat, quod uolo,
In Pamphilo ut nil ſit morae, reſtat Chremes,
Qui mihi exorandus eſt; & ſpero confore.
Nunc tuum eſt officiū, has bene ut aſſimules nuptias,
Perterrefacias Dauum, obſerues filium,
Quid agat, quid cum illo conſilij captet. SO. *ſat eſt:*
Curabo: eamus iam nunc intro. SI. *i prae; ſequar.*
Non dubium eſt, quin vxorem nolit filius:
Ita Dauum modo timere ſenſi, ubi nuptias
Futuras eſſe audiuit. Sed ipſe exit foras.

ACTVS. PRIMI. SCENA. II

DAVVS. SIMO

D. IRABAR, *hoc ſi ſic abiret: & heri ſem*
M *per lenitas,*
Verebar, quorſum euaderet.
Qui poſtquam audierat nō datum iri filio vxorē ſuo,
Numquam cuiquam noſtrum uerbum fecit, neque id
aegre tulit.
S. *At nūc faciet; neque, vt opinor, ſine tuo magno malo.*
D. *Id noluit, nos ſic nec opinantes duci falſo gaudio,*

Sperantes iã amoto metu, interea oscitãtes opprimi,
Vt ne esset spatiũ cogitandi ad disturbãdas nuptias:
Astute. S. carnufex quae loquitur? D. herus est, neque praeuideram.

S. *Daue.* D. *hem, quid est?* S. *ehodum, ad me.* D. *quid hic uolt?* S. *quid ais?* D. *qua de re?* S. *rogas?*
Meum gnatum rumor est amare. D. *id populus curat scilicet.*

S. *Hoccine agis, an non?* D. *ego uero istuc.* S. *sed, nunc ea me exquirere,*
Iniqui patris est: nam, quod antehac fecit, nihil ad me attinet:
Dum tempus ad eam rem tulit, sinui, animum ut expleret suum:
Nunc haec dies aliã uitã affert, alios mores postulat.
Dehinc postulo, siue aequum est, te oro, Daue, ut redeat iam in uiam.

D. *Hoc quid sit?* S. *omnes, qui amant, grauiter, sibi dari uxorem, ferunt.*

D. *Ita aiunt.* S. *tum, si quis magistrum cepit ad eam rem improbum,*
Ipsum animum aegrotum ad deteriorem partem plerumque applicat.

D. *Non hercle intellego.* S. *non? hem.* D. *non:* DAVVS *sunt, non Oedipus,*

S. *Nempe ergo aperte uis, quae restant, me loqui.* D. *sane quidem.*

S. *Si sensero hodie, quidquam in his te nuptijs*
Fallaciae conari, quo fiant minus;

Aut

Aut uelle in ea re ostendere, quam sis callidus:
Verberibus caesum te in pistrinum, Daue, dedam usque ad necem;
Ea lege, atque omine, ut, si te inde exemerim, ego pro te molam.
Quid, hoc? intellextin'? an nondum etiam ne hoc quidem? D. *immo callide:*
Ita aperte ipsam rem modo locutus: nihil circuitione usus es.
S. *Vbiuis facilius passus sim, quam in hac re, me deludier.*
D. *Bona uerba, quaeso.* S. *irrides? nihil me fallis. sed dico tibi,*
Ne temere facias, neque tu hoc dicas tibi non praedictum. caue.

ACTVS. PRIMI. SCENA. III

DAVVS

E NIMVERO, *Daue, nihil loci est segnitiae, neque socordiae,*
Quantum intellexi modo senis sententiam de nuptijs.
Quae si non astu prouidentur, me, aut herum pessumdabunt.
Nec, quid agam, certum est, Pamphilum ne adiutem, an auscultem seni.
Si illum relinquo, eius uitae timeo; sin opitulor, huius minas:

Cui

Cui uerba dare difficile est: primum iam de amore,
hoc comperit:
Me infensus seruat, ne quã faciã in nuptijs fallaciã.
Si senserit, perij; aut, si libitũ fuerit, caussam ceperit;
Quo iure, quaq. iniuria praecipitẽ in pistrinũ dabit.
Ad haec mala hoc mi accedit etiam: haec Andria,
Siue ista uxor, siue amica est, grauida e Pãphilo est:
Audireq. eorum est operae pretium audaciam:
Nam INCEPTIO *est Amentium, haud Amantiũ:*
Quidquid peperisset, decreuerunt tollere:
Et fingunt quandam inter se nunc fallaciam,
Ciuem Atticam esse hanc: fuit olim quidam senex,
Mercator: naue is fregit apud Andrum Insulam:
Is obijt mortem: ibi tum hanc eiectam Chrysidis
Patrem recepisse orbam, paruam. fabulae
Mihi quidem non hercle fit uerisimile.
Atqui ipsis commentum placet.
Sed Mysis ab ea egreditur. at ego hĩc me ad Forũ, ut
Conueniam Pamphilum, ne de hac re pater imprudentem opprimat.

ACTVS. PRIMI. SCENA. IV

MYSIS

VDIVI Archillis iamdudum: Lesbiam adduci iubes.

Sane pol illa temulenta est mulier, & temeraria,
Nec sati digna, cui committas primo partu mulierẽ:

Tamen

Tamen eã adducã importunitatẽ ſpectate aniculae,
Quia compotrix eius eſt. Di, date facultatẽ, obſecro,
Huic, pariundi; atq. illi in alijs potius peccandi locũ.
Sed, quidnam Pamphilum exanimatum uideo? ue-
reor, quid ſiet.
Opperiar, ut ſciam, numquidnam haec turba tri-
ſtitiae afferat.

ACTVS. PRIMI. SCENA. V

PAMPHILVS. MYSIS

P. OCCINE eſt humanum factum, aut
H inceptum? hoccine officium patris?
M. Quid illud eſt?
P. Pro Deum, atque hominum fidem, quid eſt, ſi non
haec Contumelia eſt?
Vxorem decreuit dare ſeſe mi hodie: non ne oportuit
Praeſciſſe me ante? non ne prius communicatum o-
portuit?
M. *Miſeram me, quod uerbum audio?* P. *quid Chre-*
mes? qui denegauerat,
Se cõmiſſurũ mihi gnatam ſuam uxorẽ: id mutauit:
Quoniam me immutatum uidet.
Ita ne obſtinate operam dat, ut me a Glycerio miſe-
rum abſtrahat?
Quod ſi ſit, pereo funditus.
Adeon' hominem inuenuſtum eſſe, aut infelicem
quemquam, ut ego ſum?
Pro Deum, atque hominum, nullon' ego

Chre-

Chremetis pacto affinitatem effugere potero? quot modis
Contemptus, spretus? facta, transacta omnia. hem
Repudiatus repetor, quamobrem? nisi si id est, quod suspicor:
Aliquid monstri alunt: ea quoniam nemini obtrudi potest,
Itur ad me. M. *oratio haec me miseram exanimauit metu.*

P. *Nam, quid ego dicam de patre? ah*
Tantam ne rem tam neglegenter agere? praeteriens modo
Mihi apud Forum, Uxor tibi ducenda est, Pamphile, hodie, inquit: para:
Abi domum. id mihi uisus est dicere, Abi cito, & suspende te.
Obstupui. censen' ullum me uerbum potuisse proloqui?
Aut ullam caussam, ineptam saltem, falsam, iniquam? obmutui.
Quod si ego prius id rescissem; quid facerem, si quis nunc me roget;
Aliquid facerem, ut hoc ne facerem. sed nunc primum quid exsequar?
Tot meme impediunt curae, quae meum animum diuerse trahunt;
Amor, huius misericordia, nuptiarum sollicitatio,
Tum patris pudor, qui me tam leni passus est animo usque adhuc,
Quae meo cumque animo libitum est, facere: ei ne ego

ut

vt aduorser? hei mihi,
Incertum est, quid agam. M. *misera, timeo, hoc incertum quorsum accidat.*
Sed nunc peropu' est, aut hunc cum ipsa, aut me aliquid de illa aduorsum hunc loqui.
Dum in dubio est animus, paullo momento huc illuc impellitur.
P. *Quis hic loquitur? Mysis, salue.* M. *o salue, Pamphile.* P. *quid agit?* M. *rogas?*
Laborat e dolore: atq. ex hoc misera sollicita est, diẽ
Quia olim in hunc sunt constitutae nuptiae: tum autem hoc timet,
Ne deseras se. P. *hem, ego ne istuc conari queam?*
Ego propter me illam decipi miseram sinam?
Quae mihi suũ animũ, atque omnem vitã credidit,
Quam ego animo egregie carã pro vxore habuerim;
Bene, & pudice eiu' doctum, atque eductum, sinam,
Coactum egestate ingenium immutarier?
Non faciam. M. *haud uereor, si in te solo sit situm:*
Sed uim vt queas ferre. P. *adeon' me ignauũ putas?*
Adeon' porro ingratum, aut inhumanum, aut ferũ,
Vt neque me consuetudo, neque amor, neque pudor
Commoueat, neque commoneat, vt seruem fidem?
M. *Vnum hoc scio, hanc meritam esse, vt memor esses sui.*
P. *Memor essem? o Mysis, Mysis, etiam nunc mihi*
Scripta illa dicta sunt in animo Chrysidis
De Glycerio. iam ferme moriens me uocat:
Accessi: uos semotae: nos soli: incipit:
Mi Pamphile, huius formam, atque aetatem uides:

Nec

Nec clam te est, quam illi vtraeque res inutiles
Et ad pudicitiam, & tutandam ad rem sient.
Quod ego per hanc te dextram oro, et genium tuum,
Per tuam fidem, perq. huius solitudinem
Te obtestor, ne abs te hanc segreges, neu deseras,
Si te in germani fratris dilexi loco,
Siue haec te solum semper fecit maxumi,
Seu tibi morigera fuit in rebus omnibus:
Te isti virum do, amicum, tutorem, patrem:
Bona nostra haec tibi committo, & tuae mãdo fidei.
Hanc me in manũ dat: mors cõtinuo ipsam occupat.
Accepi: acceptam seruabo. M. *ita spero quidem.*
P. *Sed, cur tu ab illa?* M. *obstetricem accerso.* P. *propera:*
Atque audin'? verbum vnum caue de nuptijs,
Ne AD *morbum hoc etiam.* M. *teneo*

ACTVS. SECVNDI. SCENA. I

CHARINVS. BYRRHIA. PAMPHILVS

VID *ais, Byrrhia?*
Q Datur illa Pamphilo hodie nuptum? B. *sic est.* C. *qui scis, Byrrhia?*
B. *Apud Forum modo de Dauo audiui.* C. *uae uae, misero mihi.*
Vt animus in spe, atque in timore usque antehac attentus fuit;
Ita, postquam adempta spes est, lassus, cura confectus, stupet.
B. *Quaeso aedepol, Charine, Quoniam id fieri, quod uis,*

non

non poteſt,
Velis id, quod poſſit. C. *nihil aliud, niſi Philume-*
nam, volo.
B. *Ah, quanto ſatius eſt, id operam te dare,*
Iſtum qui amorem ex animo amoueas, quã id loqui,
Quo magis libido fruſtra incendatur tua.
C. FACILE *omnes, cum valemus, recta conſilia aegro*
tis damus.
Tu, ſi hic ſis, aliter ſentias. B. *age age. vt lubet.*
C. *ſed Pamphilum*
Video. omnia experiri certum eſt priùs, quam pereo,
B. *quid hic agit?*
C. *Ipſum hunc orabo; huic ſupplicabo; amorem huic*
narrabo meum:
Credo, impetrabo, vt aliquot ſaltẽ nuptijs prodat dies.
Interea fiet aliquid, ſpero. B. *id aliquid nihil eſt.* C.
Byrrhia,
Quid tibi videtur? adeon' ad eum? B. *quid ni? ſi ni*
hil impetres,
Vt te arbitretur ſibi paratum moechum, ſi illam
duxerit.
C. *Abi hinc, abi in malam crucem, cum ſuſpicione*
iſtac, ſcelus.
P. *Charinum video. ſalue.* C. *o ſalue, Pamphile:*
Ad te aduenio, ſpem, ſalutem, auxilium, conſilium
expetens.
P. *Neque pol conſili locum habeo, neque auxilij copiã.*
Sed iſtuc quidnam eſt? C. *hodie uxorem ducis?* P.
aiunt. C. *Pamphile,*

Si id

Si id facis, hodie postremum me uides. P. *quid ita?* C. *hei mihi.*
Vereor dicere: huic dic quaeso, Byrrhia. B. *ego dicam.* P. *quid est?*
B. *Sponsam hic tuam amat.* P. *nae iste haud mecum sentit. ehodum dic mihi,*
Numquidnam amplius tibi cum illa fuit, Charine?
C. *ah Pamphile,*
Nil. P. *quàm uellem.* C. *nunc te per amicitiam, & per amorem obsecro,*
Principio ut ne ducas. P. *dabo equidem operam.* C. *sed, si id non potes,*
Aut tibi nuptiae hae sunt cordi, P. *cordi?* C. *saltem aliquot dies*
Proser, dum proficiscor aliquo, ne uideam, P. *audi nunciam:*
Ego, Charine, neutiquam officium esse liberi puto,
Cum is nil promereat, postulare id gratiae apponi sibi.
Nuptias effugere ego istas malo, quam tu adipiscier.
C. *Reddidisti animum.* P. *nunc, si quid potes aut tu,*
aut hic Byrrhia,
Facite, singite, inuenite, efficite, qui detur tibi:
Ego id agam, mihi qui ne detur. C. *sat habeo.* P.
Dauum optume
Video. huius consilio fretus sum. C. *at tu hercle haud quidquam mihi,*
Nisi ea, quae nihil opu' sunt sciri. fugin' hinc? S. *ego uero ac lubens.*

ACTVS

ACTVS. SECVNDI. SCENA. II

DAVVS. CHARINVS. PAMPHILVS.

D. I BONI, *boni quid porto? sed, ubi inueniam Pamphilum,*
Vt metum, in quo nunc est, adimam; atque expleam animum gaudio?

C. *Laetus est, nescio quid.* P. *nihil est. nondum haec resciuit mala.*

D. *Quem ego nunc credo; si iam audierit sibi paratas nuptias,*

C. *Audin' tu illum?* D. *toto me opido exanimatum quaerere.*
Sed ubi quaeram? aut quo nunc primum intendam?
C. *cessas alloqui?*

D. *Abeo.* P. *Daue, ades, resiste.* D. *quis homo est, qui me? o Pamphile,*
Te ipsum quaero. euge o Charine: ambo opportune: uos uolo.

P. *Daue, perij.* D. *quin tu hoc audi.* P. *interij.* D. *quid timeas, scio.*

C. *Mea quidem hercle in dubio uita est.* D. *& tu quid, scio.*

P. *Nuptiae mihi.* D. *& id scio.* P. *hodie.* D. *obtundis, tametsi intelligo.*
Id paues, ne ducas tu illam: tu autem, vt ducas. C. *rem tenes.*

P. *Istuc ipsum.* D. *atque istuc ipsum, nil pericli est: me uide.*

D P. *Ob-*

P. *Obsecro te, quam primum hoc me libera miserum metu.* D. *hem,*
Libero: uxorem tibi iam non dat Chremes. P. *qui scis?* D. *scio.*
Tuus pater modo me prehēdit: ait, tibi uxorem dare
Hodie, item alia multa, quae nunc non est narrandi locus.
Continuo ad te properans percurro ad Forum, vt dicam tibi haec.
Vbi te non inuenio, ibi adscendo in quendam excelsum locum;
Circumspicio: nusquā forte ibi huius uideo Byrrhiam:
Rogo; negat uidisse; mihi molestum; quid agā, cogito.
Redeunti interea ex ipsa re mi incidit suspectio: hem,
Paullulum obsoni, ipsus tristis, de improuiso nuptiae:
Non cohaerent. P. *quorsum nam istuc?* D. *egomet continuo ad Chremem.*
Cum illo aduenio, solitudo ante ostiū: iam id gaudeo.
P. *Recte dicis, perge.* D. *maneo: interea intro ire neminē*
Video, exire neminem, matronā nullam, in aedibus
Nil ornati, nil tumulti. accessi, introspexi. P. *scio.*
Magnum signum. D. *num uidentur conuenire haec nuptijs?*
P. *Non, opinor, Daue.* D. *opinor, narras? non recte accipis.*
Certa res est etiā puerū inde abiēs conueni Chremis,
Holera, et pisciculos minutos ferre obolo in cenā seni.
C. *Liberatus sum, Daue, hodie tua opera.* D. *at nullius quidem,*

C. *Quid ita? nempe huic prorsus illam non dat.* D. *ridiculum caput.*

Quasi necesse sit, si huic nõ dat. te illã uxorem ducere.

Nisi uides, nisi senis amicos oras, ambis. C. *bene mones.*

Ibo: etsi hercle saepe iã me spes haec frustrata est. uale.

ACTVS. SECVNDI. SCENA. III

PAMPHILVS. DAVVS

P. VID *igitur sibi uolt pater? cur simulat?*

Q D. *ego dicam tibi.*

Si id succenseat nunc, quia non det tibi uxorem Chremes,

Ipsu' sibi esse iniurius uideatur: neque id iniuria:

Prius, quam tuum, ut sese habeat, animum, ad nuptias perspexerit.

Sed, si tu negaris ducere, ibi culpam in te transferet:

Tum illae turbae fient. P. *quid? uis, patiar?* D. *pater est, Pamphile.*

Difficile est. tum haec sola est mulier. dictum ac factum inuenerit

Aliquam caussam, quamobrem eiiciat opido. P. *eiiciat?* D. *cito*

P. *Cedo igitur, quid faciam, Daue?* D. *dic, te ducturum.* P. *hem.* D. *quid est?*

P. *Ego dicam?* D. *cur non?* P. *numquam faciam,* D. *ne nega*

P. *Suadere noli.* D. *ex ea re quid fiat, uide*

P. *Vt ab illa excludar, huc concludar.* D. *non ita est.*
Nempe hoc sic esse opinor dicturum patrem:
Ducas uolo hodie uxorem. tu, Ducam, inquies:
Cedo, quid iurgabit tecum? hic reddes omnia,
Quae nunc sunt certa ei consilia, incerta ut sient,
Sine omni periclo: nam hocce haud dubium est, quin Chremes
Tibi non det gnatam: nec tu ea caussa minueris
Haec, quae facis, ne is mutet suam sententiam.
Patri dic uelle: ut, cum uelit tibi iure irasci, non queat.
Nam, quod tu speres, propulsabo facile. uxorem his moribus
Dabit nemo. inopem inueniet potius, quam te corrumpi sinat:
Sed, si te aequo animo ferre accipiet, neglegentem feceris.
Aliã otiosius quaeret: interea aliquid acciderit boni.
P. *Itan' credis?* D. *haud dubium id quidem est.* P. *uide, quo inducas.* D. *quin taces?*
P. *Dicam. puerum autem ne rescisçat mihi esse ab illa, cautio est:*
Nam pollicitus sum susceperturum. D. *o facinus audax.* P. *hanc fidem*
Sibi, me obsecrauit, qui se sciret non deserturum, ut darem.
D. *Curabitur. sed pater adest. caue, te esse tristem sentiat.*

ACTVS. SECVNDI. SCENA. IV

SIMO. DAVVS. PAMPHILVS

S. EVISO, *quid agant, aut quid captent*
D. R. *consili.*
Hic nunc nõ dubitat, quĩ te ducturũ neges:
Venit meditatus alicunde ex solo loco:
Orationem sperat inuenisse se,
Qua differat te: proin' tu face; apud te vt sies.
P. *Modo vt possim.* D. *crede mihi hoc inquĩ, Pãphile,*
Numquam hodie tecum commutaturum patrem
Vnum esse verbum, si te dices ducere.

ACTVS. SECVNDI. SCENA. V

BYRRHIA. SIMO. DAVVS. PAMPHILVS

B. ERVS *me, relictis rebus, iussit Pãphilum*
H *Hodie obseruare, vt, quid ageret de nuptijs,*
Scirem. id propterea nunc huc uenientem
sequor.
Ipsum adeo praesto video cum Dauo. hoc agam.
S. *Vtrumque adesse video.* D. *hem, serua.* S. *Pamphile.*
D. *Quasi de improuiso respice ad eum.* P. *hem, pater.*
D. *Probe.* S. *hodie vxorem ducas, vt dixi, volo.*
P. *Nunc nostrae parti timeo, quid hic respondeat.*
P. *Neque istic, neque alibi tibi vsquam erit in me mora.*
B. *hem.*
D. *Obmutuit.* B. *quid dixit?* S. *facis, vt te decet.*
Cum istuc, quod postulo, impetro cum gratia.

B. *Sum uerus?* B. *herus, quantũ audio, uxore excidit.*
S. *I iam nunc intro, ne in mora, cum opu' sit, sies.*
P. *Eo.* B. *nulla ne in re esse homini cuiquam fidem.*
Verum illud uerbum est, uolgo quod dici solet,
OMNES *sibi melius malle esse, quam alteri.*
Ego illam uidi uirginem: forma bona
Memini uidere: quo aequior sum Pamphilo,
Si se illam in somnis, quam illum, amplecti maluit.
Renunciabo; ut pro hoc malo mihi det malum.

ACTVS. SECVNDI. SCENA. VI.

DAVVS. SIMO

D. *IC nunc me credit aliquam sibi fallaciam*
Portare, & ea me hic restitisse gratia.
S. *Quid Dauus narrat?* D. *aeque quidquam nunc quidem:*
S. *Nihil ne? hem.* D. *nihil prorsus.* S. *atqui exspectabam quidem.*
D. *Praeter spem euenit: sentio: hoc male habet uirum.*
S. *Potin' es mihi uerum dicere?* D. *nihil facilius.*
S. *Num illi molestae quippiam hae sunt nuptiae,*
Huiusce propter consuetudinem hospitae?
D. *Nihil hercle: aut, si adeo, bidui est, aut tridui*
Haec sollicitudo: nostin'? deinde desinet:
Etenim eam secum rem recta reputauit uia.
S. *Laudo.* D. *dum licitum est illi, dumq. aetas tulit,*
Amauit: tum id clam: cauit, ne umquam infamiae
Ea res sibi esset, ut uirum fortem decet.

Nunc

Nunc uxore opus est: animum ad uxorem appulit.
S. *Subtristis uisu' est esse aliquantulum mihi.*
D. *Nihil propter hanc rem: sed est, quod succenset tibi.*
S. *Quidnam est?* D. *puerile est.* S. *quid est?* D. *nihil.* S. *quin dic, quid est*
D. *Ait nimium parce facere sumptum.* S. *me ne?* D. *te.*
Vix, inquit, drachmis obsonatus est decem:
Num filio uidetur uxorem dare?
Quem, inquit, uocabo ad cenam meorum aequalium
Potissimum nunc? &, quod dicendum hic fiet,
Tu quoque perparce nimium. non laudo. S. *tace:*
D. *Commoui.* S. *ego, istaec recte ut fiant, uidero.*
Quidnam hoc rei est? quidnā hic uolt uterator sibi?
Nā, si hic mali est quidquā, hē illic est huic rei caput.

ACTVS. TERTII. SCENA. I

MYSIS. SIMO. DAVVS LESBIA. GLYCERIVM

M. TA *pol quidem res est, ut dixti, Lesbia:*
I *Fidelem haud ferme mulieri inuenias uirum*
S. *Ab Andria est ancilla haec. quid narras?*
D. *ita est.*
M. *Sed hic Pamphilus.* S. *quid dicit?* M. *firmauit fidem.*
S. *hem.*
D. *Vtinam aut hic surdus, aut haec muta facta sit.*
M. *Nam, quod peperisset, iussit tolli.* S. *o Iuppiter,*
Quid ego audio? actū est, siquidē haec uera praedicat.
L. *Bonum ingenium narras adolescentis.* M *optumum.*

Sed sequere me intro, ne in mora illi sis. L. *sequor.*
D. *Quod remediũ nunc huic malo inueniã?* S. *quid hoc?*
Adeon' est demens? ex peregrina? iam scio: ab
Vix tandem sensi stolidus. D. *quid hic sensisse ait?*
S. *Haec primum affertur iam mihi ab hoc fallacia.*
Hanc simulant parere, quo Chremetem absterreant.
G. *Iuno Lucina, fer opem, serua me obsecro.*
S. *Hui, tam cito? ridiculum. postquam ante ostium*
Me audiuit stare, approperat. non sat commode
Diuisa sunt temporibus tibi Daue haec. D. *mihin'?*
S. *Num immemores discipuli?* D. *ego, quid narres, nescio.*
S. *Hiccine si me imparatum in ueris nuptijs*
Adortus esset, quos mihi ludos redderet?
Nunc huius periclo sit. ego IN *Portu nauigo.*

ACTVS. TERTII. SCENA. II
LESBIA. SIMO. DAVVS

L. DHVC *Archillis, quae assolent, quaeq.*
A *oportet*
Signa ad salutẽ esse, omnia huic esse uideo.
Nunc primum fac istaec ut lauet: post deinde,
Quod iussi ei dare bibere, &, quantum imperaui,
Date: mox ego huc reuertar.
Per, aecastor, scitu' puer' natu' est Pamphilo.
Deos quaeso, ut sit superstes: quando quidem ipse est ingenio bono,
Cumq. huic ueritus est optumae adolescenti facere iniuriam.

S. *Vel*

S. *Vel hoc quis non credat, qui norit, te abs te esse ortum?* D, *quidnam id est?*

S. *Nō imperabat corā, quid opus facto esset puerperae:*
Sed, postquam egressa est, illis, quae sunt intus, clamat de via.
O Dᵉue, itan' contemnor abs te? aut ita ne tandem idoneus
Tibi videor esse, quē tā aperte fallere incipias dolis?
Saltē accurate, vt metui videar. certe, si rescierim,

D. *Certe hercle nunc hic se ipsus fallit, haud ego.* SI. *edixin' tibi?*
Interminatus sum, ne faceres? num veritus? quid rettulit?
Credon' tibi hoc, nunc peperisse hanc e Pamphilo?

D. *Teneo, quid erret: quid ego agam? habeo.* S. *quid taces?*

D. *Quid credas? quasi non tibi renunciata sint haec sic fore.*

S. *Mihin' quisquam?* D. *eho, an tute intellexti hoc assimulari?* S. *irrideor.*

D. *Renunciatum est: nā qui istaec tibi incidit suspectio?*

S. *Qui? quia te noram.* D. *quasi tu dicas, factum id consilio meo.*

S. *Certe enim scio.* D. *non satis me pernosti etiam, qualis sim, Simo.*

S. *Ego ne te?* D. *sed, si quid narrare occoepi, continuo dari*
Tibi uerba censes. S. *falso.* D. *itaque hercle nihil iam mutire audeo.*

S. *Hoc*

S. *Hoc ego scio unum, neminem peperisse hic.* D. *intellextin'?*
Sed nihilo seciu' mox deferent puerũ huc ante ostiũ.
Id ego ũi nunc tibi renuncio here futurũ, vt sis sciens;
Ne hoc posterius dicas, Daui factũ consilio, aut dolis.
Prorsus a me opinionem hanc tuam ego esse amotam uolo.
S. *Vnde id scis?* D. *audiui, & credo. multa concurrunt simul,*
Qui coniecturam hanc nunc facio. iam primum haec se e Pamphilo
Grauidam dixit esse: inuentum est falsum. nunc, postquam uidet
Nuptias domi apparari, missa est ancilla illico
Obstetricem accersitum ad eam, & puerum vt afferret simul.
Hoc nisi fit, puerũ vt tu videas, nil mouentur nuptiae.
S. *Quid ais? cum intellexeras,*
Id consilij capere, cur non dixti extemplo Pamphilo?
D. *Quis igitur eum ab illa abstraxit, nisi ego? nam omnes nos quidem*
Scimus, quam misere hanc amarit: nunc sibi uxorem expetit.
Postremo id mihi da negoti. tu tamẽ idẽ has nuptias
Terge facere ita, vt facis: &, id spero adiuturos deos.
S. *Immo abi intro. ibi me opperire, & quod parato opus est, para.*
Non impulit me, haec nunc omnino vt crederem.
Atque haud scio, an, quae dixit, sint uera omnia:

Sed

Sed paruipendo. illud mihi multo maximum est,
Quod mihi pollicitu' est ipsus gnatus. nunc Chremem
Conueniam: orabo gnato uxorem: si impetro,
Quid alias malim, quam hodie has fieri nuptias?
Nã, gnatus quod pollicitu' est, haud dubium est mihi,
Si nolit, quin eum merito possim cogere.
Atque adeo in tẽpore eccum ipsum obuiã Chremem.

ACTVS. TERTII. SCENA. III

SIMO. CHREMES

S. VBEO *Chremetem.* C. *oh, te ipsum quae-*
I *rebam.* S. *& ego te.* C. *optato aduenis.*
Aliquot me adiere, ex te auditum qui aiebant, hodie filiam
Meam nubere tuo gnato: id uiso, tu ne, an illi, insaniant.
S. *Ausculta paucis: &, quid ego te uelim, & tu quod quaeris, scies.*
C. *Ausculto: loquere, quid uelis.*
S. *Per ego te deos oro, & nostram amicitiam, Chreme,*
Quae incepta a paruis cum aetate accreuit simul;
Perq. unicam gnatam tuam, & gnatum meum,
Cuius tibi potestas summa seruandi datur;
Vt me adiuues in hac re, atque ita, uti nuptiae
Fuerant futurae, fiant. C. *ah, ne me obsecra:*
Quasi hoc te orando a me impetrare oporteat.
Alium esse censes nunc me, atque olim, cum dabam?
Si in rem est utrique, ut fiant, accersi iube.
Sed, si ex ea re plus mali est, quam commodi
Vtrique;

Vtrique; id oro te, in commune vt consulas,
Quasi illa tua sit, Pamphiliq. ego sim pater
S. *Immo ita volo, itaq. postulo vt fiat, Chreme:*
Neque postulem abs te, nisi ipsa res moneat.
C. *quid est?*
S. *Irae sunt inter Glycerium, & gnatum,* C. *audio.*
S. *Ita magnae, vt sperem posse auelli.* C. *fabulae.*
S. *Profecto sic est.* C. *sic hercle, vt dicam tibi:*
AMANTIVM *irae, amoris integratio est.*
S. *Hem, id te oro, vt ante eamus, dum tempus datur,*
Dumq. eius lubido occlusa est contumelijs,
Prius quã harum scelera, et lacrumae cõfictae dolis
Reducant animum aegrotum ad misericordiam.
Vxorem demus. spero, consuetudine, &
Coniugio liberali deuictum, Chreme,
Dehinc facile ex illis sese emersurum malis.
C. *Tibi ita videtur. at ego non posse arbitror*
Neque ilum hãc perpetuo habere, neque me perpeti.
S. *Qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris?*
C. *At, istuc periculum in filia fieri, graue est.*
S. *Nempe incommoditas denique huc omnis redit;*
Si eueniat, quod di prohibeant, discessio.
At, si corrigitur; quot commoditates, vide:
Principio amico filium restitueris:
Tibi generum firmum, & filiae inuenies virum.
C. *Quid istuc? si istuc animum induxti esse vtile,*
Nolo tibi vllum commodum in me claudier.
S. *Merito te semper maxumi feci, Chreme.*
C. *Sed, quid ais?* S. *quid?* C. *qui scis eos nunc discordare*

re inter se?

S. *Ipsu' mihi Dauos, qui intimu' est eorum cõsilijs, dixit:*
Et is mihi suadet, nuptias, quantũ queã, ut maturem.
Num censes faceret, filium nisi sciret eadẽ haec uelle?
Tute adeo iam eius audies uerba. heus euocate huc
Dauom.
Sed eccum uideo ipsum foras exire.

ACTVS. TERTII. SCENA. IV.

DAVVS. SIMO. CHREMES

D. D *te ibam.* S. *quidnam est?*
D. A *Cur non accersitur? iam adueſperascit.*
S. *audin' tu illum?*
Ego dudum non nil ueritus sum, Daue, abs te, ne face
res idem,
Quod Volgus Seruorum solet, dolis ut me deluderes?
Propterea quod amat filius. D. *egenu' istuc face-*
rem. S. *credidi:*
Idq. adeo metuens uos celaui, quod nunc dicam. D.
quid? S. *scies.*
Nam propemodum habeo iam tibi fidem. D. *tandem*
agnosti, qui siem.
S. *Non fuerant nuptiae futurae.* D. *quid non?* S. *sed ea*
gratia
Simulaui, uos ut pertentarem. D. *quid ais?* S. *sic est*
res. D. *uide.*
Numquam quiui ego istuc intellegere. uah consilium
callidum.

S. *Hoc*

S. *Hoc audi. ut hinc te iussi introire, opportune hic fit mihi obuiam.*

D. *Hem, numnam perijmu'?* S. *narro, quae tu dudum narrasti mihi.*

D. *Quidnam audio?* S. *gnatam ut det, oro; uixq. id ex-oro.* D. *occidi.*

S. *Hem, quid dixti?* D. *optume, inquam, factum.* S. *nunc per hunc nulla est mora.*

C. *Domum modo ibo: ut apparentur, dicam: atque huc renuncio.*

S. *Nunc te oro, Daue, quoniam solus mihi effecisti has nuptias.*

D. *Ego uero solus.* S. *corrigere mihi gnatũ porro enitere.*

D. *Faciam hercle sedulo.* S. *potes nunc, dum animus irritatus est.*

D. *Quiescas.* S. *age igitur: ubi nunc est ipsus?* D. *mirum. ni domi est.*

S. *Ibo ad eum, atque eadem haec, quae tibi dixi, dicam itidem illi.* D. *nullu' sum.*

Quid caussae est, quin hinc in pistrinum recta proficiscar uia?

Nihil est preci loci relictum. iam perturbaui omnia: Herum fefelli: in nuptias conieci herilem filium: Feci hodie, ut fierent, insperante hoc, atque inuito Pamphilo.

Hem astutias. quod si quiessem, nihil euenisset mali. Sed eccum ipsum uideo: occidi:

Vtinam mihi esset aliquid hic, quo nunc me praecipitem darem.

ACTVS

ACTVS. TERTII. SCENA. V

PAMPHILVS. DAVVS

P. BI illic scelus est, qui me perdidit? D. pe-
V riy. P. atque hoc confiteor,
Iure obtigisse: quandoquidem tam iners,
tam nulli consili
Sum. seruo n' fortunas meas me comisisse futili?
Ergo pretium ob stultitiam fero: sed inultum id num-
quam a me auferet.
D. Posthac incolumem sat scio fore me, nunc si euito hoc
malum.
P. Sed, quid ego nunc dicam patri? negabon', uelle me,
modo
Qui sũ pollicitus ducere? qua fiducia id facere audeũ?
Nec, quid me nunc faciam, scio. D. nec de me equi-
dem: atque id ago sedulo.
Dicam aliquid iam inuenturum, ut huic malo ali-
quam producam moram. P. oh.
D. Visus sum. P. ehodum, bone uir, quid ais? uiden', me
consilijs tuis
Miserum impeditum esse? D. at iam expediam. P.
expedies? D. certe, Pamphile.
P. Nempe ut modo. D. immo melius spero. P. oh, tibi
ego ut credam, furcifer?
Tu rem impeditam, & perditam restituas? hem, quo
fretu' sim,
Qui me hodie ex trãquillissima re cõiecisti i nuptias.
An non dixi hoc esse futurum? D. dixti. P. quid me-

ritus

ritus es? D. *crucem.*
Sed paullulum sine ad me ut redeam: iam aliquid de-
spiciam. P. *hei mihi,*
Cur non habeo spatium, vt de te sumam supplicium,
uti uolo:
Namque hocce tempus praecauere mihi me, haud te
ulcisci, sinit.

ACTVS. QVARTI. SCENA. I

CHARINVS. PAMPHILVS. DAVVS.

C. OCCINE *credibile est, aut memorabile,*
H *Tanta uaecordia innata cuiquam vt siet,*
Vt malis gaudeat alienis, atque ex incom-
modis
Alterius sua vt comparet commoda? ah,
Id ne est uerum? immo id genus est Hominum pes-
sumum,
In denegando modo queis pudor est paullulum:
Post, vbi iam tempus est, promissa perfici,
Tum coacti necessario se aperiunt, & timent.
Et tamen res cogit eos denegare. ibi
Tum impudentissima eorum oratio est:
Quis tu es? qui mihi es? cur meam tibi? heus,
Proxumus sum egomet mihi. attamen, vbi fides est,
Si roges, nihil pudet. hic, vbi opus est,
Non uerentur; illic, vbi nihil opus est, ibi uerentur.
Sed, quid agam? adeam ne ad eum, & cum eo iniu-
riam hanc expostulem?

Mala

Mala ingeram multa. atque aliquis dicat, Nihil promoueris.
Multum. molestus certe ei fuero, atque animo morem gessero.
P. *Charine, & Me, & Te imprudens, nisi quid Di respiciunt, perdidi.*
C. *Ita ne imprudens? tandem inuenta est caussa: soluisti fidem.*
P. *Quid tandem?* C. *etiam nunc me seducere istis dictis postulas?*
P. *Quid istuc est?* C. *postquam me amare dixi, complacita est tibi.*
Heu me miserum, qui tuum animum ex animo spectaui meo.
P. *Falsu' es.* C. *non tibi satis esse hoc uisum solidum est gaudium,*
Nisi me lactasses amantem, & falsa spe produceres?
Habeas. P. *habeam? ah, nescis, quantis in malis uersor, miser,*
Quãtas q. hic suis consilijs mihi confecit sollicitudines
Meus carnufex. C. *quid istuc tam mirum est? de te exemplum capit.*
P. *Haud istuc dicas, si cognoris uel me, uel amorem meum.*
C. *Scio, cum patre altercasti dudum, et is nunc propterea tibi.*
Succẽsit, nec te quiuit hodie cogere, illam vt duceres.
P. *Immo etiam, quo tu minus scis aerumnas meas,*
Hae nuptiae non apparabantur mihi,

Nec postulabat nunc quisquam uxorem dare.
C. *Scio: coactus tua uoluntate es.* P. *mane,*
Nondum scis. C. *scio equidem illam ducturũ esse te.*
P. *Cur me enicas? hoc audi. numquam destitit*
Instare, ut dicerem esse ducturum patri:
Suadere, orare, usque adeo donec perpulit.
C. *Quis homo istuc?* P. *Dauos.* C. *Dauos?* P. *Dauos omnia.*
C. *Quamobrem?* P. *nescio. nisi mihi Deos satis*
Scio fuisse iratos, qui auscultauerim.
C. *Factum est hoc, Daue?* D. *factum est.* C. *hem, quid ais, scelus?*
At tibi Dij dignum factis exitium duint.
Eho, dic mihi, si omnes hunc coniectum in nuptias
Inimici uellent, quod, ni hoc, consilium darent?
D. *Deceptus sum, at non defatigatus.* C *scio.*
D. *Hac non successit, alia aggrediemur uia:*
Nisi id putas, quia primo processit parum,
Non posse iam ad salutem conuerti hoc malum.
P. *Immo etiam: nam sati' credo, si aduigilaueris,*
Ex unis geminas mihi conficies nuptias.
D. *Ego, Pamphile, hoc tibi pro seruitio debeo,*
Conari manibus, pedibus, noctesque, & dies
Capitis periculum adire, dum prosim tibi.
Tuum est', si quid praeter spem euenit, mi ignoscere.
Parum successit quod ago, at facio sedulo.
Vel melius tu aliud reperi, me missum face.
P. *Cupio. restitue, in quem me accepisti locum.*
D. *Faciam.* P. *at iam hoc opus est.* D. *hem, st, mane:*

crepuit a Glycerio ostium.

P. *Nihil ad te. D. quaero.* P. *hem, nunccine demum?* D. *at iam hoc tibi inuentum dabo.*

ACTVS. QVARTI. SCENA. II

MYSIS. PAMPHILVS. DAVVS

M. AM, *ubi ubi erit, inuentum tibi curabo,*
& mecum adductum
Tuum Pamphilum: tu modo, anime mi, noli te macerare.

P. *Mysis.* M. *quid est? hem, Pamphile, optume mihi te offers.* P. *quid est?*

M. *Orare iussit, si se ames, hera, iam vt ad sese venias: Videre ait te cupere.* P. *uah, perij: hoc malum integrascit.*
Siccine me, atque illam opera tua nunc miseros sollicitari?
Nam iccirco accersor, nuptias quod mi apparari sensit.

C. *Quibus quidem quam facile poterat quiesci, si hic quiesset.*

D. *Age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga.* M. *atque aedepol,*
Ea res est, propterea q. nunc misera in maerore est.
P. *Mysis,*
Per omnes tibi adiuro Deos, nūquā eā me deserturū,
Non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines.

Hãc mihi expetiui; cõtigit: cõueniunt mores: ualeant,
Qui inter nos dissidium uolunt: hanc, nisi Mors, mi
adimet nemo.

C. *Resipisco.* P. *non Apollinis magi uerum, atque hoc, responsum est.*

Si poterit fieri, vt ne pater per me stetisse credat,
Quo minus hae fierent nuptiae; uolo. Sed, si id non
poterit;
Id faciã, in procliui quod est, per me stetisse vt credat.
Quis uideor? C. *miser aeque, atque ego.* D. *consilium*
quaero. C. *fortis es.*
Scio, quid conere. D. *hoc ego tibi profecto effectum*
reddam,
P. *Iam hoc opus est.* D. *quin iam habeo.* C. *quid est?*
D. *huic, non tibi, habeo; ne erres.*
C. *Sat habeo.* P *quid facies? credo.* D. *dies hic mi vt sit*
sati', uereor,
Ad agendum: ne uacuum esse me nunc ad narran-
dum credas.
Proinde hĩc uos amolimini; nã mi impediméto estis.
P. *Ego hanc uisam.* D. *quid tu? quo hinc te agis?* C. *ne*
rum uis dicam? D. *immo etiam*
Narrationis incipit mihi initium. C. *quid me fiet?*
D. *Eho, impudens, non satis habes, quod tibi dicula*
addo,
Quantũ huic promoueo nuptias? C. *Dãne attamẽ.*
D. *quid ergo*
C. *Vt ducam.* D. *ridiculum.* C. *huc face ad me vt ue-*
nias, si quid poteris.

D. *Quid*

D. *Quid ueniam? nihil habeo.* C. *attamen si quid,* D. *age, Veniam.* C. *si quid,*
Domi ero. D. *Tu, Mysis, dum exeo, parumper opperire hic.*
M. *Quapropter?* D. *ita facto opus est.* M. *matura.* D. *iam inquam hic adero.*

ACTVS. QVARTI. SCENA. III

MYSIS

M. *NIL ne esse proprium cuiquam? Dij, uestram fidem.*
Summum bonum esse herae putabam hunc Pamphilum,
Amicum, amatorem, uirum, in quouis loco
Paratum; uerum ex eo nunc misera quem capit
Dolorem? facile hic plus mali est, quam illic boni.
Sed Dauus exit: mi homo, quid istuc obsecro est?
Quo portas puerum?

ACTVS. QVARTI. SCENA. IV

DAVVS. MYSIS

D. *MYSIS, nunc opus est tua*
Mihi ad hanc rem exprompta memoria, atque astutia.
M. *Quidnam incepturus?* D. *accipe a me hunc ocius.*
Atque ante nostram ianuam appone. M. *obsecro.*
Humine? D. *ex ara hinc sume uerbenas tibi;*

Atque eas substerne. M. *quamobrẽ id tute non facis?*
D. *Quia, si forte opus ad herum iusiurandum mihi*
Non apposuisse, ut liquido possim. M. *intelligo.*
Noua nunc religio in te istaec incessit, cedo?
D. *Moue ocius te, ut, quid agam, porro intellegas.*
Pro Iuppiter. M. *quid?* D. *Sponsae pater interuenit.*
Repudio consilium, quod primum intenderam.
M. *Nescio, quid narres.* D. *ego quoque hinc ab dextera*
Venire me assimulabo. tu, ut subseruias
Orationi, utcumque opu' sit uerbis, uide.
M. *Ego, quid agas, nihil intellego: sed, si quid est,*
Quod mea opera opus sit uobis, aut tu plus uides,
Manebo, ne quid uostrum remorer commodum.

ACTVS. QVARTI. SCENA. V

CHREMES. MYSIS. DAVVS

C. REVERTOR, *postquam, quae opus fuere ad*
nuptias
Gnatae, paraui, ut iubeam accersi. sed quid
hoc?
Puer hercle est. mulier, tun' apposuisti hunc? M. *ubi*
Illic est? C. *non mihi respondes?* M. *hem, nusquam*
est. uae miserae mihi,
Reliquit me homo, atque abiit. D. *Di uostram fidem.*
Quid turbae est apud forum? quid illic hominum liti-
gant.
Tum annona cara est. quid dicam aliud, nescio.
M. *Cur tu obsecro hic me solam?* D. *hem, quae haec est*
fabu-

fabula?
Eho, Myſis, puer hic unde eſt? quis ue huc attulit?
M. *Satin' ſanus es, qui me id rogites?* D. *quem igitur rogem,*
Qui hic neminem alium uideo? C. *miror, unde ſit.*
D. *Dictura n' quod rogo?* M. *au.* D. *concede ad dexteram.*
M. *Deliras. non tute ipſe?* D. *uerbum ſi mihi*
Vnum, praeterquam quod te rogo, faxis, caue.
M. *Male dicis.* D. *unde eſt? dic clare.* M. *a uobis.* C. *ha ha hae*
Mirum uero, impudenter mulier ſi facit.
C. *Ab Andria eſt ancilla haec, quantum intellego.*
D. *Adeon' uidemur uobis eſſe idonei,*
In quibus ſic illudatis? C. *ueni in tempore.*
D. *Propera adeo puerum tollere hinc ab ianua.*
Mane: caue quoquam ex iſtoc exceſſis loco.
M. *Dij te eradicent. ita me miseram territas.*
D. *Tibi ego dico, an non?* M. *quid uis?* D. *at etiã rogas?*
Cedo, cuium puerum hic appoſuiſti, dic mihi.
M. *Tu neſcis?* D. *mitte id, quod ſcio; dic, quod rogo:*
M. *Veſtri.* D. *cuius ueſtri?* M. *Pamphili.* D. *hem, quid Pamphili?*
M. *Eho, an non eſt?* C *recte ego ſemper fugi has nuptias.*
D. *O facinus animaduertendum.* M. *quid clamitas?*
D. *Quem ne ego heri uidi ad nos afferri ueſperi?*
M. *O hominem audacem.* D. *uerum. uidi Cantharam*
Suffarcinatam. M. *Dijs pol habeo gratias,*
Cum in pariundo aliquot affuerunt liberae.
D. *Nae illa illum haud nouit, cuius cauſſa haec incipit.*

Chremes, si positum puerum ante aedes uiderit,
Suam gnatam non dabit: tanto hercle magis dabit.
C. *Non hercle faciet.* D. *nunc adeo, vt tu sis sciens,*
Ni puerum tollis, iamiam ego hunc mediam in uiam
Prouoluam, teq: ibidem peruoluam in luto.
M. *Tu pol homo non es sobrius.* D. FALLACIA
Alia aliam trudit. iam susurrari audio,
Ciuem Atticam esse hanc. C. *hem.* D. *coactus legibus*
Eam uxorem ducet. M. *au, obsecro, an non ciuis est?*
C. *Iocularium in malum insciens paene incidi.*
D. *Quis hic loquitur? o Chreme, per tempus aduenis:*
Ausculta. C. *audiui iam omnia.* D. *an ne tu omnia?*
C. *Audiui inquã a principio.* D. *audistin' obsecro? hem*
Scelera: hanc iam oportet in cruciatum hinc abripi.
Hic ille est: non te credas Dauom ludere.
M. *Me miseram: nihil pol falsi dixi, mi senex.*
C. *Noui rem omnem. sed est Simo intus?* D. *intus est.*
M. *Ne mẽ attigas, sceleste. si pol Glycerio nõ omnia haec.*
D. *Eho, inepta, nescis, quid sit actum.* M. *quid sciam?*
D. *Hic socer est. alio pacto haud poterat fieri,*
Vt sciret haec, quae uolumus. M. *hem, praediceres.*
D. *Paullum interesse censes, ex animo omnia,*
Vt fert natura, facias, an de industria?

ACTVS. QVARTI. SCENA. VI

CRITO. MYSIS. DAVVS

C. *IN hac habitasse platea dictum est Chrysidem,*
Quae se inhoneste optauit parare hic diuitias

Potius.

Potius, quam in patria honesta paupera uiuere.
Eius morte ea ad me lege redierunt bona.
Sed, quos perculter, uideo. salucte. M. *obsecro,*
Quem uideo? est ne hic Crito, sobrinus Chrysidis?
Is est. C. *o Mysis salue.* M. *saluos sis, Crito.*
C. *Itan' Chrysis? hem.* M. *nos quidem pol miseras perdidit.*
C. *Quid uos? quo pacto hic? sati' ne recte?* M. *nos ne? sic.*
VT *quimus, aiunt; quando, ut uolumus, non licet.*
C. *Quid Glycerium? iam hic suos parentes repperit?*
M. *Utinam.* C. *an nondum etiam? haud auspicato huc me appuli:*
Nã pol, si id scissem, numquam huc tetulissem pedẽ:
Sẽper enim eius dicta est haec, atque habita est soror:
Quae illius fuerunt, possidet. nunc me hospitem
Lites sequi, quam hic mihi sit facile, atque utile.
Aliorum exempla commonent. simul arbitror,
Iam esse aliquem amicũ, & defensorem ei: nam fero
Grandiuscula iam profecta est illinc. clamitent,
Me sycophantam hereditatem persequi,
Mendicum. tum, ipsam despoliare non licet.
M. *O optume hospes pol Crito antiquum obtines.*
C. *Duc me ad eam, quando huc ueni, ut uideam.* M. *maxume.*
D. *Sequar hos: nolo mẽ in tempore hoc uideat senex.*

ACTVS

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ACTVS. QVINCTI. SCENA. I.

CHREMES. SIMO

C. SATI' iam, sati' Simo spectata erga te amicitia est mea:
Sati' pericli coepi adire: orandi iam finem face.
Dum studeo obsequi tibi, paene illusi uitam filiae.
S. Immo enim quammaxime abs te oro, atque postulo, Chreme,
Vt beneficiũ, uerbis initum dudũ, nũc re comprobes.
C. Vide, quam iniquus sis praestudio. dum efficias id, quod cupis,
Neque modum benignitatis, neque, quid me ores, cogitas:
Nam, si cogites, remittas iam me onerare iniurijs.
S. Quibus? C. ab rogitas? perpulisti me, ut homini adolescentulo.
In alio occupato amore, abhorrenti ab re uxoria,
Filiam darem in seditionem, atque incertas nuptias;
Eiu' labore, atque eiu' dolore gnato ut medicarer tuo.
Impetrasti: incepi, dũ res tetulit: nunc non fert: ferãs.
Illã hinc ciuè esse aiũt: puer est natus: nos missos face.
S. Per ego te Deos oro, ut ne illis animum inducas credere,
Quibus id maxume utile est, illũ esse quã deterrimũ.
Nuptiarum gratia haec sunt ficta, atque incepta omnia.
Vbi ea caussa, quamobrem haec faciunt, erit adempta

mpta his, desinent.

C. *Erras. cum Dauo egomet uidi iurgantem ancillam.*

S. *scio.* C. *at*

Vero uoltu, cũ, ibi me adesse, neuter iũ praesenserat.

S. *Credo; & id facturas, Dauos dudum praedixit mihi:*
Et nescio quid tibi sum oblitus hodie, ac uolui, dicere:

ACTVS. QVINCTI. SCENA. II

DAVVS. CHREMES. SIMO. DROMO

D. SIMO *iam nunc otioso esse impero.* CH. *hem Dauom tibi.*

S. *Vnde egreditur?* D. *meo praesidio, atque hospitis.* S. *quid ilud mali est?*

D. *Ego commodiorem hominem, aduentum, tempus non uidi.* S. *scelus,*
Quemnam hic laudat? D. OMNIS *res est iam in uado.* S. *cesso alloqui?*

D. *Herus est: quid agam?* S. *o salue bone uir.* D. *hem, Simo, o noster Chreme,*
Omnia apparata iam sunt intus. CH. *curasti probe.*

D. *Vbi uoles, accerse.* S. *bene sane. id enimuero hic nunc abest.*
Etiam tu hoc respondes, quid istic tibi negotij est? D. *mihin'?* S. *ita.*

D. *Mihi ne?* S. *tibi ego.* D. *modo introij,* S. *quasi ego, quam dudum, rogem.*

D. *Cum tuo gnato una.* S. *an ne est intus Pamphilus? crucior, miser.*

Eho,

Eho, non tu dixti esse inter eos inimicitias, carnifex?
D. *Sunt.* S. *cur igitur hic est?* CH. *quid ilum censes? cum illa litigat.*
D. *Immo uero indignum Chreme iam facinus faxo ex me audias.*
Nescio quis senex modo uenit: ellum, cõfidens, catus:
Cum faciem uideas, uidetur esse quanti uis preti:
Tristi severitas inest in uoltu, atque in uerbis fides.
S. *Quidnam apportas?* D. *nil equidem, nisi quod ilum audiui dicere.*
S. *Quid ait tandem?* D. *Glycerium se scire esse hanc ciuem Atticam.*
S. *Hem Dromo, Dromo,* D. *quid est?* S. *Dromo.* D. *audi.* S. *uerbum si addideris, Dromo.*
D. *Audi obsecro.* DR. *quid uis?* S. *sublimem hunc intro rape, quantum potes.*
DR. *Quem?* S. *Dauom.* D. *quamobrem?* S. *quia lubet. rape, inquam.* D. *quid feci?* S. *rape.*
D. *Si quidquã mentitũ inuenies, occidito.* S. *nihil audio.*
Ego iam te commotum reddam. D. *tametsi hoc uerum est.* S. *tu tamen*
Cura asseruandum uinctum, atque audin'? quadrupedem constringito.
Age nunc: iam ego pol hodie, si uiuo, tibi
Ostendam, herum quid sit periclifallere, &
Illi patrem. CH. *ah ne saeui tantopere.* S. *Chreme,*
Pietatem gnati. non ne te miseret mei?
Tantum laborem capere ob talem filium?
Age Pamphile: exi Pamphile: ecquid te pudet?

ACTVS

ACTVS. QVINCTI. SCENA. III

PAMPHILVS. SIMO. CHREMES.

P. QVIS *me uolt? perij, pater est.* S. *quid ais omnium?* C. *ah,*
Rem potius ipsam dic, ac mitte male loqui.
S. *Quasi quidquam in hunc iam grauius dici possiet.*
Ain' tandem, ciuis Glycerium est? P. *ita praedicant.*
S. *Ita praedicant? ingentem confidentiam:*
Num cogitat, quid dicat? num facti piget?
Num eius color pudoris signum usquam indicat?
Adeon' impotenti esse animo, ut, praeter ciuium
Morem, atque legem, & sui uoluntatem patris,
Tamen hanc habere studeat cum summo probro?
P. *Me miserum.* S. *modo ne id demum sensti, Pamphile?*
Olim istuc, olim, cum ita animum induxti tuum,
Quod cuperes, aliquo pacto efficiundum tibi,
Eodem die istuc uerbum uere in te accidit.
Sed quid ago? cur me excrucio? cur me macero?
Cur meam senectam huius sollicito amentia? an
Pro huius ego ut peccatis supplicium sufferam?
Immo habeat, ualeat, uiuat cum illa. P. *mi pater.*
S. *Quid, mi pater, quasi tu huius indigeas patris.*
Domus, uxor, liberi inuenti inuito patre:
Adducti, qui illam eidem hinc dicant: uiceris.
P. *Pater, licet ne pauca?* S. *quid dices mihi?*
C. *Attamen Simo audi.* S. *ego audiam? quid, ego audiã,*
Chreme? C. *attamen dicat, sine.* S. *age, dicat, sino.*

P. *Ego*

CR. *Ita ne uero obturbat?* CH. *perge.* CR. *tum is mihi cognatus fuit,*
Qui eũ recepit. ibi ego audiui ex illo. sese esse Atticũ.
Is ibi mortuus est. CH. *eius nomen?* CR. *nomen tam cita tibi?*
Phania. CH. *hem, peri.* CR. *uerum hercle opinor fuisse Phaniam.*
Hoc certo scio, Rhamnusium se aiebat esse. CH. *o Iup-* (piter.
CR. *Eadem haec, Chreme, multi alij in Andro tum audiuere.* CH. *utinam id siet,*
Quod spero. eho dic mihi, quid is eam tum, Critõ,
Suam ne aiebat esse? CR. *non.* CH. *cuiam igitur?*
CR. *fratris filiam.*
CH. *Certe mea est.* CR. *quid ais?* S. *quid tu? quid ais?*
P. *arrige aures, Pamphile.*
S. *Qui credis?* CH. *Phania ille frater meus fuit.* S. *noram, & scio.*
CH. *Is hinc bellum fugiens, meq. in Asiam persequens,*
proficiscitur.
Tum illam hic relinquere est ueritus. post illa nunc primum audio,
Quid ilo sit factum. P. *uix sum apud me: ita animus commotus est metu,*
Spe, gaudio, mirando hoc tanto, tam repentino bono.
S. *Nae istam multimodis tuam inueniri gaudeo.* P. *credo, pater.*
CH. *At mihi unus scrupulus etiam restat, qui me male habet.* P. *dignus es*
Cũ tua religione odio. NODVM *in scirpo quaeris.* CR.
quid

quid istud est?

CH. *Nomen non conuenit.* CR. *fuit hercle aliud huic paruae.* CH. *quid, Crito?*
Numquid meministi? CR. *id quaero.* P. *ego ne huius memoriam patiar meae*
Voluptati obstare, cum ego possim in hac re medicari mihi?
Non patiar. heus, Chreme: quod quaeris, Pasibula. CR. *ipsa est.* CH. *ea est.*
P. *Ex ipsa millies audiui.* S. *omnes nos gaudere hoc, Chreme,*
Te credo credere. CH. *ita me Dij ament, credo.* P. *quid restat, pater?*
S. *Iam dudum res reduxit me ipsa in gratiam.* P. *o lepidum patrem.*
De uxore ita, ut possedi, nihil mutat Chremes, CH. *caussa optuma est,*
Nisi quid pater aliud ait. P. *nempe.* S. *scilicet.* CH. *dos, Pamphile, est*
Decem talenta. P. *accipio.* CH. *propero ad filiam. Eho mecum, Crito:*
Nam, illam me haud nosse, credo. S. *cur non illam huc transferri iubes?*
P. *Recte admones. Dauo istuc dedam iam negoti.* S. *non potest.*
P. *Qui?* S. *quia habet aliud magis ex sese, & maius.* P. *quidnam?* S. *uinctus est.*
P. *Pater, non recte uinctu' st.* S. *haud ita iussi.* P. *iube solui, obsecro.*

Nec postulabat nunc quisquam uxorem dare.

C. *Scio: coactus tua uoluntate es.* P. *mane,*
Nondum scis. C. *scio equidem illam ducturũ esse te.*
P. *Cur me enicas? hoc audi. numquam destitit*
Instare, ut dicerem esse ducturum patri:
Suadere, orare, usque adeo donec perpulit.
C. *Quis homo istuc?* P. *Dauos.* C. *Dauos?* P. *Dauos omnia.*
C. *Quamobrem?* P. *nescio. nisi mihi Deos satis*
Scio fuisse iratos, qui auscultauerim.
C. *Factum est hoc, Daue?* D. *factum est.* C. *hem, quid ais, scelus?*
At tibi Dij dignum factis exitium duint.
Eho, dic mihi, si omnes hunc coniectum in nuptias
Inimici uellent, quod, ni hoc, consilium darent?
D. *Deceptus sum, at non defatigatus.* C *scio.*
D. *Hac non successit, alia aggrediemur uia:*
Nisi id putas, quia primo processit parum,
Non posse iam ad salutem conuerti hoc malum.
P. *Immo etiam: nam sati' credo, si aduigilaueris,*
Ex unis geminas mihi conficies nuptias.
D. *Ego, Pamphile, hoc tibi pro seruitio debeo,*
Conari manibus, pedibus, noctesque, & dies
Capitis periculum adire, dum prosim tibi.
Tuum est', si quid praeter spem euenit, mi ignoscere.
Parum successit quod ago, at facio sedulo.
Vel melius tu aliud reperi, me missum face.
P. *Cupio. restitue, in quem me accepisti locum.*
D. *Faciam.* P. *at iam hoc opus est.* D. *hem, st, mane:*

erepuit

crepuit a Glycerio ostium.

P. *Nihil ad te, D. quaero.* P. *hem, nunccine demum?* D. *at iam hoc tibi inuentum dabo.*

ACTVS. QVARTI. SCENA. II

MYSIS. PAMPHILVS. DAVVS

M. *AM, ubi ubi erit, inuentum tibi curabo, & mecum adductum*
Tuum Pamphilum: tu modo, anime mi, noli te macerare.

P. *Mysis.* M. *quid est? hem, Pamphile, optume mihi te offers.* P. *quid est?*

M. *Orare iussit, si se ames, hera, iam vt ad sese uenias: Videre ait te cupere.* P. *uah, perij: hoc malum integrascit.*
Siccine me, atque illam opera tua nunc miseros sollicitari?
Nam iccirco accersor, nuptias quod mi apparari sensit.

C. *Quibu' quidem quam facile poterat quiesci, si hic quiesset.*

D. *Age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga.* M. *atque aedepol,*
Ea res est, propterea q. nunc misera in maerore est.
P. *Mysis,*
Per omnes tibi adiuro Deos, nũquã eã me deserturũ,
Non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines.

Hãc mihi expetiui; cõtigit: cõueniunt mores: ualeant,
Qui inter nos dissidium uolunt: hanc, nisi Mors, mi
adimet nemo.
C. *Resipisco.* P. *non Apollinis magi' uerum, atque hoc,*
responsum est.
Si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat,
Quo minus hae fierent nuptiae; uolo. Sed, si id non
poterit;
Id faciã, in procliui quod est, per me stetisse ut crẽdat.
Quis uideor? C. *miser aeque, atque ego.* D. *consilium*
quaero. C. *fortis es.*
Scio, quid conere. D. *hoc ego tibi profecto effectum*
reddam,
P. *Iam hoc opus est.* D. *quin iam habeo.* C. *quid est?*
D. *huic, non tibi, habeo; ne erres.*
C. *Sat habeo.* P *quid facies? credo.* D. *dies hic mi ut sit*
sati', uereor,
Ad agendum: ne uacuum esse me nunc ad narran-
dum credas.
Proinde hĩc uos amolimini; nã mi impediméto estis.
P. *Ego hanc uisam.* D. *quid tu? quo hinc te agis?* C. *ne*
rum uis dicam? D. *immo etiam*
Narrationis incipit mihi initium. C. *quid me fiet?*
D. *Eho, impudens, non satis habes, quod tibi dieculam*
addo,
Quantũ huic promoueo nuptias? C. *Daue attamẽ.*
D. *quid ergo.*
C. *Ut ducam.* D. *ridiculum.* C. *huc face ad me ut ue-*
nias, si quid poteris.

D. *Quid*

D. *Quid ueniam? nihil habeo.* C. *attamen si quid,* D. *age, Veniam.* C. *si quid,*
Domi ero. D. *Tu, Mysis, dum exeo, parumper opperire hic.*
M. *Quapropter?* D. *ita facto opus est.* M. *matura.* D. *iam inquam hic adero.*

ACTVS. QVARTI. SCENA. III

MYSIS

M. *IL ne esse proprium cuiquam? Dij, nostram fidem.*
Summum bonum esse herae putabam hunc Pamphilum,
Amicum, amatorem, uirum, in quouis loco
Paratum; uerum ex eo nunc misera quem capit
Dolorem? facile hic plus mali est, quam illic boni.
Sed Dauus exit: mi homo, quid istuc obsecro est?
Quo portas puerum?

ACTVS. QVARTI. SCENA. IV

DAVVS. MYSIS

D. *YSIS, nunc opus est tua*
M *Mihi ad hanc rem exprompta memoria, atque astutia.*
M. *Quidnam incepturus?* D. *accipe a me hunc ocius.*
Atque ante nostram ianuam appone. M. *obsecro.*
Humine? D. *ex ara hinc sume uerbenas tibi,*

Atque eas substerne. M. *quamobrẽ id tute non facis?*
D. *Quia, si forte opus ad herum iusiurandum mihi*
Non apposuisse, vt liquido possim. M. *intelligo.*
Noua nunc religio in te istaec incessit, cedo?
D. *Moue ocius te, vt, quid agam, porro intellegas.*
Pro Iuppiter. M. *quid?* D. *Sponsae pater interuenit.*
Repudio consilium, quod primum intenderam.
M. *Nescio, quid narres.* D. *ego quoque hinc ab dextera*
Venire me assimulabo. tu, vt subseruias
Orationi, vtcumque opu' sit uerbis, uide.
M. *Ego, quid agas, nihil intellego: sed, si quid est,*
Quod mea opera opus sit uobis, aut tu plus uides,
Manebo, ne quid uostrum remorer commodum.

ACTVS. QVARTI. SCENA. V

CHREMES. MYSIS. DAVVS

C. EVERTOR, *postquam, quae opus fuere ad*
R *nuptias*
Gnatae, paraui, vt iubeam accersi. sed quid
hoc?
Puer hercle est. mulier, tun' apposuisti hunc? M. *ubi*
Illic est? C. *non mihi respondes?* M. *hem, nusquam*
est. uae miserae mihi,
Reliquit me homo, atque abiit. D. *Di uostram fidem.*
Quid turbae est apud forum? quid illic hominum liti-
gant.
Tum annona cara est. quid dicam aliud, nescio.
M. *Cur tu obsecro hic me solam?* D. *hem, quae haec est*
fabu-

fabula?

Eho, Mysis, puer hic unde est? quis ue huc attulit?

M. *Satin' sanus es, qui me id rogites?* D. *quem igitur rogem,*

Qui hic neminem alium uideo? C. *miror, unde sit.*

D. *Dictura n' quod rogo?* M. *au.* D. *concede ad dexteram.*

M. *Deliras. non tute ipse?* D. *uerbum si mihi*

Vnum, praeterquam quod te rogo, faxis, caue.

M. *Male dicis.* D. *unde est? dic clare.* M. *a uobis.* C. *ha ha hae*

Mirum uero, impudenter mulier si facit.

C. *Ab Andria est ancilla haec, quantum intellego.*

D. *Adeon' uidemur uobis esse idonei,*

In quibus sic illudatis? C. *ueni in tempore.*

D. *Propera adeo puerum tollere hinc ab ianua.*

Mane: caue quoquam ex istoc excessis loco.

M. *Dij te eradicent. ita me miseram territas.*

D. *Tibi ego dico, an non?* M. *quid uis?* D. *at etiã rogas?*

Cedo, cuium puerum hic apposuisti, dic mihi.

M. *Tu nescis?* D. *mitte id, quod scio; dic, quod rogo:*

M. *Vestri.* D. *cuius uestri?* M. *Pamphili.* D. *hem, quid Pamphili?*

M. *Eho, an non est?* C *recte ego semper fugi has nuptias.*

D. *O facinus animaduertendum.* M. *quid clamitas?*

D. *Quem ne ego heri uidi ad uos afferri uesperi?*

M. *O hominem audacem.* D. *uerum. uidi Cantharam*

Suffarcinatam. M. *Dijs pol habeo gratias,*

Cum in pariundo aliquot affuerunt liberae:

D. *Nae illa illum haud nouit, cuius caussa haec incipit.*

Chremes, si positum puerum ante aedes uiderit,
Suam gnatam non dabit: tanto hercle magis dabit.
C. *Non hercle faciet.* D. *nunc adeo, vt tu sis sciens,*
Ni puerum tollis, iamiam ego hunc mediam in uiam
Prouoluam, teq: ibidem peruoluam in luto.
M. *Tu pol homo non es sobrius.* D. FALLACIA
Alia aliam trudit. iam susurrari audio,
Ciuem Atticam esse hanc. C. *hem.* D. *coactus legibus*
Eam uxorem ducet. M. *au, obsecro, an non ciuis est?*
C. *Iocularium in malum insciens paene incidi.*
D. *Quis hic loquitur? o Chreme, per tempus aduenis:*
Ausculta. C. *audiui iam omnia.* D. *an ne tu omnia?*
C. *Audiui inquã a principio.* D. *audistin' obsecro? hem*
Scelera: hanc iam oportet in cruciatum hinc abripi.
Hic ille est: non te credas Dauom ludere.
M. *Me miseram: nihil pol falsi dixi, mi senex.*
C. *Noui rem omnem. sed est Simo intus?* D. *intus est.*
M. *Ne me attigas, sceleste. si pol Glycerio nõ omnia haec.*
D. *Eho, inepta, nescis, quid sit actum.* M. *quid sciam?*
D. *Hic socer est: alio pacto haud poterat fieri,*
Vt sciret haec, quae uolumus. M. *hem, praedicetes.*
D. *Paullum interesse censes, ex animo omnia,*
Vt fert natura, facias, an de industria?

ACTVS. QVARTI. SCENA. VI

CRITO. MYSIS. DAVVS

C. *IN hac habitasse platea dictum est Chrysidem,*
Quae se inhoneste optauit parare hic diuitias
Potius.

Potius, quam in patria honesta paupera uiuere.
Eius morte ea ad me lege redierunt bona.
Sed, quos percunctor, uideo. salucte. M. *obsecro,*
Quem uideo? est ne hic Crito, sobrinus Chrysidis?
Is est. C. *o Mysis salue.* M. *saluos sis, Crito.*
C. *Itan' Chrysis? hem.* M. *nos quidem pol miseras perdidit.*
C. *Quid uos? quo pacto hic? sati' ne recte?* M. *nos ne? sic.*
VT *quimus, aiunt; quando, ut uolumus, non licet.*
C. *Quid Glycerium? iam hic suos parentes repperit?*
M. *Utinam.* C. *an nondum etiam? haud auspicato huc me appuli:*
Nã pol, si id scissem, numquam huc tetulissem pedẽ:
Sẽper enim eius dicta est haec, atque habita est soror:
Quae illius fuerunt, possidet. nunc me hospitem
Lites sequi, quam hic mihi sit facile, atque utile.
Aliorum exempla commonent. simul arbitror;
Iam esse aliquem amicũ, & defensorem ei: nam fero
Grandiuscula iam profecta est illinc. clamitent,
Me sycophantam hereditatem persequi,
Mendicum. tum, ipsam despoliare non licet.
M. *O optume hospes pol Crito antiquum obtines.*
C. *Duc me ad eam, quando huc ueni, ut uideam.* M. *maxume.*
D. *Sequar hos: nolo me in tempore hoc uideat senex.*

ACTVS

BIBLIOTECA HAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ACTVS. QVINCTI. SCENA. I.

CHREMES. SIMO

C. SATI' iam, sati' Simo spectata erga te amicitia est mea:
Sati' pericli coepi adire: orandi iam finem face.
Dum studeo obsequi tibi, paene illusi uitam filiae.
S. Immo enim quam maxime abs te oro, atque postulo, Chreme,
Vt beneficiũ, uerbis initum dudũ, nũc re comprobes.
C. Vide, quam iniquus sis prae studio. dum efficias id, quod cupis,
Neque modum benignitatis, neque, quid me ores, cogitas:
Nam, si cogites, remittas iam me onerare iniurijs.
S. Quibus? C. ab rogitas? perpulisti me, ut homini adolescentulo.
In alio occupato amore, abhorrenti ab re uxoria,
Filiam darem in seditionem, atque incertas nuptias;
Eiu' labore, atque eiu' dolore gnato ut medicarer tuo.
Impetrasti: incepi, dũ res tetulit: nunc non fert: ferãs.
Illã hinc ciuè esse aiũt: puer est natus: nos missos face.
S. Per ego te Deos oro, ut ne illis animum inducas credere,
Quibus id maxume utile est, illũ esse quã deterrimũ.
Nuptiarum gratia haec sunt ficta, atque incepta omnia.
Vbi ea caussa, quamobrem haec faciunt, erit adempta

mpta his, desinent.

C. *Erras. cum Dauo egomet uidi iurgantem ancillam*

S. *scio.* C. *at*

Vero uoltu, eñ, ibi me adesse, neuter tũ praesenserat.

S. *Credo; & id facturas, Dauos dudum praedixit mihi:*

Et nescio quid tibi sum oblitus hodie, ac uolui, dicere:

ACTVS. QVINCTI. SCENA. II

DAVVS. CHREMES. SIMO. DROMO

D. NIMO *iam nunc otioso esse impero.* CH. *A hem Dauom tibi.*

S. *Vnde egreditur?* D. *meo praesidio, atque hospitis.* S. *quid ilud mali est?*

D. *Ego commodiorem hominem, aduentum, tempus non uidi.* S. *scelus,*

Quemnam hic laudat? D. OMNIS *res est iam in uado.* S. *cesso alloqui?*

D. *Herus est: quid agam?* S. *o salue bone uir.* D. *hem, Simo, o noster Chreme,*

Omnia apparata iam sunt intus. CH. *curasti probe.*

D. *Vbi uoles, accerse.* S. *bene sane. id enimuero hic nunc abest.*

Etiam tu hoc respondes, quid istic tibi negotij est? D. *mihin'?* S. *ita.*

D. *Mihi ne?* S. *tibi ego.* D. *modo introij,* S. *quasi ego, quam dudum, rogem.*

D. *Cum tuo gnato una.* S. *an ne est intus Pamphilus? crucior, miser.*

Eho,

Eho, non tu dixti esse inter eos inimicitias, carnifex?
D. *Sunt.* S. *cur igitur hic est?* CH. *quid illum censes? cum illa litigat.*
D. *Immo uero indignum Chreme iam facinus faxo ex me audias.*
Nescio quis senex modo uenit: ellum, cõfidens, catus:
Cum faciem uideas, uidetur esse quanti uis preti:
Tristi' seueritas inest in uoltu, atque in uerbis fides.
S. *Quidnam apportas?* D. *nil equidem, nisi quod illum audiui dicere.*
S. *Quid ait tandem?* D. *Glycerium se scire esse hanc ciuem Atticam.*
S. *Hem Dromo, Dromo,* D. *quid est?* S. *Dromo.* D. *audi.* S. *uerbum si addideris, Dromo.*
D. *Audi obsecro.* DR. *quid uis?* S. *sublimem hunc intro rape, quantum potes.*
DR. *Quem?* S. *Dauom.* D. *quamobrem?* S. *quia lubet. rape, inquam.* D. *quid feci?* S. *rape.*
D. *Si quidquã mentitũ inuenies, occidito.* S. *nihil audio. Ego iam te commotum reddam.* D. *tametsi hoc uerum est.* S. *tu tamen*
Cura asseruandum uinctum, atque audin'? quadrupedem constringito.
Age nunc: iam ego pol hodie, si uiuo, tibi
Ostendam, herum quid sit periclĩ fallere, &
Illi patrem. CH. *ah ne saeui tantopere.* S. *Chremi,*
Pietatem gnati. non ne te miseret mei?
Tantum laborem capere ob talem filium?
Age Pamphile: exi Pamphile: ecquid te pudet?

ACTVS

ACTVS. QVINCTI. SCENA. III

PAMPHILVS. SIMO. CHREMES.

P. VIS *me uolt? perij, pater est.* S. *quid ais omnium?* C. *ah,*
Rem potius ipsam dic, ac mitte male loqui.
S. *Quasi quidquam in hunc iam grauius dici possiet:*
Ain' tandem, ciuis Glycerium est? P. *ita praedicant.*
S. *Ita praedicant? ingentem confidentiam:*
Num cogitat, quid dicat? num facti piget?
Num eius color pudoris signum usquam indicat?
Adeon' impotenti esse animo, ut, praeter ciuium
Morem, atque legem, & sui uoluntatem patris,
Tamen hanc habere studeat cum summo probro?
P. *Me miserum.* S. *modo ne id demum senseris, Pamphile?*
Olim istuc, olim, cum ita animum induxti tuum,
Quod cuperes, aliquo pacto efficiundum tibi,
Eodem die istuc uerbum uere in te accidit.
Sed quid ago? cur me excrucio? cur me macero?
Cur meam senectam huius sollicito amentia? an
Pro huius ego ut peccatis supplicium sufferam?
Immo habeat, ualeat, uiuat cum illa. P. *mi pater.*
S. *Quid, mi pater, quasi tu huius indigeas patris.*
Domus, uxor, liberi inuenti inuito patre:
Adducti, qui illam eidem hinc dicant: uiceris.
P. *Pater, licet ne pauca?* S. *quid dices mihi?*
Attamen Simo audi. S. *ego audiam? quid, ego audiã,*
Chreme? C. *attamen dicat sine.* S. *age, dicat, sino.*

P. *Ego*

P. *Ego me amare hanc fateor. si id Peccare est, fateor id quoque.*
Tibi pater me dedo. quiduis oneris impone: impera: Vis, me uxorem ducere, hanc amittere? vt potero, inferam.
Hoc modo te obsecro, vt ne credas a me allegatum hunc senem.
Sine me expurgem, atque illum huc coram adducam. S. *adducas?* P. *sine pater.*
C. *Aequum postulat: da ueniam.* P. *sine te hoc exorem.* S. *sino.*
Quiduis cupio, dum ne, ab hoc me falli, comperiar, Chreme.
C. *Pro peccato magno paullum supplicij satis est patri.*

ACTVS. QVINCTI. SCENA. IV

CRITO. CHREMES. SIMO PAMPHILVS

CR. *MITTE orare. una harum quaeuis caussa me, vt faciam, monet,*
Vel tu, uel quod uerum est, uel quod ipsi cupio Glycerio.
CH. *Andrium ego Critonem uideo? aecere is est.* CR. *saluos sis, Chreme.*
CH. *Quid tu Athenas, insolens?* CR. *euenit. sed, hicine est Simo?*
CH. *Hic est.* S. *me ne quaeris? eho, tu Glycerium hinc ciuem esse ais?*

CR.

CR. *Tu negas?* S. *Ita ne huc paratus aduenis?* CH. *quare?* S. *rogas?*

Tu nè impune haec facias? tu ne hic homines adolescentulos,

Imperitos rerum, eductos libere, in fraudem illicis?

Sollicitando, & pollicitando eorum animos lactas?

CR. *sanun' es?*

S. *Ac meretricios amores nuptijs conglutinas?*

P. *Perij: metuo, vt substet hospes.* CH. *si Simo hunc noris satis,*

Nõ ita arbitrere. bonus hic est uir. S. *hic uir sit bonus?*

Ita ne attemperate uenit hodie in ipsis nuptijs,

Vt ueniret antehac numquam? est uero huic credendum, Chreme.

P. *Ni metuam patrem; habeo, pro illa re illum quod moneam probe.*

S. *Sycophanta.* CR. *hem.* CH. *sic, Crito, est hic: mitte.*

CR. *uideat, qui siet.*

Si mihi pergit, quae uolt, dicere; ea, quae non uolt, audiet,

Ego istacc moueo, aut curo? non tu tuum malum aequo animo feres?

Nam, ego quae dixi, uera, an falsa audieris, iam sciri potest.

Atticus quidam olim, naui fracta, apud Andrum eiectus est,

Est istaec una parua uirgo. tũ ille egẽs forte applicat

Primum ad Chrysidis patrem si. S. *fabulã inceptat.*

CH. *sine.*

CR. *Ita*

CR. *Ita ne uero obturbat?* CH. *perge.* CR. *tum is mihi*
cognatus fuit,
Qui eũ recepit. ibi ego audiui ex illo. sese esse Atticũ.
Is ibi mortuus est. CH. *eius nomen?* CR. *nomen tam*
cita tibi?
Phania. CH. *hem, peri. CR. uerum hercle opinor.*
fuisse Phaniam. *(piter.*
Hoc certo scio, Rhamnusium se aiebat esse. CH. *o Iup-*
CR. *Eadem haec, Chreme, multi alij in Andro tum au-*
diuere. CH. *utinam id siet,*
Quod spero. eho dic mihi, quid is eam tum, Crito,
Suam ne aiebat esse? CR. *non.* CH. *cuiam igitur?*
CR. *fratris filiam.*
CH. *Certe mea est.* CR. *quid ais?* S. *quid tu? quid ais?*
P. *arrige aures, Pamphile.*
S. *Qui credis?* CH. *Phania ille frater meus fuit.* S. *no-*
ram, & scio.
CH. *Is hinc bellum fugiens, mecq. in Asiam persequens,*
proficiscitur.
Tum illam hic relinquere est ueritus. post illa nunc
primum audio,
Quid ilo sit factum. P. *uix sum apud me: ita animus*
commotu' est metu,
Spe, gaudio, mirando hoc tanto, tam repentino bono.
S. *Nae istam multimodis tuam inueniri gaudeo.* P. *cre-*
do, pater.
CH. *At mihi unus scrupulus etiam restat, qui me mãle*
habet. P. *dignus es.*
Cũ tua religione odio. NODVM *in scirpo quaeris.* CR.

quid

quid istud est?

CH. *Nomen non conuenit.* CR. *fuit hercle aliud huic paruae.* CH. *quid, Crito?*
Numquid meministi? CR. *id quaero.* P. *ego ne huius memoriam patiar meae*
Voluptati obstare, cum ego possim in hac re medicari mihi?
Non patiar. heus, Chreme: quod quaeris, Pasibula. CR. *ipsa est.* CH. *ea est.*
P. *Ex ipsa millies audiui.* S. *omnes nos gaudere hoc, Chreme,*
Te credo credere. CH. *ita me Dij ament, credo.* P. *quid restat, pater?*
S. *Iam dudum res reduxit me ipsa in gratiam.* P. *o lepidum patrem.*
De vxore ita, vt possedi, nihil mutat Chremes, CH. *caussa optuma est,*
Nisi quid pater aliud ait. P. *nempe.* S. *scilicet.* CH. *dos, Pamphile, est*
Decem talenta. P. *accipio.* CH. *propero ad filiam. Eho mecum, Crito:*
Nam, illam me haud nosse, credo. S. *cur non illam huc transferri iubes?*
P. *Recte admones. Dauo istuc dedam iam negoti.* S. *non potest.*
P. *Qui?* S. *quia habet aliud magis ex sese, & maius.* P. *quidnam?* S. *uinctus est.*
P. *Pater, non recte uinctu' st.* S. *haud ita iussi.* P. *iube solui, obsecro.*

S. *Age, fiat.* P. *at matura.* S. *eo intro.* P. *o fauſtum, & felicem hunc diem.*

ACTVS. QVINCTI. SCENA. V

CHARINVS. PAMPHILVS

C. ROVISO, *quid agat Pamphilus: atque eccum.* P. *aliquis forſan me putet*
P *Non hoc putare uerum: at mihi nunc ſic eſſe hoc uerum lubet.*
Ego uitũ Deorũ propterea ſempiternã eſſe arbitror,
Quod Voluptates eorum propriae ſunt. nam mihi immortalitas (rit.
Parta eſt, ſi nulla huic aegritudo gaudio interceſſe-
Sed, quem ego potiſſimum exoptem nunc mihi, cui haec narrem, dari?
C. *Quid illuc gaudi eſt?* P. *Dauom uideo. nemo eſt, quem mallem, omnium:*
Nam hunc ſcio mea ſolide ſolũ gauiſurũ eſſe gaudia.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. VI

DAVVS. PAMPHILVS. CHARINVS

D. PAMPHILVS *ubinam hic eſt?* P. *Daue.*
P D. *quiſnam homo eſt?* P. *ego ſum.* D. *o Pamphile.*
P. *Neſcis, quid mihi obtigerit.* D. *certe: ſed, quid mihi obtigerit, ſcio.*
P. *Et quidem ego.* D. *more Hominum euenit, ego ut quod*

quod ſum nactus mali,
Prius reſciſceres tu, quam ego, tibi quod euenit boni.
P. *Mea Glycerium ſuos parentes reperit.* D. *o factum bene.*
C. *Hem.* P. *pater amicus ſummus nobis.* D. *quis?* P. *Chremes.* D. *narras probe.*
P. *Nec mora ulla eſt, quin eam uxorem ducam.* C. *num ille ſomniat*
Ea, quae uigilans uoluit? P. *tum de puero, Daue?* D. *ah, deſine:*
Solus eſt, quem diligunt Dij. C. *ſaluus ſum, ſi haec uera ſunt.*
Colloquar. P. *quis homo eſt? Charine, in tempore ipſo mi aduenis.*
C. *Bene factum.* P. *hem, audiſti?* C. *omnia. age, me in tuis ſecundis reſpice.*
Tuus eſt nunc Chremes. facturum, quae uoles, ſcio omnia.
P. *Memini: atque adeo longum eſt, nos illum exſpectare, dum exeat.*
Sequere hac me. intus apud Glycerium eſt nunc. tu, Daue, abi domum,
Propera, accerſe, hinc qui auferant eam: quid ſtas? quid ceſſas? D. *eo.*
Ne exſpectetis, dum exeāt huc: intus deſponsebitur:
Intus tranſigetur, ſi quid eſt, quod reſtet. Plaudite.

FABVLAE. INTERLOCVTORES

Phaedria,	*adolescens*
Parmeno,	*seruus*
Thais,	*meretrix*
Gnatho,	*parasitus*
Chaerea,	*adolescens*
Thraso,	*miles*
Pythias,	*ancilla*
Chremes,	*senex*
Antipho,	*adolescens*
Dorias,	*ancilla*
Dorus,	*eunuchus*
Sanga,	*seruus*
Sophrona,	*nutrix*
Laches,	*senex*

ACTA. LVDIS. MEGALENSIB. L. POSTVMIO ALBINO. L. CORNELIO. MERVLA. AEDILIB. CVRVLIB. EGERE. L. AMBIVIVS. TVRPIO. L. ATILIVS. PRAENESTINVS. MODVLAVIT. FLACCVS. CLAVDII. TIBIIS. DVABVS. DEXTRIS. GRAECA. MENANDRV. ACTA. II. M. VALERIO. C. FANNIO. COS.

C. SVLPICII. APOLLINARIS PERIOCHA

SORORE*M falso dictitatam Thaidis,*
Id ipsum ignorans, Miles aduexit Thraso,
Ipsiq. donat. erat haec ciuis Attica.
Eidem eunuchum, quem emerat, transdi iubet
Thaidis amator Phaedria, ac rus ipse abit,
Thraſoni oratus biduum concederet.
Ephebus frater Phaedriae puellulam
Cum deperiret dono miſſam Thaidi,
Ornatu Eunuchi induitur: ſuadet Parmeno:
Introijt: uitiat uirginem: ſed Atticus
Ciuis repertus frater eius, collocat
Vitiatam Ephebo: Phaedriam exorat Thraſo.

MERETRIX *adoleſcentem, cuius mutuo amore tenebatur, excluſit: eiq. reuocato excluſionis cauſſas reddidit. eius frater minor natu uirginem, quam miles meretrici dono miſerat, amare coepit; deductusq. in domum meretricis pro eunucho, uitiat. re itaque cognita, cum illuſam ſe meretrix doleret, ab eodem adoleſcente placatur: interuentuq. fratris eius ciuem cognitam Athenienſem ducit uxorem. miles quoque, in partem meretricij amoris receptus, illuditur*

PROLOGVS

Si quiſquam eſt, qui placere ſe ſtudeat bonis
Quam plurimis, et minime multos laedere;
In his Poeta hic nomen profitetur ſuum.
Tum, ſi quis eſt, qui dictum in ſe inclementius
Exiſtimauit eſſe, ſic exiſtimet,
Reſponſum, non dictum eſſe, quia laeſit prior,
Qui bene uertendo, & eaſdem ſcribendo male, ex
Graecis bonis Latinas fecit non bonas:
Idem Menandri Phaſma nunc nuper dedit,
Atque in Theſauro ſcripſit, cauſſam dicere
Prius unde petitur, aurum quare ſit ſuum,
Quam illic, qui petit, unde is ſit theſaurus ſibi,
Aut unde in patrium monumentum peruenerit.
Dehinc ne fruſtretur ipſe ſe, aut ſic cogitet;

Defunctus iam sum, nihil est, quod dicat mihi:
Ne erret, moneo, & desinat lacessere:
Habeo alia multa, quae nunc condonabitur;
Quae proferentur post, si perget laedere
Ita, vt facere instituit. nunc, quam acturi sumus
Menandri Eunuchum, postquam Aediles emerunt,
Perfecit, sibi vt inspiciundi esset copia.
Magistratus cum ibi adesset, occepta est agi.
Exclamat, furem, non poëtam: fabulam
Dedisse, & nil dedisse uerborum tamen:
Colacem esse Naeui, & Plauti ueterem fabulam,
Parasiti personam inde ablatam, & militis.
Si id est peccatum, peccatum imprudentia est
Poetae, non qui furtum facere studuerit.
Id ita esse, uos iam iudicare poteritis.
Colax Menandri est: in ea est parasitus Colax,
Et miles glorioſus: eas se non negat
Personas transtulisse in Eunuchum suam
Ex Graeca: sed, eas fabulas factas prius
Latinas scisse sese, id uero pernegat.
Quod si personis ijsdem vti alijs non licet:
Qui magis licet currentes seruos scribere,
Bonas matronas facere, meretrices malas,
Parasitum edacem, glorioſum militem,
Puerum supponi, falli per seruum senem,
Amare, odisse, suspicari? denique
NVLLVM est iam dictum, quod non dictum sit prius.
Quare aequum est, uos cognoscere, atque ignoscere,
Quae ueteres fecerunt, si faciunt noui.

Date operam, & cum silentio animaduortite,
Vt pernoscatis, quid sibi Eunuchus uelit.

ACTVS. PRIMI. SCENA. I

PHAEDRIA. PARMENO

PH. *VID igitur faciam? non eam? ne nunc quidem,*
Cum accersor ultro? an potius ita me comparem,
Non perpeti meretricum contumelias?
Excluſit, reuocat. redeam? non, ſi me obſecret.
PA. *Siquidem hercle poſſis, nil prius, neque fortius:*
Verum, ſi incipies, neque perficies nauiter:
Atque ubi pati non poteris, cum nemo expetet,
Infecta pace, ultro ad eam uenies, indicans
Te amare, & ferre non poſſe: actum eſt, ilicet,
Peristi: eludet, ubi te uictum ſenſerit.
Proin tu, dum eſt tempus, etiam atque etiam cogita,
Here. quae res in ſe neque conſilium, neque modum
Habet ullum, eam conſilio regere non potes.
In amore haec omnia inſunt uitia, Iniuriae,
Suſpiciones, Inimicitiae, Indutiae,
Bellum, Pax rurſum. incerta haec ſi tu poſtules
Ratione certa facere, nihilo plus agas,
Quam ſi des operam, ut cum ratione inſanias.
Et quod nunc tute tecum iratus cogitas:
Ego ne illam? quae illum? quae me? quae non? ſine modo:

Mori

Mori me malim: sentiet, qui uir siem:
Haec uerba mehercule una falsa lacrumula,
Quam, oculos terendo misere, uix ui expresserit,
Restinguet: & te ultro accusabis, & ei dabis
Vltro supplicium. PH. *indignum facinus. nunc ego &*
Illam scelestam esse, & me miserum sentio:
Et taedet: & amore ardeo: & prudens, sciens,
Viuus; uidensq. pereo: nec, quid agam, scio.
PA. *Quid agis? nisi ut te redimas captum quam queas*
Minimo: si nequeas paullulo, at quanti queas:
Et ne te afflictes. PH. *ita ne suades?* PA. *si sapis:*
Neque, praeterquam quas ipse Amor molestias
Habet, addas; & illas, quas habet, recte feras.
Sed ipsa egreditur nostri fundi calamitas:
Nam, quod nos capere oportet, haec intercipit.

ACTVS. PRIMI. SCENA. II

THAIS. PHAEDRIA. PARMENO

T. ISERAM *me, uereor ne illud grauius*
M *Phaedria*
Tulerit; ne ue aliorsum, atque ego feci, ac-
ceperit
Quod heri intromissus non est. PH. *totus Parmeno*
Tremo, horreoque, postquam adspexi hanc. PA. *bono*
animo es:
Accede ad ignem hunc, iam calesces plus satis.
T. *Quis hic loquitur? hem, tun' eras, mi Phaedria?*
Qui hic stabas? cur non recta introibas? PA. *ceterum*

De

De excluſione uerbum nullum. T. *quid taces?*
PH. *Sane quia uero hae mihi patent ſemper fores,*
Aut quia ſum apud te primus. T. *miſſa iſtaec face.*
PH. *Quid miſſa? o Thais, Thais, utinam eſſet mihi*
Pars aequa amoris tecum, ac pariter fieret, ut
Aut hoc tibi doleret itidem, ut mihi dolet;
Aut ego, iſtuc abs te factum, nihili penderem.
T. *Ne crucia te obſecro, anime mi, mi Phaedria.*
Non pol, quo quemquam plus amem, aut plus diligã,
Eo feci: ſed ita erat res: faciundum fuit.
PA. *Credo, ut fit, miſera prae amore excluſit hunc foras.*
T. *Siccine ais, Parmeno? age. ſed, huc qua gratia*
Te accerſi iuſſi, auſculta. PH. *fiat.* T. *dic mihi*
Hoc primũ, potin' eſt hic tacere? PA. *ego ne? optume.*
Verum, heus tu, Lege hac tibi meam adſtringo fidem:
Quae uera audiui, taceo, & contineo optume:
Sin falſum, aut uanum, aut fictum eſt, continuo palam eſt.
PLENVS *rimarum ſum, hac atque illac perfluo.*
Proin tu, taceri ſi uis, uera dicito.
T. *Samia mihi mater fuit: ea habitabat Rhodi.*
PA. *Poteſt taceri hoc,* T. *ibi tum matri paruolam*
Puellam dono quidam mercator dedit,
Ex Attica hinc abreptam. PH. *ciuĕ ne?* T. *arbitror:*
Certum non ſcimus: matris nomen & patris
Dicebat ipſa: patriam, & ſigna cetera
Neque ſcibat, neque per aetatem etiam potuerat.
Mercator hoc addebat, e praedonibus,
Vnde emerat, ſe audiſſe, abreptam: Sunio.

Mater

Mater ubi accepit, coepit studiose omnia
Docere, educere, ita uti si esset filia.
Sororem plerique esse credebant meam.
Ego cum illo, quo cum uno rem habebam tũ, hospite,
Abij huc: qui mihi reliquit haec, quae habeo, omnia.
PA. *Utrumque hoc falsum est: effluet.* T. *qui istuc?*
PA. *quia*
Neque tu uno eras contenta, neque solus dedit:
Nã hic quoque bonã, magnamq. partẽ ad te attulit.
T. *Ita est. sed sine me peruenire, quo uolo.*
Interea miles, qui me amare occeperat,
In Cariam est profectus. te interea loci
Cognoui. tute scis, postilla quam intumum
Habeam te, & mea consilia ut tibi credam omnia.
PH. *Ne hoc quidem tacebit Parmeno.* PA. *oh, dubium*
ne id est?
T. *Hoc agite amabo. mater mea illic mortua est*
Nuper. eius frater aliquantum ad rem est auidior.
Is, ubi hancce forma uidet honesta uirginem,
Et fidibus scire, pretium sperans, illico
Producit, uendit. forte fortuna affuit
Hic meus amicus: emit eam dono mihi,
Imprudens harum rerum, ignarusq. omnium:
Is uenit: postquam sensit me tecum quoque
Rem habere, fingit caussas, ne det, sedulo:
Ait, si fidem habeat, se iri praepositum tibi
Apud me, ac non id metuat, ne, ubi eam acceperim,
Sese relinquam; uelle se illam mihi dare;
Verum id uereri. sed, ego quantum suspicor,

Ad

Ad uirginem animum adiecit. PH. *etiã ne amplius?*
T. *Nil: nam quaesiui. nunc, ego eam, mi Phaedria,*
Multae sunt causſae, quamobrem cupio abducere:
Primum, quod soror est dicta: praeterea, ut suis
Restituam, ac reddam. sola sum: habeo hic neminem,
Neque amicũ, neque cognatũ. quamobrẽ, Phaedria,
Cupio aliquos parare amicos beneficio meo.
Id amabo adiuta me, quo id fiat facilius.
Sine illum priores partes hoſce aliquot dies
Apud me habere. nihil respondes? PH. *peſſuma,*
Ego quidquam cum istis factis tibi respondeam?
PA. *Hei noſter, laudo. tandem perdoluit: uires.*
PH. *At ego nesciebam, quorsum tu ires. paruola*
Hinc est abrepta: eduxit mater pro sua:
Soror est dicta: cupio abducere, ut reddam suis.
Nempe omnia haec nunc uerba huc redeũt denique:
Excludor ego, ille recipitur: qua gratia?
Nisi illum plus amas, quam me; & istã nunc times,
Quae aduecta est, ne illum talem praeripiat tibi.
T. *Egon' id timeo?* PH. *quid te ergo sollicitat? cedo.*
Num solus ille dona dat? nuncubi meam
Benignitatem sensisti in te claudier?
Non ne, ubi mihi dixti, capere te ex Aethiopia
Ancillulam, relictis rebus omnibus,
Quaesiui? eunuchum porro dixti uelle te,
Quia solae utuntur his reginae: repperi:
Heri minas uiginti pro ambobus dedi:
Tamen contemptus abs te, haec habui in memoria:
Ob haec facta abs te spernor. T. *quid istuc, Phaedria?*

Quamquam

Quãquã illam cupio abducere; atque hac re arbitror
Id fieri posse maxume: uerumtamen,
Potius, quam te inimicum habeam, faciã, ut iusseris.
PH. *Vtinam istuc uerbum ex animo, ac uere diceres,*
Potius, quam te inimicum habeam. si istuc crederem
Sincere dici, quiduis possem perpeti.
PA. *Labascit, uictus uno uerbo. quam cito?*
T. *Ego non ex animo misera dico? quam ioco*
Rem uoluisti a me tandem, quin perficeris?
Ego impetrare nequeo hoc abs te, biduum
Saltem ut concedas solum. PH. *siquidem biduum:*
Verum ne fiant isti uiginti dies.
T. *Profecto non plus biduũ, aut.* PH. *aut? nihil moror.*
T. *Non fiet. hoc modo sine te uxorem.* PH. *scilicet*
Faciundum est, quod uis. T. *merito amo te.* PH. *bene facis:*
Rus ibo: ibi hoc me macerabo biduum:
Ita facere, certum est: mos gerundu' est Thaidi.
Tu huc Parmeno fac illi adducantur. PA. *maxume.*
PH. *In hoc biduum, Thais, uale.* T. *mi Phaedria,*
Et tu, numquid uis aliud? PH. *ego ne quid uelim?*
Cum milite isto praesens, abens ut sies:
Dies, noctesq. ames me; me desideres:
Me somnies; me exspectes; de me cogites;
Me speres; me te oblectes; mecum tota sis;
Meus fac sis post remo animus, quãdo ego sum tuus.
T. *Me miseram, forsitan hic mihi paruam habeat fidẽ,*
Atque ex aliarum ingenijs nunc me iudicet.
Ego pol, quae mihi sum conscia, hoc certo scio,

Neque

Neque me finxisse falsi quidquam, neque meo
Cordi esse quemquam cariorem hoc Phaedria:
Et, quidquid huius feci, caussa uiginis
Feci: nam me eius spero fratrem propemodum
Iam repperisse, adolescentem adeo nobilem: &
Is hodie uenturum ad me constituit domum.
Concedam hinc intro, atque exspectabo, dum uenit.

ACTVS. SECVNDI. SCENA. I

PHAEDRIA. PARMENO

PH. TA *fac, vt iussi, deducantur isti.* PA. *faciam.* PH. *at diligenter.*

PA. *Fiet.* PH. *at mature.* PA. *fiet.* PH. *satin' hoc mandatum est tibi?*

PA. *Ah rogitare? quasi difficile fiet. vtinam*
Tam aliquid facile inuenire possis, Phaedria,
Hoc quam peribit. PH. *ego quoque una pereo. quod mi est carius.*
Ne istuc tã iniquo patiare animo. PA. *minime: quin*
Effectum dabo. sed numquid aliud imperas?

PH. *Munus nostrum ornato uerbis, quod poteris: &*
Istum aemulum, quod poteris, ab ea pellito.

PA. *Memini, tametsi nullus moneas.* PH. *ego rus ibo, atque ibi manebo.*

PA. *Censeo.* PH. *sed, heus tu.* PA. *quid uis?* PH. *censen' posse me offirmare, &*
Perpeti, ne redeam interea? PA. *te ne? non hercle arbitror:*

Nam

Nam aut iam reuertere, aut mox noctu te adiget
horsum insomnia.

PH. *Opu' faciam, vt defatiger usque, ingratis vt dormiam.*

PA. *Vigilabis lassus: hoc plus facies.* PH. *ah, nil dicis, Parmeno.*
Eiciunda hercle haec mollicies animi: nimis me indulgeo.
Tandem ego non illa caream, si sit opus, uel totum triduum? PA. *hui,*
Vniuersum triduũ? uide, quid agas. PH. *stat sentẽtia.*

PA. *Dij boni, quid hoc morbi est? adeon' homines immutarier*
Ex amore, vt nõ cognoscas eundẽ esse? hoc nemo fuit.
Minus ineptus, magi' seuerus quisquam, nec magi' continens.
Sed, quis hic est, qui huc pergit? at at, hic quidem est parasitus Gnatho
Militis: ducit secum una uirginem huic dono: papae,
Facie honesta. mirũ, ni ego me turpiter hodie hic dabo
Cum meo decrepito hoc Eunucho. haec superat ipsam Thaidem.

ACTVS. SECVNDI. SCENA. II

GNATHO. PARMENO

G. II *immortales, Homini homo quid praestat? stulto intellegens*
D *Quid interest? hoc adeo ex hac re uenit in mentem mihi:*

Conueni

Conueni hodie aduenientem quendam mei loci hinc, atque ordinis,
Hominem haud impurum, itidem patria qui abligurierat bona.
Video sentum, squalidum, aegrum, pannis, annisq. obsitum.
Quid istuc, inquam, ornati est? quoniam miser, quod habui, perdidi,
Hem, quo redactus sum: omnes noti me, atque amici deserunt.
Hic ego ilum contempsi prae me: quid, homo, inquam, ignauissime?
Itan: parasti te, vt spes nulla reliqua in te sit tibi?
Simul consilium cum re amisisti? uiden' me ex eodem ortum loco?
Qui color, nitor, uestitus, quae habitudo est corporis?
Omnia habeo, neque quidquam habeo: nil cum est, nil desit tamen.
At ego infelix neque ridiculus esse, neque plagas pati
Possum. quid tu his rebus credis fieri? tota erras uia.
Olim isti fuit generi quondam quaestus apud saedum prius.
Hoc nouum est aucupium: ego adeo hanc primus inueni uiam.
Est genus Hominum, qui, esse primos se omnium rerum, uolunt,
Nec sunt: hos consector: hisce ego non paro me vt rideant,
Sed eis ultro arrideo, et eorũ ingenia admiror simul:

Quid-

Quidquid dicunt, laudo; id rursum si negant, laudo id quoque.
Negat quis, nego; ait, aio: postremo imperaui egomet mihi, (mus.
Omnia assentari. is quaestus nunc est multo uberri-
PA. *Scitum hercle hominem: hic homines prorsum ex stultis insanos facit.*
G. *Dum haec loquimur, interea loci, ad macellum ubi aduenimus,*
Concurrunt laeti mi obuiam cupedinarij, coqui,
Lanij, cetarij, fartores, piscatores, aucupes,
Quibus & re salua, & perdita, profueram, & prosum saepe:
Salutant; ad cenam uocant; aduentum gratulantur.
Ille ubi miser, famelicu', uidet me esse in tãtũ honorẽ,
Et tam facile uictum quaerere; ibi homo coepit me obsecrare,
Vt sibe liceret discere id de me. sectari iussi:
Si potis est, tamquam Philosophorum habent disciplinae ex ipsis
Vocabula, parasiti itidem ut Gnathonici uocentur.
PA. *Viden', ossum, & cibu' quid faciat alienus?* GN. *sed ego cesso*
Ad Thaidem hanc deducere, & rogitare ad cenam vt ueniat.
Sed Parmenonem ante ostium Thaidis tristẽ uideo,
Riualis seruum. salua est res: nimirum hic homines frigent.
Nebulonem hunc certum est ludere. PA. *hice hoc mu-*

nere arbitrantur,
Suam Thaidem esse. GN. plurima salute Parmenonē
Summum suum impartit Gnatho. quid agitur?
PA. statur. GN. uideo:
Numquidnam hic, quod nolis, uides? PA. te. GN. cre
do. at numquid aliud?
PA. Qui dum? GN. quia tristi' es. PA. nihil equidem.
GN. ne sis. sed quid uidetur
Hoc tibi mancupium? PA. non malum hercle. GN.
uro hominem. PA. ut falsus animi est.
GN. Quam hoc munus gratum Thaidi arbitrare esse?
PA. hoc nunc dices.
Eiectos hinc nos. OMNIVM rerum heus uicissitu
do est.
GN. Sex ego te totos Parmeno hos menses quietū reddā?
Ne sursum, deorsum cursites; ne ue usquē ad lucem
uigiles.
Et quid beo te? PA. meu'? papae. GN. sic soleo amicos.
PA: laudo.
GN. Detineo te fortasse: tu profectus alio fueras.
PA: Nusquam. GN. tum tu igitur paullum da mihi ope
rae: fac, admittar
Ad illam. PA. age modo, nunc tibi patent fores hae,
quia istam ducis.
GN. Num quem euocari hinc uis foras? PA. sine, bi-
duum hoc praetereat.
Qui mihi nunc uno digitulo fores aperis fortunatus,
Nae tu istas faxo calcibus saepe insultabis frustra.
GN. Etiam tu hic stas, Parmeno? eho numnam tu hic re
lictus

lictus custos,
Ne quis forte internuncius clam a milite ad istam
cursitet?
PH. *Facete dictum. mira uero, militi quae placeant.*
Sed uideo herilem filium minorem huc aduenire.
Miror, qui ex Piraeeo abierit: nam ibi custos publice est nunc.
Non temere est: & properans uenit: nescio quid circumspectat

ACTVS. SECVNDI. SCENA. III

CHAEREA, PARMENO

CCIDI
O *Neque uirgo est usquam, neque ego, qui illam e conspectu amisi meo.*
Vbi quaeram? ubi inuestigem? quem percunctter? quã insistam uiam?
Incertus sum: una haec spes est; ubi ubi est, diu celari non potest.
O faciem pulchram: deleo omnes dehinc ex animo mulieres:
Taedet quotidianarum harum formarum. PA. *ecce autem alterum,*
De amore nescio quid loquitur. ô infortunatum senẽ.
Hic uero est, qui si amare occeperit, ludum iocumq.
Dices fuisse illũ alterũ, praeut huius rabies quae dabit.
CH. *Vt Di illum, Deaeq. senium perdant, qui me hodie remoratus est;*

Meq. adeo, qui reſtiterim; tum autem, qui illum floccifecerim.

Sed eccum Parmenonem. ſalue. PA. *quid tu es tristis? quid ue alacris?*

Vnde is? C. *ego hercle neſcio, neque unde eam, neque quorſum eam:*

Ita prorſum oblitus ſum mei.

PA. *Qui, quaeſo?* C. *amo.* PA. *ehem.* C. *nunc te, Parmeno, oſtendes, qui uir ſies.*

Scis, Te mihi ſaepe pollicitum eſſe: Chaerea, aliquid inuenni
Modo, quod ames: in ea re utilitatem ego faciam ut noſcas meam:
Cum in cellulam ad te patris penum omnem congerebam clanculum.

PA. *Age, inepte.* C. *hoc hercle factum eſt. fac ſis, nunc promiſſa appareant,*
Siue adeo dignares eſt, ubi tu neruos intendas tuos.
Haud ſimilis uirgo eſt uirginum noſtrarum: quas matres ſtudent
Demiſſis humeris eſſe, uicto pectore, ut gracilae ſiet.
Si qua eſt habitior paullo, pugilem eſſe aiunt: deducunt cibum:
Tametſi bona eſt natura, reddũt curatura iunceas:
Itaque armantur. PA. *quid tua iſtaec?* C. *noua figura oris.* PA. *papae.*

CH. *Color uerus, corpus ſolidum, & ſucci plenum.* PA. *anni.* C. *ſedecim.*

PA. *Flos ipſe.* C. *hanc tu mihi ui, clam, precario*
Fac tradas: mea nihil refert, dum potiar modo.

PA. *Quid,*

PA. *Quid virgo, cuia est?* C. *nescio hercle.* P. *unde est?*
C. *tantundem.* P. *ubi habitat?*
CH. *Ne id quidem.* P. *ubi uidisti?* C. *in uia.* P. *quà ratione amisisti?*
CH. *Id equidem adueniens mecum stomachabar modo:*
Neque quemquam hominem esse ego arbitror, cui magis bonae
Felicitates omnes aduersae sient.
PA. *Quid hoc est sceleris?* C. *perij.* P. *quid factum est?*
C. *rogas.*
Patris cognatum, atque aequalem Archidemidem
Nostin'? P. *quid ni?* C. *is, dum sequor hanc', fit mihi obuiam.*
PA. *Incommode hercle.* CH. *immo enimuero Infeliciter:*
Nam Incommoda alia sunt dicenda, Parmeno.
Illum, liquet mihi deierare, his mensibus
Sex septem prorsum non uidisse proxumis,
Nisi nunc, cum minime uellem, minimeq. opus fuit.
Eho, nõ ne hoc mõstri simile est? quid ais? P. *maxume.*
CH. *Continuo accurrit ad me quam longe quidem,*
Incuruus, tremulus, labys demissis, gemens:
Heus heus, Tibi dico Chaerea, inquit. restiti.
Scin', quid ego te uolebam? dic. cras est mihi
Iudicium. quid tum? vt diligenter nuncies
Patri, aduocatus mane mihi esse vt meminerit.
Dum haec dicit, abijt hora. rogo, num quid uelit.
Recte, inquit. abeo. cum huc respicio ad virginem;
Illa sese interea commodum huc aduorterat
In nostrã hanc plateã. PA. *mirũ, ni hanc dicit, modo*

Huic quae data est dono. C. *huc cum aduenio, nulla erat.*

PA. *Comites secuti scilicet sunt uirginem?*

CH. *Verum, parasitus cum ancilla.* PA. *ipsa est scilicet. Desine: iam conclamatum est.* CH. *alias res agis.*

PA. *Istuc ago equidem.* CH. *nostin', quae sit? dic mihi: aut Vidistin'?* PA *uidi, noui: scio, quo abducta sit.*

CH. *O Parmeno mi, nostin'?* PA. *noui.* C. *& scis, ubi siet?*

PA. *Huc deducta est ad Thaidem: ei dono data est.*

CH. *Quis is est tam potens cum tanto munere hoc?* PA. *miles Thraso,* (cas.

Phaedriae riualis. C. *duras fratris partes praedi-*

PA. *Immo enim, si scias, quod donum huic dono contra comparet,*

Tu magis id dicas. C. *quodnam quaeso, hercle?* PA. *eunuchum.* C. *illum ne obsecro*

Inhonestum hominem, quem mercatus est heri, senem, mulierem?

PA. *Istunc ipsum.* C. *homo quatietur certe cũ dono foras. Sed istam Thaidem non sciui nobis uicinam.* PA. *haud diu est.*

CH. *Perij. numquam ne etiam me illam uidisse? ehodum dic mihi,*

Est ne, ut fertur, forma? PA. *sane.* C. *at nihil ad nostram hanc.* PA. *alia res est.*

CH. *Obsecro te hercle, Parmeno, fac, ut potiar.* PA. *faciam sedulo, ac*

Dabo operam, adiutabo. numquid me aliud uis? C.

quo

quo nunc is? PA. *domum,*
Vt mancipia haec, ita vt iussit frater, deducam ad Thaidem.
CH. *O fortunatum istum eunuchum, qui quidem in hanc detur domum.*
PA. *Quid ita?* C. *rogitas? summa forma semper conseruam domi*
Videbit, colloquetur, aderit una in unis aedibus,
Cibum non numquam capiet cum ea, interdum propter domiet.
PA. *Quid, si nunc tute fortunatus fias?* C. *quare, Parmeno?*
Respondе. PA. *capias tu illiu' uestem.* C. *uestem? quid tum postea?*
PA. *Pro illo te deducam.* C. *audio.* P. *te esse illum dicam.* C. *intellego.*
P. *Tu illis fruare commodis, quibu' tu illum dicebas modo:*
Cibum una capias, assis, tangas, ludas, propter dormias:
Quandoquidem illarum neque quisquam te nouit, neque scit, qui sies.
Praeterea forma, aetas ipsa est, facile vt pro eunucho probes.
CH. *Dixti pulchre: nũquam uidi melius consiliũ dari.*
Age, eamus intro: nunc iam orna me, abduc, duc, quantum potes.
P. *Quid agis? iocabar equidem.* C. *garris.* P. *perij, quid ego egi, miser?*

Quo trudis? perculeris iã tu me? tibi equidẽ dico, Mane.

CH. *Eamus.* P. *Pergin'?* C. *certum est.* P. *uide, ne nimium callidum hoc sit modo.*

C. *Non est profecto. sine.* P. *at enim* ISTAEC *in me cudetur faba. ah*

Flagitium facimus. C. *an id flagitium est, si in domum meretriciam*

Deducar, & illis crucibus, quae nos, nostramq. adolescentiam

Habent despicatam, & quae nos semper omnibus cruciant modis,

Nunc referam gratiam, atque eas itidem fallam, vt ab illis fallimur?

An potius haec pati, aequom est fieri, vt a me ludatur dolis?

Quod qui rescierint, culpent? illud merito factum omnes putent.

P. *Quid istuc? si certum est facere, faciam. uerum ne post conferas*

Culpam in me. C. *non faciam.* P. *iubes ne?* C. *iubeo, cogo, atque impero.*

P. *Numquam defugiam auctoritatem: sequere.* C. *Dij uortant bene.*

ACTVS. TERTII. SCENA. I

THRASO. GNATHO. PARMENO

T. AGNAS *uero agere gratias Thais mihi?*

G. M *Ingentes.* T. *ain' tu, laeta est?* G. *non tam ipso quidem*

Dono,

Dono, quam abs te datum esse: id uero serio
Triumphat. P. *huc prouiso, ut, ubi tempus siet,*
Deducam. sed eccum militem. T. *est istuc datum*
Profecto mihi, ut sint grata, quae facio, omnia.
G. *Aduorti hercle animũ.* T. *uel Rex semper maxumas*
Mihi agebat, quidquid feceram, aliis non item.
G. *Labore alieno magno partam gloriam*
Verbis saepe in se transmouet, qui habet salem:
Qui in te est. T. *habes.* G. *Rex te ergo in oculis*
T. *scilicet.*
G. *Gestare.* T. *uero. credere omnem exercitum,*
Consilia. G. *mirum.* T. *tum, sicubi eum satietas*
Hominum, aut negoti si quando odium ceperat,
Requiescere ubi uolebat, quasi: nostin'? G. *scio.*
Quasi ubi illam exspueret miseriã ex animo. T. *sentis.*
Tum me conuiuam solum abducebat sibi. G. *hui,*
Regem elegantem narras. T. *immo sic* HOMO
Est perpaucorum hominum. G. *immo nullorum, arbitror,*
Si tecum uiuit. T. *inuidere omnes mihi,*
Modere clanculum: ego non flocci pendere:
Illi inuidere misere. uerum unus tamen
Impense, elephantis quem Indicis praefecerat,
Is ubi molestus magis est, Quaeso, inquam, Strato,
Eo ne es ferox, quia habes imperium in belluas?
G. *Pulchre mehercle dictum, & sapienter. papae,*
Iugularas hominem. quid ille? T. *mutus illico. (tũm,*
G. *Quid ni esset?* P. *Di, uostram fidem, hominẽ perdi-*
Miserumque, et illũ sacrilegũ. T. *quid ilud, Gnatho,*

Quo

Quo pacto Rhodium tetigerim in conuiuio, (cro.
Numquid tibi dixi? G. *numquam: sed narra, obse-*
Plus millies iam audiui. T. *una in conuiuio*
Erat hic, quem dico, Rhodius adolescentulus.
Forte habui scortum: ad id alludere,
Et me irridere. quid ais, inquam, homo imprudens?
LEPVS *tute es, et pulpamẽtũ quaeris:* G. *ha, ha, hae.*
T. *Quid est?* G. *facete, lepide, laute, nihil supra.*
Tuum obsecro ne hoc dictum erat? uetu' credidi.
T. *Audieras?* G. *saepe; & fertur in primis.* T. *meum est.*
G. *Dolet dictum imprudenti adolescenti, & libero.*
P. *At te Dij perdant.* G. *quid ille quaeso?* T. *perditus.*
Risu omnes, qui aderant, emoriri. denique
Metuebant omnes iam me. G. *non iniuria.*
T. *Sed, heus tu, purgon' ego me de istac Thaidi,*
Quod eam me amare suspicatur? G. *nihil minus,*
Immo magis auge suspicionem. T. *cur?* G. *rogas?*
Scin'? si quando illa mentionem Phaedriae
Facit, aut si laudat, te ut male ut at. T. *sentio.*
G. *Id ut ne fiat, haec res sola est remedio.*
Vbi nominabit Phaedriam, tu Pamphilam
Continuo. si quando illa dicet, Phaedriam
Comessatum intromittamus: tu, Pamphilam
Cantatum prouocemus. si laudabit haec
Illius formam: tu huius contra. denique
Par pro pari referto, quod eam remordeat.
T. *Siquidem me amaret, tum istuc prodesset, Gnatho.*
G. *Quando illud, quod tu das, exspectat, atque amat;*
Iam dudum amat te; iamdudum illi facile sit,

Quod

Quod doleat: metuet semper. quem ipsa nunc capit
Fructum, ne quando iratus tu alio conferas.
T. *Bene dixti, at mihi istuc non in mentem uenerat.*
G. *Ridiculum: non enim cogitaras: ceterum,*
Idem hoc tute melius quanto inuenisses, Thraso?

ACTVS. TERTII. SCENA. II

THAIS. THRASO. PARMENO GNATHO. PYTHIAS

TH. VDIRE *uocem uisa sum modo militis:*
Atque eccum. salue, mi Thraso. THR. *o Thais mea,*
Meum sauium, quid agitur? ecquid nos amas
De fidicina istac? P. *quam uenuste? quod dedit*
Principium aduenienti? TH. *plurimum, merito tuo.*
G. *Eamus ergo ad cenam: quid stas?* P. *hem alterum.*
Ex homine hunc natũ dicas. TH. *ubi uis, non moror.*
P. *Adibo, atque assimulabo, quasi nunc exeam.*
Iturane Thais quopiam es? TH. *ehem Parmeno,*
Bene feci sti: hodie itura. P. *quo?* TH. *ecquid hunc uides?*
P. *Video, & me taedet. ubi uis, dona assunt tibi*
A Phaedria. TH. *quid stamus? cur non imus hinc?*
P. *Quaeso hercle ut liceat, pace quod fiat tua,*
Dare huic quae uolumus, conuenire, & colloqui.
THR. *Perpulchra credo dona, haud nostris similia.*
PA. *Res indicabit. heus iubete istos fŏras*
Exire, quos iussi. ocius procede tu huc.

Ex

Ex Aethiopia est vsque haec. T. *hic sunt tres minae.*
G. *Vix.* P *ubi tu es, Dore? accede huc. hem eunuchum*
tibi
Quam liberali facie, quam aetate integra?
TH. *Ita me Di amẽt, honestus est.* P. *quid tu ais, Gnatho?*
Numquid habes, quod contemnas? quid tu autem,
Thraso?
Tacent: satis laudant. fac periculum in litteris,
Fac in palaestra, in musicis. quae liberum
Scire aequom est adolescentem, sollertem dabo.
THR. *Ego illum eunuchum, si sit opus, uel sobrius.*
P. *Atque, haec qui misit, non sibi soli postulat*
Te uiuere, & sua caussa excludi ceteros:
Neque pugnas narrat; neque cicatrices suas
Ostentat; neque tibi obstat: quod quidam facit.
Verum, ubi molestum non erit, ubi tu uoles,
Vbi tempus tibi erit, sat habet, si tum recipitur.
THR. *Apparet seruom hunc esse domini pauperis,*
Miserique. C. *nam hercle nemo posset; sat scio,*
Qui haberet, qui pararet alium, hunc perpeti.
P. *Tace tu: quem esse ego puto infra omnes infimos*
Homines: nam, qui, huic animũ assentari, induxeris,
E flamma te petere cibum posse arbitror.
THR. *Iam ne imus?* TH. *hos prius introducam, &, quae*
Simul imperabo: postea continuo exeo. (*uolo,*
THR. *Ego hinc abeo: tu istam opperire.* P. *haud cõuenit*
Una cum amica ire imperatorem in uia.
THR. *Quid tibi ego multa dicam? domini similis es.*
G. *Ha, ha, hae.* T. *quid rides?* G. *istuc, quod dixti modo;*

Et

Et illud de Rhodio dictum in mentem uenit.
Sed Thais exit. T. *abi: praecurre, ut sint domi*
Parata omnia. G. *fiat.* TH. *diligenter, Pythias,*
Fac cures, si Chremes huc forte aduenerit,
Vt ores primum ut maneat; si id non commodum est,
Ut redeat; si id non poterit, ad me adducito.
PY. *Ita faciam.* TH. *quid? quid aliud uolui dicere?*
Hem, curate istam diligenter virginem.
Domi assitis, facite. T. *eamus.* TH. *uos me sequimini.*

ACTVS. TERTII. SCENA. III.

CHREMES. PYTHIAS

CH. ROFECTO *quãto magis magisq. cogito,*
P. *Nimirum dabit haec Thais mihi magnũ malum:*
Ita me uideo ab ea astute labefactarier.
Iam tum, cum primum iussit me ad se accersier,
(Roget quis, Quid tibi cum illa? Ne noram quidem)
Vbi ueni, caussam, ut ibi manerem, repperit:
Ait rem diuinam fecisse, & rem seriam
Velle agere mecum. iam tum erat suspectio,
Dolo malo haec fieri omnia. ipsa accumbere
Mecum, mihi sese dare, sermonem quaerere.
Vbi friget, huc euasit, quam pridem pater
Mihi, & mater mortui essent. dico, Iam diu.
Rus Sunij ecquod habeam, & quam longe a mari.
Credo ei placere hoc: sperat, se a me auellere.
Postremo, ecqua inde parua periisset soror;

Ecquis

Ecquis cum ea una; quid habuisset, cum perit;
Ecquis eam posset noscere. haec cur quaeritet?
Nisi illa forte, quae olim periit paruola
Soror, hanc se intendit esse, ut est audacia.
Verum, ea si uiuit, annos nata est sedecim,
Non maior: Thais, ego quam sum, maiuscula est?
Misit porro orare, vt uenirem serio.
Aut dicat quid uolt, aut molesta ne siet.
Non hercle uenit tertio. heus. heus. PY. *hic quis est?*
CH. *Ego sum Chremes.* PY. *o capitulum lepidissimum.*
CH. *Dico ego, mi insidias fieri?* PA. *Thais maxumo*
Te orabat opere, ut cras redires CH. *rus eo.*
PA. *Fac amabo.* CH. *non possum, inquam.* PA. *at apud*
nos hic mane,
Dum redeat ipsa. CH. *nihil minus.* PA. *cur, mi Chremes?*
CH. *Malam rem. abis hinc?* PA. *si istuc ita certū est tibi,*
Amabo, vt illuc transeas, ubi ila est. CH. *eo.*
PA. *Abi, Dorias, cito hunc deduce ad militem.*

ACTVS. TERTII. SCENA. IV

ANTIPHO

A. ERI *aliquot adolescentuli coimus in Pi-*
H *raeeo,*
In hunc diem ut de symbolis essemus. Chaeream ei rei
Praefecimus: dati anuli: locū, tempus constitutū est.
Praeteriit tēpus: quo in loco dictū est, parati nihil est.

Homo

Homo ipſe uuſquam eſt: neque ſcio, quid dicam, aut A
quid conjectem.
Nunc mihi hoc negoti ceteri dedere, ut illũ quaeram:
Idq. adeo uiſam, ſi domi eſt. quiſnam hinc a Thaide
exit?
Is eſt, an non eſt? ipſu' eſt. quid hrc hominis? qui eſt
hic ornatus?
Quid illud mali eſt? nequeo ſatis mirari, neque con-
jcere.
Niſi, quidquid eſt, procul hinc libet priu', quid ſit,
ſciſcitari. A

ACTVS. TERTII. SCENA. V

CHAEREA. ANTIPHO

CH. VM *quis hic eſt? nemo eſt. num quis hinc*
N *me ſequitur? nemo homo eſt.*
Iam ne erumpere hoc licet mihi gaudium?
pro Iuppiter,
Nunc tem pu' profecto eſt, cum perpeti me poſſum in-
terfici:
Ne uua aliqua hoc gaudiũ contaminet acgritudine.
Sed neminem ne curioſum interuenire nunc mihi,
Qui me ſequatur, quoquo eam, rogitando obtundat,
cnicet,
Quid geſtiam, aut quid laetius ſim, quo pergam, un-
de emergam, ubi ſiem
Veſtitum hunc nactus, quid mihi quaeram, ſanus
ſim, an ne inſaniam?

A. *Adibo,*

A. *Adibo, atque ab eo gratiam hanc, quam uideo uelle, inibo.*
Chaerea, quid est, quod sic gestis? quid sibi hic uestitus quaerit?
Quid est, quod laetus sis? quid tibi uis? sati' ne sanus? quid me
Adspectas? quid taces? CH. *o festus dies hominis: amice,*
Salue: nemo omnium est, quem ego magi' nunc cupe rem uidere.
A. *Narra istuc quaeso quid siet.* CH. *immo ego te obsecro hercle, ut audias.*
Nostin' hanc, quam frater amat? A. *noui, nempe opinor Thaidem.*
CH. *Istam ipsam.* A. *sic commemineram.* CH. *quaedam hodie est ei dono data*
Virgo. quid ego eius tibi nunc faciem praedicem, aut laudem, Antipho,
Cum ipsum me noris, quam elegans formarum spectator siem?
In hac commotus sum. A. *ain' tu?* CH. *primam dices, scio, si uideris.*
Quid multa uerba? amare coepi. forte fortuna domi
Quidam erat Eunuchus, quem mercatus fuerat frater Thaidi:
Neque is deductus etiam tum ad eam. summonuit me Parmeno
Ibi seruus, quod ego arripui. A. *quid id est?* C. *tacitus, citius audies.*

Vt

Vt ueſtem cum illo mutem, & pro illo iubeam me illuc ducier.

A. *Pro eunuchon'?* C. *ſic eſt.* A. *quid tandem ex ea re ut caperes commodi?*

CH. *Rogas? uiderem, audirem, eſſem una, qua cum cupiebam, Antipho.*

Num parua cauſſa, aut parua ratio eſt? traditus ſum mulieri.

Illa illico ubi me accepit, laeta uero ad ſe abducit domum,

Commendat uirginem. A. *cui? tibi ne?* CH. *mihi.* A. *ſatis tuto tamen.*

CH. *Educit, ne uir quiſquam ad eam adeat, & mihi, ne abſcedam, imperat,*

In interiore parte ut maneam ſolus cum ſola. annuo, Terram intuens modeſte. AN. *miſer.* CH. *ego, inquit, ad cenam hinc eo:*

Abducit ſecum ancillas: paucae, quae circum illam eſſent, manent

Nouiciae puellae. continuo haec adornant, ut lauet. Adhortor, properent. dum apparatur, uirgo in conclaui ſedet,

Suſpectans tabulam quandam pictam, ubi inerat pictura haec, Iouem

Quo pacto Danaë miſiſſe aiunt quondam in gremium imbrem aureum.

Egomet quoque id ſpectare coepi: & quia conſimilem luſerat

Iam olim ille ludum, impendio magis animu' gaude

bat mihi,
Deum sese in hominem conuertisse, atque per alienas tegulas
Fucum factum mulieri, uenisse per impluuium clanculum.
At quem Deũ? qui templa caeli summa sonitu concutit.
Ego homuncio hoc non facerem? ego illud uero ita feci, ac lubens.
Haec dum mecum reputo, accersitur lauatum intèrea uirgo.
It, lauit, redit: deinde illam in lecto illae collocarũt.
Sto exspectans, si quid mihi imperent: uenit una,
Heus tu, inquit, Dore,
Cape hoc flabellum, & uentulum huic sic facito, dum lauamur.
Vbi nos lauerimus, si uoles, lauato. accipio tristis.
A. Tum equidem istuc os tuum impudens uidere nimium uellem,
Status quis esset, flabellum tenere te asinum tantum.
C. Vix elocuta est hoc, foras simul omnes proruunt se:
Abeunt lauatum, perstrepunt, ita ut fit, domini ubi absunt.
Interea somnus uirginẽ opprimit. ego limis adspecto
Sic per flabellũ clanculũ, & simul alia circumspecto,
Satin' explorata sint. uideo esse: pessulum ostio obdo.
A. Quid tum? CH. quid tum fatue? A. fateor. CH. egon' occasionem
Mihi ostentatam, tam breuem, tam optatam, tam insperatam,

Amit-

Amitterē? tū pol ego is essem uere, qui assimulabar.
A. *Sane hercle vt dicis. sed interim de symbolis quid actum est?*
C. *Paratum est.* A. *frugi es: ubi? domin'?* C. *immo apud libertum Discum.*
A. *Perlonge est: sed tanto ocius properemus: muta uestē.*
C. *Vbi mutem? perij: nam domo exsulo nunc: metuo fratrem,*
Ne intus sit: porro autē, pater ne rure redierit iam.
A. *Eamus ad me: ibi proxumum est ubi mutes.* C. *recte dicis.*
Eamus: & de istac simul, quo pacto porro possim
Potiri, consilium uolo capere una tecum. A. *fiat.*

ACTVS. QVARTI. SCENA. I

DORIAS

ITA *me Dij bene ament, quantum ego illum uidi, non nihil timeo,*
Misera, ne quam ille hodie insanū turbam faciat, aut uim Thaidi.
Nam, postquam iste aduenit Chremes adolescens frater uirginis,
Rogat, illum admitti vt iubeat. ille continuo irasci, neque
Negare audere: Thais porro instare, vt hominem inuitet. id (piebat
Faciebat retinendi illius caussa: quia, illa quae cu-
De sorore eius indicare, ad eam rem tempus

non erat. (lico.
Inuitat tristis manſit ibi. illa cum illo ſermonem il-
Miles uero ſibi putare adductũ ante oculos aemulũ;
Voluit facere contra huic aegre: heus, heus, inquit,
puer, huc Pamphilam.
Accerſe, vt delectet hic nos. illa exclamat, Mini-
me gentium. (gium.
Tun' in conuiuium illã? miles tendere. inde ad iur-
Interea aurum ſibi clam mulier demit, dat mihi,
vt auferam.
Hoc eſt ſigni, ubi primum poterit, ſeſe illinc ſubdu-
cet, ſcio.

ACTVS. QVARTI. SCENA. II

PHAEDRIA

VM rus eo, coepi egomet mecum inter uias,
C *Ita vt fit, ubi quid in animo eſt moleſtiae,*
Aliam rẽ ex alia cogitare, & ea omnia in
Peiorem partẽ. quid opu' eſt uerbis? dum haec puto,
Praeterij imprudens uillam: longe iam abieram,
Cum ſenſi. redeo ſurſum, male uero me habens,
Vbi ad ipſum ueni diuerticulum, conſtiti:
Occepi mecum cogitare, hem biduum hic
Manendum eſt ſoli ſine illa? quid tum poſtea?
Nihil eſt. quid? nihil? ſi non tangendi copia eſt,
Eho ne uidendi quidem erit? ſi illud non licet,
Saltem hoc licebit. certe extrema linea
Amare, haud nihil eſt. uillam praetereo ſciens.
Sed, quid hoc, quod timida ſubito egreditur Pythias?

ACTVS

ACTVS. QVARTI. SCENA. III

PYTHIAS. DORIAS. PHAEDRIA

PY. BI *illum ego sceleroſum miſera, atque impium inueniam? aut ubi*
V *Quaeram? hoccine tam audax facinus facere eſſe auſum?* PH. *peri: hoc quid ſit, uereor.*
PY. *Quin inſuper etiam ſcelu', poſtquam ludificatu' eſt uirginem,*
Veſtem omnem miſerae diſcidit, eam ipſam capillo conſcidit.
PH. *Hem.* PY. *qui nunc ſi detur mihi,*
Vt ego unguibus facile illi in oculos inuolem uenefico?
PH. *Profecto neſcio quid abſente nobis turbatũ eſt domi.*
Adibo. quid iſtuc? quid feſtinas? aut quem quaeris Pythias?
PY. *Hem Phaedria, egon' quem quaeram? abi hinc quo dignu' es cum donis tuis*
Tam lepidis. PH. *quid iſtuc eſt rei?*
PY. *Rogas me? eunuchum quem dediſti nobis, quas turbas dedit?*
Vitiauit uirginem, quam herae dederat dono miles.
PH. *quid ais?*
PY. *Peri.* PH. *temulenta es.* PY. *utinam ſic ſient, mihi qui male uolunt.*
D. *Au, obſecro, mea Pythias, quod iſtucnã monſtri fuit?*
PH. *Inſanis: qui iſtuc facere Eunuchus potuit?* PY. *ego illum neſcio*
Qui fuerit: hoc, quod fecit, res ipſa indicat.

Virgo ipsa lacrumat; neque, cum rogites quid sit, audet dicere,

Ille autem bonus uir nusquam apparet. etiam hoc, misera, suspicor,

Aliquid domo abeuntem abstulisse. PH. *nequeo mirari satis,*

Quo abire ignauos ille possit longius, nisi domum

Forte ad nos rediit. PY. *uise, amabo, num sit.* PH. *iam faxo scies.*

D. *Perij, obsecro. tam infandum facinus mea tu, ne audiui quidem.*

PY. *At pol ego amatores audieram mulierum esse eos maxumos.*

Sed nihil potesse: uerum miserae non in mentem uenerat.

Nam illum aliquo conclusserem, neque illi commisissem uirginem.

ACTVS. QVARTI. SCENA. IV

PHAEDRIA. DORVS. PYTHIAS. DORIAS

PH. *Xi feras, sceleste: at etiam restitas?*

E Fugitiue prodi, male conciliate. DO. *obsecro.* PH. *oh,*

Illud uide os ut sibi distorsit carnifex.

Quid huc reditio est? quid uestis mutatio est?

Quid narras? paullum si cessassem, Pythia,

Domi non offendissem: ita iam ornabat fugam.

PY. *Habes ne hominem amabo?* PH. *quid ni?* PY. *o factum bene.*

DO. *Istuc pol uero bene.* PY. *ubi est?* PH. *rogitas? non uides?*

PY. *Videam obsecro, quem?* PH. *hunc scilicet.* PY. *quis hic est homo?*

PH. *Qui ad nos deductus hodie est.* PY. *hunc oculis suis*
Nostrarum numquam quisquam uidit, Phaedria.

PH. *Non uidit?* PY. *an tu hunc credidisti esse, obsecro,*
Ad nos deductum? PH. *namque alium habui neminem.* PY. *au,*
Ne comparandus hic quidem ad illum est. ille erat
Honesta facie, & liberali. PH. *ita uisus est*
Dudum, quia uaria ueste exornatus fuit:
Nunc tibi uidetur foedus, quia illam non habet.

PY. *Tace obsecro: quasi uero paullum intersiet,*
Ad nos deductus hodie est adolescentulus,
Quem tu uero uidere uelles, Phaedria.
Hic est uetus, uietus, ueternosus, senex,
Colore mustellino. PH. *hem, quae haec est fabula?*
Eo redigis me, ut, quid egerim, egomet nesciam.
Eho tu, emin' ego te? DO. *emisti.* PY. *iube mihi denuo*
Respõdeat. PH. *roga.* PY. *uenistin' hodie ad nos? negat.*
At ille alter uenit annos natus sedecim:
Quem secum adduxit Parmeno. P. *agedum, hoc mihi expedi.*
Primum unde habes istam, quã habes, uestem? taces?
Monstrũ hominis, non dicturus? DO. uenit Chaerea.

PH. *Frater ne?* DO. *ita est.* PH. *quando?* DO. *hodie.*

PH. *quam dudum?* DO. *modo.*

PH. *Qui cum?* DO. *cum Parmenone.* PH. *noras ne eum prius?*

DO. *Non; nec, quis esset, umquam audieram dicier.*

PH. *Unde igitur, meum fratrem esse, sciebas?* DO. *Parmeno*
Dicebat, eum esse: is dedit hanc mihi uestem. PH. *occidi.*

DO. *Meam ipse induit: post una ambo abierunt foras.*

PY. *Iam sati' credis sobriam esse me, & nil mentitā tibi?*
Iam sati' certum est, virginem uitiatam esse? PH. *age nunc, bellua,*
Credis huic, quod dicat? PY. *quid isti credam? res ipsa indicat.*

PH. *Concede istuc paullulum. audin'? etiam paullulum, sat est.*
Dic dum hoc rursum, Chaream tuam uestem detraxit tibi?

DO. *Factum.* P. *& ea est indutus?* D. *factum.* P. *& pro te huc deductu' est?* DO. *ita.*

P. *Iuppiter magne, o scelestum, atque audacem hominem.* PY. *uae mihi,*
Etiam nunc non credis, indignis nos irrisas modis?

PH. *Mirū, ni tu credas, quod iste dicat. quid agā, nescio.*
Heus tu, negato rursum. possum ne ego hodie ex te, ex culpere
Verum? uidistin' fratrem Chaeream? DO. *non.* PH. *non potest sine*
Malo fateri, uideo. sequere me hac. modo ait, modo

do negat.

Ora me. DO. *obsecro te uero, Phaedria.* PH. *i intro.*

DO. *hoi, hei.*

PH. *Alio pacto honeste quo modo hinc nũc abeã, nescio.*

Actum est siquidem. tu me hic etiam, nebulo, ludificabere?

PY. *Parmenonis tam scio esse hanc technam, quam me uiuere.*

DO. *Sic est.* PY. *inueniam hodie, parem ubi pol referam gratiam.*

Sed, nunc quid faciẽdum censes, Dorias? DO. *de istac rogas*

Virgine? PY. *ita: utrum taceam ne, an praedicem?*

DO. *pol, si sapis,*

Quod scis nescis, neque de eunucho, neque de uitio uirginis.

Hac re & omni turba euolues te, & ili gratũ feceris:

Id modo dic, abisse Dorum. PY. *ita faciam?* DO. *sed uideon' Chremem?*

Thais iam aderit. PY. *quid ita?* DO. *quia, cum inde abeo, iam tunc inceperat*

Turba inter eos. PY. *aufer aurum hoc: ego scibo ex hoc, quid siet*

ACTVS. QVARTI. SCENA. V

CHREMES. PYTHIAS

CH. *Tat, data hercle uerba mihi sunt: uicit uinum, quod bibi.*

A *At, dum accubabam, quam uidebar mihi esse*

esse pulchre sobrius;
Postquam surrexi, neque pes, neque mens satis suum officium facit.

PY. *Chreme.* C. *quis est? ehem, Pythia, uah, quanto nunc formosior*
Videre, quam dudum? PY. *certe quidem tu pol multo alacrior.*

CH. *Verbum hercle uerum hoc est:* SINE *Cerere, & Libero, friget Venus.*
Sed Thais multo ante uenit? PY. *an ne abijt iam a milite?*

CH. *Iam dudum, aetatem. lites sunt inter eos factae maxumae.*

PY. *Nil dixit tum, vt sequerere sese?* C. *nihil, nisi abiens, mihi innuit.*

PY. *Eho, non ne id sat erat?* C. *at nesciebam id dicere illam, nisi quia*
Correxit miles, quod intellexi minus: nam me extrusit foras.
Sed eccam ipsam uideo: miror, ubi huic ego anteuorterim.

ACTVS. QVARTI. SCENA. VI

THAIS, CHREMES. PYTHIAS

TH. REDO *equidem, illum iam affuturum esse, illam ut eripiat: sine,*
Veniat: atqui, si illam digito attigerit uno, oculi illico

C

Effo-

Effodientur. usque eo ego illiu' ferre possum inep-
tias,
Et magnifica verba, verba dum sint: uerum enim,
si ad rem
Conferentur, uapulabit.

CH. *That his, ego iam dudum hic adsum.* T. *o mi Chreme,*
te ipsum exspectabam:
Scin' tu, turbam hanc propter te esse factam? & a-
deo ad te attinere hanc
Omnem rem? C. *ad me? qui? quasi istuc.* T. *quia*
dum tibi sororem studeo
Reddere, & restituere, haec atque huiusmodi sum
multa passa.

CH. *Vbi ea est?* T. *domi apud me.* CH. *ehem.* T. *quid est?*
Educta, ita uti teque, illaq. dignum est. CH. *quid ais?*
T. *id quod res est.*
Hanc tibi dono do, neque repeto pro illa abs te quid-
quam pretij.

CH. *Et habetur, & refertur a me That his tibi, ita uti me*
rita es,
Gratia. T. *at enim caue, ne prius, quam hãc a me ac*
cipias, amittas
Chreme: nam haec ea est, quam Miles a me ui nunc
uenit ereptum.
Abi tu, cistellam Pythias domo effer cũ monumẽtis.

CH. *Viden' tu illum That his?* PY. *ubi sita est?* TH. IN RI-
SCO. *odiosa cessas?*

CH. *Militem secum ad te quantas copias adducere?*
At at at. TH. *num formidolosus obsecro es, mi homo?*

CH. *apa-*

CH. *apageſis,*

Ego formidoloſus? nemo eſt hominũ, qui uiuat, minus.

TH. *Atque ita opu' eſt.* CH. *au, metuo, qualem tu me eſſe hominem exiſtumes.*

TH. *Immo hoc cogitato: qui cum res tibi eſt, peregrinus eſt,*

Minu' potens, quam tu, minu' notus, amicorum hic habens minus.

CH. *Scio iſtuc: ſed, tu* QVOD *cauere poſſis, ſtultum admittere eſt.*

Malo ego nos proſpicere, quam hunc ulciſci accepta iniuria.

Abi tu, atque oſtium obſera intus, ego dum hinc tranſcurro ad Forum:

Volo ego adeſſe hic aduocatos nobis in turba hac. TH. *mane.*

CH. *Melius eſt.* TH. *mane.* CH. *omitte, iam adero.* TH. *nil opus eſt iſtis, Chreme:*

Hoc dic modo, ſororem illam tuam eſſe, & te paruam uirginem

Amiſiſſe, nunc cognoſſe: ſigna oſtende. PY. *adſunt.*

TH. *cape.*

Si uim faciet, in ius ducito hominem: intellextin'?

C. *probe.*

TH. *Fac, animo haec praeſenti dicas.* C. *faciam.* TH. *attolle pallium.*

Perij, huic ipſi opus patrono eſt, quem defenſorem paro.

ACTVS . QVARTI . SCENA . VII

THRASO . GNATHO . SANGA CHREMES . THAIS

THR. ANCCINNE *ego vt contumeliam tam*
H *insignem in me accipiam, Gnatho?*
Mori me, satius est. Simalio, Donax, Syrisce, sequimini.
Primum aedes expugnabo. GN. *recte.* THR. *uirginem eripiam.* GN. *probe.*
THR. *Male multabo ipsam.* GN. *pulchre.* THR. *in medium huc agmen cum uecti Donax,*
Tu Simalio in sinistrũ cornu, tu Syrisce in dextorũ.
Cedo alios: ubi venturio est Sanga, & Manipulus furum? S. *eccum adest.*
THR. *Quid, ignaue? periculon' pugnare, qui istum huc portes, cogitas?*
S. *Ego ne? imperatoris uirtutem noueram, & uim militum:*
Sine sanguine hoc fieri non posse: qui abstergerem uulnera.
THR. *Vbi alij?* S. *qui, malum, alij? solus Sannio seruat domi.*
THR. *Tu hosce instrue: hic ego ero post principia: inde omnibus signum dabo.*
G. *Illuc est sapere: vt hosce instruxit, ipsus sibi cauit loco.*
THR *Idem hocce Pyrrhus factitauit.* CH. *uiden' tu Thais, quam hic rem agit?*

Nimirum

Nimirum consilium illud rectum est de occludendis aedibus.

TH. *Sane, quod tibi nunc vir uideatur esse, hic nebulo magnus est:*

Ne metuas. THR. *quid uidetur?* G. *fundam tibi nunc nimis uellem dari,*

Vt tu illos procul hinc ex occulto caederes: fatcrent fugam.

THR. *Sed eccam Thaidem ipsam uideo.* G. *quam mox irruimus?* THR. *mane.*

OMNIA *prius experiri verbis, quam Armis, sapientem decet.*

Qui scis, an, quae iubeam, sine ui faciat? G. *Dij uostram fidem,*

Quanti est sapere. numquam accedo ad te, quin abs te abeam doctior.

THR. *Thais, primum hoc mihi responde: cum tibi do istam uirginem,*

Dixtin' hos mihi dies soli dare te? TH. *quid tum postea?* THR. *rogitas,*

Quae mihi ante oculos amatorẽ corã adduxisti tuũ?

Quid cum illo ut agas? & cum eo clam subduxisti te mihi?

TH. *Libuit.* THR. *Pamphilam ergo huc redde, nisi ui mauis eripi.*

CH. *Tibi ilaw reddat? aut tu eam tangas? omnium.* G. *ah, quid ais? tace.*

CH. *Quid tu tibi uis?* THR. *ego non tangam meam?* CH. *tuam autem, furcifer?*

G. *Cane*

C. *Caue sis: nescis, cui maledicis nunc viro.* CH. *non tu hinc abis?*

Scin' tu, vt tibi res se habeat? si quidquam hodie hic turbae coeperis, (*eris.*

Faciam, huius loci, diique, meique, semper memine-

GN. *Miseret tui me, qui hunc tantum hominem facias inimicum tibi.*

CH. *Diminuam ego caput tuum hodie, nisi abis.* GN. *ain' uero canis?*

Siccine agis? THR. *quis tu es homo? quid tibi uis? quid cum illa rei tibi est;*

CH. *Scibis. principio, eam esse dico liberam.* THR. *hem.* CH. *ciuem Atticam.* THR. *hui.*

CH. *Meam sororem.* THR. *os durum.* CH. *miles, nunc adeo edico tibi,* (*phronam*

Ne uim facias ullam in illam. Thais, ego eo ad So-

Nutricem, vt eam adducam, & signa ostendam haec. THR. *tun' me prohibeas,*

Meam ne tangam? CH. *prohibeo inquam.* GN. *audin' tu? hic furti se alligat.*

CH. *Satin' hoc est tibi?* THR. *hoc idem tu ais?* TH. *quaere, qui respondeat.*

THR. *Quid nunc agimus?* GN. *quin redeamus: iam haec tibi aderit supplicans*

Vltro. TH. *credin'?* G. *immo certe: noui ingenium mulierum:*

Nolunt, vbi uelis; vbi nolis, cupiunt ultro. THR. *bene putas.*

GN. *Iam dimitto exercitum?* THR. *vbi uis.* G. *Sanga,*

ita

ita vti fortes decet
Milites, domique, foeique, fac uicissim vt memineris.
SAN. *Iamdudum est* ANIMVS *in patinis.* GN. *frugi es.*
THR. *uos me hac sequimini.*

ACTVS. QVINCTI. SCENA. I

THAIS. PYTHIAS

TH. ERGIN', *sceleſta, mecum perplexe loqui?*
P *Scio, neſcio: abijt: audiui: ego non adſui.*
Non tu iſtuc mihi dictura aperte es, quidquid eſt?
Virgo conſciſſa ueſte lacrumans obticet,
Eunuchus abijt, quamobrem? quid factum eſt? taces?
PY. *Quid tibi ego dicam miſera? illum eunuchum negāt*
Fuiſſe. TH. *quis fuit igitur?* PY. *iſte Chaerea.*
TH. *Qui Chaerea?* PY. *iſte ephebus frater Phaedriae.*
TH. *Quid ais uenefica?* PY. *atqui certo comperi.*
TH. *Quid is, obſecro, ad nos, quamobrem adductu' eſt?*
PY. *neſcio.* (*di,*
Niſi amaſſe credo Pamphilam. T. *hem miſera occi-*
Infelix, ſi quidem tu iſtaec uera praedicas.
Num id lacrumat uirgo? PY. *id opinor.* T. *quid ais ſacrilega?*
Iſtuccine interminata ſum hinc abiēns tibi?
PY. *Quid facerem? ita vt tu iuſti, ſoli credita eſt.*
TH. *Sceleſta,* OVEM *Lupo commiſti. diſpudet,*
Sic mihi data eſſe uerba. quid hominis illic eſt?
PY. *Hera mea, tace, obſecro, ſaluae ſumus: hominem*
Habemus

Habemus ipſum. T. *ubi is eſt?* P. *hem ad ſiniſtram, non uides?*

En. T. *uideo.* PY. *comprehendi iube, quantum poteſt.*

TH. *Quid illi facies ſtulta?* PY. *quid faciam, rogas?*
Vide amabo, ſi non, cum adſpicias, os impudens
Videtur. TH. *non.* PY. *tum, quae eius confidentia eſt.*

ACTVS. QVINCTI. SCENA. II.

CHAEREA. THAIS. PYTHIAS

CH. PVD *Antiphonē uterque, mater, et pater,*
A *Quaſi dedita opera, domi erant, ut nullo modo*
Introire poſſem, quin uiderent me. interim
Dum ante oſtium ſto, notus mihi quidam obuiam
Venit. ubi uidi, ego me in pedes, quantum queo,
In angiportum quoddam deſertum, inde item
In aliud, inde in aliud. ita miſerrimus
Fui fugitando, ne quis me cognoſceret.
Sed eſt ne haec Thais, quam uideo? ipſa eſt. haereo.
Ah, quid faciam? quid mea autem? quid faciet mihi?
TH. *Adeamus. bone uir, Dore, ſalue: dic mihi,*
Aufugiſtin'? CH. *hera, factum.* TH. *ſatin' id Tibi placet?*
CH. *Non* TH. *credin', te impune habiturum?* CH. *unam hanc noxiam*
Mitte: ſi aliam umquam admiſero ullam, occidito.
TH. *Num meam ſaeuitiam ueritus es?* CH. *non.* TH. *Quid igitur?*

CH. *Hanc metui, ne me criminaretur tibi.*
TH. *Quid feceras?* CH. *paullulum quiddam.* PY. *eho,*
paullulum impudens?
An paullulum esse hoc tibi uidetur, uirginem
Vitiare ciuem? CH. *conseruam esse, credidi.*
PY. *Conseruam? uix me contineo, quin inuolem in*
Capillum. monstrum, etiam ultro derisum aduenit.
TH. *Abi hinc, insana.* PY. *quid ita uero? debeam,*
Credo, isti quidquam furcifero, si id fecerim;
Praesertim cum se seruom fateatur tuum.
TH. *Missa haec faciamus. non te dignum Chaerea*
Fecisti: nam, si ego digna hac contumelia
Sum maxime, at tu indignus qui faceres tamen.
Neque aedepol, quid nunc consili capiam, scio,
De uirgine istac: ita conturbasti mihi
Rationes omnes, ut eam non possim suis,
Ita ut aequom fuerat, atque ut sinduit, transdere, ut
Solidum parerem hoc mihi beneficium Chaerea.
CH. *At nunc dehinc spero aeternam inter nos gratiam*
Fore Thais. saepe ex huiusmodi re quapiam, &
MALO *ex principio magna familiaritas*
Conflata est. quid, si hoc quispiam uoluit deus?
TH. *Equidem pol in eam partem accipioque, & uolo.*
CH. *Immo ita quaeso. unum hoc scito, contumeliae*
Non me fecisse caussa, sed amoris. TH. *scio,*
Et pol propterea magis nunc ignosco tibi.
Non adeo inhumano ingenio sum Chaerea,
Neque tam imperita, ut, quid amor valeat, nesciam.
CH. *Te quoque iam Thais, ita me Dij bene ament, amo.*

PY.

PY. *Tum pol ab isto tibi hera cauendum intellego.*
CH. *Nō aūsim.* PY. *nihil tibi quidquā credo.* TH. *desinas.*
CH. *Ego me tuae commendo, & committo fidei.*
Nunc ego te in hac re mihi oro vt adiutrix sies:
Te mihi patronam cupio, Thais; Te obsecro;
Emoriar, si non hanc uxorem duxero.
TH. *Tamen si pater.* CH. *quid? ah uolet, certo scio,*
Ciuis modo haec sit. TH. *paullulum opperirier*
Si uis, iam frater ipse hic aderit uirginis:
Nutricem accersitum it, quae illam aluit paruolam:
In cognoscendo tute ipse aderis Chaerea.
CH. *Ego uero maneo.* TH. *uis ne interea, dum is uenit,*
Domi opperiamur potius. quam hic ante ostium?
CH. *Immo percupio.* P. *quam tu rem actura obsecro es?*
TH. *Nam quid ita?* P. *rogitas? hunc tu in aedes cogitas*
Recipere posthac? TH. *cur non?* P. *crede hoc meae fidei,*
Dabit hic aliquā pugnā denuo. TH. *au, tace obsecro.*
P. *Parum perspexisse eius uidere audaciam.*
CH. *Non faciam Pythia.* P. *non pol, credo, Chaerea,*
Nisi si commissum non erit. C *quin Pythias*
Tu me seruato. P. *neque pol seruandum tibi*
Quidquam dare ausim, neque te seruare. apage te.
TH. *Optime. adest ipse frater.* C. *perij hercle: obsecro*
Abeamus intro Thais: nolo, me in uia
Cum hac ueste uideat. TH. *quamobrem tandem? an*
quia pudet?
CH. *Id ipsum.* P. *id ipsum? uirgo uero.* T, *i prae, sequar.*
Tu istic mane, ut Chremem introducas Pythias.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. III

PYTHIAS. CHREMES. SOPHRONA

PY. VID? *quid euenire in mentem nunc poſ*
ſit mihi,
Q *Quidnã, qui referam illi ſacrilego gratiam,*
Qui hunc ſuppoſuit nobis? C. *moue uero ocius*
Te nutrix. S. *mouco.* C. *uideo, ſed nil promouco.*
PY. *Iam ne oſtendiſti ſigna nutrici?* C. *omnia.*
PY. *Amabo, quid ait? cognoſcit ne?* C. *ac memoriter.*
PY. *Bene acpol narras: nam illi fauco uirgini.*
Ite intro: iam dudum hera uos exſpectat domi.
Virum bonum eccum Parmenonem incedere.
Video: uide, vt otioſus ſit, ſi Dijs placet.
Spero me habere, quĩ hunc meo excruciem modo,
Ibo intro, de cognitione ut certum ſciam:
Poſt exibo, atque hunc perterrebo ſacrilegum.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. IV.

PARMENO. PYTHIAS

PA. EVISO, *quidnam Chaerea hic rerũ gerat.*
R *Quod ſi actu rem tractauit, Dij uoſtrã fidem,*
Quantam, & quam ueram laudem capiet
Parmeno?
Nam, ut omittam, quod ei amorem difficillimum, &
Cariſſimum ab meretrice auara: uirginem
Quam amabat, eam conſeci ſine moleſtia,

Sine

Sine sumptu, sine dispendio. tum hoc alterum,
Id uero est, quod ego mihi puto palmarium,
Me repperisse, quo modo adolescentulus
Meretricum ingenia, & mores posset noscere;
Mature vt cum cognorit, perpetuo oderit.
Quae dum foris sunt, nihil uidetur mundius,
Nec magis cõpositum quidquam, nec magis elegãs:
Quae, cum amatore suo cum cenant, ligurriunt.
Harum uidere ingluuiem, sordes, inopiam,
Quam inhonestae solae sint domi, atque auidae cibi,
Quo pacto ex iure hesterno panem atrum uorent.
Nosse omnia haec, salus est adolescentulis.
PY *Ego pol te pro istis dictis, & factis, scelus,*
Vlciscar; vt ne impune in nos illuseris.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. V

PYTHIAS. PARMENO

PY. RO *Deum fidem, facinus foedum: o infeli*
P *cem adolescentulum,*
O scelestum Parmenonem, qui istum huc adduxit. PA. *quid est?*
PY. *Miseret me: itaque, vt ne uiderem, misera huc effugi foras.*
Quae futura exempla dicunt in eum indigna? PA. *o Iuppiter,*
Quae illaec turba est? numnam ego perij? adibo. quid istuc, Pythias?
Quid ais? in quem exempla fient? PY. *rogitas, au-*

dacissime?

Perdidisti istum, quem adduxti pro Eunucho, adolescentulum,

Dum studes dare verba nobis. PA. *quid ita? aut quid factum est? cedo.*

PY. *Dicam. virginem istam, Thaidi hodie quae dono data est,*

Scin' eam hinc ciuem esse? & eius fratrem apprime nobilem?

PA. *Nescio.* PY. *atqui sic inuenta est: eam iste uitiauit miser.*

Ille ubi id resciuit factum frater uiolentissimus.

PA. *Quidnam fecit?* PY. *colligauit primum eum miseris modis.*

PA. *Colligauit? hem.* PY. *atque equidem orante, vt ne id faceret, Thaide.*

PA. *Quid ais?* PY. *nunc minatur porro sese id, quod moechis solet:*

Quod ego numquam uidi fieri, neque uelim. PA. *qua audacia*

Tantum facinus audet? PY. *quid ita tantum?* PA. *an non hoc maxumum est?*

Quis homo pro moecho umquam uidit in domo meretricia

Deprendi quemquam? PY. *nescio.* PA. *at, ne hoc ne sciatis, Pythias,*

Dico, edico vobis, nostrum esse illum herilem filium. PY. *hem,*

Obsecro an is est? PA. *ne quam in illum: Thais uim fieri*

fieri finat.
Atque adeo autem cur non egomet intro eo? PY. uide, Parmeno,
Quid agas, ne neque illi prosis, & tu pereas: nam hoc putant,
Quidquid factum est, ex te esse ortum. PA. quid igitur faciam, miser?
Quid ue incipiam? ecce autem uideo rure redeuntem senem.
Dicam huic, an non? dicam hercle, etsi mihi magnum malum
Scio paratum: sed necesse est, huic ut subueniat. PY. sapis:
Ego abeo intro: tu isti narrato ordine, ut factum siet.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. VI

LACHES. PARMENO

LA. X meo propinquo rure hoc capio commodi:
E Neque agri, neque urbis odium me umquam percipit.
Vbi satias coepit fieri, commuto locum.
Sed, est ne ille noster Parmeno? & certe ipsus est.
Quem praestolare Parmeno hic ante ostium?
PA. Quis homo est? hem, saluũ te aduenire, here, gaudeo.
LA. Quem praestolare? PA. perij: lingua haeret metu.
LA. hem,
Quid est, quod trepidas? sati' ne saluae? dic mihi.
PA. Here, primum te arbitrari id, quod res est, uelim.

Quidquid huius factum est, culpa nõ factum est mea.
LA. *Quid?* PA. *recte sane interrogasti, oportuit*
Rem praenaraſſe me. emit quendam Phaedria
Eunuchum, quem dono huic daret; LA. *cui?* PA.
Thaidi,
LA. *Emit? perij hercle. quanti?* PA. *uiginti minis.*
LA. *Actum est.* PA. *tum quandam fidicinam amat hic*
Chaerea.
LA. *Hẽ, quid amat? an scit iam ille, quid meretrix siet?*
An in aſtu uenit? ALIVD *ex alio malum.*
PA. *Here, ne me ſpectes: me impulſore haec non facit.*
LA. *Omitte, de te dicere. ego te, furciſer,*
Si uiuo. ſed iſtuc, quidquid est, primum expedi.
PA. *Is pro illo eunucho ad Thaidem hanc deductus est.*
LA. *Pro eunuchon'?* PA. *ſic est. hunc pro moecho poſtea*
Comprehendere intus, & conſtrinxere. LA. *occidi.*
PA. *Audaciam meretricum ſpecta.* LA. *numquid est*
Aliud mali, damni ue, quod non dixeris,
Reliquom? PA. *tantum est.* LA. *ceſſon' huc intro ir-*
rumpere?
LA. *Non dubium est, quin mihi magnum ex hac re ſit*
malum:
Niſi, quia neceſſe fuit hoc facere, id gaudeo,
Propter me hiſce aliquid eſſe euenturum mali:
Nam iamdiu aliquam cauſſam quaerebat ſenex,
Quamobrem inſigne aliquid faceret iis: nunc rep-
perit.

ACTVS

ACTVS . QVINCTI . SCENA . VII

PYTHIAS . PARMENO

PY. NVMQVAM *aedepol quidquam iam diu,*
quod magis uellem euenire,
N *Mi euenit, quam quod modo senex intro ad*
nos uenie errans.
Mihi solae ridiculo fuit; quae, quid timeret, scibam.
PA. *Quid hoc autem est?* PY. *nunc id prodeo, vt conueiam Parmenonem.*
Sed ubi obsecro est? PA. *men' quaerit haec?* PY. *atque eccum uideo: adibo.*
PA. *Quid est inepta? quid tibi uis? quid rides? pergin'?*
PY. *perij.*
Defessa iam sum misera, te ridendo. PA. *quid ita?*
PY. *rogitas?*
Numquam aedepol hominem stultiorem uidi, nec uidebo. ah,
Nõ pote' satis narrari, quos ludos praebueris intus.
At etiam primo callidum, & disertum credidi hominem.
Quid? illico né credere ea, quae dixi, oportuit te?
An paenitebat flagitij te auctore quod fecisset (res?
Adolescens, ni miserum insuper etiam patri indica-
Nam quid illi credis animi tum fuisse, ubi uestẽ uidit
Illam esse eum indutum, pater? quid? iam scis te perijsse?
PA. *Ehem, quid dixti, pessuma? an mentita es? etiam*
ri-

rides?

Itan' lepidum tibi uisum est scelus, nos irridere? PY. *nimium.*

PA. *Siquidem istuc impune habueris.* PY. *uerum?* PA. *reddam hercle.* PY. *credo:*

Sed in diē istuc, Parmeno, est fortasse, quod minitare: Tum iā pēdebis, qui stultum adolescētulum nobilitas Flagitijs, & eundem indicas: uterque in te exempla edent.

PA. *Nullus sum.* PY. *hic pro illo munere tibi honos est habitus. abeo.*

PA. *Egomet meo indicio miser, quasi sorex, hodie perij.*

ACTVS. QVINCTI. SCENA. IIX

GNATHO. THRASO

GN. VID *nunc? qua spe, aut quo consilio huc Q imus? quid inceptas, Thraso?*

TH. *Ego ne? ut Thaidi me dedam, & faciam, quod iubeat.* GN. *quid est?*

TH. *Qui minus huic, quam Hercules seruiuit Omphale?* GN. *exemplum placet.*

Vtinam Tibi cōmitigari uideam SANDALIO *caput. Sed quid? fores crepuere ab ea. quid autem hoc est mali?*

Hunc ego numquam uideram etiam. quidnam properans hinc prosilit?

ACTVS

ACTVS. QVINCTI. SCENA. IX

CHAEREA. PARMENO. PHAEDRIA GNATHO. THRASO

CH. POPVLARES, *ecq uis me uiuit hodie*
O *fortunatior?*
Nemo hercle quisquam: nam in me plane
dij potestatem suam
Omnem ostendere, qui tam subito tot congruerint
commoda.
PA. *Quid hic laetus est?* CH. *o Parmeno mi, o mearum*
voluptatum omnium
Inuentor, inceptor, perfector, scin' me in quibus
sim gaudijs?
Scis Pamphilam meam inuentam ciuem? PA. *audi-*
ui. C. *scis sponsam mihi?*
PA. *Bene, ita me Di ament, factum.* GN. *audin' tu il-*
lum quid ait? CH. *tum autem Phaedriae,*
Meo fratri, gaudeo amorem esse omnem in tranquil
lo: una est domus:
Thais patri se commendauit, in clientelam, & fidem
Nobis dedit se. P. *fratris igitur Thais tota est.* CH.
scilicet. (*foras.*
PA. *Iam hoc aliud est, quod gaudeamus: miles pellitur*
CH. *Tum tu, frater, ubi ubi est, fac quamprimum haec*
audiat. PA. *uisam domum.*
T. *Numquid, Gnatho, dubitas, quin ego nunc perpetuo*
perierim? GN. *sine*

Dubio

Dubio, opinor. CH. *quid commemorem primum,*
aut quem laudem maxume?
Illum, qui mihi dedit consilium, vt facerem; an me,
qui id ausu' sim
Incipere? an Fortunam collaudem, quae gubernatrix fuit,
Quae tot res, tantas, tam opportune in unum concluſit diem? an
Mei patris feſtiuitatem & facilitatem? o Iuppiter,
Serua obſecro haec nobis bona. PH. *Dij, uoſtram fidem, incredibilia*
Parmeno modo quae narrauit. ſed, ubi eſt frater?
CH. *praeſto eſt.* PH. *gaudeo.*
CH. *Satis credo. nihil eſt Thaide hac, frater, tua dignius,*
Quod ametur: ita noſtrae eſt omni fautrix familiae.
PH. *hui mihi,*
Illam laudas? T. *perij, Quanto ſpei eſt minu', tanto magis amo,*
Obſecro, Gnatho, in te ſpes eſt. GN. *quid uis faciam?*
T. *perfice hoc*
Precibus, pretio, vt haeream aliqua in parte tamen apud Thaidem.
GN. *Difficile eſt.* T. *ſi quid collibuit, noui te. hoc ſi efeceris,*
Quoduis donum, praemium a me optato, id optatum feres.
GN. *Ita ne?* T. *ſic erit.* GN. *hoc ſi efficio, poſtulo, vt mihi tua domus*
Te praeſente, abſente pateat, inuocato vt ſit locus

Sem-

Semper. TH. *do fidem, ita futurum.* GN. *accingar.*
PH. *quem hic ego audio?*
O Thraſo. I. *ſaluete.* PH. *tu fortaſſe, quae facta hic ſient,*
Neſcis. I. *ſcio.* PH. *cur ergo in his te ego conſpicor regionibus.*
T. *Vobis fretus.* PH. *ſces, quam fretus? Miles, edico tibi,*
Si in platea hac te offendero poſt umquam; quod dicas mihi,
Alium quaerebam, Iter hac habui: periſti. GN. *eia, haud ſic decet.*
P. *Dictum eſt.* GN. *non cognoſco uoſtrum tam ſuperbum.*
PH. *ſic erit.*
G. *Prius audite paucis: quod cum dixero, ſi placuerit,*
Facitote. PH. *audiamus.* GN. *tu concede paullū iſtuc, Thraſo.*
Principio, ego uos credere ambos hoc mihi uehementer uelim,
Me, huius quidquid facio, id facere maxume cauſſa mea:
Verum, idē ſi uobis prodeſt, vos non facere, inſcitia eſt.
PH. *Quid id eſt?* G. *Militem riualem ego recipiēdum cenſeo.* PH. *hem.*
Recipiendum? G. *cogita modo. tu hercle cum illa, Phaedria,*
Et libenter uiuis, & enim benè libenter uiētitas,
Et quod des paullum, & neceſſe eſt multum accipere Thaidem,
Vt tuo amori ſuppeditare poſſit ſine ſumptu tuo; ad

Omnia

Omnia haec magis opportunus, nec magis ex usu tuo
Nemo est. principio & habet, quod det; & dat nemo
largius t,
Fatuus est, insulsus, tardus, stertit, noctesque, et dies:
Neque tu istum metuas, ne amet mulier: pellas facile, ubi uelis.

PH. *Quid agimus?* GN. *praeterea hoc etiam, quod ego uel primum puto,*
Accipit hominem nemo melius prorsus, neque prolixius.

PH. *Mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est.* CH. *idem arbitror.*

GN. *Recte facitis. unum etiam hoc uos oro, ut me in uostrum gregem (mus*
Recipiatis: sati' diu hoc iam SAXVM *uoluo.* P. *recipi-*

CH. *Ac libenter.* G. *at Ego pro istoc, Phaedria, & Tu, Chaerea,*
Hunc comedendum, & deridendum uobis praebeo.
CH. *placet.*

PH. *Dignus est.* G. *Thraso, ubi uis: accede.* T. *obsecro te, quid agimus?*

G. *Quid? isti te ignorabāt. postquā eis mores ostēdi tuos,*
Et collaudaui secundum facta & uirtutes tuas,
Impetraui. T. *bene feci sti. gratiam habeo maxumā.*
Numquam etiam fui usquam, quin me omnes amarent plurimum

GN. *Dixin' ego uobis, in hoc esse Atticam eloquentiam?*
PH. *Nil praeter promissum est. Ite hac. Vos valete, & Plaudite*

FABVLAE. INTERLOCVTORES

Chremes,	*senex*
Clitipho,	*adolescens*
Syrus,	*seruus*
Sostrata,	*matrona*
Bacchis,	*meretrix*
Menedemus,	*senex*
Clinia,	*adolescens*
Dromo,	*seruus*
Phrygia,	*ancilla*
Antiphila,	*Chremetis filia*
Nutrix.	

TERENT. HEAVTONTIMORVM
GRAECA. EST. MENANDRV. ACTA. LVDIS
MEGALENSIB. L. CORNELIO. LENTVLO
L. VALERIO. FLACCO. AEDILIB. CVRVLIB
EGIT. L. AMBIVIVS. TVRPIO. MODOS. FECIT
FLACCVS. CLAVDI. ACTA. PRIMVM. TIBIIS
IMPARIBVS. DEINDE. DVABVS. DEXTRIS
ACTA. ETIAM. TERTIO. TI. SEMPRONIO
M'. IVVENTIO. COS

C. SVLPICII. APOLLINARIS

PERIOCHA

IN MILITIAM *proficiſci Gnatum*
I *Cliniam,*
Amantem Antiphilam, compulit durus Pater:
Animiq. ſeſe angebat facti paenitens:
Mox, vt reuerſu' eſt, clam Patrem diuortitur
Ad Clitiphonem. is amabat ſcortum Bacchidem.
Cum accerſeret cupitam Antiphilam, Clinia,
Vt eius Bacchis uenit amica, ac ſeruolae
Habitum gerens Antiphila; factum id, quo patrem
Suum celaret Clitipho; hic technis Syri
Decem minas meretriculae aufert a ſene
Antiphila Clitiphonis reperitur ſoror
Hanc Clinia, aliam Clitipho uxorem accipit.

PROLOGVS

cui sit uostrum mirum, cur partes seni
NE Poeta dederit, quae sunt adolescentium:
Id primũ dicã: deinde, quod ueni, eloquar.
Ex integra Graeca integram Comoediam
Hodie sum actturus Heautontimorumenon,
Duplex quae ex argumento facta est simplici.
Nouam esse ostendi, & quae esset nũc, qui scripserit,
Et cuia Graeca sit, ni partem maximam
Existimarem scire uostrum, id dicerem.
Nunc, quã ob rẽ has partes didicerim, paucis dabo.
Oratorem uoluit esse me, non Prologum:
Vestrum iudicium fecit: me actorem dedit.
Sed hic actor tantum poterit a facundia,
Quantum ille potuit cogitare commode,
Qui orationem hanc scripsit, quam dicturu' sum.
Nam, quod rumores distulerunt maleuoli,
Multas contaminasse Graecas, dum facit
Paucas Latinas: factum hic esse id non negat;
Neque se id pigere, & deinde facturum autumat.
Habet bonorum exemplum: quo exemplo, sibi
Licere id facere, quod illi fecerunt, putat.
Tum, quod maleuolus uetus poeta dictitat,
Repente ad studium hunc se applicasse musicum,
Amicum ingenio fectum, haud natura sua:
Arbitrium uestrum, uestra existimatio
Valebit. quam ob rem omnes uos oratos uolo,
Ne plus iniquum possit, quam aequum, oratio.

Facite, aequi sitis, date crescendi copiam,
Nouarum qui spectandi faciunt copiam
Sine uitijs: ne ille pro se dictum existumet,
Qui nuper fecit seruo currenti in uia
Decesse populum: cur insano seruiat?
De illius peccatis plura dicet, cum dabit
Alias nouas, nisi finem maledictis facit.
Adeste aequo animo: date potestatem mihi.
Statariam agere vt liceat per silentium:
Ne semper seruos currens, iratus senex,
Edax parasitus, sycophanta autem impudens,
Auarus leno, assidue agendi sint mihi;
Clamore summo, cum labore maxumo.
Mea causa, causam hanc iustã esse, animũ inducite,
Vt aliqua pars laboris minuatur mihi:
Nam, nunc nouas qui scribunt, nihil parcunt seni.
Laboriosa si qua est, ad me curritur:
Sin lenis est, ad alium defertur gregem.
In hac est pura oratio. experimini,
In utramque partem ingenium quid possit meum.
Si numquam asiare pretium statui arti meae;
Et eum esse quaestum in animum induxi maxumũ,
Quammaxume seruire uostris commodis:
Exemplum statuite in me, ut adolescentuli
Vobis placere studeant potius, quam sibi.

ACTVS. PRIMI. SCENA. I

CHREMES. MENEDEMVS. SENEX

QVAMQVAM *haec inter nos nupera notitia admodum est,*
Inde adeo, quod agrum in proxumo hic mercatus es,
Nec rei fere sane amplius quidquam fuit:
Tamen uel uirtus tua me, uel uicinitas,
Quod ego in propinqua parte amicitiae puto,
Facit, ut te audacter moneam, & familiariter,
Quod mihi uidere praeter aetatem tuam
Facere, & praeter quam res te adhortatur tua.
Nam pro deum, atque hominũ fidẽ, quod uis tibi? aut
Quid quaeris? annos sexaginta natus es;
Aut plus eo, ut conijcio. agrum in his regionibus
Meliorem, neque pretij maioris, nemo habet:
Seruos complures; proinde quasi nemo siet,
Ita tute attente illurum officia fungere.
Numquam tam mane egredior, neque tam uespere
Domum reuertor, quin te in fundo conspicer
Fodere, aut Arare, aut aliquid ferre denique
Nullum remittis tempus, neque te respicis.
Haec non uoluptati esse, satis certo scio.
At enim me, quantum hic operis fiat, paenitet.
Quod in ōpere faciundo operae consumis tuae,
Si sumas in illis exercendis, plus agas.

ME. *Chreme, tantum ne est ab re tua otij tibi,*
Aliena ut cures, eaque, nihil quae ad te attinent?

Quidquid huius factum est, culpa nõ factum est mea.
LA. *Quid?* PA. *recte sane interrogasti, oportuit*
Rem praenarasse me. emit quendam Phaedria
Eunuchum, quem dono huic daret; LA. *cui?* PA.
Thaidi,
LA. *Emit? perij hercle. quanti?* PA. *uiginti minis.*
LA. *Actum est.* PA. *tum quandam fidicinam amat hic*
Chaerea.
LA. *Hẽ, quid amat? an scit iam ille, quid meretrix siet?*
An in astu uenit? ALIVD *ex alio malum.*
PA. *Here, ne me spectes: me impulsore haec non facit.*
LA. *Omitte, de te dicere. ego te, furcifer,*
Si uiuo. sed istuc, quidquid est, primum expedi.
PA. *Is pro illo eunucho ad Thaidem hanc deductus est.*
LA. *Pro eunuchon'?* PA. *sic est. hunc pro moecho postea*
Comprehendere intus, & constrinxere. LA. *occidi.*
PA. *Audaciam meretricum spectа.* LA. *numquid est*
Aliud mali, damni ue, quod non dixeris,
Reliquom? PA. *tantum est.* LA. *cesson' huc intro ir-*
rumpere?
LA. *Non dubium est, quin mihi magnum ex hac re sit*
malum:
Nisi, quia necesse fuit hoc facere, id gaudeo,
Propter me hisce aliquid esse euenturum mali:
Nam iamdiu aliquam caussam quaerebat senex,
Quamobrem insigne aliquid faceret ijs: nunc rep-
perit.

ACTVS . QVINCTI . SCENA . VII

PYTHIAS . PARMENO

PY. NVMQVAM *aedepol quidquam iam diu,*
quod magis uellem euenire,
N *Mi euenit, quam quod modo senex intro ad*
nos uenie errans.
Mihi solae ridiculo fuit; quae, quid timeret, scibam.
PA. *Quid hoc autem est?* PY. *nunc id prodeo, vt con-*
ueiam Parmenonem.
Sed ubi obsecro est? PA. *men' quaerit haec?* PY. *at-*
que eccum uideo: adibo.
PA. *Quid est inepta? quid tibi uis? quid rides? pergin'?*
PY. *perij.*
Defessa iam sum misera, te ridendo. PA. *quid ita?*
PY. *rogitas?*
Numquam aedepol hominem stultiorem uidi, nec ui-
debo. ah,
Nõ pote' satis narrari, quos ludos praebueris intus.
At etiam primo callidum, & disertum credidi ho-
minem.
Quid? illico ne credere ea, quae dixi, oportuit te?
An paenitebat flagitij te auctore quod fecisset (res?
Adolescens, ni miserum insuper etiam patri indica-
Nam quid illi credis animi tum fuisse, ubi uestẽ uidit
Illam esse eum indutum, pater? quid? iam scis te per-
isse?
PA. *Ehem, quid dixti, pessuma? an mentita es? etiam*
ri-

rides?

Itan' lepidum tibi uisum est scelus, nos irridere? PY. *nimium.*

PA. *Siquidem istuc impune habueris.* PY. *uerum?* PA. *reddam hercle.* PY. *credo:*

Sed in diē istuc, Parmeno, est fortasse quod minitare: Tum iā pēdebis, qui stultum adolescētulūm nobilitas Flagitijs, & eundem indicas: uterque in te exempla edent.

PA. *Nullus sum.* PY. *hic pro illo munere tibi honos est habitus. abeo.*

PA. *Egomet meo indicio miser, quasi sorex, hodie perij.*

ACTVS. QVINCTI. SCENA. IIX

GNATHO. THRASO

GN. QVID *nunc? qua spe, aut quo consilio huc imus? quid inceptas, Thraso?*

TH. *Ego ne? ut Thaidi me dedam, & faciam, quod iubeat.* GN. *quid est?*

TH. *Qui minus huic, quam Hercules seruiuit Omphale?* GN. *exemplum placet.*

Vtinam Tibi cōmitigari uideam SANDALIO *caput. Sed quid? fores crepuere ab ea. quid autem hoc est mali?*

Hunc ego numquam uideram etiam. quidnam properans hinc prosilit?

ACTVS

ACTVS. QVINCTI. SCENA. IX

CHAEREA. PARMENO. PHAEDRIA GNATHO. THRASO

CH. POPVLARES, *ecq uis me uiuit hodie*
O *fortunatior?*
Nemo hercle quiſquam: nam in me plane
diy poteſtatem ſuam
Omnem oſtendere, qui tam ſubito tot congruerint
commoda.
PA. *Quid hic laetus eſt?* CH. *o Parmeno mi, o mearum*
voluptatum omnium
Inuentor, inceptor, perfector, ſcin' me in quibus
ſim gaudiys?
Scis Pamphilam meam inuentam ciuem? PA. *audi-*
ui. C. *ſcis ſponſam mihi?*
PA. *Bene, ita me Di ament, factum.* GN. *audin' tu il-*
lum quid ait? CH. *tum autem Phaedriae,*
Meo fratri, gaudeo amorem eſſe omnem in tranquil
lo: una eſt domus:
Thais patri ſe commendauit, in clientelam, & fidem
Nobis dedit ſe. P. *fratris igitur Thais tota eſt.* CH.
ſcilicet. (*foras.*
PA. *Iam hoc aliud eſt, quod gaudeamus: miles pellitur*
CH. *Tum tu, frater, ubi ubi eſt, fac quamprimum haec*
audiat. PA. *uiſam domum.*
T. *Numquid, Gnatho, dubitas, quin ego nunc perpetuo*
perierim? GN. *ſine*

Dubio

Dubio, opinor. CH. *quid commemorem primum,*
aut quem laudem maxume?
Illum, qui mihi dedit consilium, vt facerem; an me,
qui id ausu' sim
Incipere? an Fortunam collaudem, quae gubernatrix fuit,
Quae tot res, tantas, tam opportune in unum concluſit diem? an
Mei patris feſtiuitatem & facilitatem? o Iuppiter,
Serua obſecro haec nobis bona. PH. *Dij, uoſtram fidem, incredibilia*
Parmeno modo quae narrauit. ſed, ubi eſt frater?
CH. *praeſto eſt.* PH. *gaudeo.*
CH. *Satis credo. nihil eſt Thaide hac, frater, tua dignius,*
Quod ametur: ita noſtrae eſt omni fautrix familiae.
PH. *hui mihi,*
Illam laudas? T. *perij, Quanto ſpei eſt minu', tanto magis amo,*
Obſecro, Gnatho, in te ſpes eſt. GN. *quid uis faciam?*
T. *perfice hoc*
Precibus, pretio, vt haeream aliqua in parte tamen apud Thaidem.
GN. *Difficile eſt.* T. *ſi quid collibuit, noui te. hoc ſi effeceris,*
Quoduis donum, praemium a me optato, id optatum feres.
GN. *Ita ne?* T. *ſic erit.* GN. *hoc ſi efficio, poſtulo, vt mihi tua domus*
Te praeſente, abſente pateat, inuocato vt ſit locus

Sem-

Semper. TH. *do fidem, ita futurum.* GN. *accingar.*
PH. *quem hic ego audio?*
O Thraso. I. *saluete.* PH. *tu fortasse, quae facta hic sient,*
Nescis. T. *scio.* PH. *cur ergo in his te ego conspicor regionibus.*
T. *Vobis fretus.* PH. *sces, quam fretus? Miles, edico tibi,*
Si in platea hac te offendero post umquam; quod dicas mihi,
Alium quaerebam, Iter hac habui: peristi. GN. *eia, haud sic decet.*
P. *Dictum est.* GN. *non cognosco uostrum tam superbum.*
PH. *sic erit.*
G. *Prius audite paucis: quod cum dixero, si placuerit,*
Facitote. PH. *audiamus.* GN. *tu concede paullū istuc, Thraso.*
Principio, ego uos credere ambos hoc mihi uehementer uelim,
Me, huius quidquid facio, id facere maxume caussa mea:
Verum, idē si uobis prodest, vos non facere, insscitia est.
PH. *Quid id est?* G. *Militem riualem ego recipiēdum censeo.* PH. *hem*
Recipiendum? G. *cogita modo. tu hercle cum illa, Phaedria,*
Et libenter uiuis, & enim benè libenter uiētitas,
Et quod des paullum, & necesse est multum accipere Thaidem,
Vt tuo amori suppeditare possit sine sumptu tuo; ad

Omnia

Omnia haec magis opportunus, nec magis ex usu tuo
Nemo est. principio & habet, quod det; & dat nemo
largius t,
Fatuus est, insulsus, tardus, stertit, noctesque, et dies:
Neque tu istum metuas, ne amet mulier: pellas facile, ubi uelis.

PH. *Quid agimus?* GN. *praeterea hoc etiam, quod ego uel primum puto,*
Accipit hominem nemo melius prorsus, neque prolixius.

PH. *Mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est.* CH. *idem arbitror.*

GN. *Recte facitis. unum etiam hoc uos oro, ut me in uostrum gregem (mus*
Recipiatis: sati' diu hoc iam SAXVM *uoluo.* P. *recipi-*

CH. *Ac libenter.* G. *at Ego pro istoc, Phaedria, & Tu, Chaerea,*
Hunc comedendum, & deridendum uobis praebeo.
CH. *placet.*

PH. *Dignus est.* G. *Thraso, ubi uis: accede.* T. *obsecro te, quid agimus?*

G. *Quid? isti te ignorabãt. postquã eis mores ostẽdi tuos,*
Et collaudaui secundum facta & uirtutes tuas,
Impetraui. T. *bene fecisti. gratiam habeo maxumã.*
Numquam etiam fui usquam, quin me omnes amarent plurimum

GN. *Dixin' ego uobis, in hoc esse Atticam eloquentiam?*

PH. *Nil praeter promissum est. Ite hac. Vos valete, & Plaudite*

FABVLAE. INTERLOCVTORES

Chremes,	*senex*
Clitipho,	*adolescens*
Syrus,	*seruus*
Sostrata,	*matrona*
Bacchis,	*meretrix*
Menedemus,	*senex*
Clinia,	*adolescens*
Dromo,	*seruus*
Phrygia,	*ancilla*
Antiphila,	*Chremetis filia*
Nutrix.	

TERENT. HEAVTONTIMORVM
GRAECA. EST. MENANDRV. ACTA. LVDIS
MEGALENSIB. L. CORNELIO. LENTVLO
L. VALERIO. FLACCO. AEDILIB. CVRVLIB
EGIT. L. AMBIVIVS. TVRPIO. MODOS. FECIT
FLACCVS. CLAVDI. ACTA. PRIMVM. TIBIIS
IMPARIBVS. DEINDE. DVABVS. DEXTRIS
ACTA. ETIAM. TERTIO. TI. SEMPRONIO
M'. IVVENTIO. COS

C. SVLPICII. APOLLINARIS

PERIOCHA

IN MILITIAM *proficiſci Gnatum*
Cliniam,
Amantem Antiphilam, compulit du-
rus Pater:
Animiq. ſeſe angebat facti paenitens:
Mox, vt reuerſu' eſt, clam Patrem diuortitur
Ad Clitiphonem. is amabat ſcortum Bacchidem.
Cum accerſeret cupitam Antiphilam, Clinia,
Vt eius Bacchis uenit amica, ac ſeruolae
Habitum gerens Antiphila; factum id, quo patrem
Suum celaret Clitipho; hic technis Syri
Decem minas meretriculae auſert a ſene
Antiphila Clitiphonis reperitur ſoror
Hanc Clinia, aliam Clitipho vxorem accipit.

PROLOGVS

cui sit uostrum mirum, cur partes seni
NE Poeta dederit, quae sunt adolescentium:
Id primũ dicã: deinde, quod ueni, eloquar.
Ex integra Graeca integram Comoediam
Hodie sum acturus Heautontimorumenon,
Duplex quae ex argumento facta est simplici.
Nouam esse ostendi, & quae esset nũc, qui scripserit,
Et cuia Graeca sit, ni partem maxumam
Existimarem scire uostrum, id dicerem.
Nunc, quã ob rẽ has partes didicerim, paucis dabo.
Oratorem uoluit esse me, non Prologum:
Vestrum iudicium fecit: me actorem dedit.
Sed hic actor tantum poterit a facundia,
Quantum ille potuit cogitare commode,
Qui orationem hanc scripsit, quam dicturu' sum.
Nam, quod rumores distulerunt maleuoli,
Multas contaminasse Graecas, dum facit
Paucas Latinas: factum hic esse id non negat;
Neque se id pigere, & deinde facturum autumat.
Habet bonorum exemplum: quo exemplo, sibi
Licere id facere, quod illi fecerunt, putat.
Tum, quod maleuolus uetus poeta dictitat,
Repente ad studium hunc se applicasse musicum,
Amicum ingenio foetum, haud natura sua:
Arbitrium uestrum, uestra existimatio
Valebit. quam ob rem omnes uos oratos uolo,
Ne plus iniquum possit, quam aequum, oratio.

Facite, aequi sitis; date crescendi copiam,
Nouarum qui spectandi faciunt copiam
Sine uitijs: ne ille pro se dictum existumet,
Qui nuper fecit seruo currenti in uia
Decesse populum: cur insano seruiat?
De illius peccatis plura dicet, cum dabit
Alias nouas, nisi finem maledictis facit.
Adeste aequo animo: date potestatem mihi.
Statariam agere vt liceat per silentium:
Ne semper seruos currens, iratus senex,
Edax parasitus, sycophanta autem impudens,
Auarus leno, assidue agendi sint mihi:
Clamore summo, cum labore maxumo.
Mea causa, caussam hanc iustã esse, animũ inducite,
Vt aliqua pars laboris minuatur mihi:
Nam, nunc nouas qui scribunt, nihil parcunt seni.
Laboriosa si qua est, ad me curritur:
Sin lenis est, ad alium defertur gregem.
In hac est pura oratio. experimini,
In utramque partem ingenium quid possit meum.
Si numquam asare pretium statui arti meae;
Et eum esse quaestum in animum induxi maxumũ,
Quammaxume seruire uostris commodis:
Exemplum statuite in me, ut adolescentuli
Vobis placere studeant potius, quam sibi.

ACTVS. PRIMI. SCENA. I

CHREMES. MENEDEMVS. SENEX

QVAMQVAM *haec inter nos nupera notitia admodum est,*
Inde adeo, quod agrum in proxumo hic mercatus es,
Nec rei fere sane amplius quidquam fuit:
Tamen uel uirtus tua me, uel uicinitas,
Quod ego in propinqua parte amicitiae puto,
Facit, ut te audacter moneam, & familiariter,
Quod mihi uidere praeter aetatem tuam
Facere, & praeter quam res te adhortatur tua.
Nam pro deum, atque hominũ fidẽ, quod uis tibi? aut
Quid quaeris? annos sexaginta natus es;
Aut plus eo, ut conijcio. agrum in his regionibus
Meliorem, neque pretij maioris, nemo habet:
Seruos complures: proinde quasi nemo siet,
Ita tute attente illarum officia fungere.
Numquam tam mane egredior, neque tam uespere
Domum reuertor, quin te in fundo conspicer
Fodere, aut Arare, aut aliquid ferre denique
Nullum remittis tempus, neque te respicis.
Haec non uoluptati esse, satis certo scio.
At enim me, quantum hic operis fiat, paenitet.
Quod in ōpere faciundo operae consumis tuae,
Si sumus in illis exercendis, plus agas.

ME. *Chreme, tantum ne est ab re tua otij tibi,*
Aliena ut cures, eaque, nihil quae ad te attinent?

CH. *Homo sum: humani a me nil alienum puto.*
Vel me monere hoc, uel percunctari, puta;
(Rectum est) ego vt faciam, non vt deterream.
ME. *Mihi sic est usus: tibi vt opus est facto, face.*
CH. *An cuiquā est usus homini, se ut cruciet?* M. *mihi est.*
CH. *Si quid laboris est, nollem: sed istuc quid mali est?*
Quaeso, quid de te tantum meruisti? M. *heu hoi.*
CH. *Ne lacruma; atq. istuc, quidquid est, fac me vt sciā.*
Ne retice; ne uerere; crede, inquam, mihi:
Aut consolando, aut consilio, aut re iuuero.
ME. *Scire hoc uis?* CH. *hac caussa equidem, qua dixi tibi.*
ME. *Dicetur.* C. *istos rastros interea tamen*
Depone, ne labora. ME. *minime.* CH. *quam rē agis?*
ME. *Sine me, uacuum tempus ne quod duim mihi*
Laboris. CH. *non sinam, inquam.* ME. *ah, non aequom facis.*
CH. *Hui, tam graues hos quaeso?* ME. *sic meritū est meū.*
CH. *Nunc loquere.* M. *filium unicum adolescentulum*
Habeo. ah quid dixi habere me? īmo habui Chreme.
Nunc habeam, nec ne, incertum est. CH. *quid ita istuc?* M. *scies.*
Est e Corintho hic aduena anus paupercula.
Eius filiam ille amare coepit perdite,
Prope iā vt pro uxore haberet. haec clam me omnia.
Vbi rem resciui, coepi non humaniter,
Neque ut aegrotum animum decuit adolescentuli,
Tractare, sed ui, & uia peruolgata patrum:
Quotidie accusabam: Hem; tibi ne haec diutius

Licere

Licere sperας facere, me uiuo patre,
Amicam vt habeas propeiam in uxoris loco?
Erras, si id credis, & me ignoras, Clinia.
Ego, te meum esse, dici tanti sper uolo,
Dum, quod te dignum est, facies: sed, si id non facis,
Ego, quod me in te sit facere dignum inuenero.
Nulla adeo ex re istuc, nisi ex nimio otio.
Ego istuc aetatis non amori operam dabam,
Sed in Asiam abij hinc propter pauperiem, atque ibi
Simul rem, & gloriam armis belli repperi.
Postremo adeo res redijt: adolescentulus
Saepe eadem, & grauiter audiendo uictus est:
Aetate me putauit, & sapientia
Plus scire, & prouidere, quam se ipsum sibi:
In Asiam ad regem militatum abijt, Chreme.
CH. *Quid ais?* ME. *clam me profectus, menses tres abest.*
CH. *Ambo accusandi: & si illud inceptum tamen*
Animi est pudentis signum, & non instrenui.
ME. *Vbi comperi ex ijs, qui ei fuere conscij,*
Domum reuertor maestus, atque animo fere
Perturbato, atque incerto prae aegritudine:
Adsido: accurrunt serui: soccos detrahunt:
Video alios festinare, lectos sternere,
Cenam apparare: pro se quisque sedulo
Faciebat, quo illam mihi lenirent miseriam.
Vbi uideo haec, coepi cogitare, hem, tot mei
Solius solliciti sunt caussa, vt me unum expleant?
Ancillae tot me uestiant? sumptus domi
Tantos ego solus faciam? sed gnatum unicum,

Quem pariter uti his decuit, aut etiam amplius,
Quod illa aetas magis ad haec utènda idonea est,
Ego eum hinc eieci miserum iniustitia mea.
Malo quidem me dignum quouis deputem,
Si id faciam: nam, usque dum ille uitam illam incolit
Inopem, carens patria ob meas iniurias,
Interea usque illi de me supplicium dabo,
Laborans, quaerens, parcens, illi seruiens.
Ita facio prorsus: nihil relinquo in aedibus,
Nec uas, nec uestimentum: conrasi omnia:
Ancillas, Seruos, nisi eos, qui opere rustico
Faciundo facile uictum exercerent suum,
Omnes produxi, ac uendidi: inscripsi illico
Aedes: mercedem quasi talenta ad quindecim
Coegi: agrum hinc mercatus sum: hic me exerceo:
Decreui, tantisper me minus iniuriae,
Chreme, meo gnato facere, dum fiam miser;
Nec mihi fas esse, ulla me uoluptate his frui,
Nisi ubi illuc saluos redierit meus particeps.

CH. *Ingenio te esse in liberos leni puto, &*
Illum obsequentem, si quis recte, aut commode
Tractaret. uerum neque tu illum sati' noueras,
Nec te ille. hoc ubi fit, ibi non uere uiuitur.
Tu illum, numquam ostendisti, quanti penderes:
Nec tibi ille est credere ausus, quae est aequõ, patri.
Quod si esset factum, haec numquam euenissent tibi.

ME. *Ita res est, fateor: peccatum a me maximum est.*

CH. *Menedeme, at porro recte spero: illum tibi*
Saluum affuturum esse hic confido propediem.

ME.

ME. *Vtinam Dij ita faxint.* C. *facient. nunc, si commodum est,*
Dionysia hic sunt, hodie apud me sis, uolo.
ME. *Non possum.* C. *cur non? quaeso tandē, aliquantulū*
Tibi parce: idem absens facere te hoc uolt filius.
ME. *Non conuenit, qui illum ad laborem impulerim,*
Nunc me ipsum fugere. C. *siccine est sententia?*
ME. *Sic.* CH. *bene uale.* ME. *& tu.* CH. *lacrumas excussit mihi,*
Miseretq. me eius: sed, vt diei tempus est,
Monere oportet me hunc uicinum Phaniam,
Ad cenam ut ueniat: ibo, ut uisam, si domi est.
Nil opus fuit monitore: iam dudum domi,
Aiunt, praesto apud me esse. egomet conuiuas moror,
Ibo adeo hinc intro. sed quid crepuerunt fores?
Hinc a me quisnam egreditur? huc concessero.

ACTVS. PRIMI. SCENA. II

CLITIPHO. CHREMES

NIHIL *adhuc est, quod uereare, Clinia:*
haudquaquam etiam cessant:
Et, illā simul cū nuncio tibi hic ego affuturā
Hodie, scio. proin tu solli citudinē istā falsam, quae te
Excruciat, omittas. CH. *qui cum loquitur filius?* CL.
Pater adest,
Quem uolui. adibo. pater opportune aduenis.
CH. *Quid est?* CL. *hunc Menedemum nosti ne nostrum uicinum?* CH. *probe.*

CLI. *Huic filium scis esse?* CH. *audiui, in Asia.* CLI. *non est pater, apud*
Nos est. CH. *quid ais?* CLI. *uenientem, e naui egredientem adduxi illico*
Ad cenam: nam mihi magna cum eo, iam inde usque a pueritia,
Semper fuit familiaritas. CH. *uoluptatem magnam nuncias.*
Quam uellem Menedemum inuitatum, ut nobiscum hodie esset amplius,
Vt hãc laetitiã nec opinanti primus ei obijcerẽ domi:
Atque etiam nunc tempus est. CLI. *caue faxis: non est opus pater,*
CH. *Quapropter?* CLI. *quia enim incertum est etiam, quid se faciat. modo uenit.*
Timet omnia, patris iram, & animum amicae se erga ut sit suae.
Eam misere amat. propter eam haec turba, atque abitio euenit. CH. *scio.*
CLI. *Nunc seruolum ad eam in urbem misit, & ego uostrum una Syrum.*
CH. *Quid narrat?* CLI. *quid ille? se miserum esse.* CH. *miserum? quem minu' credere est?*
Quid reliqui est, quin habeat, quae quidem in homine dicuntur bona?
Parentes, patriam incolumem, amicos, genus, cognatos, ditias:
Atque haec perinde sunt, ut illius animus, qui ea possidet:

Qui

Qui vti scit, ei bona; illi, qui non utitur recte, mala.

CLI. *Immo ille senex fuit importunus semper: & nunc nihil magis*
Vereor, quam ne quid in illum iratus plus satis faxit pater.

CH. *Ille ne? sed reprimam me: nam, in metu esse hunc, illi est utile.*

CLI. *Quid tute tecum?* CH. *dicam, ut ut erat, mansum tamen oportuit,* (*nem:*
Fortasse aliquanto iniquior erat praeter eius lubidi-
Pateretur: nam quem ferret, si parentem non ferret suum?
Hunccine erat aequom ex illius more, an illum ex huius uiuere? &
Quod illum insimulant durum, id non est: nam Parentum iniuriae
Vniusmodi sũt ferme, paullo qui est homo tolerabilis.
Scortari crebro nolunt; nolunt crebro conuiuarier,
Praebent exigue sumptum: & ea sunt tamen ad virtutem omnia.
Verũ, ubi animus semel se cupiditate deuinxit mala,
Necesse est, Clitipho, consilia consequi consimilia. hoc
Scitum est, PERICLVM *ex alijs facere, tibi quod ex vsu siet.*

CLI. *Ita credo.* CH. *ego ibo hinc intro, ut uideam, nobis quid cenae siet.*
Tu, ut tempus est diei, uide sis, ne quo hinc abeas longius.

CLI. *Quam iniqui sunt patres in omnes adolescentes*

iu-

iudices:

Qui aequom esse censent, nos iam a pueris illico nasci senes,

Neque illarũ affines rerũ esse, quas fert adolescentia. Ex sua libidine moderantur, quae est nunc, non quae olim fuit.

Mihi si umquã filius erit, nae ille facile me vtetur patre

Nam & cognoscendi, & ignoscendi dabitur peccati locus:

Non vt meus, qui mihi per alium ostendit suam sententiam.

Perij: is mihi, ubi adbibit plus paullo, sua quae narrat facinora?

Nunc ait: Periclũ ex alijs facito, tibi quod ex usu siet. Astutus. nae ille haud scit, quam mihi nunc SVRDO *narret fabulam.*

Magis nunc me amicae dicta stimulant: da mihi, atque affer mihi:

Cui quid respondeam, nil habeo: neque me quisquam est miserior:

Nam Clinia hic, etsi is quoque suarum rerum satagit, attamen

Habet bene, ac pudice eductam, ignaram artis meretriciae.

Mea est potẽs, procax, magnifica, sũptuosa, nobilis. Tum, quod dem ei, recte est. nam, nihil esse mihi, religio est dicere.

Hoc ego mali non pridem inueni: neque etiam dum scit pater.

ACTVS. SECVNDI. SCENA. I.

CLINIA. CLITIPHO

SI MIHI *secundae res de amore meo essent, iam dudum scio*
Venissent: sed uereor, ne me absente mulier hic corrupta sit,
Concurrunt multae opiniones, quae mihi animum exaugeant,
Occasio, locus, aetas, mater, sub imperio cuius est, mala;
Cui nihil, praeter Pretium, iam dulce est. CLIT. *Clinia.* CLIN. *hei misero mihi.*

CLIT. *Etiam caues, ne uideat forte hinc te a patre aliquis exiens?*

CLIN. *Faciam: sed nescio quid profecto mihi animus praesagit mali.*

CLIT. *Pergin' istuc prius diiudicare, quam scis, quid ueri siet?*

CLIN. *Si nihil mali esset, iam hic adessent.* CLIT. *iam adeunt.* CLIN. *quando istuc erit?*

CLIT. *Non cogitas hinc longius abesse? & nosti mores Mulierum:*
Dum moliuntur, dum comuntur, annus est. CLIN. *o Clitipho,*
Timeo. CLIT. *respira: eccum Dromonem, cum Syro: una adsunt tibi.*

ACTVS SECVNDI SCENA II

SYRVS. DROMO. CLINIA CLITIPHO

SY. IN' tu? DR. *sic est.* SY. *uerum, interea, dum*
A *sermones caedimus,*
Illae sunt relictae. CLIT. *mulier tibi adest, audin' Clinia?*
CLIN. *Ego uero audio nunc demum, & uideo, & ualeo, Clitipho.*
CLIT. *Minime mirum: adeo impeditae sunt: ancillarum gregem*
Ducunt secum. CLIN. *pery, unde illi sunt ancillae?*
CLIT. *men' rogas?*
SY. *Non oportuit relictas: portant quid rerum?* CLIN. *hei mihi?*
SY. *Aurum, uestem: & uesperascit, & non nouerunt uiam.*
Factu a nobis stulte est. abi dū tu, Dromo, illis obuiā
Propere: quid stas? CLIN. *uae misero mihi, quanta de spe decidi.*
CLIT. *Quid istuc? quae res te sollicitat autem?* CLIN. *rogitas? quid fiet?*
Viden' tu ancillas, aurum, uestem? quam cum una hic ancillula
Ego reliqui unde ea esse censes? CLIT. *uah, nunc demum intellego.* (*scio.*
SY. *Dij boni, quid turbae est? aedes nostrae uix capient,*

Quid

Quid comedent? quid ebibent? quid ſeni erit noſtro miſerius?

Sed uideo, eccos, quos uolebam. CLIN. *o Iuppiter, ubinam eſt fides?*

Dum ego propter te errans patria careo demens, tu interea loci

Collocupletaſti te, Antiphila, & me in his deſeruiſti malis,

Propter quam in ſumma infamia ſum, & meo patri minu' ſum obſequens:

Cuius nunc pudet me, & miſeret, qui harum mores cantabat mihi;

Monuiſſe fruſtra; neque potuiſſe umquam me ab hac expellere,

Quod nunc faciam tamen: cum gratum mihi eſſe potuit, nolui.

Nemo eſt miſerior me. SY. *hic de noſtris uerbis erat uidelicet,*

Quae hic ſumus locuti Clinia, aliter tuum amorem, atque eſt, accipis: (*fuit,*

Nam et uita eſt eadem, et animus te erga idem, ac Quantum ex ipſa re coniecturam fecimus.

CLIN. *Quid eſt, obſecro? nam mihi nunc nihil rerum omnium eſt,*

Quod malim, quam, me hoc falſo ſuſpicarier.

SY. *Hoc primum, vt ne quid huius ignores: anus,*

Quae eſt dicta mater eſſe ei antehac, non fuit:

Ea obiit mortem: hoc ipſa in itinere alterae

Dũ narrat, forte audiui. CLI. *quaenam eſt altera?*

SY.

SY. *Mane, hoc, quod coepi, primum enarrem, Clitipho:*
Post istuc ueniam. CLIT. *propera.* SY. *iam primum omnium,*
Vbi uentum ad aedes est, Dromo pultat fores:
Anus quaedam prodit: haec ubi aperuit ostium,
Continuo hic se coniecit intro; ego consequor:
Anus foribus obdit pessulum, ad lanam redit.
Hinc sciri potuit, aut nusquam alibi, Clinia,
Quo studio uitam suam, te absente, exegerit:
Vbi de improuiso est interuentum mulieri.
Nam ea res dedit tum existumandi copiam
Quotidianae uitae consuetudinem;
Quae, cuiusque ingenium ut sit, declarat maxume.
Texentem telam studiose ipsam offendimus,
Mediocriter uestitam ueste lugubri,
Eius anuis caussa opinor, quae erat mortua,
Sine auro tum ornatam, ita uti quae ornantur sibi.
Nulla re malas expolitam muliebri:
Capillus passus, prolixus, circum caput
Reiectus neglegenter, pax. CLIN. *Syre mi, obsecro,*
Ne me in laetitiam frustra conijcias. SY. *anus*
Subtegmen nebat: praeterea una ancillula
Erat: ea texebat una, pannis obsita,
Neglecta, immũda illuuie. CLIT. *si haec sunt, Clinia,*
Vera, ita uti credo; quis te est fortunatior?
Scin' hanc, quam dicit sordidatam, & sordidam?
Magnum hoc quoque signum est, dominam esse extra noxiam,
Cum eius tam negleguntur internuncij.

Nam disciplina est eisdem, munerarier.
Ancillas, primum ad dominas qui affectant uiam.
CLIN. *Perge, obsecro te, & caue, ne falsam gratiam*
Studeas inire. quid ait, ubi me nominas?
SY. *Vbi dicimus, rediisse te, & rogare, uti*
Veniret ad te; mulier telam deserit
Continuo, & lacrumis opplet os totum sibi; ut
Facile scires, desiderio id fieri tuo.
CLIN. *Prae gaudio (ita me Dij ament) ubi sim, nescio.*
Ita timui. CLIT. *at ego nihil esse scibam, Clinia.*
Agedum uicissim, Syre; dic, quae illa est altera.
SY. *Adducimus tuam Bacchidem.* CLIT. *hem, quid*
Bacchidem?
Eho, sceleste, quo illam adducis? S. *quo illam ego? ad*
nos scilicet.
CLIT. *Ad patrem ne?* S. *ad eum ipsum.* CLIT. *o hominis impudentem audaciam.* SY. *heus*
Tu, non sit sine periclo facinus magnum, & memorabile.
CLIT. *Hoc uide: in mea uita tu tibi laudem is quaesitum, scelus:*
Vbi, si paullulum modo quid te fugerit, ego perierim.
Quid ilo facias? S. *at enim.* CLIT. *quid enim?* S. *si*
sinas, dicam. CLIN. *sine.*
CLIT. *Sino.* S. *ita res est, haec nunc, quasi, cum.* CLIT.
quias, malum, ambages mihi
Narrare occipit? CLIN. *Syre, uerum hic dicit: mitte; ad rem redi.*
S. *Enimuero reticere nequeo: multimodis iniurius*

Clitipho est: neque ferri, potis est. CLI. *audiendum*
hercle est: tace.

SY. *Vis amare; uis potiri; quod des illi, effici:*
Tuum esse in potiundo periclum non uis: haud stulte sapis:
Siquidem id sapere est, uelle te id, quod non potest,
contingere.
Aut haec cum illis sunt habenda, aut illa cum his amittenda sunt:
Harum duarũ cõdicionum nunc utram malis, uide:
Etsi consilium, quod cepi, rectum esse & tutum scio:
Nam tua apud patrem amica tecum sine moru ut
sit, copia est:
Tum, illi argentum quod pollicitu' es, eadem hac inueniam uia:
Quod ut efficerem, orando SVRDAS *iam aures reddideras mihi?*
Quid aliud tibi uis? CLIT. *siquidem hoc fit.* S. *siquidem experiundo scies.*

CLIT. *Age age, cedo istuc tuum consilium quid id est?*
S. *assimulabimus,*
Tuam amicam, huius esse amicam. CLIT. *pulchre:*
cedo: quid hic faciet sua?
An ea quoque huius dicetur, si haec una dedecori
est parum?

SY. *Immo ad tuam matrem deducetur.* CL. *quid eo?* S.
longum est, Clitipho,
Tibi si narrem, quam ob rem id faciam: uera caussa
est. CLIT. *fabulae:*

Nihil

Nihil sati' firmi uideo, quam ob rem accipere hunc
mihi expediat metum.
SY. *Mane, habeo aliud, si istuc metuis, quod ambo con-*
fiteamini
Sine periclo esse. CLIT. *huiusmodi, obsecro, aliquid*
reperi. S. *maxume.*
Ibo obuiam hinc: dicam, ut reuortantur domum.
CLIT. *hem,*
Quid dixti? S. *ademptũ tibi iam faxo omnem metũ,*
IN. AVREM *utramuis otiose ut dormias.*
CLIT. *Quid ago nunc?* CLIN. *tu' ne? quod boni*
CLIT. *Syre, dic modo*
Verum. S. *age modo: hodie sero: ac nequidquã uoles.*
CLIN. *Datur modo, fruere, dum licet: nam nescias,*
Eiu' sit potestas posthac, an numquam tibi.
CLIT. *Syre inquam.* S. *perge porro, tamen istuc ago.*
CLIT. *Verum hercle istuc est, Syre, Syre inquam heus*
heus Syre.
SY. *Concaluit: quid uis?* CLIT. *redi, redi.* S. *adsum, dic,*
quid est?
Iam hoc quoque negabis tibi placere. CLIT. *immo*
Syre
Et me, & meum amorem, & famam permitto tibi,
Tu es iudex: ne quid accusandus sis, uide.
SY. *Ridiculum est, istuc me admonere, Clitipho:*
Quasi istic minor mea res agatur, quam tua.
Hic si quid nobis forte aduorsi euenerit,
Tibi erunt parata uerba; huic homini uerbera.
Quapropter neutiquam haec res neglectu est mihi.

Sed istum exora, ut suam esse ussimulet. CLI. *scilicet*
Facturum me esse. in eum iam res redijt locum,
Vt sit necesse. CLIT. *merito amo te Clinia.*
CLIN. *Verũ illa ne quid titubet.* S. *perdocta est probe.*
CLIT. *At hoc demiror, qui tam facile potueris*
Persuadere illi, quae solet quos spernere?
SY. *In tempore ad eam ueni; quod rerum omnium est*
Primum: nam misere quendam offendi ibi militem
Eiu' noctem orantem. haec arte tractabat uirum,
Cupidum vt illius animum inopia incenderet,
Eademq. ut apud te esset ob hoc quamgratissima.
Sed heus tu uide, sis, ne quid imprudens ruas.
Patrem nouisti, ad has res quam sit perspicax:
Ego te autem noui, quam esse soleas impotens,
Inuersa uerba, euersas ceruices tuas;
Gemitus, screatus, tussis, risus, abstine.
CLIT. *Laudabis.* SY. *uide sis.* CLIT. *tutemet mirabere.*
SY. *Sed quam cito sunt consecutae mulieres?*
CLIT. *Vbi sunt? eur retines?* S. *iam nunc haec non est tua.*
CLIT. *Scio, apud patrem, at nunc interim.* S. *nihilo magis.*
CLIT. *Sine.* S. *non sinam inquam.* CLIT. *quaeso paullisper.* S. *uetо.*
CLIT. *Saltem salutare.* S. *abeas, si sapis.* CLIT. *eo. quid*
Istic? S. *manebit.* CLIT. *o felicem hominem.* S. *ambula.*

ACTVS. SECVNDI. SCENA. III

BACCHIS. ANTIPHILA. CLINIA. SYRVS

B. DEPOL *Antiphila mea laudo te, & for-*
AE *tunatam iudico,*
Id cum studuisti, isti formae moris ut consimi
les forent:
Minime q. (ita me dij ament) miror, si te sibi quis-
que expetit.
Nam mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio ora-
tio tua.
Et cum egomet nunc mecum in animo uitam tuam
considero,
Adeoq. uostrarum omnium, uolgus quae ab sese segre-
gant.
Et uos esse istiusmodi, & nos non esse, haud mirabile
est.
Nam uobis expedit esse bonas: nos, quibus cum res
est, non sinunt.
Quippe forma impulsi nostra nos amatores colunt:
Haec ubi immutata est, illi suũ animũ alio conferunt.
Nisi prospectum est interea aliquid nobis, desertae ui
uimus.
Vobis cũ uno simul ubi aetatẽ agere decretum est uiro
Cuius mos maxumẽ est consimilis uostrum; his se ad
uos applicani;
Hoc beneficio utrique ab utrisque uero deuincimini;
Vt nũquã ulla amori uostro incidere possit calamitas.

AN. *Nescio alias: me scio quidem semper feciſſe sedulo,*
Vt ex illius commodo meum compararem commodum. CLIN. *ah.*
Ergo mea Antiphila tu nunc sola reducem me in patriam facis.
Nam, dum abs te abſum, omnes mihi labores fuere, quos cepi, leues,
Praeterquam tui carendum quod erat. s. credo. CLI. *Syre, uix ſuffero.*
Hoccine me miserũ non licere meo modo ingenio frui?
SY. *Immo, ut patrem tuum uidi eſſe habitum, diu etiam duras dabit.*
B. *Quisnam hic adoleſcens eſt, qui intuitur nos?* A. *ah, retine me obsecro.*
B. *Amabo, quid tibi eſt?* A *disperij.* B. *perij misera, quid ſtupes*
Antiphila? A. *uideon' Cliniam, an non?* B. *quem uides?* CLI. *ſalue anime mi.*
A. *O mi exſpectate Clinia, ſalue.* CLIN. *ut uales?*
A. *Saluom uenisse gaudeo.* CLIN. *teneo ne te*
Antiphila, animo exoptata maxume meo?
SY. *Ite intro: nam uos iam dudum exſpectat ſenex.*

ACTVS. TERTII. SCENA. I.

CHREMES. MENEDEMVS

CH. VCISCIT *hoc iam: ceſſo pultare oſtium*
Vicini? primum ex me ut ſciat, ſibi filium

Rediſſe. etſi adoleſcentem hoc nolle intellego.
Verum, cum uideam miſerum hunc tam excrucia-
rier
Eiu' abitu, celem tam inſperatum gaudium,
Cum illi nihil pericli ex indicio ſiet?
Haud faciam: nam, quod potero, adiutabo ſenem,
Ita ut filium meum amico, atque aequali ſuo
Video inſeruire, & ſocium eſſe in negotijs.
Nos quoque ſenes eſt aequom ſenibus obſequi.

ME. *Aut ego profecto ingenio egregie ad miſeriam*
Natus ſum, aut illud falſum eſt, quod uolgo audio
Dici, DIEM *adimere aegritudinem hominibus:*
Nam mihi quidem quotidie augeſcit magis
De filio aegritudo; & quanto diutius
Abeſt, magi' cupio tanto, & magis deſidero.

CH. *Sed ipſum egreſſum foras uideo: adibo, alloquar.*
Menedeme ſalue: nuncium apporto tibi,
Cuius maxume te fieri participem cupis.

ME. *Numquidnam de gnato meo audiſti Chreme?*

CH. *Valet, atque uiuit.* M. *quaeſo, ubinam?* C. *apud me*
domi.

ME. *Meus gnatus?* C. *ſic eſt.* M. *uenit?* C. *certe.* M. *Cli*
nia
Meus uenit? C. *dixi.* M. *eamus, duc me ad eum obſe-*
cro.

CH. *Non uolt te ſcire ſe rediſſe etiam: & tuum*
Conſpectum fugit at ob peccatum: tum hoc timet,
Ne tua duritia illa antiqua etiam adaucta ſit.

ME. *Non tu ei dixiſti, ut eſſem?* C. *non.* M. *quam ob*

rem Chreme?

CH. Quia pessume istuc in te, atque in illum consulis,
Si te tam leni, & uicto esse animo ostenderis.

ME. Non possum: satis iam, satis pater durus sui. C. ah,
Vehemens in utramque partem Menedeme es nimis,
Aut largitate nimia, aut parcimonia.
In eandem fraudem ex hac re, atque ex illa, incides.
Primum olim potius, commeare filium
Quam paterere ad mulierculam, quae paullulo
Tum erat contenta, cuiq. erant grata omnia,
Proterruisti hinc. ea coacta ingratijs
Postilla coepit uictum uolgo quaerere.
Nunc, cum sine magno intertrimento non potest
Haberi, quiduis dare cupis. nam, ut tu scias,
Quam ea nunc instructa pulchre ad perniciem siet;
Primum, iam ancillas secum adduxit plus decem,
Oneratas ueste, atque auro. satrapes si siet,
Sufferre amator numquam eius sumptus queat,
Nedum tu possis. M. est ne ea intus? C. sit rogas?
Sensi: nam ei unam cenam, atque eius comitibus
Dedi: quod si iterum mihi sit danda, actum siet:
Nam, ut alia omittam, pitissando modo mihi
Quid uini absumpsit? sic, hoc, dicens, asperum
Pater est: hoc aliud lenius sodes uide.
Releui dolia omnia, omnes serias:
Omnes habui sollicitos: atque haec una nox:
Quid te futurum censes, quem assidue exedent?
Sic me dij amabunt; ut tuarum miseritum est
Menedeme fortunarum. M. faciat, quod lubet:

Su-

Sumat, consumat, perdat, decretum est pati:
Dum illum modo habeam mecũ. C. si certum est tibi
Sic facere, illud permagni referre arbitror,
Vt nescientem sentiat te id sibi dare.
M. *Quid faciam?* C. *quiduis potius, quam quod cogitas.*
Per alium quem vt des, falli te sinas
Technis per seruolum: etsi subsensi id quoque,
Illos ibi esse, & id inter se agere clanculum.
Syru' cum illo uostro consusurrat: conferunt
Consilia adolescentes: & tibi perdere
Talentum hoc pacto satius est, quam illo minam.
Non nunc pecunia agitur, sed illud, quo modo
Minimo periclo id demus adolescentulo.
Nam si semel tuum animum is intellexerit,
Prius proditurum te tuam uitam, & prius
Pecuniam omnem, quam abs te amittat filium: hui,
Quantam fenestram ad nequitiam patefeceris.
Tibi antem porro vt non sit suaue uiuere.
Nam deteriores omnes sumus licentia.
Quodcumque inciderit in mentem, uolet: neque id
Putabit, prauom, an rectum, quod petet, sicet.
Tu, rem perire, & ipsum, non poteris pati.
Dare denegaris: ibit ad illud illico,
Quo maxume apud te se ualere sentiet,
Abiturum se abs te esse illico minabitur.
ME. *Videre uerum, atque ita vti res est, dicere.*
CH. *Somnum hercle ego hac nocte oculis non uidi meis,*
Dum id quaero, tibi qui filium restituerem.

ME. *Cedo dextram: porro te oro idẽ ut facias Chreme.*
CH. *Paratus sum.* ME. *scin', quid nunc te facere uolo?*
CH. *Dic.* M. *quod sensisti illos me incipere fallere,*
Id ut maturent facere. cupio illi dare,
Quod uolt: cupio ipsum iam uidere. CH. *operam dabo.*
Syrus est Prehendendus, atque adhortandus mihi.
A me nescio quis exit: concede hinc domum,
Ne nos inter nos congruere sentiant.
Paullum hoc negoti mihi obstat: Simus, & Crito
Vicini nostri hic ambigunt de finibus:
Me cepere arbitrum: ibo, ac dicam, ut dixeram,
Operam daturum me, hodie non posse his dare.
Continuo hic adero. ME. *ita quaeso. dij uostram fidẽ,*
Itan' comparatam esse hominum naturam omnium,
Aliena melius ut uideant, & iudicent,
Quam sua? an eo sit, quia in re nostra aut gaudio
Sumus praepediti nimio, aut aegritudine:
Hic mihi nunc quanto plus sapit, quã egomet mihi?
CH. *Dissolui me, otiosus operam ut tibi darem.*

ACTVS. TERTII. SCENA. II

SYRVS. CHREMES

SY. *AC illac circumcursa: inueniendũ est tamẽ*
H *Argentũ, intendenda in senem est fallacia.*
CH. *Num me fefellit, hosce id struere? uidelicet*
Est Cliniae ille seruus tardiusculus:
Iccirco huic nostro tradita est prouincia.

SY.

SY. *Quis hic loquitur, pery, numnam haec audijt?* CH. *Syre,* SY. *hem.*
CH. *Quid tu istic?* SY. *recte. equidē te demiror Chreme*
Tam mane, qui here tātum biberis. CH. *nihil nimis.*
SY. *Nihil, narras? uisa uero est, quod dici solet,*
Aqvilae senectus. CH. *eia.* SY. *mulier commoda, &*
Faceta haec est meretrix. CH. *sane idē uisa est mihi.*
SY. *Et quidem hercle forma luculenta.* CH. *sic satis.*
SY. *Ita non ut olim, sed uti nunc, sane bona:*
Minimeq. miror, Clinia hanc si deperit,
Sed habet patrem quendam auidum, miserum, atque aridum,
Vicinum hunc: nostin'? at quasi is non ditijs
Abundet, gnatu' eius profugit inopia.
Scin' esse factum, ut dico? CH. *quid ego nesciam?*
Hominem pistrino dignum SY. *quem?* CH. *istum seruolum*
Dico adolescentis. SY. *Syre tibi timui male.*
CH. *Qui passus est id fieri.* SY. *quid faceret?* CH. *rogas?*
Aliquid reperiret, fingeret fallacias,
Vnde esset adolescenti, amicae quod daret,
Atque hunc difficilem inuitum seruaret senem,
SY. *Garris.* CH. *haec facta ab illo oportebant Syre.*
SY. *Eho quaeso laudas qui heros fallunt?* CH. *in loco,*
Ego uero laudo. SY. *recte sane.* CH. *quippe quia*
Magnarum saepe id remedium aegritudinum est:
Iam huic mansisset unicus gnatus domi:
SY. *Ioco ne an serio illaec dicat, nescio;*

Nisi

Nisi mihi quidem addit animum, quo lubeat magis.
CH. *At nunc quid exspectat Syre? an, dum hinc denuo*
Abeat, cum tolerare huius sumptus non queat?
Non ne ad senem aliquam fabricam fingit? SY. *stolidus est.*
CH. *At te adiutare oportet adolescentuli*
Caussa. SY. *equidem facile facere possum, si iubes:*
Etenim, quo pacto id fieri soleat, calleo.
CH. *Tanto hercle melior.* SY. *non est mentiri meum.*
CH. *Fac ergo.* SY. *at heus tu, facito dum eadem haec*
memineris,
Si quid huius simile forte aliquando euenerit,
Vt sunt humana, tuus vt faciat filius.
CH. *Non usus ueniet, spero.* S. *spero hercle ego quoque:*
Neque eo nunc dico, quod quidquam illum senserim:
Sed si quid, ne quid. quae sit eius aetas, uides:
Et nae ego te, si usus ueniat, magnifice Chreme
Tractare possim. CH. *de istoc, cum usus uenerit,*
Videbimus quid opus sit: nunc istuc age.
SY. *Nunquam cõmodius umquam herum audiui loqui,*
Nec, cum malefacere crederem mi impunius
Licere. quisnam a nobis egreditur foras?

ACTVS. TERTII. SCENA. III

CHREMES. CLITIPHO. SYRVS

CH. *VID istuc, quaeso? qui istic mos est Cli-*
tipho? ita ne fieri
Oportet? CLIT. *Quid ego feci?* CH. *uidin'*

ego

ego te modo manum in sinum huic
Meretrici inserere? SY. *acta est res. perij.* CLI. *me*
ne? CH. *hisce oculis, ne nega.*
Facis adeo indigne iniuriam illi, qui non abstineas
manum:
Nam istaec quidem contumelia est, hominem ami-
cum ad te recipere,
Atque eius amicam subagitare: uel here in uino,
quam immodestus
Fuisti? S. *factum est.* CH. *quam molestus? ut equidé,*
Ita me Dij ament, metui quid futurum denique esset.
noui ego
Animos amantiũ: grauiter aduortũt, quae nõ cẽseas.
CL. *At mihi fides apud hunc est, nihil me istius factu-*
rum pater.
C. *Esto: at certe cõcedas ab eorũ ore aliquãtisper aliquo.*
Libido multa fert: ea prohibet facere tua praesentia.
Ego de me facio coniecturam. nemo est meorum ami
corum hodie,
Apud quem expromere omnia mea occulte Clitipho
audeam.
Apud alium prohibet dignitas; apud alium ipsius
facti piget,
Ne ineptus, ne proteruos uidear. quod illum facere
credito.
Sed nostrum est intellegere, utcumque, atque ubicum
que opus sit, obsequi.
SY. *Quid istic narrat?* CLIT. *perij.* SY. *Clitipho, haec*
ego praecipio tibi:

Hominis

Hominis es frugi & temperantis functus officium.

CLIT. *tace.*

Sodes. SY. *recte sane.* CH. *Syre pudet me.* SY. *credo: neque id iniuria.*

Quin mihi molestum est. CLIT. *pergin'?* SY. *hercle uerum, dico quod uidetur.*

CLI. *Non ne accedam ad illos?* CH. *eho quaeso, una accedundi uia est?*

SY. *Actum est: hic se prius indicarit, quam ego argentum effero. Chreme,*

Vin' tu homini stulto mihi auscultare? CH. *quid faciam?* SY. *iube hunc*

Abire hinc aliquo. CLIT. *quo ego hinc abeam?* SY. *quo? quo lubet: da illis locum:*

Abi deambulatum. CLIT. *deambulatum, quo?* SY. *uah, quasi desit locus.*

Abi sane istac, istorsum, quo uis. CH. *recte dicit: censeo.*

CLI. *Dij te eradicent Syre, qui me istinc extrudis.* SY. *at tu pol tibi*

Posthac comprimito istas manus.

Censen' uero? quid illum porro credis facturum Chreme,

Nisi eum, quantum Dij dant tibi opis, seruas, castigas, mones?

CH. *Ego istuc curabo.* SY. *atqui nunc here hic tibi asseruandus est.*

CH. *Fiet.* SY. *si sapias: nam mihi iam minu' minusq. obtemperat.*

CH.

CH. *Quid tu? ecquid de illo, quod dudum tecum egi, egisti Syre? aut*
Reperisti quod placeat, an nondum etiam? SY. *de fallacia?*
Inuenta est: inueni quandam nuper. CH. *frugies: cedo, quid id est?*
SY. *Dicam: uerum, ut aliud ex alio incidit.* CH. *quidnam Syre?*
SY. *Pessuma haec est meretrix.* CH. *ita uidetur.* SY. *immo, si scias.*
Hoc uide; quod inceptet facinus. Fuit quaedam anus Corinthia
Hic: huic drachmarum argenti haec mille dederat mutuum.
CH. *Quid tum?* SY. *ea mortua est: reliquit filiam adolescentulam:*
Ea relicta huic arrhaboni est pro illo argento. CH. *intellego.*
SY. *Hanc secum adduxit, eaq. est nunc aduxorem tuam.*
CH. *Quid tum?* SY. *Clinia orat, sibi uti nunc det illam. illi tamen*
Post daturum mille nummum. poscit. CH. *& poscit quidem?* SY. *hui*
Dubium id est? CH. *ego sic putaui. quid nunc facere cogitas?*
SY. *Ego ne? ad Menedemum ibo: dicam hanc esse captam e Caria,*
Ditem, & nobilem: si redimat, magnum inesse in

ea

ea lucrum.

CH. *Erras.* SY. *quid ita?* CH. *pro Menedemo nunc tibi ego respondeo:*
Non emo. quid ais? SY. *optata loquere.* CH. *atqui non est opus.*
SY. *Non opus est?* CH. *non hercle uero.* SY. *qui? istuc miror.* CH. *iam scies.*
Mane mane. quid est, quod tam a nobis grauiter crepuere fores?

ACTVS. QVARTI. SCENA. I

SOSTRATA. CHREMES. NVTRIX. SYRVS.

SO. NISI *me animus fallit, hic profecto est anulus, quem ego suspicor,*
Is, qui cum exposita est gnata. CH. *quid uolt sibi Syre haec oratio?*
SO. *Quid est? is ne tibi uidetur?* NV. *dixi equidem, ubi ostendisti, illico,*
Eum esse. SO. *at ut sati contemplata modo sis mea nutrix.* NV. *satis.*
SO. *Abi nunc iam intro: atque, illa si iam lauerit, mihi nuncia.*
Hic ego uirum interea opperibor. SY. *te uolt: uideas, quid uelit.*
Nescio quid tristis est: nou temere est: metuo, quid sit. CH. *quid siet?*
Nae ista hercle magno iam conatu magnas nugas dixerit.

SO.

SO. *Ehem mi uir.* CH. *ehem mea uxor.* SO. *te ipsum quae-*
ro. CH. *loquere, quid uelis.*
SO. *Primum te hoc oro, ne quid credas me a uorsum*
editum tuum
Facere ausam. CH. *uis tibi me istuc, & si incredibile*
est, credere?
Credo. SY. *nescio, quid peccati portet haec purgatio.*
SO. *Meministin' me esse grauidam, & mihi te magno-*
pere interminatum,
Si puellam parerem, nolle tolli? C. *scio quid feceris:*
Sustulisti. SY. *si sic factum est domina, ergo heru'*
damno auctus est.
SO. *Minime: sed erat hic anus Corinthia haud impura:*
ei dedi
Exponendam. CH. *o Iuppiter, tantam esse in animo*
insciti am?
SO. *Perij, quid ego feci?* CH. *at rogitas?* SO. *si pecca-*
ui mi Chreme,
Insciens feci. C. *id quidem ego, etsi tu neges, certe scio,*
Te insc ientem, atque imprudentem dicere, ac facere
omnia:
Tot peccata in hac re ostẽdis. nã iam primũ, si meũ
Imperium exsequi uoluisses, intercmptam oportuit,
Non simulare mortẽ uerbis, re ipsa spem uitae dare.
At id omitto: misericordia, animus maternus: sino.
Quam bene uero abs te prospectum est: quid uoluisti?
cogita:
Nempe anui illi prodita abs te filia est planissume,
Per te uel uti quaestum faceret, uel uti ueniret palã.

Credo

Credeo id cogitasti: quiduis satiu' est, dum uiuat modo.
Quid cum illis agas, qui neque ius, neque bonum, atque aequom sciunt,
Melius, peius, prosit, obsit, nil uident, nisi quod iubet?

SO. *Mi Chreme, peccaui fateor: uincor: nunc hoc te obsecro,*
Quanto tuus est animus natu grauior, ignoscentior,
Vt meae stultitiae iustitia tua sit aliquid praesidi.

CH. *Scilicet equidem istuc factum ignoscam: uerum Sostrata*
Male docet te mea facilitas multa. sed istuc quidquid est,
Qua hoc occeptum est caussa, loquere. SO. *ut stulte, & misere omnes sumus*
Religiosae; cum exponendam do illi, de digito anulum
Detraho; & cum dico ut una cum puella exponeret;
Si moreretur, ne expers partis esset de nostris bonis.

CH. *Istuc recte: conseruasti te, atque illam.* SO. *hic is est anulus.*

CH. *Vnde habes?* SO. *quam Bacchis secum adduxit adolescentulam.* SY. *hem.*

CH. *Quid ea narrat?* SO. *ea lauatum dum it, seruandū mihi dedit*
Anulum. non aduorti primo: at postquam adspexi, illico
Cognoui: ad te exsilij. C. quid nunc suspicare, aut inuenis

De

De illa? SO. *nescio, nisi ut ex ipsa quaeras, unde hunc habuerit,*
Si potis est reperiri. SY. *interij: plus spei uideo, quam uolo:*
Nostra est, ita si est. C. *uiuit ne illa, cui tu dederas?* SO. *nescio.*
CH. *Quid renunciauit olim fecisse?* SO. *id, quod iusserã.*
CH. *Nomen mulieris cedo quod sit, ut quaeratur.* SO. *Philtere.*
SY. *Ipsa est. mirum, ni illa salua est, & ego perij.* CH. *Sostrata*
Sequere me intro hac. SO. *ut praeter spem euenit. quam timui male,*
Ne nunc animo ita esses duro, ut olim in tollenda, Chreme.
CH. *Nõ licet hominẽ esse saepe ita ut uolt, si res nõ sinit. Nunc ita tempus est mi, ut cupiam filiam: olim nil minus.*
SY. *Nisi fallit me animus, haud multum a me aberit infortunium:*
Ita hercle in angustum opido nunc meae coguntur copiae:
Nisi aliquid uideo, ne esse amicam hanc gnati rescisca senex.
Nam quod sperem de argento, aut posse postulem me fallere,
Nihil est: triumpho, si licet me latere tecto abscedere.
Crucior, bolum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus.

Quid agam? aut quid comminiſcar? ratio de integro ineunda eſt mihi.

Nil tã difficile eſt, quin quaerẽdo inueſtigari poſſiet

Quid, ſi hoc incipiam nunc? nihil eſt. ſi ſic? tantundem egero.

At ſic opinor: non poteſt: immo optume. euge optumam habeo.

Retraham hercle, opinor, ad me illud idem fugitiuum argentum tamen.

ACTVS. QVARTI. SCENA. II

CLINIA. SYRVS

C. *NVLLA mihi res poſthac poteſt iam interuenire tanta,*

Quae mihi aegritudinem afferat: tanta haec laetitia obortà eſt.

Dedo patri me nunc iam, ut frugalior ſim quam uolt.

SY. *Nil me fefellit: cognita eſt, quantum audio huius uerba.*

Iſtuc tibi ex ſententia tua obtigiſſe, laetor.

C. *O mi Syre, audiſtin' obſecro?* S. *quid ni? qui uſque, una affuerim.*

C. *Cui aeque audiſti cõmodi quidquam eueniſſe?* S. *nulli.*

C. *Atque, ita me Dij ament, ut ego nunc non tam meapte cauſſa*

Laetor, quam illius: quam ego ſcio eſſe honore quouis dignam:

SY. *Ita credo: ſed nunc Clinia age, da te mihi uiciſſim:*

Nam

Nã amici quoque res eſt uidẽda, in tuto ut collocetur,
Ne quid de amica nunc ſenex. CLIN. *o Iuppiter.*
S. *quieſce.*

CLIN. *Antiphila mea nubet mihi.* S. *ſiccine mr interloquere?*

CLIN. *Quid faciam Syre mi? gaudeo: fer me.* S. *fero hercle uero.*

CLIN. *Deorum uitam adepti ſumus.* S. *fruſtra operam hanc opinor ſumo.*

CLIN. *Loquere, audio.* S. *at iam hoc non ages.* CLIN. *agam.* S. *uidendum eſt, inquam,*
Amici quoque res Clinia tui in tuto ut collocetur:
Nam ſi nũc a nobis abis, et Bacchidẽ hic relinquis,
Noſter reſciſcet illico eſſe amicam hanc Clitiphonis:
Si abduxeris, celabitur itidem, ut celata adhuc eſt.

CLIN. *At enim iſtoc nihil eſt magis Syre meis nuptijs aduorſum:*
Nam quo ore appellabo patrem? tenes, quid dicam?
SY. *quid ni?*

CLIN. *Quid dicam? quam cauſſam afferam?* SY. *quin nolo mentiare:*
Aperte, ita ut res ſeſe habet, narrato. CLIN. *quid ais?* SY. *iubeo,*
Illã te amare, et uelle uxorem hanc eſſe Clitiphonis.

CL. *Bonam atque iuſtam rem opido imperat, & factu facilem.*
Et ſcilicet iam me hoc uoles patrem exorare, ut celet
Senem uoſtrum. SY. *immo ut recta uia rem narret ordine omnem.* CL. *hem,*

Satin' ſanus es, & ſobrius? tu quidem illum plane prodis:
Nam qui ille poterit eſſe in tuto, dic mihi?

SY. *Huic equidem conſilio palmam do: hic me magnifice effero,*
Qui uim tantam in me, & poteſtatem habeam tantae aſtutiae,
Vera dicendo ut eos ambos fallã; ut, cum narret ſenex
Voſter noſtro, iſtam eſſe amicam gnati, non credat tamen.

CL. *At enim ſpem iſtoc pacto rurſum nuptiarum omnem eripis:*
Nam dum amicam hanc meam eſſe credet, non committet filiam.
Tu fortaſſe, quid me fiat, parui curas, dum illi conſulas.

SY. *Quid, malum, me aetatẽ cenſes uelle id aſſimularier?*
Vnus eſt dies: dum argentũ eripio, pax, nihil amplius.

CL. *Tantum ſat habes? quid tum quaeſo, ſi hoc pater reſciuerit?*

SY. *Quid, ſi redeo ad illos, qui aiunt, quid ſi nunc caelum ruat?*

CL. *Metuo, quid agam.* S. *metuis? quaſi non ea poteſtas ſit tua,*
Quo uelis in tẽpore ut te exſoluas, rem facias palam.

CL. *Age, age, traducatur Bacchis.* S *optume. ipſa exit foras.*

ACTVS . QVARTI . SCENA . III

BACCHIS . CLINIA . SYRVS DROMO . PHRYGIA

BA. ATI' *pol proterue me Syri promissa huc*
S *induxerunt,*
Decem minas quas mihi dare pollicitus est.
quod si is nunc me
Deceperit; saepe obsecrans me, vt ueniam, frustra
ueniet:
Aut, cũ uenturam dixero, et constituero; cũ is certe
Renunciarit; Clitipho cum spe pendebit animi;
Decipiam, ac non ueniam; Syrus mihi tergo poenas pendet.
CL. *Sati' scite promittit tibi.* S. *atqui tu hanc iocari credis?*
Faciet, nisi caueo. B. *dormiunt: pol ego istos commouebo.*
Mea Phrygia audisti, homo iste modo quam uillam demonstrauit
Charini? P. *audiui.* B. *proxumam esse huic fundo ad dextram?* P. *memini.*
B. *Curriculo percurre: apud eũ miles Dionysia agitat.*
SY. *Quid inceptat?* B. *dic me hic opido esse inuitam, atque asseruari:*
Verum aliquo pacto uerba me his daturam esse, & uenturam.
SY. *Perij hercle: Bacchis mane, mane: quo mittis*

istanc quaeso?

Iube, maneat. B. *abi.* S. *quin paratum est argentum.* B. *quin maneo.*

S. *Atqui iam dabitur.* B. *vt lubet, num ego insto?* S. *at scin' quid sodes?*

B. *Quid?* S. *transeundum nunc tibi est ad Menedemum, & tua pompa*

Eo transducenda est. B. *quam rem agi scelus?* S. *ego ne? argentum cudo,*

Quod tibi dem. B. *dignam me putas, quam illudas?* S. *non est temere.*

B. *Etiam ne tecum hic res mihi est?* S. *minime: tuum tibi reddo.*

B. *Eatur.* S. *sequere hac. heus Dromo.* D. *quis me uolt?* S. *Syrus.* D. *quid est rei?* (*pere.*

S. *Ancillas omnes Bacchidis transduce huc ad uos pro-*

B. *Quam ob rem?* S. *ne quaeras. & ferant, quae secum huc attulerunt.*

Sperabit sumptū sibi senex esse harum abitu leuatū.

Nae ille haud scit, hoc paullum lucri quantum ei damni apportet.

Tu nescis id quod scis Dromo, si sapies. D. *mutum dices.*

ACTVS. QVARTI. SCENA. IV

CHREMES. SYRVS

C. TA *me Dij amabunt, vt nunc, Menedemi*

I *uicem,*

Miseret me, tantum deuenisse ad eum mali.

Il-

Illanccine mulierem alere cum illa familia?
Etsi scio, hosce aliquot dies non sentiet:
Ita magno desiderio fuit ei filius.
Verum ubi uidebit tantos sibi sumptus domi
Quotidianos fieri, nec fieri modum:
Optabit rursum, ut abeat ab se filius
Syrum optume, eccum. s. cesso hunc adoriri? c.
Syre. s. hem.
c. *Quid est? s. te mihi ipsum iam dudum optabam dari.*
c. *Videre egisse iam nescio quid cum sene.*
s. *De illo, quod dictum dudum? ac factum reddidi.*
c. *Bonan' fide? s. bona hercle. c. non possum pati,*
Quin tibi caput demulceam. accede huc Syre:
Faciam boni tibi aliquid pro ista re, ac lubens.
s. *At si scias, quam scite in mentem uenerit.*
c. *Vah, gloriare euenisse ex sententia?*
s. *Non hercle uero: uerum dico. c. dic, quid est?*
s. *Tui Clitiphonis esse amicam hanc Bacchidem,*
Menedemo dixit Clinia, & ea gratia
Secum adduxisse, ne tu id persentiscere;
c. *Probe. s. dic sodes. c. nimium inquam. c. immo*
sic satis.
Sed porro ausculta quod superest fallaciae.
Sese ipse dicet tuam uidisse filiam:
Sibi complacitã eius formam, postquam adspexerit:
Hãc se cupere uxorẽ. c. modo quae inuenta est? s. eã:
Et quidem iubebit poscI. c. quam ob rem istuc Syre?
Nam prorsus nihil intellego. s. hui, tardus es.
c. *Fortasse. s. argentum dabitur ei ad nuptias,*

Aurum, atque uestem, qui, tenes ne? CH. *comparet?*
SY. *Id ipsum.* C. *at illi ego nec do, nec despondeo.*
SY. *Non? quam ob rem?* C. *quam ob rem, me rogas?*
homini. S. *vt lubet.*
Non ego perpetuo dicebam illam illi vt dares,
Verum vt simulares. C. *non mea est simulatio:*
Ita tu istaec tua misceto, ne me admisceas.
Egon', cui daturus non sim, vt ei despondeam?
SY *Credebam.* C. *minime.* S. *scite poterat fieri:*
Et ego hoc, quia dudum tu tantopere iusseras,
Eo coepi. C. *credo.* S. *ceterum equidem istuc Chreme*
Aequi boniq. facio. C. *atqui tum maxume*
Volo te dare operam vt fiat, uerum alia uia.
SY. *Fiat: quaeratur aliud. sed illud quod tibi*
Dixi de argento, quod ista debet Bacchidi,
Id nunc reddendum est illi: neque tu scilicet
Eo nunc confugies: quid mea? num mihi datum est?
Num iussi? num illa oppignerare filiam
Meam me inuito potuit? uerum illud Chreme
Dicunt: IVS *summum, saepe summa malitia est.*
C. *Haud faciam.* S. *immo alys si licet, tibi non licet.*
Omnes in lauta te & bene parte aucta putant.
CH. *Quin egomet iam ad eam deferam.* S. *immo filium*
Iube potius. CH. *quam ob rem?* S. *quia enim in eum*
suspectio est
Translata amoris. CH. *quid tum?* S. *quia uidebitur*
Magis uerisimile id esse, cum hic illi dabit:
Et simul conficiam facilius ego, quod uolo.
Ipse adeo adest: abi: effer argentum. CH. *effero.*

ACTVS

ACTVS . QVARTI . SCENA V

CLITIPHO . SYRVS

CL. VILLA *est tam facilis res, quin difficilis siet,*
N *Quam inuitus facias . uel me haec deambulatio,*
Quam non laboriosa, ad languorem dedit:
Nec quidquam magis nunc metuo, quam ne denuo
Miser aliquo extrudar hic, ne accedā ad Bacchidē.
Vt te omnes equidem dij, deae, quantum est, Syre
Cum tuo isto inuento, cumq. incepto perduint.
Huiusmodi mi res semper comminiscere,
Vbi me excarnufices. S. *is hinc, quo dignus es?*
Quam paene tua me perdidit proteruitas.
CL. *Vellem hercle factum: ita meritu'.* SY. *meritu'? quo modo?*
Nae me istuc ex te prius audisse gaudeo,
Quum argentum haberes, quod daturus iam fui.
CL. *Quid igitur dicam tibi uis? abisti: mihi*
Amicam adduxti, quam non liceat tangere.
SY. *Iam non sum iratus: sed scin', ubi nunc sit tibi*
Bacchis. CL. *apud nos.* SY. *non.* CL. *ubi igitur?*
SY. *apud Cliniam.*
CL. *Perij.* SY. *bono animo es: iam argentum ad eam deferes,*
Quod ei es pollicitus. CL. *garris. unde id?* S. *a patre.*
CL. *Ludis fortasse me.* S. *ipsa re experibere.*
CL. *Nae ego fortunatus homo sum. deamo te Syre.*
SY. *Sed pater egreditur. caue, quidquam admiratu' sis,*

Qua

Qua caussa id fiat; obsecundato in loco;
Quod imperabit, facito: loquitor paucula.

ACTVS. QVARTI. SCENA. VI

CHREMES. CLITIPHO. SYRVS

CH. BI *Clitipho nunc est?* S. *eccum me, inque.*
V CL. *eccum hic tibi.*
CH. *Quid rei esset, dixti huic?* S. *dixi pleraque omnia.*
CH. *Cape hoc argentum, ac defer.* S. *hei, quid stas lapis?*
Quin accipis? CL. *cedo sane.* S. *sequere hac me ocius:*
Tu hic nos, dum eximus, interea opperibere:
Nam nihil est illic, quod moremur diutius.
CH. *Minas quidem iam decem habet a me filia:*
Quas pro alimentis esse nunc duco datas.
Hasce ornamentis consequentur alterae.
Porro haec talenta dotis apposcent duo.
Quam multa iniusta, ac praua fiunt moribus?
Mihi nunc, relictis rebus, inueniendus est
Aliquis, labore inuenta mea cui dem bona.

ACTVR. QVARTI, SCENA. VII

MENEDEMVS. CHREMES

ME. VLTO *omnium nunc me fortunatissimum*
M *Factum puto esse gnate, cum te intellego*
Resipisse. CH. *vt errat.* ME. *te ipsum quaerebam Chreme:*

Serua,

Serua, quod in te est, filium, & me, familiam.
CH. *Cedo, quid uis faciam?* ME. *inuenisti hodie filiam.*
CH. *Quid tum?* ME. *hanc uxorem sibi dari uolt Clinia.*
CH. *Quaeso, quid hominis es?* ME. *quid?* CH. *iam ne oblitus es,*
Inter nos quid sit dictum de fallacia,
Vt ea uia abs te argentum auferretur? ME. *scio.*
CH. *Ea res nunc agitur ipsa.* ME. *quid dixti Chreme?*
Erraui. res acta est. quanta spe decidi?
CH. *Et quidem istaec, quae est apud te, Clitiphonis est*
Amica. ME. *ita aiunt.* CH. *& tu credis?* ME. *omnia.*
CH. *Et ilum aiunt uelle uxorem, ut, cum desponderim,*
Des qui aurum, ac uestem, atque alia, quae opus
sunt, comparet.
ME. *Id est profecto: id amicae dabitur.* CH. *scilicet*
Daturum. M. *ah, frustra igitur gauisus sum miser.*
Quiduis tamen iam malo, quam hunc amittere:
Quid nunc renunciem abs te responsum Chreme,
Ne sentiat me sensisse, atque aegre ferat?
CH. *Aegre? nimium illi Menedeme indulges.* M. *sine:*
CH. *Inceptum est. perfice hoc mihi perpetuom Chreme.*
CH. *Dic conuenisse, egisse te de nuptijs.*
ME. *Dicam. quid deinde?* CH. *me facturũ esse omnia,*
Generum placere; postremo etiam, si uoles,
Desponsam quoque esse dicito. M. *hem, istuc uoluerã.*
CH. *Tanto ocius te ut poscat, & tu id, quod cupis,*
Quamocissime ut des. M. *cupio.* CH. *nae tu propediẽ,*
Vt istam rem uideo, istius obsaturabere.
Sed haec ita ut sunt, cautim, & paullatim dabis,

Si

Si ſapies. M. *faciã.* C. *abi intro: uide, quid poſtulent:*
Ego domi ero, ſi quid me uoles. ME. *ſane uolo:*
Nam te ſcientem faciam, quidquid egero.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. I

MENEDEMVS. CHREMES.

ME. *EGO me non tam aſtutum, neque ita perſpicacem eſſe id ſcio:*
Sed hic adiutor meus, & monitor, & praemonſtrator Chremes
Hoc mihi praeſtat. in me quiduis harũ rerũ cõuenit,
Quae ſunt dicta in ſtultum, caudex, ſtipes, aſinus, plumbeus:
In illum nil poteſt: nam exuperat eius ſtultitia omnia haec.
CH. *Ohe, iam deſine deos uxor gratulando obtundere,*
Tuam eſſe inuentam gnatam; niſi ilos tuo ex ingenio iudicas,
Vt nil credas intellegere, niſi idem dictum eſt centies.
Sed quid iũdudũ interim illic gnatus ceſſat cũ Syro?
ME. *Quos ais homines Chreme ceſſare?* CH. *hem, Menedeme aduenis?*
Dic mihi, Cliniae, quae dixi, nunciaſtin'? ME. *omnia.*
CH. *Quid ait?* ME. *gaudere adeo occepit, quaſi qui cupiunt nuptias.*
CH. *Ha, ha, hae.* ME. *quid riſiſti?* CH. *ſerui uenere in mentem Syri*
Calliditates. ME. *ita ne?* CH. VOLTVS *quoque hominum*

num fingit ſcelus

ME. *Gnatus quod ſe aſſimulat laetum, id dicis?* CH. *id.* M. *idem iſtuc mihi*

Venit in mentem. CH. *ueterator.* ME. *magi', ſi magi' noris, putes,*

Ita rem eſſe. CH. *ain' tu?* ME. *quin tu auſculta.* C. *mane: priu' hoc ſcire expeto,*

Quid perdideris: nam ubi deſponſam nunciaſti filio,

Continuo iniecisſe uerba tibi Dromonem ſcilicet,

Sponſae ueſtem, aurum, atque ancillas opus eſſe, argentum ut dares.

ME. *Non.* CH. *quid non?* ME. *non inquam.* CH. *neque ipſe gnatus?* ME. *nil prorſus Chreme.*

Magis unum etiam inſtare, ut hodie conficerentur nuptiae.

CH. *Mira narras. quid Syrus meus? ne is quidem quidquam?* ME. *nihil.*

CH. *Quamobrem?* M. *neſcio equidem: ſed te miror, qui alia tam plane ſcias.*

Sed tuum ille quoque Syrus idem mire finxit filium,

Vt ne paullulum quidem ſuboleat amicam eſſe hanc Cliniae.

CH. *Quid ais?* M. *mitto iam oſculari, atque amplexari: id nil puto.*

CH. *Quid eſt, quod amplius ſimuletur?* M. *uah.* CH *quid eſt?* ME. *audi modo.*

Eſt mihi ultimis conclaue in aedibus quoddam retro.

Huc eſt intro latus lectus, ueſtimentis ſtratus eſt:

CH. *Quid poſtquam hoc eſt factum?* ME. *dictum factum-*

ctum, huc abijt Clitipho.

CH. *Solus?* ME. *solus.* CH. *timeo.* ME. *Bacchis consecuta est illico.*

CH. *Sola?* ME. *sola.* CH. *perij.* ME. *ubi abiere intro, operuere ostium.* CH. *hem,*
Clinia haec fieri uidebat? ME. *quid ni? una mecum simul.*

CH. *Filij est amica Bacchis Menedeme: occidi.*

ME. *Quamobrem?* CH. *decẽ dierũ uix mi est familia.*

ME. *Quid? istuc times, quod operam amico ille dat suo?*

CH. *Immo quod amicae.* ME. *si dat.* CH. *an dubium id tibi est?*
Quemquam ne animo tam comi esse, aut leni putas?
Qui se uidente amicã patiatur suam? M. *ha, ha, hae.*
Quidni? quo uerba facilius dentur mihi.

CH. *Derides? merito mihi nunc ego succenseo.*
Quot res dederе, ubi possem persentiscere,
Ni essem lapis? quae uidi? uae misero mihi.
At nae illud haud inultum, si uiuo, ferent:
Nam iam. ME. *non tu te cohibes? non te respicis?*
Non tibi ego exempli satis sum? CH. *prae iracundia*
Menedeme non sum apud me. ME. *te ne istuc loqui?*
Non ne id flagitium est, te alijs consilium dare,
Foris sapere, tibi non posse auxiliarier?

CH. *Quid faciam?* ME. *id, quod me fecisse aiebas parũ:*
Fac, te esse patrem sentiat: fac, ut audeat
Tibi credere omnia; abs te petere, & poscere,
Ne quam aliam quaerat copiam, ac te deserat.

CH *Immo abeat potius multo quouis gentium,*

Quam

Quam hic per flagitium ad inopiam redigat patrẽ:
Nam si illi pergo suppeditare sumptibus
Menedeme, mihi illaec uere ad rastros res redit.
ME. *Quot incommoda tibi in hac re capies, nisi caues?*
Difficilem ostendis te esse, & ignoscis tamen
Post, & id ingratum. CH. *ah nescis, quam doleam.*
ME. *ut lubet.*
Quid hoc, quod uolo, ut illa nubat nostro? nisi quid est,
Quod malis. CH. *immo & gener, & affines placent.*
ME. *Quid dotis dicam te dixisse filio?*
Quid obticuisti? CH. *dotis?* M. *ita dico.* CH. *ah.* ME. *Chreme,*
Ne quid uereare, si est minu': nil dos nos mouet.
CH. *Duo talenta pro re nostra ego esse decreui satis:*
Sed ita dictu opu' est, si me uis saluom esse, & rem, & filium,
Me mea omnia bona doti dixisse illi. M. *quã rẽ agis?*
CH. *Id mirari te simulato, & illum rogitato simul,*
Quamobrem id faciam. ME. *quin ego uero, quamobrem id facias, nescio.*
CH. *Ego ne? ut illius animum, qui nunc luxuria, & lasciuia*
Diffluit, retundam, redigam, ut, quo se uortat, nesciat.
ME. *Quid agis?* CH. *mitte, ac sine me in hac re gerere mihi morem.* ME. *sino:*
Ità ne uis? CH. *ita.* ME. *fiat.* CH. *age iam, ut uxorem accersat, paret*
Se. hic ita, ut liberos est aequom, dictis confutabitur.

Sed

Sed Syrum. ME. *quid eum?* CH. *ego ne? si uiuo, adeo exornatum dabo,*
Adeo depexum, ut, dum uiuat, meminerit semper mei:
Qui sibi me pro ridiculo, ac delectamento putat.
Non (ita me Dij ament) auderet facere haec uiduae mulieri,
Quae in me fecit.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. II.

CLITIPHO. MENEDEMVS
CHREMES. SYRVS

CL. TA *ne tandem quaeso est Menedeme, ut pater*
I *Tam in breui spatio omnem de me eiecerit animum patris?*
Quodnam ob facinus? quid ego tantum sceleris admisi miser?
Volgo id faciunt. ME. *scio tibi esse grauius multo, ac durius.*
Cui fit. uerum ego haud minus aegre patior id, qui nescio.
Nec rationem capio, nisi quod tibi bene ex animo uolo. CLI. *hic*
Patrem adstare aiebas? ME. *eccum.* CH. *quid me incusas Clitipho?*
Quidquid ego huius feci, tibi prospexi, & stultitiae tuae.

Vbi

Vbi te uidi animo esse omisso, et, suauia in praesentia
Quae essent, prima habere, neque consulere in longitudinem:
Cepi rationem, ut neque egeres, neque ut haec posses perdere.
Vbi, cui decuit primo, tibi non licuit: per te mihi dare,
Abij ad proxumos, tibi qui erant, eis commisi, & credidi.
Ibi tuae stultitiae semper erit praesidium Clitipho,
Victus, uestitus, quo in tectum te receptes. CL. *ei mihi.*

CH. *Satius est, quam te ipso heride haec possidere Bacchidem.*

SY. *Disperij: scelestus quantas turbas conciui insciens?*

CL. *Emori cupio.* CH. *prius quaeso disce, quid sit uiuere.*
Vbi scies, si displicebit uita, tum istoc utitor.

SY. *Here licet ne.* CH. *loquere.* SY. *at tuto.* CH. *loquere.*
SY. *quae ista est prauitas,*
Quae ue est amentia, quod peccaui ego, id obesse huic? CH. *licet,*
Ne te admisce: nemo accusat Syre te: nec tu arã tibi,
Neque precatorem parare is. SY. *quid agis?* CH. *nil succenseo,*
Nec tibi, nec huic, nec uos est aequũ, quod facio, mihi.

SY. *Abijt. rogasse uellem.* CL. *quid Syre?* SY. *unde mihi peterem cibum.*
Ita nos abalienauit. tibi iam esse ad sororẽ intellego.

CL. *Adeon' rem redysse, ut periclum etiam fame mihi sit Syre?*

SY. *Modo liceat uiuere, ſpes eſt.* CL. *quae?* SY. *nos eſurituros ſatis.*

CL. *Irrides in re tãta, neque me quidquã cõſilio adiuuas?*

SY. *Immo & ibi nunc ſum, & uſque dudum id egi, dum loquitur pater:*
Et, quantum ego intellegere poſſum, CL. *quid?* S. *non abierit longius.*

CL. *Quid id ergo?* SY. *ſic eſt, non eſſe horum te arbitror.*
CL. *quid iſtuc Syre?*
Satin' ſanus es? SY. *ego dicam, quod mi in mentem: tu dijudica.*
Dum iſtis fuiſti ſolus, dum nulla alia delectatio,
Quae propior eſſet, te indulgebãt, tibi dabãt: nũc, filia
Poſtquam eſt inuenta uera, inuenta eſt cauſſa, qua te expellerent.

CL. *Eſt ueriſimile.* SY. *an tu ob peccatum hoc eſſe illum iratum putas?*

C. *Nõ arbitror.* S. *nũc aliud ſpecta: matres omnes filijs*
In peccato adiutrices, auxilio in paterna iniuria
Solent eſſe: id non fit. CL. *uerum. quid ergo nunc faciam Syre?*

SY. *Suſpectionẽ quaere ex illis iſtam: rem profer palam.*
Si non eſt uerum, ad miſericordiam ambos adduces cito, aut,
Scibis cuius ſis. CL. *recte ſuades: faciam.* SY. *ſat recte hoc mihi in*
Mentem uenit: namque adoleſcent, quam minima in ſpe ſitus erit,
Tam facillime patris pacem in leges conficiet ſuas.

Etiam

Etiã haud scio, an ne uxorẽ ducat, ac Syro nil gratiae.
Quid autem hoc? senex exit foras: ego fugio. adhuc
quod factum est,
Miror non iussisse illico me arripi. ad Menedemum
hinc pergam. eum
Precatorem mihi paro: seni nostro fidei nihil habeo.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. III

SOSTRATA. CHREMES

S. *ROFECTO, nisi caues tu homo, ali-*
P *quid gnato conficies mali:*
Idq. adeo miror, qui tam ineptum quid-
quam potuerit tibi
Venire in mentem mi uir. C. *oh, pergin' mulier esse?*
ullam ne ego
Rem umquam uolui, quin tu in ea mihi aduorsatrix
fueris Sostrata? at
Si rogitem iam, quid est quod peccem, aut quam ob
rem id faciam, nescias. (*nescio?*
In qua re nunc tam confidenter restas stulta? S. *ego*
C. *Immo scis potius, quam quidem redeat ad integrum*
eadem oratio.
S. *Oh, iniquos es, qui me tacere de re tanta postules.*
C. *Non postulo: iam loquere. nihilo minus ego hoc fa-*
ciam tamen. (*excites?*
S. *Facies?* C. *uerum.* S. *non uides, quantum mali ex ea re*
Subditum se suspicatur. C. *ain' tu? subditum?* S. *cer*
te inquam mi uir. C. *confitere tu*

Tuum nõ esse. S. *au, obsecro istuc nostris inimicis siet.*
Egon' confitear meum non esse filium, qui sit meus?
C. *Quid metuis? ne nõ, cum uelis, cõuincas esse illũ tuũ,*
S. *Quod filia est inuenta?* C. *non, sed, quod magi' credendum siet,*
Quod est consimilis moribus,
Facile conuinces ex te natum: nã tui similis est probe:
Nam illi nihil uitij est relictum, quin id itidẽ sit tibi:
Tum praeterea talem, nisi tu, nulla pareret filium.
Sed ipse egreditur, quam seuerus. rem cum uideas, censeas.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. IV

CLITIPHO. SOSTRATA. CHREMES

CL. *Vmquam ullum fuit tempus mater, cum*
S *ego uoluptati tibi*
Fuerim, dictus filius tuus tua uoluntate, obsecro
Eius ut memineris, atq. inopis nũc te miserescat mei;
Quod peto, et uolo, parẽtes meos ut cõmonstres mihi.
S. *Obsecro mi gnate, ne istuc in animum inducas tuum,*
Alienum esse te. CL. *sum.* S. *miseram me, hocccine quaesisti obsecro?*
Ita mihi, atque huic sis superstes, ut ex me, atque hoc natus es:
Et caue posthac, si me amas, umquam istuc uerbum ex te audiam. CH. *at*
Ego, si me metuis, mores caue in te esse istos sentiam.

CL.

CL. *Quos?* CH. *si scire uis ego dicam: gerro, iners, fraus, heluo,*
Ganeo, damnosus. crede, & nostrum te esse credito.
CL. *Non sunt haec iam dicta parentis.* CH. *non, si ex capite sis meo*
Natus, item ut aiunt Mineruam esse ex Ioue, ea causa magis
Patiar Clitipho flagitijs tuis me infamem fieri.
IO. *Di istaec.* CH. *nescio Deos, ego, quod potero enitar sedulo.*
Quaeris id, quod habes, parentes: quod abest, non quaeris, patri
Quo modo obsequare, et serues quod labore inuenerit.
Non mihi per fallacias adducere ante oculos? pudet
Dicere hac praesẽte uerbũ turpe: at te id nullo modo
Facere piguit. CL. *eheu quam ego nunc totus displiceo mihi,*
Quam pudet: neque, quod principium incipiam ad placandum, scio.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. V

MENEDEMVS. CHREMES
CLITIPHO. SOSTRATA

M. NIMVERO *Chremes nimi' grauiter*
E *cruciat adolescentulum,*
Nimi'q. inhumane. exeo ergo, ut pacem conciliem: optume.

Ipſos uideo. CH. *ehem, Menedeme cur non accerſi iubes*
Filiam, & quod dotis dixi, firmas? SO. *mi uir, te obſecro,*
Ne facias. CL. *pater obſecro ut mi ignoſcas.* M. *da ueniam Chreme:*
Sine te exorem. CH. *egon' mea bona ut dem Bacchi di dono ſciens?*
Non faciam. M. *at id nos non ſinemus.* CL. *ſi me uiuom uis pater,*
Ignoſce. S. *age, Chreme mi.* M. *age qnaeſo, ne tam obſtirma te Chreme.*
CH, *Quid iſtuc? uideo non licere, ut coeperam, hoc pertendere.*
M. *Facis, ut te deeet.* CH. *ea lege hoc adeo faciam, ſi faciat id,*
Quod ego hunc aequom cenſeo. CL. *pater, omnia faciam: impera.*
CH. *Uxorem ut ducas.* CL. *pater.* CH. *nihil audio.* ME. *ad me recipio.*
Faciet. CH. *nil etiam audio ipſum.* CL. *peri.* SO. *an dubitas Clitipho?*
CH. *Immo utrum uult?* ME: *faciet omnia.* SO. *haec, dum incipias, grauia ſunt,*
Dumq. ignores: ubi cognoris, facilia. CL. *faciam pater.*
S. *Nate mi, ego pol dabo puellam lepidam, quam tu facile ames,*
Filiã Phanocratae noſtri. CL. *ruſam ne illã uirginẽ,*

Caeſiam,

Caesiam, sparso ore, adunco naso? non possum pater:

CH. *Eia, ut elegans est, credas animum ibi esse?* S. *aliam dabo.*

CL. *Quid istuc? quandoquidem ducenda est, egomet habeo propemodum.*

Quam uolo. S. *nunc laudo te gnate.* CL. *Archonidis filiam,*

S. *Perplacet.* CL. *pater hoc nunc restat.* CH. *quid?* CL. *Syro ignoscas uolo,*

Quae mea caussa fecit. C. *fiat. Vos ualete, et Plaudite*

FABVLAE. INTERLOCVTORES.

Mitio,	*senex*
Demea,	*senex*
Sannio,	*leno*
Aeschinus,	*adolescens*
Syrus,	*seruus*
Ctesipho,	*adolescens*
Sostrata,	*matrona*
Canthara,	*nutrix*
Geta,	*seruus*
Hegio,	*senex*
Dromo,	*seruus*

ACTA LVDIS FVNEBRIB. L. AIMILII. PAVLLI. Q. FABIO. MAXIMO. P. CORNELIO. AFRICANO * AED. CVR. EGERE L. ATILIVS PRAENESTINVS. MINVCIVS. PROTHVMVS. MODOS. FECIT. FLACCVS. CLAVDII. TIBIIS SARRANIS. FACTA. E. GRAECA. MENANDRV. L. ANICIO. M. CORNELIO. COS

C. SVLPICII. APOLLINARIS PERIOCHA

DVOS *cum haberet Demea adoleſcentulos,*
Dat Mitioni fratri adoptandũ Aeſchinũ,
Sed Cteſiphonem retinet. hũc citharistriae
Lepore captum, ſub duro ac triſti patre,
Frater caelabat Aeſchinus; famam quoque
Amoris in ſe transferebat: denique
Fidicinam lenoni eripuit. uitiauerat
Idem Aeſchinus ciuem Atticam pauperculam;
Fidemq. dederat, hanc ſibi uxorem fore.
Demea iurgare, & grauiter ferre: mox tamen,
Vt ueritas patefacta eſt, ducit Aeſchinus
Vitiatam, potitur Cteſipho citharistriam,
Exorato ſuo patre duro Demea.

PROLOGVS

POSTQVAM *poeta ſenſit ſcripturam ſuam*
Ab iniquis obſeruari, & aduerſarios
Rapere ĩ peiorẽ partem, quã acturi ſumus:
Indicio ſe ipſe erit: uos eritis iudices,

Laudi

Laudi ne an uitio duci factum oporteat.
Synapothneſcontes Diphili comoedia eſt.
Eam Commorientes Plautus fecit fabulam.
In Graeca adoleſcens eſt, qui lenoni eripit
Meretricem, in prima fabula. eum Plautus locum
Reliquit integrum. eum hic locum ſumpſit ſibi
In Adelphos, uerbum de uerbo expreſſum extulit.
Eam nos acturi ſumus nouam: pernoſcite,
Furtum ne factum exiſtumetis, an locum
Reprehenſum, qui praeteritus neglegentia eſt.
Nam quod iſti dicunt maleuoli, homines nobiles
Eum adiutare, aſſidueq. una ſcribere,
Quod illi maledictum uehemens exiſtumant,
Eam laudem hic ducit maxumam, cum illis placet,
Qui uobis uniuerſis, & populo placent;
Quorum opera in bello, in otio, in negotio,
Suo quiſque tempore uſu' eſt ſine ſuperbia.
Dehinc ne exſpectetis argumentum fabulae:
Senes qui primi uenient, hi partem aperient,
In agendo partem oſtendent: facite, aequanimitas
Veſtra poetae ad ſcribendum augeat induſtriam.

ACTVS. PRIMI. SCENA. I

MITIO

M. MITO RAX *non rediit hac nocte a cena*
S *Aeſchinus,*
Neque ſeruulorum quiſquam, qui aduor-
ſum ierant.

Profecto

Profecto hoc uere dicunt: si absis uspiam,
Aut ubi si cesses, euenire ea satiu' est,
Quae in te uxor dicit, & quae in animo cogitat
Irata, quam illa, quae parentes propitij.
Vxor, si cesses, aut te amare cogitat,
Aut tete amari, aut potare, aut animo obsequi,
Et tibi bene esse soli, cum sibi sit male.
Ego, quia non redijt filius, quae cogito?
Quibu' nunc sollicitor rebus? ne aut ille alserit,
Aut uspiam ceciderit, aut perfregerit
Aliquid. uah, quemquam ne hominem in animo instituere, aut
Parare, quod sit carius, quam ipse est sibi?
Atqui ex me hic non natus est, sed ex fratre. is adeo
Dissimili studio est. iam inde ab adolescentia,
Ego hanc clementem uitam urbanam, atque otium
Secutus sum: &, quod fortunatum isti putant,
Vxorem numquam habui. ille contra, haec omnia,
Ruri agere uitam, semper parce, ac duriter
Se habere: uxorem duxit: nati filij
Duo. inde ego hunc maiorem adoptaui mihi:
Eduxi a paruulo, habui, amaui pro meo:
In eo me oblecto: solum id est carum mihi.
Ille ut item contra me habeat, facio sedulo:
Do, praetermitto, non necesse habeo omnia
Pro meo iure agere: postremo, alij clanculum
Patres quae faciunt, quae fert adolescentia
Ea ne me celet, consuefeci filium:
Nam QVI *mentiri, aut fallere insuerit patrem, aut*
Audebit,

Audebit, tanto magis audebit ceteros.
Pudore, & liberalitate liberos.
Retinere, satius esse credo, quam metu.
Haec fratri mecum non conueniunt, neque placent.
Venit saepe ad me clamans, quid agis Mitio?
Cur perdis adolescentem nobis? cur amat?
Cur potat? cur tu his rebus sumptus suggeris?
Vestite nimium indulges: nimium ineptus es.
Nimium ipse durus est, praeter aequomque, et bonũ:
Et errat longe mea quidem sententia,
Qui imperium credat grauius esse, aut stabilius,
Vi quod sit, quam illud, quod amicitia adiungitur,
Mea est sic ratio, & sic animum induco meum.
Malo coactus qui suum officium facit,
Dum id rescitum iri credit, tantisper cauet:
Si sperat fore clam, rursum ad ingenium redit.
Quem beneficio adiungas, ille ex animo facit,
Studet par referre, praesens, absensq. idem erit.
Hoc patrium est, potius consuefacere filium,
Sua sponte recte facere, quam alieno metu.
Hoc pater, ac dominus interest. hoc qui nequit,
Fateatur nescire imperare liberis.
Sed est ne hic ipsus, de quo agebam? & certe is est.
Nescio quid tristem uideo. credo iam, ut solet,
Iurgabit. saluom te aduenire Demea,
Gaudemus.

ACTVS. PRIMI. SCENA. II

DEMEA. MITIO

DE. EM, *opportune: te ipsum quaerito.*

MI. H *Quid tristis es?* DE. *rogas me, ubi nobis Aeschinus*
Siet; quid tristis ego sim? MI. *dixin' hoc fore?*
Quid is fecit? DE. *quid ille fecerit? quem neque pudet*
Quidquam: neque metuit quemquã: neque legẽ putat
Tenere se ullam. nam illa, quae antehac facta sunt,
Omitto: modo quid designauit? MI. *quidnam id est?*
DE. *Fores effregit, atque in aedes irruit*
Alienas: ipsum dominum, atque omnem familiam
Multauit usque ad mortem: eripuit mulierem,
Quam amabat: clamant omnes indignissume
Factum esse. hoc aduenienti quot mihi Mitio
Dixere? in ore est omni populo. denique,
Si conferendum exemplum est, non fratrem uides
Rei dare operam, ruri esse parcum ac sobrium?
Nullum huius simile factum? haec cum illi Mitio
Dico, tibi dico. tu illum corrumpi sinis.
MI. *Homine imperito numquam quidquam iniustius,*
Qui, nisi quod ipse facit, nihil rectum putat.
DE. *Quorsũ istuc?* M. *quia tu Demea haec male iudicas.*
Non est flagitium, mihi crede, adolescentulum
Scortari, neque potare, non est, neque fores
Effringere. haec si neque ego, neque tu fecimus,
Non siuit egestas facere nos. tu nunc tibi

Id

Id laudi ducis, quod tum feciſti inopia.
Iniurium eſt: nam ſi eſſet unde id fieret,
Faceremus: & tu illum tuum, ſi eſſes homo,
Sineres nunc facere, dum per aetatem licet,
Potius quam, ubi te exſpectatum eieciſſet foras,
Alieniori aetate poſt faceret tamen.
DE. *Pro Iuppiter, rediges tu homo me ad inſaniam.*
Non eſt flagitiũ facere haec adoleſcentũlum? MI. *ah,*
Auſculta, ne me obtundas de hac re ſaepius.
Tuum filium dediſti adoptandum mihi:
Is meus eſt factus: ſi quid peccat Demea,
Mihi peccat: ego illi maxumam partem feram,
Obſonat, potat, olet unguenta de meo.
Amat? dabitur a me argentum, ubi erit commodũ;
Ubi non erit, fortaſſe excludetur foras.
Fores effregit? reſtituentur. diſcidit
Veſtem? reſarcietur. eſt, diis gratia,
Et unde haec fiant, & adhuc non moleſta ſunt.
Poſtremo aut deſine, aut cedo quemuis arbitrum:
Te plura in hac re peccare oſtendam. DE. *hei mihi.*
Pater eſſe diſce ab aliis, qui uere ſciunt.
MI. *Natura tu illi pater es, conſiliis ego.*
DE. *Tun' conſulis quidquam?* MI. *ah, ſi pergis, abiero.*
DE. *Siccine agis?* MI. *an ego toties de eadem re audiã?*
DE. *Curae eſt mihi.* MI. *et mihi curae eſt: uerum Demea*
Curemus aequam uterque partem, tu alterum,
Ego item alterum: nam ambos curare, propemodum
Repoſcere illum eſt, quem dediſti. DE. *ah Mitio.*
MI. *Mihi ſic uidetur.* DE. *quid iſtuc? tibi ſi iſtuc placet,*

Pro-

Profundat, perdat, pereat, nihil ad me attinet.
Iam si uerbum unum posthac. MI. *rursum Demea*
Irascere? DE. *an non credis? repeteon' quem dedi?*
Aegre est. alienus non sum. si obsto: hem desino.
Vnum uis curem: curo: & est Dijs gratia,
Cum ita, ut uolo, est: iste tuus ipse sentiet.
Posterius: nolo in illum grauius dicere.
MI. *Nec nihil, neque omnia haec sunt, quae dicit: tamen*
Non nihil moleste haec sunt mihi: sed ostendere,
Me aegre pati, illi nolui: nam ita est homo:
Cum placo, aduorsor sedulo, & deterreo,
Tamen humane uix patitur: uerum si augeam,
Aut etiam adiutor sim eius iracundiae,
Insaniam profecto cum illo. etsi Aeschinus
Non nullam in hac re nobis facit iniuriam.
Quam hic non amauit meretricem? aut cui non dedit
Aliquid? postremo nuper (credo iam omnium
Taedebat) dixit, uelle uxorem ducere.
Sperabam iam deferuisse adolescentiam:
Gandebam. ecce autem de integro. nisi, quidquid est,
Volo scire, atque hominẽ conuenire, si apud forum est.

ACTVS. SECVNDI. SCENA. I.

SANNIO. AESCHINVS

S. O BSECRO, *populares ferte misero, atque*
innocenti auxilium.
Subuenite inopi. AE. *otiose, nunc iam illico*
hic consiste:

Quid

Quid respectas? nihil pericli est: numquam, dum ego adero, hic te

Tanget. SA. *ego istam inuiti omnibus.*

AE. *Quamquam est sceleſtus, non committet hodie umquam iterum ut uapulet.*

SA. *Audi Aeſchine, ne ignarum fuiſſe te dicas morum meum,*

Ego leno ſum. AE. *ſcio.* SA. *at ita, ut uſquam fuit fide quiſquam optuma.*

Tu quod te poſterius purges, nolle hanc iniuriã mihi

Factam eſſe, huius non faciam. crede hoc, ego meum ius perſequar:

Neque tu uerbis ſolues umquam, quod re mihi maleſeceris.

Noui ego ueſtra haec: nollem factum: dabitur iuſiurandum, eſſe te

Indignum iniuria hac; indignis cum egomet ſim acceptus modis.

AE. *Abi prae ſtrenue, ac fores aperi.* SA. *ceterum hoc nihil facis.*

AE. *Intro nunc iam.* SA. *at enim non ſinam.* AE. *accede illuc Parmeno,*

Nimium abiiſti iſtoc, hic propter hunc aſſiſte. hem, ſic uolo,

Caue nunc iam oculos a meis oculis quoquam dimoueas tuos,

Ne mora ſit. ſi innuerim, quin pugnus continuo in mala haereat.

SA. *Iſtuc uolo ergo ipſum experiri.* AE. *hem ſerua.*

omitte

omitte mulierem.

SA. *O facinu' indignum.* AE. *geminabit, nisi caues.* SA. *hei misero mihi.*

AE. *Non innueram: uerum in istam partem potius peccato tamen:*
I nunc iam. SA. *quid hoc rei est? regnum ne Aeschine hic tu possides?*

AE. *Si possiderem, ornatus esses ex tuis uirtutibus.*

SA. *Quid tibi rei mecum est?* AE. *nihil.* SA. *quid? nostin', qui sim?* AE. *non desidero.*

SA. *Tetigin' tui quidquam?* AE. *si attigisses, ferres infortunium.*

SA. *Qui tibi magis licet meam habere, pro qua ego argentum dedi?*
Responde. AE. *ante aedes non fecisse erit meliu' hic conuicium:*
Nam si molestus pergis esse, iam intro arripiere, atque ibi
Vsque ad necem opperiere loris. SA. *loris liber?* AE. *sic erit.*

SA. *O hominem impurum. hiccine libertatem aiunt aequam esse omnibus?*

AE. *Si satis iam debacchatus es leno, audi si uis nūc iā.*

SA. *Egon' debacchatus sum in te, an tuin me?* AE. *omitte ista, atque ad rem redi.*

SA. *Quam rem? quo redeam?* AE. *iam ne me uis dicere, quod ad te attinet?*

SA. *Cupio, modo aequi aliquid* AE. *uah, leno iniqua me non uolt loqui.*

SA.

SA. *Leno sum, fateor, pernicies cõmunis adolescentium,*
Periurus, pestis: tamẽ tibi a me nulla est orta iniuria.
AE. *Nam hercle etiam id restat.* SA. *illuc quaeso redi, quo coepisti, Aeschine.*
AE. *Minis uiginti tu illam emisti, quae res tibi uortat male:*
Argenti tantum tibi dabitur. SA. *quid, si ego illam nolo uendere,*
Coges me? AE. *minime.* SA. *namque id metui.* AE. *neque uendundam censeo,*
Quae libera est: nam ego illam libera li asserо caussa manu.
Nunc uide utrum uis, argentum accipere, an caussam meditari tuam.
Delibera hoc, dum ego redeo, leno. SA. *pro supreme Iuppiter:*
Minime miror, qui insanire occipiunt ex iniuria.
Domo me eripuit, uerberauit: me inuito abduxit meam:
Homini misero plus quingẽtos colaphos infregit mihi.
Ob malefacta haec tantidem emptam postulat sibi tradier.
Verum enim, quando bene promeruit, fiat: suum ius postulat.
Age iam dicio, modo si argentum reddat. sed ego haec hariolor.
Vbi me dixero dare tanti, testes faciet illico,
Vendidisse me: de argento somnium: mox, cras redi.
Id quoque possum ferre, si modo reddat: quamquam iniurium est.

O Verum

Verum cogito id, quod res est. quando eum quaestum occeperis,
Accipiunda, et mussitanda iniuria adolescentiũ est.
Sed nemo dabit: frustra egomet mecum has rationes deputo.

ACTVS. SECVNDI. SCENA. II

SYRVS. SANNIO

SY. TACE, *egomet conueniam iam ipsum: cupide accipiat faxo, atque etiam*
Bene dicat secum esse actum. quid istuc Sannio est, quod te audio
Cum hero nescio quid concertasse? S. *numquam uidi iniquius*
Concertationem comparatam, quam quae hodie inter nos fuit.
Ego uapulando, ille uerberando, usque ambo defessi sumus.
SY. *Tua culpa.* SA. *quid agerem?* SY. *adolescenti morem gestum oportuit.*
SA. *Qui potui melius? quin hodie usque os praebui.* SY. *age, scis quid loquar?*
PECVNIAM, *in loco neglegere, maximum interdum est lucrum.* SA. *hui.*
SY. *Metuisti, si nunc de tuo iure concessisses paullulum,*
Atque adolescenti esses morigeratus; hominum homo stultissime,
Ne non tibi istuc feneraret? SA. *ego spem pretio*

non

non emo.

SY. *Numquam rem facies: abi, nescis inescare homines Sannio.*

SA. *Credo istuc melius esse: uerum ego numquam adeo astutus fui,*
Quin, quidquid possem, mallem auferre potius in praesentia.

SY. *Age, noui tuum animum: quasi quidquam tibi sint uiginti minae,*
Dum huic obsequare: praeterea autem te aiunt prõficiscí Cyprum. SA. *hem.*

SY. *Coemisse hinc, quae illuc ueheres, multa; nauem conductam: hoc scio,*
Animus tibi pendet: ubi illinc, spero, redieris, tamen hoc ages.

SA. *Nusquam pedem. perij hercle: hac illi spe hoc inceperunt.* SY. *timet:*
Inieci scrupulum homini. SA. *o scelera. illuc uide,*
Ut in ipso articulo oppressit. emptae mulieres
Complures, & item hinc alia, quae porto Cyprum.
Ni eo ad mercatum uenio, damnum maxumum est.
Nunc si hoc omittam, ubi illinc rediero, actum agã.
Nihil est, refrixerit res. nunc demum uenis?
Cur passus? ubi eras? ut sit satius perdere,
Quam aut hic nũc manere tam diu, aut tũ persequi.

SY. *Iam ne enumeraſti, quod ad te rediturum putes?*

SA. *Hoccine illo dignum est? hoccine incipere Aeschinũ?*
Per oppressionem ut hanc mi eripere postulet?

SY. *Labascit. unum hoc habeo: uide si satis placet:*

Potius, quam uenias in periclum Sannio,
Serues ne, an perdas totum; diuiduum face.
Minas decem corradet alicunde. SA. *hei mihi,*
Etiam de sorte nunc uenio in dubium miser.
Pudet nihil: omnes dentes labefecit mihi:
Praeterea colaphis tuber est totum caput.
Etiam insuper defrudet? nusquam abeo. SY. *ut lubet.*
Numquid uis, quin abeam? SA. *immo hercle hoc quaeso Syre,*
Vt ut haec sunt facta, potius; quam lites sequar,
Meum mihi reddat, saltem quanti empta est. Syre,
Scio te non usum antehac amicitia mea:
Memorem me dices esse, & gratum. SY. *sedulo*
Faciam. sed Ctesiphonem uideo. laetus est
De amica. SY. *quid, quod te oro?* SY. *paullisper mane.*

ACTVS. SECVNDI. SCENA. III

CTESIPHO. SYRVS

CTE. *Abs quiuis homine, cum est opus, beneficium accipere gaudeas:*
Verum enimuero id demum iuuat, si, quem aequom est benefacere, is facit.
O frater frater, quid ego nunc te laudem? satis certo scio:
Numquam ita magnifice quidquam dicam, id uirtus quin superet tua:
Itaque unã hãc rem me habere praeter alios praecipuam

puam arbitror,
Fratrem homini nemini esse primarum artium magi' principem.
S. *O Ctesipho.* C. *o Syre, Aeschinus ubi est?* S. *ellum, te exspectat domi.* C. *hem.*
S. *Quid est?* C. *quid sit? illius opera Syre nunc uiuo: festiuum caput:*
Omnia sibi qui post putarit esse prae meo commodo,
Maledicta, famam, meum amorem, & peccatum in se transtulit,
Nil pote supra. sed quisnam? foris crepuit. S. *mane, ipse exit foras.*

ACTVS. SECVNDI. SCENA. IV

AESCHINVS. SANNIO CTESIPHO. SYRVS

AE. BI *ille est sacrilegus?* SA. *men' quaerit?* V *num quidnam effert? occidi:*
Nil uideo. AE. *ehem, opportune, te ipsum quaerito: quid fit Ctesipho?*
In tuto est omnis res: omitte uero tristitiam tuam.
C. *Ego illam facile uero omitto, qui quidem te habeam fratrem.*
O mi germane, ah uereor coram in os te laudare amplius,
Ne id assentandi magis, quam quod habeam gratum, facere existumes.
AE. *Age inepte, quasi nunc non norimus nos inter nos*

Ctesipho.

Sed hoc mihi dolet, nos paene sero scisse, & paene in eum locum

Rediisse, ut, si omnes cuperent, nihil tibi possent auxiliarier.

CT. *Pudebat.* AE. *ah, stultitia est istaec, non pudor, tam ob paruolam*

Rem paene ex patria. turpe dictu. deos quaeso ut istaec prohibeant.

CT. *Peccaui.* AE. *quid ait tandem nobis Sannio?* S. *iam mitis est.*

AE. *Ego ad forum ibo, ut hunc absoluam: tu intro ad illam Ctesipho.*

SA. *Syre insta.* S. *eamus: namque hic properat in Cyprum.* SA. *ne tam quidem,*

Quamuis etiam maneo otiosus hic. SY. *reddetur, ne time.*

SA. *At ut omne reddat.* S. *omne, reddet, tace modo, ac sequere hac.* SA. *sequor.*

CT. *Heus heus Syre.* S. *hem quid est?* CT. *obsecro hercle hominem istum impurissimum*

Quam primum absoluito te, ne, si magis iritatus siet,

Aliqua ad patrem hoc permanet, atque ego tunc perpetuo perierim.

SY. *Non fiet: bono animo esto. tu cum illa te intus oblecta interim,*

Et lectulos iube sterni nobis, & parari cetera.

Ego iam transacta re conuortam me domum cum obsonio.

CT. *Ita quaeso: quando hoc bene successit, hilarem hunc sumamus diem.*

ACTVS. TERTII. SCENA. I

SOSTRATA. CANTHARA

S. BSECRO *mea tu nutrix, quid nunc fiet?*

O) CA *quid fiet, rogas?*

Recte aedepol spero. S. *modo dolores mea tu occipiunt primulum.*

C. *Iam nunc times, quasi numquam affueris, numquam tute pepereris.*

S. *Miseram me, neminem habeo, solae sumus: Geta autem hic non adest;*

Nec habeo quem ad obstetricem mittam, nec qui accersat Aeschinum.

C. *Pol is quidem iam hic aderit: nam numquam unum intermittit diem,*

Quin semper ueniat. S. *solus mearum miseriarum est remedium.*

C. *Ere nata melius fieri haud potuit, quam factum est hera:*

Oblatum quando uitium est, quod ad illum attinet potissimum,

Talem, tali genere, tali animo, natum ex tanta familia.

S. *Ita pol est, ut dicis: saluus nobis, deos quaeso, ut siet.*

ACTVS. TERTII. SCENA. II.

GETA. SOSTRATA. CANTHARA.

G. NVNC illud est, quod, si omnes omnia sua
N consilia conferant,
Atque huic malo salutem quaerant, auxilij
nihil afferant, (mihi,
Quod mihiq., heraeq., filiaeq. herili est. uae misero
Tot res repente circũuallant, unde emergi nõ potest,
Vis, egestas, iniustitia, solitudo, infamia.
Hoccine saeclum? o scelera, o genera sacrilega, o ho-
minem impium.
S. Me miseram, quidnam est, quod sic uideo timidum et
properantem Getam?
G. Quem neque fides, neque iusiurandum, neque ulla mi
sericordia
Repressit, neque reflexit, neque quod partus instabat
prope,
Cui miserae indigne per uim uitium obtulerat. S. non
intellego
Satis, quae loquatur. C. propius obsecro accedamus
Sostrata. G. ah,
Me miserũ, uix sum cõpos animi: ita ardeo iracũdia.
Nihil est, quod malim, quam illam totam familiam
mihi obuiam
Dari, ut iram hanc in eos euomam omnem, dum ae-
gritudo haec est recens: (do.
Satis mihi id habeã supplicij, dum illos ulciscar mo-

Seni

Seni animam primum exſtinguerem ipſi, qui illud produxit ſcelus:
Tum autem Syrum impulſorem, uah, quibus illum lacerarem modis.
Sublimem medium arriperem, & capite primum in terram ſtatuerem,
Vt cerebro diſpergat uiam: (tem darem:
Adoleſcenti ipſi oculos eriperem, poſt haec praecipi-
Ceteros ruerẽ, agerẽ, raperẽ, tunderẽ, et proſterneré.
Sed ceſſo hoc malo heram impertiri propere? s. reuocemus. Geta. G. hem,
Quiſquis es, ſine me. s. ego ſum Soſtrata. G. ubi ea eſt? te ipſam quaerito:
Te exſpecto: opido opportune te obtuliſti mi obuiam
Hera. s. quid eſt? quid trepidas? G. heî mihi. s. quid feſtinas mi Geta?
Animum recipe. H. prorſu'. s. quid iſtuc prorſus ergo eſt? G. perymus:
Actum eſt. s. eloquere obſecro, quid ſiet. GE. iam. SO. quid iam Geta?
G. Aeſchinus. s. quid ergo is? G. alienu' eſt a noſtra familia. SO. hem, (hi.
Perij, quare? G. amare occepit aliã. s. uae miſerae mi
G. Neque id occulte fert: a lenone ipſius eripuit palam.
S. Satin' hoc certo? G. certe, hiſce oculis egomet uidi Soſtrata. S. ah,
Me miſeram, quid credas iam? aut cui credas? noſtrum ne Aeſchinum,
Noſtram uitam omnium, in quo noſtrae ſpes, opesq.

omnes

omnes sitae erant,
Qui sine hac iurabat se unũ nũquam uicturũ diem,
Qui in suo gremio positurũ puerũ dicebat patrem ita
Obsecraturum, ut liceret hanc uxorem ducere.
G. *Hera, lacrumas mitte, ac potius, quod ad hanc rem opu' porro est, prospice.*
Patiamur ne, an narremus cuipiam? C. *au, au mi homo, sanun' es?*
An hoc proferendum tibi usquam esse uidetur? G. *mihi quidem non placet.*
Iam primum, illum alieno animo a nobis esse, res ipsa indicat.
Nũc si hoc palã proferemus, ille inficias ibit, sat scio;
Tua fama, & gnatae uita in dubium ueniet. tum si maxume
Fateatur, cum amet aliã, non est utile hanc illi dari.
Quapropter quoquo pacto tacito est opus. S. *ah minime gentium:*
Non faciam. G. *quid agis?* S. *proferam.* G. *hem, mea Sostrata, uide quam rem agas.*
S. *Peiore res loco esse non potest, quam in hoc, quo nunc sita est.*
Primum indotata est: tum praeterea, quae secunda ei dos erat,
Periit: pro uirgine dari nuptum non potest: hoc relliquom est, (serat.
Si infitias ibit, testis mecum est anulus, quem ami-
Postremo, quando ego conscia mi sum, a me culpam hanc procul esse, nec.

Pretium, &

Pretium, neque rem ullam interceſſe illa aut me indignam; experiar Geta.

G. *Quid iſtuc? accedo, ut melius dicas. S, tu, quantum potes, abi,*
Atque Hegioni cognato huius rem omnem narrato ordine.
Nam is noſtro Simulo fuit ſummus, & nos coluit maxume.

GE. *Nam hercle alius nemo reſpicit nos.* SO. *propera tu mea Canthara,*
Curre, obſtetricem accerſe, ut, cum opus ſit, ne in mora nobis ſiet.

ACTVS. TERTII. SCENA. III.

DEMEA

DE. ISPERII: *Cteſiphonem audiui filium*
D *Una affuiſſe in raptione cum Aeſchino.*
Id miſero reſtat mihi mali, ſi illum poteſt,
Qui alicuius rei eſt, etiam eũ ad nequitiã abducere.
Vbi ego illum quaeram? credo abductum in ganeum
Aliquo. perſuaſit ille impurus, ſat ſcio.
Sed eccum ire Syrum uideo: hinc ſcibo iam, ubi ſiet.
Atque hercle hic de grege illo eſt: ſi me ſenſerit
Eum quaeritare. numquam dicet carnufex.
Non oſtendam me id uelle.

ACTVS. TERTII. SCENA IV.

SYRVS. DEMEA

SY. MNEM. *rem modo seni,*
O *Quo pacto haberet, enarramus ordine.*
Nil quidquã uidi lactius. DE. *pro Iuppiter.*
Hominis stultitiam. SY. *collaudauit filium:*
Mihi, qui dedissem consilium, egit gratias.
DE. *Disrumpor.* SY. *argentum annumerauit illico:*
Dedit praeterea in sumptum dimidium minae:
Id distributum sane est ex sententia. DE. *hem,*
Huic mandes, si quid recte curatum uelis.
SY. *Hem Demea, haud adspexeram te; quid agitur?*
DE. *Quid agatur? uostram nequeo mirari satis*
Rationem. SY. *est hercle inepta, ne dicã dolo, atque*
Absurda. pisces ceteros purga Dromo:
Congrum istum maxumum in aqua sinito ludere
Paullisper; ubi ego uenero, exossabitur;
Prius nolo. DE. *haeccine flagitia?* SY. *mihi quidem*
non placent:
Et clamo saepe. salsamenta haec Stephanio
Fac macerentur pulchre. DE. *Dij uostram fidem;*
Vtrum studio ne id sibi habet, an laudi putat
Fore, si perdiderit gnatum? uae misero mihi,
Videre uideor iam diem illum, cum hinc egens
Profugiet aliquo militatum. SY. *o Demea*
Istuc est sapere, non quod ante pedes modo est
Videre, sed etiam illa, quae futura sunt,

Prospicere. DE. *quid? istaec iã paenes uos psaltria est?*
SY. *Ellam intus.* DE. *eho, an domi est habiturus?* SY. *credo, vt est*
Dementia. DE. *haeccine fieri flagitia?* SY. *inepta lenitas*
Patris, & facilitas praua. DE. *fratris me quidem*
Pudet, pigetq. SY. *nimiũ inter uos Demea, ac*
Nõ, quia ades praesens, dico hoc, pernimiũ interest.
Tu, quantus quantus, nihil nisi sapientia es:
Ille futilis, somnium. sineres uero illum tuum
Facere haec? DE. *sinerem illum? aut non sex totis mensibus*
Prius olfecissem, quam ille quidquam coeperet?
SY. *Vigilantiam tuam tu mihi narras?* DE. *sic siet*
Modo, vt nunc est. S. *vt quisque suum uolt esse, ita est.*
DE. *Quid eum? uidistin' hodie?* S. *tuum ne filium? (Abigam hunc rus) iamdudum aliquid ruri agere arbitror*
DE. *Sati' scis, ibi eum esse?* S. *ok, qui egomet produxi.* DE. *optume est.*
Metui, ne haereret hic. S. *atque iratum admodum.*
DE. *Quid autem?* S. *adortus iurgio fratrem apud forũ*
De psaltria istac. D. *ain' uero?* S. *uah, nil reticuit:*
Nam, ut numerabatur forte argentum, interuenit
Homo de improuiso, coepit clamare, Aeschine
Haeccine flagitia facere te? haec te admittere
Indigna genere nostro? DE. *oh, lacrumo gaudio.*
SY. *Non tu hoc argentum perdis, sed uitam tuam.*

DE.

DE. *Saluos sit: spero, est similis maiorum suum.* S. *hui.*
DE. *Syre, praeceptorum plenus istorum ille.* S. *phi,*
Domi habuit, unde disceret. DE. *fit sedulo:*
Nil praetermitto: consuefacio: denique
Inspicere, tamquam in speculum, in uitas omnium
Iubeo, atque ex aliis sumere exemplum sibi.
Hoc facito, S. *recte sane.* DE *hoc fugito,* S. *callide.*
DE. *Hoc laudi est.* S. *istaec res est.* DE. *hoc uitio datur.*
SY. *Probissume.* DE. *porro autem.* S. *non hercle otium est*
Nunc mihi auscultandi: pisces ex sententia
Nactus sum: hi mihi ne corrumpantur, cautio est:
Nam id nobis tam flagitium est, quam illa Demea
Non facere uobis, quae modo dixti: &, quod queo,
Conseruis ad eundem istunc praecipio modum.
Hoc salsum est, hoc adustum est, hoc lautum est parũ:
Illud recte, iterum sic memento: sedulo
Moneo, quae possum pro mea sapientia:
Postremo, tamquam in speculum, in patinas Demea
Inspicere iubeo, & moneo quid facto usũ sit.
Inepta haec esse, nos quae facimus, sentio:
Verum quid facias? ut homo est, ita morem geuas.
Numquid uis? DE. *mentem nobis meliorem dari.*
SY. *Turus abis hinc?* D. *recte.* S. *nã quid tu hic agas,*
Vbi, si quid bene praecipias, nemo obtemperat?
DE. *Ego uero hinc abeo, quando is, quĩ obrẽ huc uenerã,*
Rus abut: illum curo unum: ille ad me attinet:
Quando ita uolt frater, de istoc ipse uiderit.
Sed quis illic est, procul quem uideo? est ne hic Hegio
Tribulis noster? si satis cerno, hercle is est,

Vah,

Vah, homo amicus nobis iam inde a puero. dij boni,
Nae illiusmodi iam magna uobis ciuium
Paenuria est. antiqua homo uirtute, ac fide.
Haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice.
Quam gaudeo, ubi etiam huius generis reliquias
Restare uideo. uah, uiuere etiam nunc lubet.
Opperiar hominem hic, ut salutem, & colloquar.

ACTVS TERTII. SCENA V

HEGIO. GETA. DEMEA. PAMPHILA

HE. RO *Dij immortales, facinus indignũ Geta*
P *Quid narras?* GE. *sic est factum.* HE. *ex ill an' familia*
Tam illiberale facinus esse ortum? o Aeschine
Pol haud paternum istuc dedisti. DE. *uidelicet*
De psaltria hac audiuit: id illi nunc dolet
Alieno: pater is nihili pendit: hei mihi,
Vtinã hic prope adesset alicubi, atque audiret haec.
HE. *Ni facient, quae illos aequom est, haud sic auferent.*
GE. *In te spes omnis Hegio nobis sita est:*
Te solum habemus: tu es patronus, tu parens.
Ille tibi moriens nos commendauit senex.
Si deseris tu, perimus. HE. *caue dixeris:*
Nec faciam, neque me satis pie posse arbitror.
DE. *Adibo. saluere Hegionem plurimum*
Iubeo. HE. *te quaerebam ipsum. salue Demea.*
DE. *Quid autem?* HE. *maior filius tuus Aeschinus,*
Quem fratri adoptandum dedisti, neque boni,

Neque

Neque liberalis functus officium uiri est. (atque
DE. *Quid istuc?* HE. *nostrum amicum noras Simulum,*
Aequalem? DE. *quid ni?* HE. *filiam eius uirginem*
Vitiauit DE. *hem.* HE. *mane, nõdum audisti, Demea*
Quod est grauissumũ. D. *an quicquã est etiã amplius?*
H. *Vero amplius: nam hoc quidem ferundum aliquo mo-*
Persuasit nox, amor, uinum, adolescentia: (do est:
Humanum est. ubi scit factum, ad matrem uirginis
Venit ipsus ultro, lacrumans, orans, obsecrans,
Fidem dans, iurans se illam ducturum domum,
Ignotum est, tacitum est, creditum est. uirgo ex eo
Compressu grauida facta est: mensi' hic decimus est:
Ille bonus uir nobis psaltriam, si dijs placet,
Parauit, quicum uiuat, illam deserat.
DE. *Proceriõn' tu istaec dicis?* HE. *mater uirginis*
In medio est, ipsa uirgo, res ipsa: hic Geta
Praeterea, ut captus est seruolorum, non malus,
Neque iners, alit illas, solus omnem familiam
Sustentat: hunc abduce, uinci: quaere rem.
GE. *Immo hercle extorque, nisi ita factum est Demea:*
Postremo non negabit. coram ipsum cedo.
DE. *Pudet: nec, quid agam, neque quid huic respondeã,*
Scio. PAM. *miseram me, differor doloribus.*
Iuno Lucina fer opem, serua me obsecro. HE. *hem.*
Numnã illa quaeso parturit? G. *certe Hegio.* H. *hem.*
Illaec fidem nunc uostram implorat Demea:
Quod uos ius cogit, id uoluntate impetret.
Haec primum ut fiant, deos quaeso, ut uobis decet.
Sin aliter animus uoster est, ego Demea

Summa

Summa ui defendam hanc atque illum mortuum.
Cognatus mihi erat: una a pueris paruoli
Sumus educti: una semper militiae & domi
Fuimus: paupertatem una pertulimus grauem.
Quapropter nitar, faciam, experiar, denique
Animam relinquam potius, quam illas deseram.
Quid mihi respondes? D. *fratrem conueniam Hegio:*
Is quod mihi de hac re dederit consilium, id sequar.
HE. *Sed Demea hoc tu facito cum animo cogites,*
Quam uos facillime agitis, quam estis maxume
Potentes, dites, fortunati, nobiles,
Tam maxume uos aequo animo aequa noscere
Oportet, si uos uoltis perhiberi probos.
DE. *Redito: fient, quae fieri aequom est, omnia.*
HE. *Decet te facere: Geta duc me intro ad Sostratam.*
DE. *Non me indicente haec fiunt: utinam hoc sit modo*
Defunctum: uerum nimia illaec licentia
Profecto euadet in aliquod magnum malum.
Ibo, ac requiram fratrem, vt in eum haec euomam.

ACTVS. TERTII. SCENA. VI

HEGIO

H. ONO *animo fac sis Sostrata, et istā quod potes*
B *Fac consolere. ego Mitionē, si apud forum est,*
Cōueniā, atq., ut res gesta est, narrabo ordine.
Si est, ut facturus officium siet suum,
Faciat: sin aliter de hac re eius sententia est;
Respondeat mi; ut, quid agam, quamprimum sciā.

ACTVS. QVARTI. SCENA. I

CTESIPHO. SYRVS

CT. IN *patrem hinc abiisse rus?* S. *iamdudum.* CT. *dic sodes.* S. *apud Villam est. nunc eum maxume operis aliquid facere credo.* CT. *utinam quidem.*
Quod cum salute eiu' fiat, ita se defatigarit uelim,
Vt triduo hoc perpetuo e lecto prorsus neque at surgere.

SY. *Ita fiat, & istoc si quid potis est rectius.* CT. *ita. nam hunc diem*
Miserè nimis perpetuum, ut coepi, cupio in laetitia degere:
Et illud rus nulla alia caussa tam male odi, nisi quia
Prope est: quod si abesset longius,
Prius nox oppressisset illic, quam huc reuorti posset iterum.
Nunc, ubi me illic non uidebit, iam huc recurret, sat scio:
Rogabit me, ubi fuerim: quem ego hodie toto non uidi die.
Quid dicam? S. *nihil ne in mente est.* CT. *numquam quidquam.* S. *tanto nequior*
Cliens, amicus, hospes nemo est uobis? CT. *sunt: quid postea?*

SY. *Hisce opera ut data sit.* CT. *quae non data sit? non potest fieri.* S. *potest.*

CT.

CT. *Interdiu: sed si hic pernocto, causſae quid dicã Syre?*
SY. *Vah, quam uellem etiam noctu amicis operam mos esſet dari.*
Quin tu otioſus es: ego illius ſenſum pulchre calleo.
Cum ſeruit maxume, tam placidum, quam ouem, reddo. CT. *quo modo?*
SY. *Laudarier te audit libenter: facio te apud illũ deũ:*
Virtutes narro. CT. *meas?* S. *tuas. homini illico lacrumae cadunt,*
Quaſi puero, gaudio. hem tibi autem. CT. *quidnam eſt?* S. LVPVS *in fabula.*
CT. *Pater ne eſt?* S. *ipſus.* CT. *Syre quid agimus.* S. *fuge modo intro: ego uidero.*
CT. *Si quid rogabit, nuſquam tu me: audiſtin'?* S. *potin' ut deſinas?*

ACTVS. QVARTI. SCENA. II

DEMEA. CTESIPHO. SYRVS

DE. *Ae ego homo ſum infelix. primum fratrem*
N *nuſquam inuenio gentium:*
Praeterea autem, dum illum quaero, a uilla mercenarium
Vidi: is filium negat eſſe ruri: nec, quid agam, ſcio.
C. *Syre, S. quid ais?* C. *men' quaerit?* S. *uerum.* C. *perij.* S. *quin tu animo bono es:*
D. *Quid hoc, malũ, infelicitatis? nequeo ſatis decernere:*
Niſi me credo huic eſſe natum rei, ferundis miſeriis.
Primus ſentio mala noſtra: primus reſciſco omnia.

Primus porro obnuncio: aegre solus, si quid sit, fero.

S. *Rideo hunc: primum ait se scire: is solus nescit omnia.*

D. *Nunc redeo: si forte frater redierit, uiso.* C. *Syre*
Obsecro, uide ne ille huc prorsus se irruat. S. *etiã taces?*
Ego cauebo. C. *numquam hercle hodie ego istuc committam tibi.*
Nam me iam in cellam aliquam cum illa concludam: id tutissimum est.

S. *Age: tamen ego hunc amouebo.* D. *sed eccum sceleratum Syrum*

S. *Non hercle hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest.*
Scire equidem uolo, quot mihi siat domini. quae haec est miseria? D. *quid*
Ille gannit? quid uolt? quid ais bone uir? hem, est frater domi?

S. *Quid, malum, bone uir mihi narras? equidem perij.*
D. *quid tibi est?*

S. *Rogitas? Ctesipho me pugnis miserũ, & istãc psaltriã*
Vsque occidit. D. *hem, quid narras?* S. *hem, uide ut discidit labrum.*

D. *Quamobrem?* S. *me impulsore hanc emptam esse ait.*
D. *non tu eum rus hinc modo*
Produxe aiebas? S. *factũ: uerũ post uenit insaniens.*
Nil pepercit. non puduisse uerberare hominẽ senem,
Quem ego modo puerum tantillum in manibus gestaui meis?

D. *Laudo Ctesipho: patrissas: abi, uirum te iudico.*

S. *Laudas? nae ille continebit post hac, si sapiet, manus.*

D.

D. *Fortiter.* S. *perquam, quia miseram mulierem & me seruolum,*
Qui referire non audebam, uicit, hui, perfortiter.
D. *Non potuit melius: idem sensit quod ego, te esse huic rei caput.*
Sed est ue frater intus? S. *non est.* D. *ubi illum quaeram, cogito.*
S. *Scio ubi sit, uerum hodie numquam monstrabo.* D. *hem quid ais?* S. *ita.*
D. *Diminuetur tibi quidem iam cerebrum.* S. *at nomen nescio*
Illius hominis, sed locũ noui, ubi sit. D. *dic ergo locũ.*
S. *Nostin' porticum apud macellum hanc deorsum?* D. *quid ni nouerim?*
S. *Praeterito hac recta platea sursum: ubi eo ueneris,*
Cliuos deorsum uorsum est, hac te praecipitato: postea
Est ad hanc manum macellum: ibi angiportum propter est,
D. *Quonam?* S. *illic, ubi etiam caprificu' magna est: nostin'?* D. *noui.* S. *hac pergito.*
D. *Id quidem angiportum non est peruium.* S. *uerum hercle. uah,*
Censen' hominẽ me esse? erraui, in porticũ rursũ redi.
Sane hac multo propius ibis, & minor est erratio.
Scin' Cratini huius ditis aedes? D. *scio.* S. *ubi eas praeterieris,*
Ad sinistram hac recta platea; ubi ad Dianae uenieris,
Ito ad dextram: prius, quam ad portam uenias, apud ipsum lacum

Est pistrilla, & exaduorsum est fabrica, ibi est. D. *quid ibi facit?*

S. *Lectulos in sole iligneis pedibus faciundos dedit,*
Vbi potetis uos. D. *sane bene. sed cesso ad eũ pergere?*
S. *I sane: ego te exercebo hodie, ut dignus es, silicernium.*
Aeschinus odiose cessat: prandium corrumpitur:
Ctesipho autem in amore est totus. ego iam prospiciam mihi:
Nam iam adibo: atque unum quodque, quod quidem erit bellissimum,
Carpam, & cyathos sorbillans paullatim: hunc producam diem.

ACTVS. QVARTI. SCENA. III

MITIO. HEGIO

M. EGO *in hac re nihil reperio, quam ob rem lauder tantopere Hegio.*
Meum officium facio: quod peccatum a nobis ortum est, corrigo:
Nisi si me in illo credidisti esse hominum numero, qui ita putant
Sibi fieri iniuriam si quam fecere ipsi. ultro expostulant,
Et ultro accusant: id quia non est a me factum, agi' gratias?

H. *Ah, minime: numquam te aliter, atque es, in animum induxi meum.*
Sed quaeso, ut una mecum ad matrem uirginis eas (Mitio,
Atq. istaec eadẽ, quae mihi dixti, tute dicas mulieri,

Su-

Suspicionem hanc propter fratrem eius esse, & illam psaltriam:

M. *Si ita aequom censes, aut si ita opus est facto, eamus.*
H. *bene facis:*
Nam & illi animum iam relleuabis, quae dolore, ac miseria (tas,
T' abescit; & tu officio fueris functus. sed si aliter pu-
Egomet narrabo quae mihi dixti. M. *immo ego ibo.*
H. *bene facis:*
OMNES, *qubu' res sunt minu' secundae, magi' sunt nescio quo modo*
Suspectiosi: ad cõtumeliam omnia accipiunt magis:
Propter suã impotentiam, se semper credunt neglegi.
Quapropter te ipsum purgare ipsis coram, placabilius est.
M. *Et recte, & uerum dicis.* H. *sequere me ergo hac intro.*
M. *maxume.*

ACTVS. QVARTI. SCENA. IV

AESCHINVS

AE. ISCRVCIOR *animi. hoccine de improui*
D *so mali mihi obiici*
Tantum, ut neque quid de me faciam, neque quid agam, certum siet?
Membra metu debilia sunt: animus timore obstupuit: pectore
Consistere nihil consilij quidquã potest. Vah quo modo
Me ex hac turba expediam? tanta nunc suspectio de

me incidit,
Neque ea immerito. Soſtrata credit, mihi me emiſſe
hanc pſaltriam:
Anus iudicium id fecit mihi.
Nam ut hinc forte ea ad obſtetricem miſſa erat, ubi
eam uidi, illico
Accedo, rogito, Pāphila quid agat, iam partus aſſiet:
Eo ne obſtetricem accerſat. illa exclamat, abi, abi.
iam Aeſchine
Satis diu uerba dediſti: ſatis ad hoc tua nos fruſtra-
ta eſt fides.
Hem, quid iſtuc obſecro inquam eſt? ualeas, habeas
illam quae placet.
Senſi illico id illas ſuſpicari: ſed me repreſſi tamen,
Ne quid de fratre garrulae illi dicerē, ac fieret palā.
Nunc quid faciam? dicam ne fratris eſſe hanc? quod
minime eſt opus
Vſquam efferri. age, omitto: fieri potis eſt, uti ne qua
exeat:
Ipſum id metuo uti credāt: tot cō currūt ueriſimilia;
Egomet rapui: ipſe egomet ſolui argentum: ad me
abducta eſt domum.
Haec adeo mea culpa fateor fieri. non me hanc rem
patri, ut ut
Erat geſta, indicaſſe: exoraſſem ut eā ducerē domū.
Ceſſatum eſt uſque adhuc: nunc iam porro Aeſchine
expergiſcere:
Nunc hoc primum eſt. ad illas ibo, ut purgem me: ac
cedam ad fores:

Perij.

Perij, horreſco ſemper, ubi pultare haſce occipio fores miſer.

Heus, heus: Aeſchinus ego ſum, aperite aliquis actutum oſtium.

Prodit neſcio quis; concedam huc.

ACTVS QVARTI. SCENA V

MITIO. AESCHINVS

M. TA, *uti dixi, Soſtrata*

I *Facite: ego Aeſchinum conueniam, ut, quo modo acta haec ſint, ſciat.*

Sed quis oſtium hoc pultauit? AE. *pater hercle eſt: perij.* M. *Aeſchine.*

AE. *Quid huic hic negoti eſt?* M. *tu ne has pepuliſti fores? tacet.*

Cur hunc aliquantiſper non ludo? melius eſt:
Quandoquidē hoc numquā mihi ipſe uoluit credere.
Nil mihi reſpondes? AE. *non equidē iſtas, quod ſciā.*

M. *Ita? nam mirabar quid hic negoti eſſet tibi.*
Erubuit: ſalua res eſt. AE. *dic ſodes pater,*
Tibi uero quid iſtic eſt rei? M. *nihil mihi quidem.*
Amicus quidam me a foro abduxit modo
Huc aduocatum ſibi. AE. *quid?* M. *ego dicam tibi.*
Habitant hic quaedam mulieres pauperculae:
Opinor eas non noſſe te, & certe ſcio:
Neque enim diu huc commigrarunt. AE. *quid tum poſtea?*

M. *Virgo eſt cum matre.* AE. *perge.* M. *haec uirgo orba*

ba eſt patre:
Hic meus amicus illi genere eſt proxumus;
Huic leges cogunt nubere hãc. AE. *perij.* M. *quid eſt?*
AE. *Nil: recte: perge.* M. *is uenit, ut ſecum auehat:*
Nam habitat Mileti. AE. *hem, virginem ut ſecum auebat?*
M. *Sic eſt.* AE. *Miletum uſque obſecro?* M. *ita.* AE. *animo male eſt.*
Quid ipſae? quid aiũt? M. *quid iſtas cenſes? nihil enim*
Commenta mater eſt, eſſe ex alio uiro
Neſcio quo puerum natum, neque eum nominat:
Priorem eſſe illum, non oportere huicdari.
AE. *Eho non ne haec iuſta tibi uidentur poſtea?*
M. *Non.* AE. *obſecro non? an illam hinc abducet pater?*
M. *Quid ni illam abducat?* AE. *factum a uobis duriter,*
Immiſericorditerque, atque etiam, ſi eſt pater
Dicendum magis aperte, illiberaliter.
M. *Quam ob rẽ?* AE. *rogas me? quid illi tandem creditis*
Fore animi miſero, qui illi conſueuit prius,
(Qui infelix, haud ſcio, an illam miſere nunc amat)
Cum hanc ſibi uidebit praeſens praeſenti eripi,
Abduci ab oculis? facinus indignum pater.
M. *Qua ratione iſtuc? quis deſpondit? quis dedit?*
Cui, quando nupſit? auctor his rebus quis eſt?
Cur duxit alienam? AE. *an ſedere oportuit*
Domi uirginem tam grandem, dum cognatus hic
Illinc ueniret exſpectantem? haec mi pater
Te dicere aequom fuit, & id defendere.
M. *Ridicule, aduorſum ne illum cauſſam dicerem,*

Cui

Cui ueneram aduocatus? sed quid Aeschine
Nostra? aut quid nobis cum illis? abeamus. quid est?
Quid lacrumas? AE. *pater obsecro, ausculta.* M. *Aeschine audiui omnia,*
Et scio: nã amo te: quo magis, quae agi', curae sũt mihi.
AE. *Ita uelĩ me promerentẽ ames, dum uiuas, mi pater,*
Vt me hoc delictum admisisse in me, id mihi uehementer dolet,
Et me tui pudet. M. *credo hercle: nam ingenium noui tuum*
Liberale: sed uereor ne indiligens nimium sies.
In qua ciuitate tandem te arbitrare uiuere?
Virginem uitiasti, quam te ius non fuerat tangere.
Iam id peccatum primum magnum, magnum, at humanum tamen.
Fecere alij saepe, item boni. at postquam euenit, cedo,
Numquid circũspexti? aut nũquid tute prospexti tibi,
Quid fieret? qua fieret? si te ipsũ mihi puduit dicere,
Qua resciscerem? haec dum dubitas, menses abierunt decem.
Prodidisti & te, & illam miseram, & gnatum, quod quidem in te fuit.
Quid? credebas, Dormiẽti haec tibi cõfecturos Deos?
Et sine tua opera illã ĩ cubiculum iri ded uctũ domũ?
Nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo.
Bono animo es, duces uxorem hanc. AE. *hem.* M. *bono animo es, inquam.* AE. *pater*
Obsecro num ludis tu nunc me? M. *ego te? quam ob rem?* AE. *nescio.*

Nisi,

Nisi, quia tam misere hoc esse cupio uerum, eo uereor magis.

MI. *Abi domum, ac deos comprecare, ut uxorem accersas: abi.*

AE. *Quid? iam ne uxorem?* M. *iam.* AE. *iam?* M. *iam quantum potes.* AE. *di me pater.*
Omnes oderint, ni magi' te, quam oculos nunc amo meos.

MI. *Quid? quam illam?* AE. *aeque.* MI. *perbenigne.* AE. *quid? ille ubi est Milesius?*

MI. *Abiit, periit, nauem adscendit: sed cur cessas?* AE. *abi pater:*
Tu potius deos comprecare: nam tibi eos certe scio,
Quo uir melior multo es quam ego sum, obtemperaturos magis.

MI. *Ego eo intro, ut, quae opu' sunt, parentur: fac tu, ut dixi, si sapis.*

AE. *Quid hoc negoti? hoc est patrem esse; aut hoc est filium esse?*
Si frater, aut sodalis esset, qui magi' morem gereret?
Hic non amandus? hiccine non gestandus in sinu est? hem,
Itaque adeo magnam mi iniecit sua commoditate curam,
Ne forte imprudēs faciam, quod nolit. sciens cauebo:
Sed cesso ire intro, ne mora meis nuptijs egomet sim?

ACTVS. QVARTI. SCENA. VI

DEMEA

DE. DEFESSVS *sum ambulando. ut Syre te cum tua*
Morstratione magnus perdat Iuppiter.
Perreptaui usque omne opidum ad portam, ad lacũ,
Quo non? neque fabrica ulla erat, neque fratrẽ homo.
Vidisse aiebat quisquam. nunc uero domi
Certum obsidere est usquo donec redierit.

ACTVS. QVARTI. SCENA. VII

MITIO. DEMEA

MI. BO, *illis dicam nullam esse in nobis morã.*
DE. I *Sed eccũ ipsum. te iam dudũ quaero Mitio.*
MI. *Quidnam?* DE. *fero alia flagitia ad te ingentia*
Boni illius adolescentis. M. *ecce autem.* DE. *noua,*
Capitalia. M. *ohe, iam.* D. *nescis qui uir sit.* M. *scio.*
DE. *Ah stultè, tu de psaltria me somnias*
Agere? hoc peccatum est in uirginem ciuem. M. *scio.*
DE. *Eho, scis, & patere?* M. *quid ni patiar?* D. *dic mihi,*
Non clamas? non insanis? M. *non. malim quidem.*
DE. *Puer natus est.* M. *Dij bene uortant.* DE. *uirgo nihil habet.*
M. *Audiui.* DE. *& ducenda indotata est?* M. *scilicet.*
DE. *Quid nunc futurum est?* M. *id enim, quod res ipsa*

ipsa fert:
Illinc huc transferetur uirgo D. *o Iuppiter,*
Istoccine pacto oportet? M. *quid faciam amplius?*
DE. *Quid facias, rogitas? si non re ipsa tibi dolet,*
Simulare certe est hominis. M. *quin iam uirginem*
Despondi: res composita est: fiunt nuptiae:
Dempsi metum omnem: haec magis sunt hominis.
DE. *ceterum*
Placet tibi factum Mitio? M. *non, si queam*
Mutare: nunc, cum non queo, aequo animo fero.
Ita uita est hominum, quasi, cum ludas tesseris;
Si illud, quod est maxume opus iactu, non cadit,
Illud, quod cecidit forte, id arte ut corrigas.
DE? *Corrector: nempe tua arte uiginti minae*
Propsaltria periere: quae, quantum potest,
Aliquo abijcienda est, si non pretio, at gratijs.
M. *Neque est, neque illam sane studeo uendere.*
DE. *Quid igitur facies?* M. *domi erit.* D. *pro diuũ fidem,*
Meretrix, & mater familias una in domo?
M. *Cur non?* DE. *sanum ne te credis esse?* M. *equidem*
arbitror.
DE. *Ita me Dij ament, ut uideo ego tuam ineptiam:*
Facturum credo, ut habeas quicum cantites.
M. *Cur non?* DE. *& noua nupta eadem haec discet?* M.
scilicet.
DE. *Tu inter eas restim ductans saltabis.* M. *probe:*
Et tu nobiscum una, si opus sit. DE. *hei mihi,*
Non te haec pudent? M. *iam uero omitte Demea*
Tuam istanc iracundiam, atque ita, uti decet,

Hi-

Hilarum, ac lubentem fac te in nati nuptijs.
Ego hos conueniam, post huc redeo. DE. *o Iuppiter,*
Hanccine uitam? hoscine mores? hanc dementiam?
Vxor sine dote ueniet: intus psaltria est:
Domu' sumptuosa: adolescens luxu perditus:
Senex delirans: ipsa, si cupiat, Salus
Seruare prorsus non potest hanc familiam.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. I

SYRVS. DEMEA

SY. DEPOL *Syrisce te curasti molliter,*
AE *Lauteq. munus administrasti tuum:*
Abi. sed postquam intus sum omnium rerum satur,
Prodeambulare huc libitum est. DE. *illud sis uide*
Exemplum disciplinae. SY. *ecce autẽ hic adest senex*
Noster. quid sit? quid tu es tristis? DE. *ohe scelus.*
SY. *Eho iam tu uerba fundis hic, sapientia?*
DE. *Tun'? si meus esses.* SY. *dis quidem esses Demea,*
Ac tuã rem constabilisses. DE. *exemplum omnibus,*
Curarem, vt esses. S. *quamobrem? quid feci?* DE. *rogas?*
In ipsa turba, atque in peccato maxumo,
Quod uix sedatum satis est, potastis scelus,
Quasi re bene gesta. SY. *sane nollem huc exitum.*

ACTVS

ACTVS. QVINCTI. SCENA. II

DROMO. SYRVS. DEMEA

DR. EVS *Syre, rogat te Cteſipho ut redeas.*
H SY. *abi.*
DE. *Quid Cteſiphonem hic narrat?* SY. *nihil.*
DE. *eho carnufex,*
Eſt Cteſipho intus? SY. *non eſt.* DE. *cur hic nominat?*
SY. *Eſt alius quidam paraſita aſter paruolus,*
Noſtin'? DE. *iam ſcibo.* SY. *quid agis? quo abis?*
DE. *mitte me.*
SY. *Noli inquam.* DE. *non manum abſtines maſtigia?*
An tibi mauis cerebrum diſpergi hic? SY. *abijt.*
Aedepol comeſſatorem haud ſane commodum,
Praeſertim Cteſiphoni. quid ego nunc agam?
Niſi, dum hae ſileſcunt turbae, interea in angulum
Aliquo abeam, atque edormiſcam hoc uilli. ſic agã.

ACTVS. QVINCTI. SCENA III

MITIO. DEMEA

MI. ARATA *a nobis ſunt, ut dixi, Soſtrata,*
P *Vbi uis. quiſnam a me pepulit tam grauiter fores?*
DE. *Hei mihi, quid faciam? quid agam? quid clamem, aut querar?*
O caelum, o terra, o maria Neptuni. M. *hem tibi,*
Reſciuit omnem rem: id nunc clamat: ilicet:
Para-

Paratae lites: succurrendum est. DE. *eccum adest*
Communis corruptella nostrum liberum.
M. *Tandem reprime iracundiam, atque ad te redi.*
D. *Repressi, redy, mitto maledicta omnia:*
Rem ipsam putemus. dictum inter nos hoc fuit,
Ex te adeo est ortum, ne tu curares meum,
Ne ue ego tuum. responde. M. *factum est, non nego.*
D. *Cur nunc apud te potat? cur recipis meum?*
Cur emis amicam Mitio? nam qui minus
Mihi idem ius aequom est esse, quod mecum est tibi?
Quando ego tuum non curo, ne cura meum.
M. *Non aequom dicis, non: nam uetus uerbum hoc*
quidem est.
Communia esse amicorum inter se omnia.
D. *Facete: nunc demum istaec nata oratio est.*
M. *Auscultapaucis, nisi molestum est, Demea.*
Principio, si id te mordet, sumptum filij
Quem faciunt, quaeso facito haec tecum cogites.
Tu illos duos olim pro re tollebas tua,
Quod satis putabas tua bona ambobus fore,
Et me tum uxorem credidisti scilicet
Ducturũ: eandem illam rationem antiquam obtine:
Conserua, quaere, parce, fac quamplurimum
Illis relinquas. gloriam tu istam obtine:
Mea, quae praeter spem euenere, utantur sine.
De summa nihil decedet: quod hinc accesserit,
Id de lucro putato esse. omnia si haec uoles
In animo uere cogitare Demea,
Et mihi, & tibi, & illis dempseris molestiam.

D. *Mitto rem consuetudine ipsorum.* M. *mane:*
Scio: istuc ibam. multa in homine Demea
Signa insunt, ex quibu' coniectura facile fit,
Duo cum idem faciunt, saepe ut possis dicere,
Hoc licet impune facere huic, illi non licet:
Non quod dissimilis res sit, sed quod, qui facit:
Quae ego esse in illis uideo, ut confidam fore ita,
Ut uolumus. uideo eos sapere, intellego, in loco
Vereri, inter se amare: scire est liberum
Ingenium atque animum: quouis illos tu die
Reducas. at enim metuas, ne ab re sint tamen
Omissiores paullo. o noster Demea,
Ad omnia alia aetate sapimus rectius:
Solum unum hoc uitium affert senectus hominibus;
Attentiores sumus ad rem omnes, quam sat est:
Quod illos sat aetas acuet. D. *ne nimium modo*
Bonae tuae istae nos rationes Mitio,
Et tuus iste animus aequus subuortat. MI. *tace,*
Non fiet. mitte iam istaec: da te hodie mihi:
Exporge frontem. D. *scilicet, ita tempus fert,*
Faciundum est: ceterum rus cras cum filio
Cum primo lucu. M. *immo de nocte censeo:*
Hodie modo hilarum face te. D. *& istam psaltriam*
Vna illuc mecum hinc abstraham. MI. *pugnaueris.*
Eo prorsus pacto illic alligaris filium.
Modo facito ut illā serues. D. *ego istuc uidero: atque*
Illi saullae plena, fumi, ac pollinis
Coquendo sit faxo, & molendo: praeter haec,
Meridie ipso, faciam, ut stipulam colligat:

Tam

Tam excoctam reddam, atque atram, quam carbo est. MI. *placet.*
Nunc mihi uidere sapere. atque equidem filium,
Tum etiam si nolit, cogas, cum illa una cubet.
DE. *Derides? fortunatus, qui isto animo sies:*
Ego sentio. MI. *ah pergis ne?* D. *iam iam desino.*
MI. *I ergo intro, &, cui opus rei est, hilarem hunc*
sumamus diem.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. IV

DEMEA

DE. NVMQVAM *ita quisquam bene subducta*
ratione ad uitam fuit,
Quin res, aetas, usus semper aliquid appor
tet noui,
Aliquid moneat, ut illa, quae te scire credas, nescias,
Et, quae tibi putaris prima, in experiundo repudies.
Quod mi euenit nunc: nam ego uitam duram, quam
uixi usque adhuc,
Prope iam excurso spatio mitto: id quamobrem? re
ipsa repperi
Facilitate nihil homini esse melius, neq. clementia. id
Esse uerum, ex me, atque ex fratre cuiuis facile
est noscere.
Vitam ille suam semper egit in otio, in conuiuijs:
Clemés, placidus, nulli laedere os, arridere omnibus:
Sibi uixit; sibi sumptū fecit; omnes bene dicūt, amāt.
Ego ile agrestis, saeuus, tristis, parcus, truculen-

tus, tenax,
Duxi uxorem: quam ibi miſeriam uidi? nati filij,
Alia cura: porro autẽ, illis dũ ſtudeo ut quãplurimũ
Facerem, contriui in quaerundo uitam, atque aetatem meam:
Nũc exacta aetate hoc fructi pro labore ab ijs fero,
Odiũ. ille alter ſine labore patria potitur commoda:
Illũ amant, me fugitant: illi credunt conſilia omnia:
Illũ diligunt: apud illum ſunt ambo, ego deſertu' ſum:
Illum, ut uiuat, optant, meam autem mortem exſpectant ſcilicet:
Ita eos meo labore eductos maxumo, hic fecit ſuos
Paullo ſumptu: miſeriam omnem ego capio, hic potitur gaudia.
Age age, nunc experiamur contra haec ecquid ego poſſiem
Blãde dicere, aut benigne facere, quãdo eo prouocat.
Ego quoque a meis me amari, et magnipendi poſtulo.
Si id fit dãdo, atq. obſequendo, non poſteriores feram.
Deerit: id mea minime refert, qui ſum natu maxumus.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. V

SYRVS. DEMEA

S. EVS *Demea, rogat frater, ne abeas lõgius.*
D. H *Quis homo? o Syre noſter, ſalue, quid fit? quid agitur?*
S. *Recte.* D. *optume eſt. iã nũc haec tria primum addidi*

Praeter

Praeter naturam: o noſter, quid ſit? quid agitur?
Seruom haud illiberalem praebes te, & tibi
Lubens bene faxim. S. *gratiam habeo.* D. *atqui Syre*
Hoc uerum eſt, & ipſa re experiere propediem.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. VI

GETA. DEMEA

G. ERA, *ego hinc ad hos prouiſam, quam mox uirginem*
H *Accerſant. ſed eccum Demeam. ſaluos ſies.*
D. *Oh, qui uocare.* G. *Geta.* D. *Geta, hominem maxumi*
Pretij eſſe hodie te iudicaui animo meo.
Nam is mihi eſt profecto ſeruus ſpectatus ſatis,
Cui dominus curae eſt, ita ut tibi ſenſi Geta:
Et tibi ob eam rem, ſi quid uſus uenerit,
Lubens bene faxim. meditor eſſe affabilis,
Et bene procedit. G. *bonus es, cum haec exiſtumas.*
D, *Paullatim plebem primulum facio meam.*

ACTVS. QVINCTI. SCENA. VII

AESCHINVS. DEMEA. SYRVS. GETA

AE. CCIDVNT *me, qui dum nimi' ſanctas*
O *nuptias*
Student facere, in apparando cõſumũt diẽ.
D. *Quid agitur Aeſchine?* AE. *hem pater mi, tu hic eras?*
D. *Tuus hercle uero & animo, & natura pater,*
Qui te plus quam oculos hoſce: ſed cur non domum

Vxorem accersis? AE. *cupio: uerũ hoc mihi mora est,*
Tibicina, & hymenaeum qui cantent. D. *eho,*
Vin' tu huic seni auscultare? AE. *quid?* D. *missa haec*
face,
Hymenaeum, turbam, lampadas, tibicinas:
Atque hanc in horto maceriam iube dirui
Quantum potest, hac transfer, unam fac domum:
Transduc et matrẽ, et familiã omnẽ ad nos. AE. *pla*
Pater lepidissime. D. *euge, iam lepidus uocor.* (*cet*
Fratri aedes fient peruiae: turbam domum
Adducet, sumptum admittet: multa: quid mea?
Ego lepidus ineo gratiam: iube nunc iam
Dinumeret illi Babylo uiginti minas.
Syre, cessas ire, ac facere? S. *quid ago?* D. *dirue:*
Tu, illas, abi, & transduce. G. *Dij tibi Demea*
Bene faxint, cum te uideo uostrae familiae
Tam ex animo factum uelle. D. *dignos arbitror.*
Tu quid ais? AE. *sic opinor.* D. *multo rectiu' est,*
Quam illam puerperam nunc duci huc per uiam
Aegrotam. AE. *nihil enim uidi melius mi pater.*
D. *Sic soleo: sed eccum Mitio egreditur foras.*

ACTVS. QVINCTI. SCENA IIX

MITIO. DEMEA. AESCHINVS

MI. VBET *frater? ubi is est? tu iubes hoc De*
I *mea?*
D. *Ego uero iubeo, & in hac re, & alijs omni*
bus

Quam-

Quammaxume unam facere nos hanc familiam,
Colere, adiuuare, adiungere. AE. *ita quaeso pater.*
M. *Haud aliter censeo.* D E. *immo hercle ita nobis decet.*
Primum huius uxoris est mater. M. *est: quid postea?*
D. *Proba, & modesta.* M. *ita aiunt.* D. *natu grandior.*
M. *Scio.* D. *parere iam diu haec per annos non potest:*
Nec, qui eam respiciat, quisquam est: sola est. M. *quam hic rem agit?*
D. *Hanc te aequō est ducere, & te operam, ut fiat, dare.*
M. *Me ducere autem?* D *te.* M. *me?* D. *te, inquam.* M. *ineptis.* D. *si tu sis homo,*
Hic faciat. A E. *mi pater.* M. *quid? tu a sine huic auscultas?* D. *nihil agis.*
Fieri aliter non potest. M. *deliras.* A E. *sine te exorem mi pater.*
M. *Insanis? aufer te.* D. *age, da ueniam filio.* M. *sati' sanus es?*
Ego nouus maritus anno demum quincto & sexagesimo
Fiam, atque anum decrepitam ducam? id ne estis auctores mihi?
AE. *Fac: promisi ego illis.* M. *promisti autem? de te largitor puer.*
D. *Age, si quid te maius oret?* M. *quasi non hoc sit maximum.*
D. *Age, da ueniam.* A E. *ne grauare.* D. *fac, promitte.* M. *non omittis?* AE. *non,*
Nisi exorem. M. *uis haec quidem est.* D. *age, age, proli xe Mitio.*
M. *Etsi hoc mihi prauom, ineptum, absurdum, atque*

alienum a uita mea

Videtur, si nos tantopere istuc uoltis, fiat. AE. *bene facis:*

Merito te amo. D. *uerum quid? quid ego dicam? hoc constit quod uolo.*

Quid nunc quod restat? Hegio cognatus hic est proxumus,

Affinis nobis, pauper: bene nos aliquid facere illi decet.

M. *Quid facere?* D. *agelli hic est sub urbe paullum, quod locitas foras:*

Huic demus, qui fruatur. M. *paullum id autem?* D. *si multum, tamen*

Faciundum est: pro patre huic est, bonus est, noster est, recte datur.

Postremo non meum illud uerbum facio, quod tu Mitio

Bene, & sapienter dixti dudum: VITIVM *commune omnium est,*

Quod nimium ad rem in senecta attenti sumus. hanc maculam nos decet

Effugere. dictum est uere, & re ipsa fieri oportet, Mitio.

M. *Quid istuc est? dabitur quidem, quando hic uolt, Aeschine.* AE. *mi pater.*

D. *Nunc tu mihi es germanus pariter corpore, & animo.* M. *gaudeo.*

D. *Suo sibi hunc gladio iugulo.*

ACTVS. QVINCTI. SCENA. IX

SYRVS. DEMEA. MITIO. AESCHINVS

S. ACTVM *est, quod iussti Demea.*

D. F *Frugi homo es. aedepol hodie mea quidem sententia*
Iudico, Syrum fieri aequõ liberum. M. *istunc liberum?*
Quodnam ob factum? D. *multa.* S. *o noster Demea, aepol uir bonu' es:*
Ego istos uobis nsque a pueris curaui ambos, sedulo,
Docui, monui, bene praecepi séper quae potui omnia.
D. *Res apparet. & quidem haec porro, obsonare, cũ fide*
Scortum adducere, apparare de die conuiuium:
Non mediocris hominis haec sunt officia. S. *o lepidum caput.*
D. *Postremo hodie in psaltria ista emunda hic adiutor fuit,*
Hic curauit: prodesse aequom est: alij melioreserunt,
Denique hic uolt fieri. M. *uin' tu hoc fieri?* AE. *cupio.* M. *si quidem*
Tu uis, Syre eho accede huc ad me, liber esto. S. *bene facis:*
Omnibu' gratiam habeo, & seorsum tibi praeterea Demea.
D. *Gaudeo.* AE. *& ego.* S. *credo: utinam hoc perpetuum fiat gaudium, ut*
Phrygiam uxorem meam una mecum uideam liberam. D. *optumam*

Mulierem

Mulierem quidem. S. *& quidē nepoti tuo, huius filio,*
Hodie primā māmā dedit haec. D. *hercle uero serio,*
Siquidem prima dedit, haud dubium quin emitti,
aequom siet.
M. *Ob eam rem?* D. *ob eam: postremo a me argentum,*
quanti est, sumito.
S. *Dij tibi Demea omnes semper omnia optata afferant.*
M. *Syre, processisti hodie pulchre.* D. *siquidem porro Mitio*
Tu tuum officium facies, atque huic aliquid paullum prae manu
Dederis, unde utatur. reddet tibi cito. M. *istoc uilius.*
AE. *Frugi homo est.* S. *reddam hercle. da modo.* AE. *age pater.* M. *post consulam.*
D. *Faciet.* S. *o uir optime.* AE. *o pater mi festiuissime.*
M. *Quid istuc? quae res tā repente mores mutauit tuos?*
Quod proluuium? quae istaec subita est largitas? D. *dicam tibi.*
Vt id ostenderem, quod te isti facilem, & festiuum putant,
Id non fieri ex uera uita, neque adeo ex aequo & bono,
Sed ex assentando, indulgendo, & largiendo Mitio.
Nunc adeo si ob eam rem uobis mea uita inuisa est Aeschine,
Quia non iusta iniusta prorsus omnia omnino obsequor:
Missa facio, effundite, emite, facite quod uobis lubet.
Sed si id uoltis potius, quae uos propter adolescentiā

Minu

Minu' uidetis, magis impense cupitis, consulitis parum,
Haec reprehendere, & corrigere me; obsecundare in loco:
Ecce, qui id faciam uobis. AE. *tibi pater permittimus:*
Plus scis, quid facto opus est. sed de fratre quid fiet? D. *sino*
Habeat. finem in istac faciat. M. *istuc recte. Plaudite*

Hecyram in suum, id est, in ultimum locum, reiecimus.

FABVLAE. INTERLOCVTORES

Phormio,	*parasitus*
Demipho,	*senex*
Antipho,	*adolescens*
Geta,	*seruus*
Dorio,	*leno*
Chremes,	*senex*
Phaedria,	*adolescens*
Dauus,	*seruus*
Sophrona,	*nutrix*
Nausistrata,	*matrona*
Hegio,	
Cratinus,	*aduocati*
Crito,	

TERENTII. PHORMIO

ACTA. LVDIS. ROMANIS. L. POSTVMIO. ALBINO. L. CORNELIO. MERVLA. AEDIL. CVR EGERE. L. AMBIVIVS. TVRPIO. L. ATILIVS PRAENESTINVS. MODOS. FECIT. FLACCVS CLAVDII. TIBIIS. IMPARIB. TOTA. GRAECA APOLLODORV. EPIDICAZOMENOS. FACTA IV. C. FANNIO. M. VALERIO. COS

C. SVLPICII. APOLLINARIS PERIOCHA

CHREMETIS *frater aberat pergere Demipho*
Relicto Athenis Antiphone filio.
Chremes clam habebat Lemni uxorem, & filiam,
Athenis aliam coniugem, & amantem unice
Gnatum fidicinam, mater e Lemno aduenit
Athenas: moritur: uirgo sola (aberat Chremes)
Funus procurat. ibi eam uisam Antipho
Cum amaret, opera parasiti uxorem accipit.
Pater, & Chremes reuersi fremere: dein minas
Triginta dant parasito, ut illam coniugem
Haberet ipse. argento hoc emitur fidicina.
Vxorem retinet Antipho a patruo agnitam.

PROLOGVS

POSTQVAM *poeta uetus poetam non potest*
Retrahere a studio, & transdere hominem in otium,
Maledictis deterrere, ne scribat, parat:

Qui

Qui ita dictitat, quas antehac fecit fabulas,
Tenui esse oratione, & scriptura leui,
Quia nusquam scripsit insanum adolescentulum
Ceruam uidere fugere, & sectari canes,
Et eam plorare, orare ut subueniat sibi.
Quod si intellegeret, olim cum stetit noua,
Actoris opera magis stetisse, quam sua:
Minu' multo audaciter, quam laedit, laederet;
Et magi' placerent, quas fecisset fabulas.
Nunc si quis est, qui hoc dicat, aut sic cogitet,
Vetu' si poeta non lacessisset prior,
Nullum inuenire prologum potuisset nouus
Quem diceret, nisi haberet, cui malediceret:
Is sibi responsum hoc habeat; in medio omnibus
Palmam esse positam, qui artem tractant musicam
Ille ad famem hunc ab studio studuit reijcere:
Hic respondere uoluit, non lacessere.
Benedictis si certasset, audisset bene:
Quod ab ipso allatum est, sibi esse id rellatum putet.
De illo iam finem faciam dicundi mihi,
Peccandi cum ipse de se finem non facit.
Nunc quid uelim, animum attendite. apporto nouã
Epidicazomenon quam uocant comoediam
Graeci, Latini Phormionem nominant;
Quia primas partes qui aget, is erit Phormio
Parasitus, per quem res agetur maxume.
Voluntas uostra si ad poetam accesserit,
Date operam, adeste aequo animo per silentium;
Ne simili utamur fortuna, atque usi sumus.

Cum

Cum per tumultum noſter grex motus loco eſt:
Quem actoris uirtus nobis reſtituit locum,
Bonitasq. uoſtra adiutans, atque aequanimitas.

ACTVS. PRIMI. SCENA. I
DAVVS

D. MICVS *ſummus meus, & popularis Geta*
A *Here ad me uenit: erat ei de ratiuncula*
Iam pridē apud me relliquum pauxillulum
Nummorum: id ut conficerem. confeci: affero.
Nam herilem filium eius duxiſſe audio
Uxorem: ei credo munus hoc conraditur.
Quam inique comparatum eſt, ij, qui minus habent,
Ut ſemper aliquid addant diuitiōribus.
Quod ille unciatim uix demenſo de ſuo,
Suum defrudans genium, comparſit miſer,
Id illa uniuerſum abripiet, haud exiſtumans,
Quanto labore partum. porro autem Geta
Ferietur alio munere, ubi hera pepererit:
Porro alio autem, ubi erit puero natalis dies,
Ubi initiabunt: omne hoc mater auferet:
Puer cauſſa erit mittundi. ſed uideon' Getam?

ACTVS. PRIMI. SCENA. II
GETA. DAVVS

G. I QVIS *me quaeret rufus.* D. *praeſto eſt, de*
S *ſine.* G. *oh,*
At ego obuiam conabar tibi Daue. D. *accipe*
hem:

Le

Lectum est, conueniet numerus, quantum debui.
G. *Amo te, & non neglexisse habeo gratiam.*
D. *Praesertim ut nunc sunt mores; adeo res redit:*
Si quis quid reddit, magna habenda est gratia.
Sed quid tu es tristis? G. *ego ne? nescis quo in metu, et*
Quanto in periclo sim. D. *quid istuc est?* G *scies,*
Modo ut tacere possis. D. *abi sis insciens:*
Cuius tu fidem in peeunia perspexeris,
Verere ei uerba credere? ubi quid mihi lucri est
Te fallere? G. *ergo ausculta.* D. *hanc operã tibi dico.*
G. *Senis nostri Daue fratrem maiorem Chremem*
Nostin'? DA. *quid ni?* GE. *quid? eius gnatum Phaedriam?*
D. *Tamquam te.* G. *euenit, senibus ambobus simul,*
Iter illi in Lemnum ut esset, nostro in Ciliciam
Ad hospitem antiquom: is senem per epistolas
Pellexit, modo non montes auri pollicens.
D. *Cui tanta erat res, & supererat?* G. *desinas:*
Sic est ingenium. D. *oh, regem me esse oportuit.*
G. *Abeuntes ambo hinc tum senes me filijs*
Relinquunt quasi magistrum. D. *o Geta, prouinciã*
Cepisti duram. G. *mihi usu uenit hoc, scio:*
Memini relinqui me deo irato meo.
Coepi aduorsari primo: quid uerbis opu' st?
Scni fidelis dum sum, scapulas perdidi.
D. *Venere in mentem istacc mihi: nam quae insciti a est,*
Aduorsum stimulum calces? G. *coepi his omnia*
Facere, obsequi quae uellent. D. *scisti uti Foro.*
G. *Noster mali nil quidquam primo: hic Phaedria*

Continuo

Continuo quandam nactus est puellulam
Citharistriam: hanc amare coepit perdite.
Ea seruiebat lenoni impurissimo:
Neque, quod daretur quidquam, id curarũt patres.
Restabat aliud nihil, nisi oculos pascere,
Sectari, in ludum ducere, & reducere:
Nos otiosi operam dabamus Phaedriae.
In quo haec discebat ludo, exaduorsum ei loco
Tonstrina erat quaedam: hic solebamus fere
Plerumque eam opperiri, dum inde iret domum.
Interea dum sedemus illi, interuenit
Adolescens quidam lacrumans, nos mirarier:
Rogamus, quid sit: nũquam aeque (inquit) ac modo
Paupertas mihi onus uisum est & miserũ, et graue.
Modo quandam uidi uirginem hic uicinia
Miseram, suam matrem lamentari mortuam.
Ea sita erat ex aduorso: neque illi beneuolens,
Neque notus, neque cognatus, extra unam aniculã,
Quisquam aderat, qui adiutaret funus. miseritũ est.
Virgo ipsa facie egregia. quid uerbis opu' st?
Commorat omnes nos: ibi continuo Antipho,
Voltis ne eamus uisere? alius, censeo,
Eamus, duc nos sodes: imus, uenimus,
Videmus: uirgo pulchra: & quo magi' diceres,
Nihil aderat adiumenti ad pulchritudinem:
Capillus passus, nudus pes, ipsa horrida:
Lacrumae, uestitus turpis, ut, ni uis boni
In ipsa inesset forma, haec formam exstinguerent.
Ille, qui illam amabat fidicinam, tantummodo,

Satis,

Satis, inquit, scita est: noster uero. DA. *iam scio:*
Amare coepit. G. *scin quam? quo euadat, uide:*
Postridie ad anum recta pergit: obsecrat,
Vt sibi eius faciat copiam. ila enim se negat: (cã,
Neque eum aequom ait facere: illã ciuem esse Atti
Bonam, bonis prognatam: si uxorem uelit,
Lege id licere facere: sin aliter, negat.
Noster, quid ageret, nescire: & illam ducere
Cupiebat, & metuebat absentem patrem.
DA. *Non, si rediisset, ei pater ueniam daret?*
GE. *Ille ne indotatam uirginem, atque ignobilem*
Daret illi? numquam faceret. D. *quid fit denique?*
GE. *Quid fiat? est parasitus quidam Phormio,*
Homo confidens: qui illum Dij omnes perduint.
DA. *Quid is fecit?* GE. *hoc consilium, quod dicam, dedit.*
Lex est, ut orbae, qui sint genere proxumi,
Iis nubant: & illos ducere eadem haec lex iubet.
Ego te cognatum dicam, & tibi scribam dicam:
Paternum amicum me assimilabo uirginis:
Ad iudices ueniemus: qui fuerit pater,
Quae mater, qui cognata tibi sit, omnia haec
Confingam: quod erit mihi bonum, atque cõmodum.
Cum tu horum nihil refelles, uincam scilicet.
Pater aderit: mihi paratae lites: quid mea?
Illa quidem nostra erit. D. *iocularem audaciam.*
GE. *Persuasit homini: factum est: uentũ est: uincimur:*
Duxit. D. *quid narras?* G. *hoc, quod audis.* D. *o Geta,*
Quid te futurum est? G. *nescio hercle: unum hoc scio:*
Quod fors feret, feremus aequo animo. D. *placet:*

Hem istuc uiri est officiũ. G. *in me omnis spes mihi est.*
DA. *Laudo.* GE. *ad precatorem abeam credo, qui mihi*
Sic oret: nunc amitte quaeso hunc: ceterum
Posthac si quidquam, nihil precor. tantummodo
Non addas ubi ego hinc abiero, uel occidito,
DA. *Quid ille paedagogus, qui citharistriam?*
Quid rei gerit? G. *sic, tenuiter.* D. *non multum habet*
Quod det fortasse. G. *immo nihil, nisi spem meram.*
DA. *Pater eius redyt, an non?* GE. *nondum.* DA. *quid? senem.*
Quoad exspectatis uostrum? GE. *non certum scio:*
Sed epistolam ab eo allatam esse audiui modo, &
Ad portitores esse delatam: hanc petam.
DA. *Numquid Geta aliud me uis?* GE. *ut bene sit tibi.*
Puer heus nemon' huc prodit? cape, da hoc Dorcio.

ACTVS. PRIMI. SCENA. III

ANIIPHO. PHAEDRIA

AN. DEON' *rem rediisse, ut, qui mihi con-*
sultum esse optume uelit,
Phaedria, patrem extimescam, ubi in
mentem eius aduenti uenit?
Quod ni fuissem incogitans, ita eum exspectarem, ut
par fuit.
PH. *Quid istuc est?* AN. *rogitas? qui tam audacis faci*
noris mihi conscius
Sis? quod utinam ne Phormioni id suadere in men-
tem incidisset,

Neu

Neu me cupidum eo impulisset, quod mihi principium est mali.

Non potitus essem: fuisset tum mihi illos aegre aliquot dies:

At non quotidiana cura haec angeret animum. PH. *audio:*

AN. *Dum exspecto quam mox ueniat, qui adimat hanc mihi consuetudinem.*

PH. *Alijs, quia desit quod amant, aegre est; tibi, quia superest, dolet.*

Amore abundas Antipho.

Nam tua quidem hercle certe uita haec expetenda, optandaq. est.

Ita me Dy bene ament; ut mihi liceat tam diu, quod amo, frui.

Iam depaciſci mortem capio. tu conijcito cetera.

Quid ego ex hac inopia nunc capiam, & quid tu ex istac copia:

Vt ne addam, quod sine sumptu, ingenuam, liberalem nactus es:

Quod habes, ita ut uoluisti, uxorem, sine mala fama: palam

Beatus, ni unum hoc desit, animus qui modeste istaec ferat.

Et si tibi res sit cum eo lenone, quocum mihi est, tum sentias.

Ita plerique ingenio sumus omnes: Nostri nosmet paenitet.

AN. *At tu mihi cõtra nũc uidere fortunatus Phaedria,*

Cui deintegro est potestas etiam cõsulendi, quid uelis,
Retinere, amare, amittere: ego in eum incidi infelix locum,
Vt neque mihi eius sit amittendi, nec retinendi copia.
Sed hoc quid est? uideon' ego adnenire huc currentem Getam?
Is ipsus est. timeo miser, quam nunc mihi hic rem nunciet.

ACTVS. PRIMI. SCENA. IV

GETA. ANTIPHO. PHAEDRIA

GE. *NVLLVS es Geta, nisi aliquod iam tibi consilium celere repereris:*
Ita subito nunc imparatum tanta te impendent mala:
Quae neque uti deuitem scio, neque quo modo me inde extraham:
Nam non potest celari nostra diutius iam audacia.
AN. *Quidnam ille commotus uenit?* GE. *tum, temporis punctum mihi*
Ad hanc rem est: herus adest. AN. *quid istuc est mali?*
GE. *Quod cum audierit, quod eius remedium inueniam iracundiae?*
Loquar ne? incendam. taceam? instigem. purgem me? laterem lauem.
Eheu me miserum: cum mihi paueo, tum Antipho me excruciat animi:

Eius

Eius me miseret: ei nunc timeo: is nunc me retinet: nam absque eo
Esset: recte ego mihi uidissem, & senis essem ultus iracundiam:
Aliquid conuasassem, atque hinc me conijcerem protinam in pedes.

AN. *Quam hic fugam, aut furtum parat?*

GE. *Sed ubi Antiphonem reperiam? aut qua quaerere insistam uia?*

PH. *Te nominat.* AN. *nescio quod magnum hoc nuncio exspectio malum.*

PH. *Ah, sanu' ne es?*

GE. *Domum ire pergam: ibi plurimum est.* PH. *reuocemus hominem.* AN. *sta illico.* GE. *hem,*
Satis pro imperio, quisquis es. AN. *Geta.* GE. *ipse est, quem uolui obuiam.*

AN. *Cedo, quid portas, obsecro? atque id, si potes, uerbo expedi.*

GE. *Faciam.* AN. *eloquere.* GE. *modo apud portum.* AN. *meũ ne?* GE. *intellexti.* AN. *occidi.* PH. *hem.*

AN. *Quid agam?* PH. *quid ais?* GE. *huiu' patrem uidisse me, patruum tuum.*

AN. *Nam quod ego huic nunc subito exitio remedium inueniam miser?*
Quod si eo meae fortunae redeunt, Phanium abs te ut distrahar;
Nulla est mihi uita expetenda. GE. *ergo istaec cum ita sint Antipho,*
Tanto magi' te aduigilare aequom est. Fortes For-

tuna adiuuat.

AN. *Non sum apud me.* GE. *atqui opus est nunc, cum maxume, ut sis Antipho:*
Nam si senserit te timidum pater esse, arbitrabitur
Commeruisse culpam. PH. *hoc uerum est.* AN. *non possum immutarier.*
GE. *Quid si aliquid grauius tibi nunc faciundum foret?*
AN. *Cum hoc non possum, illud minu' possem.* G. *hoc nihil est Phaedria: ilicet:*
Quid conterimus operam frustra, quin abeam? PH. *& quidem ego.* AN. *obsecro,*
Quid si assimulabo? satin' est? GE. *garris.* AN. *uoltum contemplamini, hem,*
Satin' sic est? GE. *non.* AN. *quid si sic?* GE. *propemodum.* AN. *quid si sic.* GE. *sat est:*
Hem istuc serua, & uerbum uerbo, par pari ut respondeas,
Ne suis te iratus sacuidictis protelet. AN. *scio.*
GE. *Ui coactum te esse inuitum, lege, iudicio: tenes?*
Sed quis hic est senex, quem uideo in ultima platea? AN. *ipsus est.*
Non possum adesse. GE. *ah quid agis? quo abis Antipho? mane,*
Mane inquam. AN. *egomet me noui, & peccatum meum:*
Vobis commendo Phanium, & uitam meam.
PH. *Geta, quid nunc fiet?* GE. *tu iam lites audies:*
Ego plectar pendens, nisi quid me fefellerit.
Sed quod modo hic nos Antiphonem monuimus,

Id

Id nosmet ipsos facere oportet Phaedria.

PH. *Auser mihi oportet: quin, tu, quod faciam, impera.*

GE. *Meministin' olim ut fuerit uostra oratio*
In re incipiunda ad defendendam noxiam?
Iustã illam caussam facilem, uincibilem, optumam.

PH. *Memini.* G. *hem nũc ipsa est opus, aut si quid potest*
Meliore, & callidiore. PH. *fiet sedulo.*

GE. *Nunc prior adito tu: ego in insidijs hic ero*
Succenturiatus, si quid deficies. PH. *age.*

ACTVS. PRIMI. SCENA. V

DEMIPHO. GETA. PHAEDRIA

DE. *ITA ne tandem uxorem duxit Antipho*
iussu meo?
Nec meum imperium: age, mitto imperium: non simultatem meam
Reuereri? salem non pudere? o facinus audax, o Geta
Monitor. GE. *uix tandem.* DE. *quid mihi dicent? aut quam caussam reperient?*
Demiror. GE. *atqui repperi iam: aliud cura.* DE. *an ne hoc dicent mihi?*
Inuitus feci: lex coegit. audio, & fateor. G. *placet.*

DE. *Verum scientẽ, tacitũ caussam tradere aduersarijs,*
Etiam ne id lex coegit? PH. *illud durum.* GE. *ego exdiam: sine.*

DE. *Incertum est, quid agam, quia praeter spem, atque incredibile hoc mihi accidit.*
Ita sum irritatus, animum ut nequeam ad cogitan-

dum instituere.
Quamobrem omnes, cum secundae res sunt maxume, tum maxume
Meditari secum oportet, quo pacto aduorsam aerumnam ferant:
Periçla, dãna, exsilia peregre rediens semper cogitet,
Aut fili peccatum, aut uxoris mortem, aut morbum filiae:
Communia esse haec, fieri posse: ut ne quid animo sit nouum:
Quidquid praeter spem eueniat, omne id deputare esse in lucro.
GE. *O Phaedria, incredibile est, quanto herum ante eo sapientia.*
Meditata mihi sunt omnia mea incommoda: herus si redierit,
Molendum usque in pistrino: uapulandum: habendae compedes:
Opus ruri faciundum: horum nil quidquam accidet animo nouum.
Quidquid praeter spem eueniet, omne id deputabo esse in lucro.
Sed quid hominem cessas adire, & blande in principio alloqui?
DE. *Mei fratris uideo filium ire mihi obuiam.*
PH. *Mi patrue salue.* DE. *salue: sed ubi est Antipho?*
PH. *Saluom aduenire.* DE. *credo: hoc responde mihi.*
PH. *Valet: hic est: sed satin' omnia ex sententia?*
DE. *Vellẽ quidẽ.* PH. *quid istuc?* DE. *rogitas Phaedria?*

Bonas

Bonas me absente hic conficistis nuptias.
PH. *Eho, an id succenses nunc illi?* GE. *artificem probū.*
DE. *Ego ne illi non succenseam? ipsum gestio*
Dari mi in conspectum, nunc sua culpa ut sciat
Lenem patrem illum factum me esse acerrimum.
PH. *Atqui nil fecit patrue, quod succenseas.*
DE. *Ecce autem similia omnia: omnes congruunt:*
Vnum cognoris, omnes noris. PH. *haud ita est:*
DE. *Hic in noxa est, ille ad defendendū caussam adest.*
Cum ille est, hic praesto est: trāsdunt operas mutuas.
GE. *Probe eorum facta imprudens depinxit senex:*
DE. *Nā ni haec ita essent, cū illo haud stares Phaedria.*
PH. *Si est patrue, culpam ut Antipho in se admiserit,*
Ex qua re minus rei foret, aut famae temperans:
Non caussam dico, quin, quod meritus est, ferat.
Sed si quis forte malitia fretus sua,
Insidias nostrae fecit adolescentiae,
Ac uicit: nostra ne ea culpa est, an Iudicum,
Qui saepe propter inuidiam adimunt diuiti,
Aut propter misericordiam addunt pauperi?
GE. *Ni nossem caussam, crederem uera hunc loqui.*
DE. *An quisquam iudex est, qui possit noscere*
Tua iusta, ubi tute uerbum non respondeas,
Ita ut ille fecit? PH. *functus adolescentuli est*
Officium liberalis: postquam ad iudices
Ventum est, non potuit oogitata proloqui:
Ita eum tum timidum obstupefecit pudor.
GE. *Laudo hunc: sed cesso adire quamprimum senem?*
Here salue: saluom te aduenisse gaudeo. DE. *oh,*

Bone

Bone custos salue, columen uero familiae,
Cui commendaui filium hinc abiens meum.
GE. *Iamdudum te omnes nos accusare audio,*
Immerito, & horum me omnium immeritissimo:
Nam quid me in hac re facere uoluisti tibi?
Seruom hominem caussam orare leges non sinunt:
Neque testimonij dictio est. DE. *mitto omnia: adde*
Istuc: imprudens timuit adolescens: sino:
Tu seruus: uerum si cognata est maxume,
Non fuit necesse habere; sed, id quod lex iubet,
Dotem daretis; quaereret alium uirum.
Qua ratione inopem potius ducebat domum?
GE. *Non ratio, uerum argentum deerat.* DE. *sumeret*
Alicunde. GE. *alicunde? nihil est dictu facilius.*
DE. *Postremo, si nullo alio pacto, uel fenore.*
GE. *Hui, dixti pulchre, si quidem quisquam crederet*
Te uiuo. DE. *non, non sic futurum est, non potest.*
Ego ne illam cum illo ut patiar nuptam unum diem?
Nil suaue meritum est. hominem commonstrarier
Mihi istum uolo, aut, ubi habitet, demonstrarier.
GE. *Nempe Phormionem.* DE. *istum patronũ mulieris.*
GE. *Iã faxo hic aderit.* D. *Antipho ubi nũc est?* PH. *foris.*
DE. *Abi Phaedria, eũ require, atq. adduce huc.* PH. *eo*
Recta uia equidem illuc. GE. *nempe ad Pamphilam.*
DE. *at ego*
Deos penates hinc salutatum domum
Deuortor: inde ibo ad forum, atque aliquot mihi
Amicos aduocabo, ad hanc rem qui assient,
Vt ne imparatus sim cum aduenient Phormio.

ACTVS

ACTVS. SECVNDI. SCENA. I

PHORMIO. GETA

PH. ITA ne patris ais conſpectum ueritum hinc abiſſe? GE. admodum.
PH. Phanium relictam ſolam? G. ſic. PH. & iratum ſenem?
G. Opido. PH. adte ſumma ſolum Phormio rerũ redit: Tute hoc intriſti, tibi omne eſt exedẽdum: accingere.
G. Obſecro te. P. ſi rogitabit. G. in te ſpes eſt. PH. aecere, Quid ſi reddet? G. tu impuliſti. PH. ſic opinor. G. ſubueni.
PH. Cedo ſenem: iam inſtructa ſunt mihi corde conſilia omnia.
G. Quid ages? PH. quid uis? niſi vt maneat Phanium, atque ex crimine hoc
Antiphonem eripiam, atque in me omnem iram deriuem ſenis?
G. O uir fortis, atque amicus: uerum hoc ſaepe Phormio Vereor, ne iſtaec fortitudo in neruum erumpat denique. P. ah,
Non ita eſt: factum eſt periclũ, iam pedũ uiſa eſt uia. Quot me cẽſes homines iá deuerberaſſe uſque ad necẽ Hoſpites? tum ciues? quo magi' noui, tanto ſaepius. Cedo dum, en umquam iniuriarum audiſti mi ſcriptam dicam?
G. Qui iſtuc? PH. quia NON rete accipitri tenditur, neque miluio,

Qui

Quia male faciunt nobis: illis, qui nil faciũt, tẽditur:
Quia enim in illis fructus est, in illis operа luditur.
Alijs aliunde est periclũ, unde aliquid abradi potest:
Mihi sciunt nihil esse. dices, ducẽt damnatũ domũ:
Alere nolunt hominem edacem: & [illegible]iunt mea
quidem sententia,
Pro maleficio si beneficiũ summum nolunt reddere.
G. *Non pote satis pro merito ab illo tibi referri gratia.*
P. *Immo enim nemo sat[illegible] pro merito gratiã regi refert.*
Tene asymbolũ uenire, unctum, atq. lautũ e balneis,
Otiosum ab animo; cum ille & cura, & sumptu
absumitur,
Dum tibi sit, quod placeat: ille ringitur, tu rideas:
Prior bibas, prior decumbas: cena dubia apponitur?
G. *Quid istuc uerbi est?* PH. *ubi tu dubites, quid sumas*
potissimum.
Haec, cum rationem ineas, quam sint suauia, &
quam cara sint; (*deum?*
Ea qui praebet, nõ tu hunc habeas plane praesentem
G. *Senex adest. uide quid agas: prima coitio est acerri-*
Si eã sustinueris, post illa iã, ut lubet, ludas licet. (*ma:*

ACTVS. SECVNDI. SCENA. II

DEMIPHO. GETA. PHORMIO

D. *Nunquam cuiquam contumeliosius*
E *Audistis factã iniuriã, quã haec est mihi?*
Adeste quaeso. G. *iratus est.* PH. *quin tu*
hoc age:

Iam

Iam ego hunc agitabo. pro Deum immortalium,
Negut Phanium esse hanc sibi cognatam Demipho?
Hanc Demipho negat esse cognatam? G. *negat.*
D. *Ipsum esse opinor, de quo agebam. sequimini.*
PH. *Neque eius patrem se scire, qui fuerit?* G. *negat.*
PH. *Nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit?* G. *negat.*
PH. *Quia egens relicta est misera, ignoratur parens,*
Neglegitur ipsa: uide, Auaritia quid facit.
G. *Si herum insimulabis auaritiae, male audies.*
D. *O audaciam; etiam me ultro accusatum aduenit.*
PH. *Nam iam adolescenti nihil est quod succenseam,*
Si illum minus norat: quippe homo iam grandior,
Pauper, cui opera uita erat, ruri fere
Se continebat: ibi agrum de nostro patre
Colendum habebat: saepe interea mihi senex
Narrabat, se hunc neglegere cognatum suum:
At quem uirum? quem ego uiderim in uita optumũ.
G. *Videas te, atque illũ, ut narras.* PH. *abi in malã crucẽ:*
Nam ni ita eum existumassem, nũquam tam graues
Ob hanc inimicitias caperem in uostram familiam,
Quam is aspernatur nunc tam illiberaliter.
G. *Pergin' hero absenti male loqui impurissime?*
PH. *Dignũ autẽ hoc illo est.* G. *ain' tãdẽ carcer?* D. *Geta.*
GE. *Bonorum extortor, legum contortor.* D. *Geta.*
PH. *Responde.* GE. *quis homo est? ehem.* D. *tace.* GE. *absenti tibi*
Te indignas, seq. indignas contumelias
Numquam cessaui dicere hodie. D. *ohe, desine.*
Adolescens, primum abs te hoc bona uenia peto,

Si

Si tibi placere potis est, mihi ut respondeas:
Quem amicum tuum ais fuisse istum, explana mihi,
Et qui cognatum me sibi esse diceret.

PH. *Proinde expiscare, quasi nõ nosses.* D. *nossem.* P. *ita.*

DE. *Ego me nego: tu, qui ais, redige ad memoriam.*

PH. *Eho, tu sobrinum tuum non noras?* D. *enicas:*
Dic nomen. PH. *nomen? maxume.* D. *quid nũc tacis?*

P. *Perij hercle, nomẽ perdidi.* D. *hem, quid ais?* P. *Geta,*
Si meministi id quod olim dictum est, subijce. hem,
Non dico: quasi non noris, tentatum aduenis.

D. *Egon' autẽ tẽto?* G. *Stilpho.* PH. *atque adeo, quid mea?*
Stilpho est. D. *quem dixti?* PH. *Stilphonem inquam no ueras?*

D. *Neque ego illum noram, neque mihi cognatus fuit*
Quisquam isto nomine. PH. *ita ne? nõ te horum pudet?*
At si talentum rem reliquisset decem.

D. *Dij tibi male faciant.* PH. *primus esses memoriter*
Progeniẽ uostrã usque ab auo atque atauo proferens.

D. *Ita ut dicis. ego tum si aduenissem, qui mihi*
Cognata ea esset, dicerem: itidem tu face.
Cedo, qui est cognata? G. *heus noster, recte: heus tu caue.*

PH. *Dilucide expediui, quibus me oportuit*
Iudicibus: tum, si id falsum fuerat, filius
Cur non refellit? D. *filium narras mihi?*
Cuius de stultitia dici, ut dignum est, non potest.

PH. *At tu, qui sapiens es, magistratus adi,*
Iudicium de eadem caussa iterum ut reddant tibi:
Quandoquidem solus regnas, & soli licet

Hic

Hic de eadem cauſſa bis iudicium adipiſcier.
DE. *Etſi facta mihi iniuria eſt, uerumtamen*
Potius quam lites ſecter, aut quam te audiam,
Itidem ut cognata ſi ſit, id quod lex iubet
Dotem dare, abduce hanc, minas quinque accipe.
PH. *Ha, ha, hae, homo ſuauis.* DE. *quid eſt? num iniquom poſtulo?* (*eſt?*
An ne hoc quidem ego adipiſcar, quod ius publicum
PH. *Ita ne tandem quaeſo, ciuem ubi abuſu' ſis,*
Mercedem dare lex iubet ei, atque amittere; an,
Ut ne quid turpe ciuis in ſe admitteret
Propter egeſtatem, proxumo iuſſa eſt dari,
Ut cum uno aetatem degeret, quod tu uetas?
DE. *Ita, proxumo quidem: at nos unde? aut quam ob rem?* PH. *ohe,*
ACTVM, *aiunt, ne agas.* DE. *non agam? immo haud deſinam,*
Donec perfecero hoc. PH. *ineptis.* DE. *ſine modo.*
PH. *Poſtremo tecum nihil rei nobis Demipho eſt:*
Tuus eſt damnatus gnatus, non tu: nam tua
Praeterierat iam ducendi aetas. DE. *omnia haec*
Illum putato, quae ego nunc dico, dicere:
Aut quidem cum uxore hac ipſum prohibebo domo.
GE. *Iratus eſt.* PH. *tute idem melius feceris.*
DE. *Ita ne es paratus facere me aduorſum omnia*
Infelix? PH. *metuit hic nos, tametſi ſedulo*
Diſſimulat. GE. *bene habent tibi principia.* PH. *quin quod eſt*
Ferundum fers? tuis factis dignum feceris,

Vt

Vt amici inter nos ſimus. DE. *egon' tuam expetam*
Amicitiam? aut te uiſum, aut auditum uelim?
PH. *Si concordabis cum illa, habebis, quae tuam*
Senectutem oblectet: reſpice aetatem tuam.
D. *Te oblectet: tibi habe.* PH. *minue uero irã.* D. *hoc age.*
Satis iam uerborum eſt: niſi tu properas mulierem
Abducere, ego illam eijciam: dixi Phormio.
PH. *Si tu illam attigeris ſecus, quam dignũ eſt liberam,*
Dicam impingam tibi grandem: dixi Demipho.
Si quid opus fuerit, heus. domo me. GE. *intellego.*

ACTVS. SECVNDI. SCENA. VI

DEMIPHO. GETA. HEGIO
CRATINVS. CRITO

DE. QVANTA *me cura, & ſollicitudine afficit*
Gnatus, qui me et ſe hiſce impediuit nuptijs.
Neque mi in conſpectũ prodit, ut ſaltem ſciã,
Quid de hac re dicat, quid ue ſit ſententiae.
Abi tu, uiſe redierit ne iam, an nondum, domum.
GE. *Eo.* DE. *uidetis quo in loco res haec ſiet:*
Quid ago? dic Hegio. HE. *ego Cratinum cenſeo,*
Si tibi uidetur. DE. *dic Cratine.* CRA. *me ne uis?*
DE. *Te.* CRA. *ego quae in rem tuam ſint, ea uelim facias. mihi*
Sic hoc uidetur. quod te abſente hic filius
Egit, reſtitui in integrum aequom eſt, & bonum:
Et id impetrabis. dixi. DE. *dic nunc Hegio.*
HE. *Ego ſedulo hunc dixiſſe credo: uerum ita eſt,*

QVOT

Quot homines, tot sententiae: suus cuique mos.
Mihi non uidetur, quod sit factum legibus,
Rescindi posse: & turpe inceptu est. D. *dic Crito.*
CRI. *Ego amplius deliberandum censeo:*
Res magna est. HE. *numquid nos uis?* DE. *fecistis probe:*
Incertior sum multo, quam dudum. GE. *negant*
Rediisse. DE. *est exspectandus mihi: is*
Quod mihi dederit de hac re consilium, id exsequar.
Percunctatum ibo ad portum, quoad se recipiat.
GE. *At ego Antiphonem quaeram, ut, quae acta hic sunt, sciat.*
Sed eccum ipsum uideo in tempore huc se recipere.

ACTVS. TERTII. SCENA. I

ANTIPHO. GETA

AN. NIMVERO *Antipho multimodis cum*
E *isto animo uitupcrandus es.*
Ita ne hinc abisse, & uitam tutandam dedisse alijs tuam?
Alios tuam rem credidisti, quam te, animaduersuros magis?
Nam, ut ut erant alia, illi certe consuleres, quae nunc tuae est domi:
Ne quid propter tuã fidem decepta pateretur mali:
Cuius nunc miserae spes, opesq. sunt in te uno Omnes sitae.
GE. *Equidem here nos iamdudum hic te absentem in-*
S *cusa-*

cusamus, qui abieris.

AN. *Te ipsum quaerebam.* GE. *sed ea caussa nihilo magis defecimus.*

AN. *Loquere obsecro, quonam in loco sunt res & fortunae meae?*

Numquid patri subolet? GE. *nil etiam.* AN. *ecquid spei porro est?* GE. *nescio.* AN. *ah.*

GE. *Nisi Phaedria haud cessauit pro te eniti.* AN. *nihil fecit noui.*

GE. *Tum Phormio itidem in hac re, ut in alijs, strenuum hominem praebuit.*

AN. *Quid is fecit?* GE. *confutauit uerbis admodum iratum patrem.*

AN. *Heu Phormio.* GE. *ego, quod potui porro.* AN. *mi Geta, omnes uos amo.*

GE. *Sic sese habent principia, ut dico: adhuc tranquilla res est:*

Mansurusq. patruum pater est, dum huc aduenîat. AN. *quid eum?* GE. *aiebat,*

De eius consilio uelle sese facere, quod ad hanc rem attinet,

AN. *Quantus metus est mihi, uenire huc saluom nunc patruum Geta:*

Nam, ut audio, per unam eius aut uiuam, aut moriar sententiam.

GE. *Phaedria tibi adest.* AN. *ubinam?* GE. *eccum a sua palaestra exit foras.*

ACTVS. TERTII. SCENA. II

PHAEDRIA. DORIO. ANTIPHO. GETA.

PH. DORIO, *audi obsecro.* DO. *nõ audio.* PH. *parumper.* DO. *quin omitte me.*

PH. *Audi, quod dicam.* DO. *at enim taedet iam audire eadem millies.*

PH. *At nunc dicam, quod lubenter audias.* DO. *loquere, audio.*

PH. *Nequeo te exorare, ut maneas triduum hoc? quo nunc abis?*

DO. *Mirabar, si tu mihi quidquam afferres noui.*

AN. *Hei, metuo lenonem, nequid suat suo capiti.* GE. *idem ego metuo.*

PH. *Non mihi credis?* DO. *hariolare.* PH. *sin fidem do.* DO. *fabulae.*

PH. *Feneratũ istuc beneficiũ tibi pulchre dices.* D. *logi.*

PH. *Crede mihi, gaudebis facto: uerum hercle hoc est.* DO. *somnium.*

PH. *Experire, nõn est longum.* DO. *cantilenam eandem canis.*

PH. *Tu mihi cognatus, tu amicus, tu parens.* DO. *garris modo.*

PH. *Adeo ne ingenio esse duro te, atque inexorabili,*
Vt neque misericordia, neque precibus molliri queas?

DO. *Adeon' te esse incogitantem atque impudentem Phaedria,*
Vt phaleratis dictis ducas me, et meã ductes gratis?

AN. *Miseritum est.* PH. *hei ueris uincor.* GE. *quam similis uterque est sui?* (*ne,*

PH. *Neque, alia Antipho cũ occupatus esset sollicitudine,*
Tum esse hoc mi obiectum malum? AN. *ah, quid istuc autem est Phaedria?*

PH. *O fortunatissime Antipho.* AN. *ego ne?* PH. *qui quod amas, domi est;*
Nec cum huiu' modi umquam usus uenit ut conflictares malo.

AN. *Miki domi est? immo, quod aiunt, Auribus teneo lupum:*
Nam neque, ut amittam a me, inuenio, neque uti retineam, scio.

DO. *Ipsum istuc mihi in hoc est.* A. *eia, ne parũ leno sies.*
Nam quid hic confecit? PH. *hiccine? quod homo inhumanissimus:*
Pamphilam meam uendidit. GE. *quid? uendidit?* AN. *ain' uendidit?*

PH. *Vendidit.* DO. *quam indignum facinus, ancillam aere emptam suo.*

PH. *Nequeo exorare, ut maneat, & illo cum ut mutet fidem,*
Triduum hoc, dum id, quod est promissum, ab amicis argentum aufero.
Si non tum dedero, unam praeterea horam ne opperitus sies.

DO. *Obtundis.* AN. *haud longum est quod orat, Dorio: exoret, sine:*

Idem

Idem hoc tibi, quod bene promeritus fueris, conduplicauerit.

DO. *Verba istaec sunt.* AN. *Pamphilam ne hac urbe priuari sines?* (*pati?*

Tum tu praeterea horum amorem distrahi poterin'

DO. *Neque ego, neque tu.* GE. *Dij tibi omnes id, quod est dignum, duint.* (*ses tuli*

DO. *Ego te complures aduorsum ingenium meum mentem pollicitantẽ, et nil ferentẽ flentẽ: nunc cõtra, omnia. Repperi, qui det, neque lacrumet: da locũ melioribus.*

A. *Certe hercle, satis si cõmemini, tibi quidẽ est olim dies, Quam adderes huic, praestituta.* PH. *factum.* DO. *num ego istuc nego?*

AN. *Iam ne ea praeteriit?* DO. *non, uerum ei haec antecessit.* AN. *non pudet*

Vanitatis? DO. *minime, dum ob rem.* GE. *sterquilinium.* PH. *Dorio,*

Ita ne tandem facere oportet? DO. *sic sum: si placeo, utere.*

AN. *Siccine hunc decipis?* DO. *immo enimuero Antipho hic me decipit:*

Nam hic me huiusmodi scibat esse: ego hunc esse aliter credidi.

Iste me fefellit: ego isti nihilo sum aliter, ac fui.

Sed ut ut haec sunt, tamen hoc faciam: cras mane argentum mihi (*dria,*

Miles se dare dixit: si mihi prior tu attuleris Phae-

Me a lege utar, ut potior sit, qui prior ad dandum est.

Vale.

ACTVS. TERTII. SCENA. III

PHAEDRIA. ANTIPHO. GETA

PH. QVID *faciam? unde ego nunc tam subito*
huic argentum inueniam miser,
Cui minu' nihilo est? quod si hic potuisset
nunc exorarier
Trideum hoc, promissum fuerat. AN. *ita ne hunc patiemur Geta*
Fierimiseru, qui me dudum, ut dixti, adiurit comiter?
Quin, cum opus est, beneficium rursum ei experimur reddere?

GE. *Scio equidem hoc esse aequom.* AN. *age ergo, solus seruare hunc potes.*

GE. *Quid faciam?* AN. *inuenias argentum.* GE. *cupio: sed, id unde, edoce.*

AN. *Pater adest hic.* GE. *scio: sed quid tum?* AN. *ah, dictum sapienti sat est.*

GE. *Ita ne?* AN. *ita.* G. *sane hercle pulchre suades: etiam tu hinc abis?*
Non triumpho, ex nuptijs tuis si nil nanciscor mali,
Nil etiam nunc me huius quaerere caussa in malo iubeas crucem?

AN. *Verum hic dicit.* PH. *quid? ego uobis Geta alienus sum?* GE. *haud puto:*
Sed parum ne est, omnibu' quod nunc nobis succenset senex,
Ni instigemus etiã, ut nullus locu' relinquatur preci?

PH.

PH. *Alius ab oculis meis illam ignotum abducet locum?*
Hem, dum igitur licet, dumq. assum, loquimini me
cum Antipho:
Contemplamini me. AN. *quamobrem? aut quidnam*
facturus? cedo.
PH. *Quoquo hinc asportabitur terrarum, certum est*
persequi,
Aut perrie GE. *Dij bene uortant, quod agas: pedeten*
tim tamen.
AN. *Vide, si quid opis potes afferre huic.* GE. *siquid?*
quid? AN. *quaere obsecro,*
Ne quid plus minus ue faxit, quod nos, post pigeat
Geta.
GE. *Quaero: saluos est, ut opinor: uerum enim metuo ma*
lum.
AN. *Noli metuere: una tecum bona, mala tolerabimus.*
GE. *Quantum argenti opus est tibi? loquere:* PH. *solae tri*
ginta minae.
GE. *Triginta? hui, percara est Phaedria.* PH. *istaec ue-*
ro uilis est.
GE. *Age, age, inuentas reddam.* PH. *o lepidum caput.*
G. *aufer te hinc.* PH. *iam opus est.*
GE. *Iam feres. sed opu' est mihi Phormionem adiuto-*
rem ad rem hanc dari.
AN. *Praesto est: audacissime oneris quiduis impone, & fe-*
res:
Solus est homo amico amicus. G. *eamus ergo ad eum*
ocius.
PH. *Abi uero: dic, praesto ut sit domi.*

AN. *Numquid est, quod mea opera uobis opu' sit?* GE. *nil: uerum abi domum, &*
Illam miseram, quam ego nunc intus scio esse exanimatam metu,
Consolare: cessas? A. *nihil est, aeque quod faciá lubens.*
PH. *Qua uia istuc facies?* GE. *dicam in itinere: modo te hinc moue.*

ACTVS. QVARTI. SCENA. I

DEMIPHO. CHREMES

DE. *QVID? qua profectus caussa hinc es Lemnum Chremes,*
Adduxtin' tecum filiam? CH. *non.* DE. *quid ita non?*
CH. *Postquam uidet me eius mater hic esse diutius,*
Simul autem non manebat aetas uirginis
Meam neglegentiam: ipsam cum omni familia ad
Me profectam esse aiebant. DE. *quid illic tam diu*
Quaeso igitur commorabere, ubi id audiueras?
CH. *Pol me detinuit morbus.* D. *unde? aut qui?* C. *rogas?*
Senectus ipsa est morbus: sed ueniisse eas
Saluas audiui ex nauta, qui illas uexerat.
DE. *Quid gnato obtigerit me absente, audistin' Chreme?*
CH. *Quod quidem me factum consily incertum facit:*
Nam hanc condicionem si cui tulero extraneo,
Quo pacto, aut unde mihi sit, dicendum ordine est.
Te mihi fidelem esse aeque, atque egomet sum mihi,
Scibam: ille si me alienus affinem uolet,
Tacebit,

Tacebit, dum intercedet familiaritas:
Sin spreuerit me; plus, quam opus est scito, sciet:
Vereorque, ne uxor aliqua hoc resciscat mea.
Quod si fit, ut me excutiam, atque egrediar domo,
Id restat: nam ego meorum solus sum meus.
DE. *Scio ita esse, & ipsi haec mihi res sollicitudini est:*
Neque defetiscar ullam adeo experirier,
Donec tibi id, quod pollicitus sum, effecero.

ACTVS. QVARTI. SCENA. II

GETA

GE. *Hominem callidiorem uidi neminem,*
Quam Phormionem. uenio ad hominem, ut dicerem
Argento opus esse, & id quo pacto fieret:
Vix dum dimidium dixeram, intellexerat:
Gaudebat: me laudabat: quaerebat senem:
Dijs gratias agebat, tempus sibi dari,
Vbi Phaedriae se ostenderet nihilo minus
Amicum esse, quam Antiphoni. hominem ad forum
Iussi opperiri: eo me esse adducturum senem.
Sed eccum: quis est ulterior? at at at Phaedriae
Pater uenit: quid pertimui autem bellua?
An quia, quos fallam, pro uno duo sunt mihi dati?
Commodius esse opinor duplici spe utier.
Petam hinc, unde a primo instituí: is si dat, sat est:
Si ab hoc nil fiat, tum hunc adoriar hospitem.

ACTVS. QVARTI. SCENA. III

ANTIPHO. GETA. CHREMES DEMIPHO

AN. EXSPECTO, *quam mox recipiat sese Geta.*
Sed patruum cum patre video adstantem.
hei mihi,
Quam timeo, aduentus huius quo impellat patrem.
GE. *Adibo hosce: o noster Chremes.* CH. *salue Geta.*
GE. *Venire saluom uolupe est.* CH. *credo.* G. *quid agitur?*
CH. *Multa aduenienti, ut fit, noua hic compluria.*
GE. *Ita de Antiphone audistin' quae facta?* CH. *omnia.*
GE. *Tun' dixeras huic? facinus indignum Chreme,*
Sic circumiri. D. *cum hoc id agebam commodum.*
GE. *Nam hercle ego quoque id quidem mecum agitans sedulo,*
Inueni, opinor, remedium huic rei. D. *quid Geta?*
Quod remedium? G. *ut abiq; abs te, sit forte obuiam*
Mihi Phormio. CH. *qui Phormio?* GE. *is, qui istanc.*
CH. *scio.*
GE. *Visum est mihi, ut eius tentarem sententiam.*
Prendo hominem solum: cur non, inquam, Phormio
Vides, inter uos sic haec potius cum bona
Vt componantur gratia, quam cum mala?
Heru' liber alis est, & fugitans litium:
Nam ceteri quidem hercle amici omnes modo
Vno ore auctores fuere, ut praecipitem hanc daret.
Quid hic coeptat? aut quo euadet hodie? G. *an legibus*

Datu-

Daturum poenas dices, si illam eiecerit?
Iam id exploratum est: eia, sudabis satis,
Si cum illo inceptas homine: ea eloquentia est.
Verum pone esse uictum eum: at tandem tamen
Non capitis eius res agitur, sed pecuniae.
Postquam hominem his uerbis sentio mollirier,
Soli sumus nunc, inquam, hic. eho dic, quid uelis dari
Tibi in manum, ut herus his desistat litibus,
Haec hinc facessat, tu molestus ne sies?
AN. *Satin' illi dij sunt propitij?* GE. *nam sat scio,*
Si tu aliquam partem aequi boniq. dixeris,
Vt ille est bonus uir, tria non commutabitis
Verba hodie inter uos. D. *quis te istaec iussit loqui?*
CH. *Immo non potuit melius peruenirier*
Eo, quo nos uolumus. A. *occidi.* CH. *perge eloqui,*
G. *A primo homo insanibat.* CH. *cedo, quid postulat?*
GE. *Quid? nimium: quantum libuit.* CH. *dic.* GE. *si quis daret*
Talentum magnum. CH. *immo malum hercle: ut nil pudet.*
G. *Quod dixi adeo ei: quaeso, quid si filiam*
Suam unicam locaret? parui rettulit
Non suscepisse: inuenta est, quae dotem petat.
Vt ad pauca redeam, ac mittam illius ineptias:
Haec denique eius fuit postrema oratio:
Ego, inquit, iam a principio amici filiam,
Ita ut aequom fuerat, uolui uxorem ducere:
Nam mihi ueniebat in mentem eiu' incommodum
In seruitutem pauperem ad ditem dari:

Sed mihi opus erat, ut aperte tibi nunc fabuler,
Aliquantulum quae afferret, qui dissoluerem
Quae debeo: & etiam nunc, si uolt Demipho
Dare, quantum ab hac accipio, quae sponsa est mihi,
Nullam mihi malim, quam istanc, uxorem dari.
AN. *Virum stultitia facere ego hunc, an malitia*
Dicam, scientem, an imprudentem, incertu' sum.
D. *Quid, si animam debet?* G. *ager oppositu' st pignori ob*
Decem minas, inquit. D. *age age, iam ducat: dabo.*
GE. *Aediculae item sunt ob decem alias.* D. *hoi hui,*
Nimium est. CH. *ne clama: petito hasce a me decem.*
GE. *Vxori emunda ancillula: tum autem pluscula*
His rebus pone sane, inquit, decem minas.
DE. *Sexcenta proin potius scribito iam mihi dicas:*
Nil do: impuratus me ille ut etiam irrideat?
CH. *Quaeso, ego dabo, quiesce: tu modo filius*
Fac, ut illam ducat, nos quam uolumus. A. *hei mihi*
Geta, occidisti me tuis fallacijs.
CH. *Mea caussa eycitur: me hoc aequom est amittere.*
GE. *Quantum potes, me certiorem, inquit, face,*
Si illam dant, hanc ut mittam, ne incertus siem:
Nam illi mihi dotem iam constituerunt dare.
CH. *Iam accipiet: illis repudium renunciet:*
Hanc ducat. DE. *quae quidem illi res uortat male.*
CH. *Opportune adeo nunc mecum argentum attuli,*
Fructum, quem Lemni uxoris reddunt praedia;
Id sumam: uxori, tibi opus esse, dixero.

ACTVS . QVARTI . SCENA . IV

ANTIPHO . GETA

A. ETA . GE. *hem.* AN. *quid egisti?* GE. *e-*
G *munxi argento senes.*
A. *Satin' est id?* GE. *nescio hercle: tantum*
iussu' sum . . .
A. *Eho uerbero, aliud mihi respondes, ac rogo?*
G. *Quid ergo narras?* A. *quid ergo narrē? opera tua ad*
Restim mihi quidem res rediit planissume:
Vt te quidem omnes dij, deaeque, superi, inferi
Malis exemplis perdant. hem, si quid uelis,
Huic mandes, qui te ad scopulum e tráquillo inferat.
Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere,
Aut uominare uxorem? iniecta est spes patri,
Posse illam extrudi. cedo, nunc porro Phormio
Dotem si accipiet, uxor ducenda est domum:
Quid fiet? G. *enim non ducet.* AN. *noui: ceterum*
Cum argentum repetent, nostra caussa scilicet
In neruom potius ibit G. *nihil est Antipho,*
Quin male narrando possit deprauarier.
Tu id, quod boni est, excerpis: dicis, quod mali est.
Audi nunc contra iam. si argentum acceperit,
Ducenda est uxor, ut ais: concedo tibi:
Spatium quidem tandem apparandis nuptijs,
Vocandi, sacrificandi dabitur paullulum:
Interea amici, quod polliciti sunt, dabunt:
Id ile istis reddet. AN. *quamobrem? aut quid di-*
cet?

cet? G. rogas?
Quot res? postilla monstra euenerunt mihi:
Introijt in aedes ater alienus canis.
Anguis per impluuium decidit de tegulis:
Gallina cecinit: interdixit hariolus,
Haruspex uetuit ante brumam aliquid noui
Negoti incipere; quae causa est iustissima.
Haec fient. AN. ut modo fiant. G. fient: me uide.
Pater exit: abi, dic, esse argentum, Phaedriae.

ACTVS. QVARTI. SCENA. V

DEMIPHO. GETA. CHREMES

D. QVIETVS esto inquam: ego curabo, ne quid uerborum duint.
Hoc temere numquam amittam ego a me, quin mihi testes adhibeam,
Cum dem: &, quamobrem dem, commemorabo. G. ut cautus est, ubi nil opu'st.
CH. Atqui ita opus est facto: at matura, dum lubido eadem haec manet:
Nã si altera illa magis instabit, forsitan nos reiciat.
D. Rem ipsam putasti. D. duc me ad eum ergo. G. non moror. CH. ubi hoc egeris,
Transito ad uxorem meã, ut conueniat hanc prius, quam hinc abit.
Dicat eam dare nos Phormioni nuptum, ne succenseat;
Et magis esse illum idoneum, qui ipsi sit familiarior;

Nos

Nos nostro officio nihil egressos esse; quantum is uoluerit,

Datum esse dotis D. *quid, malum, tua id refert?* C. *magni Demipho.*

D. *Non sat, tuum officium te fecisse, si non id fama approbat?*

CH. *Volo ipsus quoque uoluntate hoc fieri, ne se ejectam putet.*

D. *Idem ego istúc facere possum.* CH. *mulier mulieri magis congruet.*

D. *Rogabo.* CH. *ubi nũc illas ego reperire possim, cogito.*

ACTVS. QVINCTI. SCENA. I

SOPHRONA. CHREMES

S. *QVID agam? quem amicum inueniam mihi misera? aut cui consilia*
Haec referam? aut unde nunc mihi auxilium petam? nam uereor,
Hera ne ob meum sua sum indigne iniuria afficiatur:
Ita patrẽ adolescẽtis facta haec tolerare audio uiolẽter.

CH. *Nam quae haec est anus exanimata, a fratre quae egressa est meo?*

SO. *Quod ut facerem, me egestas impulit; cum scirem infirmas*
Hasce esse nuptias; ut id consulerem, interea uita
Vt in tuto foret. CH. *certe aedepol, nisi me animus fallit,*
Aut parum oculi prospiciunt, meae nutricem gnatae

tas uideo,

SO. *Neque ille inuestigatur.* CH. *quid agam?* SO. *qui est eius pater.* CH. *adsoni,*

An maneo, dum ea, quae loquitur, magis cognosco?

SO. *quod si eum nunc*

Reperire possim, nihil est, quod uerear. CH. *ea ipsa est. colloquar.*

SO. *Quis hic loquitur?* CH. *Sophrona.* S. *& meum nomen nominat?* CH. *ad me respice.*

SO. *Dij obsecro uos: est ne hic Stilpho?* CH. *non.* SO. *negas?*

CH. *Concede hinc paullulum a foribus istorum sodes Sophrona.*

Ne me istoc posthac nomine appellassis. SO. *quid? non is obsecro es,*

Quem semper te esse dictitasti? CH. *st.* SO. *quid has metuis fores?*

CH. *Conclusam hic habeo uxorem sacuam: uerum istoc de nomine*

Eo perperã olim dixi, ne uos forte imprudentes foris

Effutiretis, atque id porro aliqua uxor mea rescisceret.

SO. *Hem istoc pol nos te hic inuenire miserae numquam potuimus.*

CH. *Eho dic mihi, quid tibi rei est cum familia hac, unde exis? aut ubi*

Illae sunt? SO. *miseram me.* CH. *hem quid est? uiuunt ne?* SO. *uiuit gnata.*

Matrẽ ipsãi ex aegritudine miserã mors cõsecuta est.

CH.

CH. *Male factum.* SO. *ego autem, quae essem anus deserta, egens, ignota,*
Vt potui uirginem nuptum locaui huic adolescenti,
Harum qui est dominus aedium. CH. *Antiphoni ne?*
S. *hem isti ipsi.* CH. *quid?*
Duas ne is uxores habet? SO. *au obsecro, unam ille quidē hanc solam.*
CH. *Quid illa altera, quae dicitur cognata?* SO. *haec ergo est.* CH. *quid ais?*
SO. *Composito est factum, quo modo hanc amans habere posset*
Sine dote. C. *Dij uostrā fidē, quam saepe forte temere*
Eueniunt, quae non audeas optare. offendi aduenīes,
Quicū uolebam, atque ut uolebam, collocatam filiā.
Quod nos ambo opere maxumo dabamus operam, ut fieret.
Sine nostra cura maxuma, sua cura haec sola fecit.
S. *Nunc quid facto est opus, uide. pater adolescētis uenit,*
Eumq. animo iniquo hoc opido ferre aiunt. C. *nihil pericli est.*
Sed per deos atque homines, meam esse hanc, caue resciscat quisquam (dies.
S. *Nemo ex me scibit.* C. *sequere me: intus cetera au-*

ACTVS. QVINCTI. SCENA. II

DEMIPHO. GETA

D. NOSTRAPTE *culpa facimus, ut malos expediat esse,*
Dum nimium dici nos bonos studemus, &

benignos.

Ita fugias, ne Praeter casam, aiunt. non ne id satis erat,

Accipere ab illo iniuriam? etiam argentum est ultro obiectum ei,

Vt sit qui uiuat, dum aliquid aliud flagitij conficiat.

G. *Planissume.* D. *his nunc praemium est, qui recta prauа faciunt.*

G. *Verissime.* D. *ut stultissime quidem illi rem gesserimus.*

G. *Modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat.*

D. *Etiam ne id dubium est?* G. *haud scio hercle, ut homo est, an mutet animum.*

D. *Hem, mutet autem?* G. *nescio: uerum, si forte, dico.*

D. *Ita faciam, ut frater censuit; uxorem huc eiu' adducam.*

Cum ista ut loquatur. abi Geta: praenuncia hanc uenturam.

G. *Argentum inuentũ est Phaedriae: de iurgio siletur: Prouisum est, ne in praesentia haec hinc abeat: quid nunc porro?*

Quid fiet? in eodem luto haesitas: uorsuram soluis Geta: praesens quod fuerat malum, in diem abijt: plagae crescunt,

Nisi prospicis. nunc hinc domum ibo, ac Phanium edocebo,

Ne quid uereatur Phormionem, aut eiu' orationem.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. III

DEMIPHO. NAVSISTRATA CHREMES

DE. GEDVM, *ut soles Nausistrata, fac illa*
A *ut placetur nobis;*
Vt sua uoluntate id, quod est faciundum,
faciat. NA. *faciam.*
DE. *Pariter nunc opera me adiuues, ac dudum re opitulata es.*
NA. *Factum uolo: ac pol queo minus uiri culpa, quam me dignum est.*
DE. *Quid autem?* NA. *quia pol mei patris bene parta*
indiligenter
Tutatur: nam ex his pradijs talenta argenti bina
Capiebat statim. hem, uir uiro quid praestat. DE.
bina quaeso? (*hui.*
NA. *Ac rebus uilioribus multo, tamen talenta bina.* D.
NA. *Quid haec uidentur?* DE. *scilicet.* NA. *uirum me*
natam uellem:
Ego ostenderem. DE. *certe scio.* NA. *quo pacto.* DE.
parce sodes,
Vt possis cum illa; ne te adolescens mulier defatiget.
NA. *Faciam, ut iubes: sed meum uirum abs te exire ui*
deo. CH. *hem Demipho,*
Iam illi datum est argentum? DE. *curaui illico.* CH.
nollem datum.
Hei, uideo uxorem: paene plus, quam sat erat. DE.

cur nolles Chreme?

CH. *Iam recte.* D. *quid tu? ecquid locutus cum ista es, quamobrem hanc ducimus?*

CH. *Transegi.* D. *quid ait tandem?* CH. *adduci non potest.* D. *quid non potest?*

CH. *Quia uterque utrique est cordi.* D. *qui istuc nostra?* CH. *magni. praeter haec,*
Cognatam comperi esse nobis. DE. *quid? deliras?* CH. *sic erit:*
Non temere dico: redi mecum in memoriam. DE. *sati' ne sanus es?*

NA. *Au, obsecro uide, ne in cognatam pecces.* DE. *non est.* CH. *ne nega:*
Patri' nomen aliud dictum est: hoc tu errasti. D. *non norat patrem?*

CH. *Norat.* D. *cur aliud dixit?* CH. *numquam hodie concedes mihi, neque*
Intelliges? D. *si tu nil narres.* CH. *pergis?* NA. *miror quid hoc siet.*

DE. *Equidem hercle nescio.* CH. *uin' scire? at ita me seruet Iuppiter,*
Vt propior illi, quam ego sum, ac tu, nemo est homo. D. *Dij uostram fidem:*
Eamus ad ipsam una omnes nos: aut scire, aut nescire hoc uolo. CH. *ah.*

D. *Quid est?* CH. *ita ne paruam mihi fidem esse apud te?* D. *uin' me credere?*
Vin' satis quaesitum mihi istuc esse? age fiat. quid illa filia

Amici nostri, quid futurum est? CH. *recte.* D. *hanc igitur mittimus?*

CH. *Quid ni?* D. *illa maneat?* CH. *sic.* D. *ire igitur tibi licet Nausistrata.*

NA. *Sic pol commodius esse in omnes arbitror, quam ut coeperas,*
Manere hanc: nã perliberalis uisa est, cũ uidi, mihi.

D. *Quid istuc negotij est?* CH. *iam ne operuit ostium?* D. *iam.* CH. *o Iuppiter,*
Dij nos respiciunt: gnatam inueni nuptam cum tuo filio. D. *hem,*
Quo pacto id potuit? CH. *non satis tutus est ad narrandum hic locus.*

DE. *At tu intro abi.* CH. *heus, ne filij nostri quidem hoc resciscant, uolo.*

ACTVS. QVINCTI. SCENA. IV

ANTIPHO

AN. AETV' *sum, ut ut meae res sese habent, fratri obtigisse quod uolt.*
Quam scitum est, eiusmodi parare in animo cupiditates,
Quas, cum res aduorsae sient, paullo mederi possis.
Hic simul argentum repperit, cura sese expediuit:
Ego nullo possum remedio me euoluere ex his turbis,
Quin, si hoc celetur, ĩ metu; sin patefit, in probro sim.
Neque me domum nunc reciperem, ni mihi esset spes ostensa

Huiusce habendae. sed ubiuam Getam inuenire possum, ut (iubeat?
Rogem, quod tempus conueniendi patris me capere

ACTVS. QVINCTI. SCENA. V

PHORMIO. ANTIPHO

PH. ARGENTVM *accepi, tradidi lenoni: abduxi mulierem:*
Curaui, propria ea Phaedria ut poteretur: nam emissa est manu:
Nunc una res mihi etiam restat, quae est conficiunda, otium
A senibus ad potandum ut habeam: nam aliquot hos sumam dies.
AN. *Sed Phormio est: quid ais?* PH. *quid?* AN. *quidnam nunc facturus Phaedria?*
Quo pacto satietatem amoris ait se uelle sumere?
PH. *Vicissim partes tuas acturus est.* AN. *quas?* PH. *ut fugitet patrem:*
Te suam rogauit rursum ut ageres caussam, ut pro se diceres:
Nã potaturus est apud me: ego me ire senibus Suniũ
Dicam ad mercatum, ancillulam emptum, quam dudum dixit Geta;
Ne, cum hic non uideant me, conficere credant argentum suum.
Sed ostium concrepuit. abs te. AN. *uide, quis egreditur.* PH. *Geta est.*

ACTVS

ACTVS. QVINCTI. SCENA. VI

GETA. ANTIPHO. PHORMIO

GE. O FORTVNA, *o fors fortuna, quantis commoditatibus,*
Quam subito hero meo Antiphoni ope uestra hunc oneraſtis diem?
AN. *Quidnam hic ſibi uolt?* GE. *nosq. amicos eiu' exoneraſtis metu?*
Sed ego nunc mihi ceſſo, qui non humerum hunc onero pallio:
Atque hominem propero inuenire, ut haec, quae contigerint, ſciat?
AN. *Num tu intellegi', quid hic narret?* PH. *num tu?* AN. *nil.* PH. *tantundem ego.*
GE. *Ad lenonem hinc ire pergam: ibi nunc ſunt.* AN. *heus Geta.* GE. *hem tibi.*
Num mirum, aut nouum eſt, reuocari, curſum cum inſtitueris? AN. *Geta.*
GE. *Pergit: hercle numquam tu tuo odio uinces me.* AN. *non manes?*
GE. *Vapulabis. curialis uernula eſt, qui me uocat.*
AN. *Id tibi quidem iam fiet, niſi reſiſtis, uerbero.*
GE. *Familiariorẽ oportet eſſe hunc, qui minitat malũ:*
Sed is ne eſt, quem quaero, an non? ipſu' eſt. PH. *congredere actutum.* AN. *quid eſt?*
GE. *O omnium, quantum eſt, qui uiuant, hominum ho-*

mo honoratissime:

Nam sine cõtroversia a Diis solus diligere Antipho.

AN. *Ita uelim: sed qui istuc credam ita esse, mihi dici uelim.*

GE. *Satin' est, si te delibutũ gaudio reddo?* AN. *enicas.*

PH. *Quin tu hinc pollicitationes aufer, &, quod fers, cedo.* GE. *oh,*

Tu quoque hic aderas Phormio? PH. *aderam: sed cessas?* GE. *accipe, hem.*

Vt modo argentum dedimus tibi apud forum, recta domum

Sumu' profecti: interea mittit herus me ad uxorem tuam

AN. *Quamobrem?* GE. *omitto proloqui: nam nihil ad hanc rem est Antipho.*

Vbi in gynaeceum ire occipio, puer ad me accurrit Mida:

Pone apprehendit pallio, resupinat: respicio: rogo,

Quamobrem retineat me: ait esse uetitum intro ad heram accedere:

Sophrona modo fratrem huc, inquit, senis introduxit Chremem,

Eumq. nunc esse intus cum illis. hoc ubi ego audiui, ad fores

Suspenso gradu placide ire perrexi: accessi: adstiti:

Animam compressi: aurem admoui: ita animum coepi attendere,

Hoc modo sermonem captans. AN. *euge Geta.* GE. *hic pulcherrimum*

Facinus

Facinus audiui: itaque paene hercle exclamaui gaudio.
PH. *Quod?* GE. *quodnam arbitrare?* AN. *nescio.* GE. *atqui mirificissimum:*
Patruus tuus est pater inuentus Phanio uxori tuae.
AN. *hem,*
Quid ais? GE. *cum eiu' olim consuenit matre in Lemno clanculum.*
PH. *Somnium: utin' haec ignoraret suum patrem?* GE. *aliquid credito*
Phormio esse caussae: sed me censen' potuisse omnia
Intellegere extra ostium, intus quae inter sese ipsi egerint?
PH. *Atque hercle ego quoque illam audiui fabulam.*
GE. *immo etiam dabo,*
Quo magi' credas. patruus interea inde huc egreditur foras: (*nuo:*
Haud multo post cum patre idem recipit se intro de-
Ait uterque tibi potestatem eius habendae se dare:
Denique ego sum missus, te ut requirerem, atque adducerem.
AN. *Hem, quin ergo? rape me: cessas?* GE. *fecero.* AN. *o mi Phormio*
Vale. PH. *uale Antipho: bene, ita me Dij ament, factum: & gaudeo.*
PH. *Tantam fortunam de improuiso esse his datam?*
Summa eludendi occasio est mihi nunc senes,
Et Phaedriae curam adimere argentariam,
Ne cuiquam suorum aequalium supplex siet:
Nam idem hoc argentum ita ut datum est ingratijs.

His

His datum erit: hoc qui cogam, re ipsa repperi.
Nunc gestus mihi, uoltusq. est capiundus nouus.
Sed hinc concedam in angiportum hunc proximum:
Inde hisce ostendam me, ubi erunt egressi foras:
Quo me assimularam ire ad mercatum, non eo.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. VII

DEMIPHO. PHORMIO. CHREMES

DE. *IIS magnas merito gratias habeo, atque ago,*
Quando euenere haec nobis frater prospere.
Quantum potest, nunc conueniendus Phormio est,
Priusquam dilapidet nostras triginta minas,
Vt auferamus. PH. *Demiphonem, si domi est,*
Visam: ut quod. DE. *at nos ad te ibamus Phormio.*
PH. *De eadem hac fortasse caussa?* DE. *ita hercle.* PH. *credidi.*
Quid ad me ibatis? ridiculum: an ueremini,
Ne non id facerem, quod recepissem semel?
Heus, quanta quanta haec mea paupertas est, tamẽ
Adhuc curaui unum hoc quidem, ut mi esset fides.
CH. *Est ne ea ita, vt dixi, liberalis?* DE. *opido.*
PH. *Itaque ad uos uenio nunciatum Demipho,*
Paratum me esse: ubi uoltis, uxorem date.
Nam omnes posthabui mihi res, ita uti par fuit,
Postquam, tantopere id uos uelle, animũ aduortera,
DE. *At hic dehortatus est me, ne illam tibi darem:*
Nam qui rumor erit populi, inquit, si id feceris?

Olim

Olim cum honeſte potuit, tum non eſt data:
Nunc uiduam extrudi, turpe eſt: ferme eadē omnia,
Quae tute dudum coram me incuſaueras,
PH. *Satin' ſuperbe illuditis me?* DE. *qui?* PH. *rogas?*
Quia ne alteram quidem illam potero ducere.
Nam quo redibo ore ad eam, quam contempſerim?
CH. *Tum autem Antiphonem uideo ab ſeſe amittere*
Inuitum eam, inque. DE. *tum autem uideo filium*
Inuitum ſane mulierem ab ſe amittere.
Sed tranſi ſodes ad Forum, atque illud mihi
Argentum iube rurſum reſcribi Phormio.
PH. *Quod? nae ego perſcripſi porro illis, quibu' debui.*
DE. *Quid igitur fiet?* PH. *ſi uis mihi uxorem dare,*
Quam deſpondiſti, ducam: ſin eſt, ut uelis
Manere apud te illam, hic dos maneat Demipho:
Nam non eſt aequom me propter uos decipi;
Cum ego ueſtri honoris cauſſa repudium alteri
Remiſerim, quae tantundem dotis dabat.
DE. *Ihinc in malam rem cum iſtac magnificentia*
Fugitiue. etiam nunc credis te ignorarier,
Aut tua facta adeo? P. *iriitor.* D. *tu ne hanc duceres,*
Si tibi data eſſet? PH. *fac periclum.* DE. *ut filius*
Cum illa habitet apud te, hoc ueſtrum conſilium fuit.
PH. *Quaeſo, quid narras?* D *quin tu mihi argentū cedo.*
PH. *Immo uero tu uxorem cedo.* DE. *in ius ambula.*
PH. *In ius? enimuero ſi porro eſſe odioſi pergitis.*
DE. *Quid facies?* PH. *ego ne? uos me indotatis modo*
Patrocinari fortaſſe arbitramini:
Etiam dotatis ſoleo. CH. *quid id noſtra?* PH. *nihil.*

Hic quandam noram, cuius uir uxorem CH.
DE. *quid est?*
PH. *Lẽni habuit aliã.* CH. *nullus sum.* PH. *ex qua*
Suscepit: & eam clam educat. CH. *sepultu' si*
PH. *Haec adeo ego illi iam de narrabo.* CH. *obsec*
Ne facias. PH. *oh, tun' is eras?* DE. *ut ludos fa*
CH. *Missum te facimus.* PH. *fabulae.* CH. *quid ui*
Argentum quod habes, condonamus te. PH. *a*
Quid uos, malum, ergo me sic ludificamini
Inepti uostra puerili sententia?
Nolo, uolo: uolo, nolo rursum: cedo, cape:
Quod dictum, indictum est: quod modo erat r
irritum est.
CH. *Quo pacto, aut unde haec hic resciuit?* DE. *n*
Nisi, me dixisse nemini, id certo scio.
CH. *Monstri, ita me Dij ament, simile.* PH. *iniec*
pulum. DE. *hem,*
Hiccine ut a nobis hoc tantum argenti auferat
Tam aperte irridens? emori herele satius est:
Animo uirili praesentiq. ut sis, para.
Vides tuum peccatum esse elatum foras,
Neque iam id celare posse te uxorem tuam:
Nunc quod ipsa ex alijs audiura sit Chreme,
Id nosmet indicare placabilius est.
Tum hunc impuratum poterimus nostro modo
Vlciſci. PH. *at at, nisi mihi prospicio, haereo*
Hi gladiatorio animo ad me affectant uiam.
CH. *At uereor, ut placari possit.* DE. *bono animo*
Ego redigam uos in gratiam, hoc fretus Chrem

Cum e medio exceſſit, unde haec ſuſcepta eſt tibi.
PH. *Ita ne mecum agitis? ſatis aſtute aggredimini:*
Non hercle ex re iſtiu' me inſtigaſti Demipho.
An tu, ubi peregre, tibi quod lubitum fuit, feceris,
Neque huius ſis ueritus feminae primariae,
Nouo modo ei quin faceres contumelias;
Venias nunc precibus lautum peccatum tuum?
Hiſce ego illam dictis ita tibi incenſam dabo,
Vt ne reſtinguas, lacrumis ſi exſtillaueris.
DE. *Malum, quod iſti Dij, Deaeq. omnes duint.*
Tãta ne affectũ hominem quemquam eſſe audacia?
Non ne hoc publicitus ſcelus hinc deportarier
In ſolas terras? CH. *in id redactus ſum loci,*
Vt neſciam prorſus, quid agam cum illo. DE. *ego ſcio:*
In ius eamus. PH. *in ius? huc, ſi quid lubet.*
DE. *Aſſequere, ac retine, dum huc ego ſeruos euoco.*
CH. *Enim ſolu' nequeo: accurre huc.* P. *una iniuria eſt*
Tecum. CH. *lege agito ergo.* PH. *altera eſt tecum Chreme.*
DE. *Rape hunc.* PH. *ita ne agitis? enimuero uoce eſt opus.*
Nauſiſtrata exi. CH. *os opprime.* DE. *impurum uide,*
Quantum ualet. PH. *Nauſiſtrata inquam.* CH. *non taces.*
PH. *Taceam?* DE. *ni ſequitur, pugnos in uentrẽ ingere.*
PH. *Vel oculum exculpe: eſt, ubi uos ulciſcar probe.*

ACTVS

ACTVS . QVINCTI . SCENA . IIX

NAVSISTRATA . CHREMES PHORMIO . DEMIPHO

NA. VI *nominat me?* CH. *hem.* NA. *quid istuc*
Q *turbae est obsecro*
Mi uir? PH. *hem quid nunc obticuisti?* NA.
quis hic homo est ?
Non mihi respondes ? PH. *hiccine ut respondeat ?*
Qui hercle, ubi sit, nescit. CH. *caue isti quidquam*
creduas .
PH. *Abi: tange : si non totus friget, me enica .*
CH. *Nihil est.* NA. *quid ergo est? quid istic narrat ?* PH.
ia scies :
Auscultа. CH. *pergin' credere?* NA. *quid ego obsecro*
Huic credam, qui nil dixit? PH. *delirat miser*
Timore. NA. *non pol temere est, quod tu tam times .*
CH. *Ego timeo?* PH. *recte sane : quando nihil times,*
Et hoc nihil est, quod dico ego, tu narra. DE. *scelus,*
Tibi narret ? PH. *eho tu, factum est abs te sedulo*
Pro fratre. NA. *mi uir non mihi narras ?* CH. *at.*
NA. *quid at ?*
C. *Non opus est dicto.* P. *tibi quidē: at scito huic opu' st .*
In Lemno. CH. *hem quid ais?* DE. *non taces ?* PH.
clam te . CH. *hei mihi .*
PH. *Vxorem duxit .* NA. *mi homo Dij melius duint .*
PH. *Sic factum est .* NA. *perij misera .* PH. *et inde filiam*
Suscepit iam unam, dū tu dormis . CH. *quid agimus?*

NA.

NA. *Pro Dij immortales, facinus indignum, & malū.*
PH. *Hoc actum est.* NA. *an quidquam hodie est factum indignius?*
Qui mi, ubi ad uxores uentum est, tum fiunt senes.
Demipho, te appello: nam me cum hoc ipso distaedet loqui.
Haecine erāt itiones crebrae, & mānsiones diutinae
Lemni? haeccine erat, quae nostros fructus minuebat, uilitas?
DE. *Ego Nausistrata esse in hac re culpam meritam non nego,* (*tuo.*
Sed eam, quae sit ignoscenda. PH. *Verba fiunt mor-*
DE. *Num neque negligētia tua, neque odio id fecit tuo.*
Vinolentus fere ab hinc annos quindecim mulier culā
Eam compressit unde haec nata est, neque postilla umquam attigit.
Ea mortem obijt: e medio abijt: qui sit in re hac scrupulus?
Quam ob rem te oro, ut alia facta tua sunt, aequo animo hoc feras.
NA. *Quid ego aequo animo? cupio misera in hac re iam defungier.* (*putem?*
Sed quid sperem? aetate porro minu' peccaturum
Iam tum erat senex, senectus si uerecundos facit.
An mea forma, atque aetas nunc magis expetenda est Demipho?
Quid mihi affers, quam ob rem exspectem, aut spe rem porro non fore?
Exsequias Chremeti, quibus commodum ire, hem

tem-

tempus est.
Sic dabo: age age nunc, Phormionem, qui uolet, lacessito:
Faxo tali eum mactatum, atque hic est, infortunio.
Redeat sane in gratiam: iam supplicij satis est mihi.
Habet haec, ei quod, dum uiuat, usque ad aurem obganniat.
NA. *At meo merito credo. quid ego nunc commemorem Demipho*
Sigillatim, qualis in istum fuerim? DE. *noui aeque omnia*
Tecum. NA. *meriton' meo hoc uidetur factum?* DE. *minime gentium:*
Verũ, quando iam accusando fieri infectũ non potest,
Ignosce: orat, confitetur, purgat: quod uis amplius?
PH. *Enimuero, prius quam haec dat ueniam, mihi prospiciam, & Phaedriae.*
Heus Nausistrata, prius quam huic respondes temere, audi. NA. *quid est?*
PH. *Ego minas triginta ab isto per fallaciam abstuli:*
Eas dedi tuo gnato. is pro sua amica lenoni dedit.
C. *Hẽ quid ais?* NA. *adeon' indignũ tibi uidetur, filius*
Homo adolescens unam si habet amicam? tu uxores duas.
Nil pudere? quo ore illũ obiurgabis? responde mihi.
DE. *Faciet, ut uoles.* NA. *immo, ut iam scias meam sententiam,*
Neque ego ignosco, neque promitto quidquam, neque respondeo,

Prius,

Prius quam gnatum uideo: eius iudicio permitto omnia: is

Quod iubebit, faciam. PH. *mulier sapiens es Nausistrata.*

NA. *Satin' id est tibi?* PH. *immo uero pulchre discedo, et probe,*

Et praeter spem? NA. *tu tuum nomen dic quod est.*

PH. *min'? Phormio;*

Vestrae familiae hercle amicus, & tuo summus Phaedriae,

NA. *Phormio, at ego aecastor posthac tibi, quod potero, & quae uoles,*

Faciamq., & dicam. PH. *benigne dicis.* NA. *pol meritum est tuum.*

PH. *Vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam Nausistrata,*

Et quod tuo uiro oculi doleant? NA. *cupio.* PH. *me ad cenam uoca.*

NA. *Pol uero uoco.* DE. *eamus intro hinc.* NA. *fiat: sed ubi est Phaedria,*

Iudex noster? PH. *iam hic faxo aderit. Vos ualete, & Plaudite*

Fabvlae. Interlocvtores

Philotis,	*meretrix*
Syra,	*anus*
Parmeno,	*seruus*
Laches,	*senex*
Sostrata,	*mulier*
Phidippus,	*senex*
Pamphilus,	*adolescens*
Myrrhina,	*mulier*
Sosia,	*seruus*
Bacchis	*meretrix*

ACTA. LVDIS. ROMANIS. SEX. IVLIO. CAES CN. CORNELIO. DOLABELLA. AEDIL. CVR NON. EST. PERACTA. TOTA. MODOS. FECIT FLACCVS. CLAVDII. TIBIIS. PARILIB. CN OCTAVIO. T. MANLIO. COS. RELATA EST ITERVM. LVDIS. FVNEBRIBVS. RELATA. EST TERTIO. Q. FVLVIO. L. MARCIO. AEDILIBVS. CVRVLIBVS

C. SVLPICII. APOLLINARIS PERIOCHA

XOREM *duxit Pamphilus Philumenam,*
V. *Cui quondam ignorãs uirgini uitiũ obtulit:*
Eiusq. per uim quem detraxit anulum,
Dederat amicae Bacchidi meretriculae:
Dein profectus in Imbrum est: nuptam haud attigit.
Hanc mater utero grauidam, ne id sciat socrus:
Vt aegram ad se transfert: reuertit Pamphilus:
Deprehendit partum, caelat: uxorem tamen
Recipere non uolt. pater incusat Bacchidis
Amorem. dum se purgat Bacchis, anulum
Mater uitiatae forte agnoscit Myrrhina.
Vxorem recipit Pamphilus cum filio.

PROLOGVS

HECYRA *est huic nomen fabulae. haec cum*
H *data*
Est noua, nouum interuenit uitium, & calamitas,

Vt neque spectari, neque cognosci potuerit:
Ita populus studio stupidus in funambulo
Animum occupârat. nunc haec plane est pro noua:
Et is, qui scripsit hanc, ob eam rem noluit
Iterum referre, ut iterum possit uendere.
Alias cognostis eius: quaeso hanc noscite.
Orator ad uos uenio ornatu prologi.
Sinite exorator sim, eodem ut iure uti senem
Liceat, quo iure fui usus adolescentior,
Nouas qui exactas feci ut inuicter ascerent,
Ne cum poeta scriptura euanesceret.
In his, quas primum Caecilij didici nouas,
Partim fui earum exactus, partim uix steti.
Quia scibam dubiam fortunam esse scenicam,
Spe incerta, certum mihi laborem sustuli.
Easdem agere coepi, ut ab eodem alias discerem
Nouas studiose, ne illum ab studio abducerem.
Perfeci, ut spectarentur. ubi sunt cognitae,
Placitae sunt, ita poetam restitui in locum,
Prope iam remotum iniuria aduorsarium
Ab studio, atque ab labore, atque ab arte musica.
Quod si scripturam scpreuissem in praesentia, &
In deterrendo uoluissem operam sumere,
Vt in otio esset, potius quam in negotio:
Deterruissem facile, ne alias scriberet.
Nunc quid petam, mea caussa, aequo animo attẽdite.
Hecyram ad uos refero, quam mihi per silentium
Numquam agere licitũ est, ita eá oppressit calamitas
Eam calamitatem uestra intellegentia

Sedabit

Sedabit, si erit adiutrix nostrae industriae.
Cum primum eam agere coepi, pugilum gloria,
Funambuli eodem accessit exspectatio:
Comitum conuentus, studium, clamor mulierum
Fecere, ut ante tempus exirem foras,
Vetere in noua coepi uti consuetudine,
In experiundo ut essem: refero denuo;
Primo actu placeo: cum interea rumor uenit,
Datum iri gladiatores: populus conuolat:
Tumultuantur, clamant, pugnant de loco:
Interea ego meum non potui tutari locum.
Nunc turba nulla est: otium, & silentium est:
Agendi tempus mihi datum est: uobis datur
Potestas condecorandi ludos scenicos.
Nolite sinere per uos artem musicam
Recidere ad paucos: facite, ut uestra auctoritas
Meae auctoritati fautrix, adiutrixq. sit.
Si numquam auare statui pretium arti meae,
Et eum esse quaestum in animum induxi maximū,
Quammaxume seruire uostris commodis:
Sinite impetrare me, qui in tutelam meam
Studium suum, & se in uostram commisit fidem,
Ne eum circumuentum inique iniquī irrideant.
Mea causa causam hanc accipite, & silentium
Date; ut lubeat scribere alijs, mihiq. ut discere
Nouas expediat, posthac pretio emptas meo.

ACTVS. PRIMI. SCENA. I

PHILOTIS. SYRA

PH. ER. *pol quã paucos reperias meretricibus*
P *Fideles euenire amatores Syra.*
Vel hic Pãphilus iurabat quoties Bacchidi,
Quam sancte, ut quiuis facile posset credere,
Numquam illa uiua ducturum uxorem domum:
Hem duxit. SY. *ergo propterea te sedulo*
Et moneo, & hortor, ne cuiusquam misereat,
Quin spolies, mutiles, laceres, quemquem nacta sis.
PH. *Vtin' eximium neminem habeam?* SY. *neminem:*
Nam nemo illorum quisquam, scito, ad te uenit,
Quin ita paret sese, abs te ut blanditijs suis
Quamminimo pretio suam uoluptatem expleat.
Hiscine tu amabo nõn contra insidiabere?
PH. *Tamen eandem pol esse omnibus, iniarium est.*
SY. *Iniurium est autem ulcisci aduorsarios?*
Aut qua uia captent te illi, eadem ipsos capi?
Eheu me miseram, cur non aut ista haec mihi
Aetas & forma est, aut tibi haec sententia?

ACTVS. PRIMI, SCENA. II

PARMENO. PHILOTIS. SYRA

PA. ENEX *si quaeret me, modo isse dicito*
S *Ad portum percũctatum aduentũ Pãphili.*
Audin', quid dicã, Scirte? si quaeret me, uti
Tum dicas: si non quaeret, nullus dixeris;

Alias

Alias ut uti possim caussa hac integra.
Sed uideon' ego Philotium? unde haec aduenit?
Philotis, salue multum. PH. *o salue Parmeno.*
SY. *Salue mecastor Parmeno.* PA. *et tu aedepol Syra.*
Dic mihi Philoti, ubi te oblectasti tam diu?
PH. *Minime me equidem oblectaui, quae cum milite*
Corinthum hinc sum profecta inhumanissimo:
Biennium ibi perpetuum misera illum tuli.
PA. *Aedepol te desiderium Athenarum arbitror*
Philotium cepisse saepe, & te tuum
Consilium contempsisse. PH. *non dici potest,*
Quam cupida eram huc redeundi, abeundi a milite,
Vosq. hic uidendi, antiqua ut consuetudine
Agitarem inter uos libere conuiuium:
Nam illi haud licebat nisi praefinito loqui
Quae illi placerent. PA. *haud opinor commode*
Finem statuisse orationi militem.
PH. *Sed quid negoti hoc? modo quae narrauit mihi*
Hic intus Bacchis? quod ego numquam credidi
Fore, ut ille hac uiua posset animum inducere
Vxorem habere. PA. *habere autem?* PH. *eho tu,*
an non habet?
PA. *Habet, sed firmae hae uereor ut sint nuptiae.*
PH. *Ita dij deaeq. faxint, si in rem est Bacchidis.*
Sed qui istuc credam ita esse? dic mihi Parmeno.
PA. *Non est opus prolato: hoc percunctarier*
Desiste. PH. *nempe ea caussa, ut ne id fiat palam.*
Ita me dij bene ament haud propterea te rogo, ut
Hoc proferam, sed tacita ut mecum gaudeam.

PA. *Numquam dices tam commode, ut tergum meum*
Tuam in fidem committam. PH. *ah noli Parmenō:*
Quasi non tu multo malis narrare hoc mihi,
Quam ego, quae percuncter, scire. PA. *uera haec*
praedicat:
Et mi illud uitium maxumum est. si mihi fidem
Das te tacituram, dicam. PH. *ad ingenium redis.*
Fidem do, loquere. PA. *ausculta.* PH. *istic sum.*
PA. *hanc Bacchidem*
Amabat, ut cum maxume, tum Pamphilus,
Cum pater, uxorem ut ducat, orare occipit:
Et haec, communia omnium quae sunt patrum,
Senem se dicere esse, illum autem esse unicum
Praesidium uelle se senectuti suae.
Ille primo se negare: sed postquam acrius
Pater instat, fecit animi ut incertus foret,
Pudorin', an ne amori obsequeretur magis.
Tundendo, atque odio denique effecit senex:
Despondit gnatam ei huius uicini proxumi.
Usque illud uisum est Pamphilo neutiquam graue,
Donec iam in ipsis nuptijs. postquam uidet
Paratas, nec moram ullam, quin ducat, dari:
Ibi demum ita aegre tulit, ut ipsam Bacchidem,
Si adesset, credo ibi eius commiserescceret.
Ubicumque datum erat spatium solitudinis,
Vt colloqui mecum una posset: Parmeno,
Perij, quid ego egi? in quod me conieci malum?
Non potero hoc ferre Parmeno: perij miser.
PH. *At te dij deaeq. perduint cum isto odio Laches.*

PA.

PA. *Ad pauca ut redeam, uxorem deducit domum:*
Nocte illa prima uirginem non attigit:
Quae consecuta est nox, eam nihilo magis.
PH. *Quid ais? cum uirgine una adolescens cubuerit,*
Plus potus, illa se abstinere ut potuerit?
Non uerisimile dicis: nec uerum arbitror.
PA. *Credo ita uideri tibi. nam nemo ad te uenit,*
Nisi cupiens tui: inuitus illam duxerat.
PH. *Quid deinde fit?* PA. *diebus sane pauculis*
Post Pamphilus me solum seducit foras,
Narrat atque, ut uirgo a se integra etiam tum siet:
Sexq. ante, eam quam uxorem duxisset domum,
Speraſſe eas tolerare posse nuptias.
Sed quam decrerim me non posse diutius
Habere, eam ludibrio haberi Parmeno,
Quin integram itidem reddam, ut accepi a suis,
Neque honestum mihi, neque utile ipsi uirgini est.
PH. *Pium, ac pudicum ingenium narras Pamphili.*
PA. *Hoc ego proferre, incommodum esse mihi arbitror:*
Reddi patri autem, cui tu nihil dicas uiti,
Superbum est: sed illam spero, ubi hoc cognouerit,
Non posse se mecum esse, abituram denique.
PH. *Quid interea? ibat ne ad Bacchidem?* PA. *quotidie:*
Sed, ut fit, postquam hunc alienum ab sese uidet,
Maligna multo, & magis procax facta illico est.
PH. *Non aepol mirum.* PA. *atqui ea res multo maxume*
Disiunxit illum ab illa, postquam & ipse se,

E

Et illam, & hanc, quae domi erat, cognouit satis,
Ad exemplum ambarum mores earum aestimans.
Haec, ita uti liberali esse ingenio decet,
Pudens, modesta, incommoda, atque iniurias
Viri omnes ferre, & tegere contumelias.
Hic animus partim uxoris misericordia
Deuictus, partim uictus huiu' iniuria,
Paullatim elapsust Bacchidi, atque huic transtulit
Amorem, postquam par ingenium nactus est.
Interea in Imbro moritur cognatus senex
Horunc, ea ad hos redibat lege hereditas.
Eo amantem inuitum Pamphilum extrudit pater
Reliquit cum matre hic uxorem: nam senex
Rus abdidit se: huc raro in urbem commeat.
PH. *Quid adhuc habent infirmitatis nuptiae?*
PA. *Nunc audies. primum dies compluſculos*
Bene conueniebat sane inter eas: interim
Miris modis odisse coepit Sostratam,
Neque lites ullae inter eas: postulatio
Numquam. PH. *quid igitur?* PA. *si quando ad eam*
accesserat
Confabulatum, fugere e conspectu illico,
Videre nolle. denique, ubi non quit pati,
Simulat se a matre accersi ad rem diuinam, abit.
Vbi ibi est dies complures, acersi iubet.
Dixere causſam tunc nescio quam: iterum iubet:
Nemo remisit. postquam accersunt saepius,
Aegram esse simulant mulierem. nostra illico
It uisere ad eam: admisit nemo. hoc ubi senex

Re-

Resciuit, heri ea causſa rure aduenit huc,
Patrem continuo conuenit Philumenae.
Quid egerint inter ſe, nondum etiam ſcio:
Niſi ſane curae eſt, quorſum euenturum hoc ſiet,
Habes omnem rem: pergam quo coepi hoc iter.
PH. *Et quidem ego: nam conſtitui cum quodam hoſpite*
Me eſſe illum conuenturam. PA. *Dy uortant bene*
Quod agas. PH. *uale.* PA. *et tu bene uale Philotium.*

ACTVS. SECVNDI. SCENA. I

LACHES. SOSTRATA.

LA. *RO deum atque hominum fidem, quod*
P *hoc genus eſt, quae haec coniuratio,*
Vt omnes mulieres eadem aeque ſtudeant,
nolintq. omnia?
Neque declinatam quidquam ab aliarum ingenio
ullam reperias:
Itaque adeo uno animo omnes ſocrus oderunt nurus. uiris
Eſſe aduorſas, aeque ſtudiũ eſt, ſimilis eſt pertinacia.
Ia eodem omnes mihi uidentur ludo doctae ad malitiam: &
Ei ludo, ſi ullus eſt, magiſtrã hãc eſſe ſatis certo ſcio.
SO. *Me miſeram, quae nunc, quamobrem accuſer, neſcio.* LA. *hem*
Tu neſcis? SO. *nõ, ita me Dij bene amẽt mi Laches,*
Itaq. una inter nos agere aetatem liceat. LA. *Dij mala prohibeant.*

SO.

SO. *Meq. abs te immerito esse accusatam, post modo re-*
scisces. LA. *scio.*
Te immerito? an quidquam pro istis factis dignum
te dici potest,
Quae me, & te, & familiam dedecoras, filio lu-
ctum paras?
Tum autem, ex amicis inimici ut sint nobis affines,
facis;
Qui illum decrerunt dignum, suos cui liberos com-
mitterent.
Tu sola exorere, quae perturbas haec tua impuden-
tia.
SO. *Ego ne?* LA. *tu inquam mulier, quae me omnino*
lapidem, haud hominem, putas.
An, quia ruri esse crebro soleo, nescire arbitramini,
Quo quisque pacto hic uitam uostrorum exigat?
Multo melius, hic quae fiunt, quam illi, ubi sum
assidue, scio:
Ideo quia, uti uos mihi domi eritis, proinde ego ero
foris.
Iampridem equidem audiui cepisse odium tui Phi-
lumenam:
Minime q. adeo mirum: &, ni id fecisset, magi' mi-
rum foret.
Sed non credidi adeo, ut etiam totam hanc odis-
sett domum:
Quod si scissem, illa hic maneret potius, tu hinc
isses foras.
At uide, quam immerito aegritudo haec oritur mi
abs te, Sostrata.

Rus

Rus habitatum abij, concedens uobis, & rei seruiens
Sumptus uestros, otiumq. ut nostra res posset pati,
Meo labori haud parcens, praeter aequom atque
aetatem meam.
Nõ te pro his curasse rebus, ne quid aegre esset mihi?
SO. *Non mea opera, neque pol culpa euenit.* L. *immõ maxume.*
Sola hic fuisti: in te omnis haeret culpa sola Sostrata.
Quae hic erãt, curares; cũ ego uos solui curis ceteris.
Cum puella anum suscepisse inimicitias non pudet;
Illiu' dices culpa factum. S. *haud equidem dico mi Laches.*
LA. *Gaudeo (ita me Dij ament) gnati caussa: nam de te quidem,*
Sati' scio, peccando detrimenti nil fieri potest.
S. *Qui scis, an ea caussa miuir me odisse assimulauerit,*
Vt cum matre una plus esset? LA. *quid ais? non signi sat est,*
Quod heri nemo uoluit uisentem te ad eam intromittere?
S. *Enim lassam opido tum aiebant: eo ad eas non admissa sum.*
L. *Tuos esse illi mores morbum magi', quam ullã aliam rem arbitror.*
Et merito adeo: nam uostrarum nulla est, quin gnatum uelit
Ducere uxorẽ: et quae uobis placita conditio est, dabitur.
Vbi duxere impulsu uostro, uostro impulsu eas dem exigunt.

ACTVS . SECVNDI . SCENA . II

PHIDIPPVS. LACHES. SOSTRATA

PH. TSI *scio Philumena meum ius esse, ut te co-*
E *gam,*
Quae ego imperem, facere: ego tamen pa-
trio animo uictus faciam
Vt tibi concedam. neque tuae libidini aduorsabor.
L. *Atque eccum Phidippum optume uideo: ex hoc iam*
scibo, quid sit.
Phidippe, esse ego meis omnibus scio me apprime obse
quentem:
Sed non adeo, ut facilitas mea illorum corrumpat
animos.
Quod si tu idem faceres, magis in rem & nostram,
& uostram id esset.
Nunc uideo in illarum potestate esse te. PH. *eia uero.*
L. *Adij te heri de filia: ut ueni, itidem incertum amisti.*
Haud ita decet, si perpetuam uis esse affinitatẽ hanc
Celare te iras. si quid est peccatum a nobis, profer:
Aut ea, refellendo, aut purgando uobis, corrigemus,
Te iudice ipso. sin ea est caussa retinendi apud nos,
Quia aegra est: te mi iniuriã facere arbitror Phidippe,
Si metuis, satis ut meae domi curetur diligenter.
At, ita me Dij ament, haud tibi hoc concedo, etsi illi
pater es,
Vt tu illam saluam magis uelis, quam ego: id adeo
gnati caussa,

Quem

Quem ego intellexi illam haud minus, quam se ipsum magnificare,
Neque adeo me clam est, quam esse eum grauiter laturum credam,
Hoc si rescierit. eo domum, studeo haec prius, quam ille huc redeat.

PH. *Laches, & diligentiam uestram, & benignitatem*
Noui: &, quae dicis, omnia esse ut dicis, animum induco:
Et te hoc mihi cupio credere: illã ad uos redire studeo,
Si facere possim ullo modo. LA. *quae res te facere id prohibet?*
Eho, numquidnam accusat uirum? PH. *minime: nam postquam attendi*
Magis, et ui coepi cogere ut rediret, sancte adiurat
Non posse apud uos Pamphilo se absente perdurare.
Aliud fortasse alijs uitij est: leni ego animo sũ natus:
Non possum aduorsari meis. L. *hem Sostrata.* SO. *heu me miseram*

L. *Certum ne est istuc?* PH. *nunc quidem, ut uidetur: sed numquid uis?*
Nam est, quod me transire ad Forum iam oportet. L. *eo tecum una.*

ACTVS. SECVNDI. SCENA. III

SOSTRATA

S. DEPOL *nae nos aeque sumus omnes inui*
AE *sacuiris,*
Propter paucas; quae omnes faciunt dignae

ut

ut uideamur malo.
Nam, ita me ament Di, quod me accusat nunc uir,
sum extra noxiam.
Sed non facile est expurgatu: ita animum induxerunt, socrus
Omnes esse iniquas. haud pol me equidem: nam numquam secus
Habui illam, ac si ex me esset nata: nec, qui hoc mi eueniat, scio.
Nisi pol filium multimodis iam exspecto ut redeat domum.

ACTVS. TERTII. SCENA. I

PAMPHILVS. PARMENO. MYRRHINA.

PAM. *NEMINI ego plura acerba esse ex amore homini umquam oblata credo,*
Quam mi. heu me infelicem, hanccine ego uitam parsi perdere?
Haccine ego caussa eram tantopere cupidus redeundi domum?
Cui quanto fuerat praestabilius, ubiuis gentium aetatem agere,
Quam huc redire? atque, haec ita esse, miserum me rescisscere?
Nam nos omnes, quibus alicunde aliquis obiectus est labos,
Omne quod est interea tempus, prius quam id rescitum est, lucro est.

PAR

PAR. *At sic, citius qui te expedias his aerumnis, reperies.*
Si non redijsses, hae iraе factae essent multo amplio- (res:
Sed nunc aduentum tuum ambas Pamphile scio re
ueritur as.
Rem cognosces, iram expedies: restitues rursum in
gratiam.
Leuia sunt haec, quae tu pergrauia esse in animum
duxti tuum.

PAM. *Quid consolare me? an quisquam usquam gen-*
tium est aeque miser?
Priu quam hanc uxorem duxi, habebam alibi ani
mum amori deditum:
Iam in hac re ut taceam, cuiuis facile scitu quam
fuerim miser:
Tamen numquam ausus sum recusare eam, quam
mi obtrudit pater.
Vix me illinc abstraxi, atque impeditum in ea ex-
pediui animum meum:
Vixq. huc contuleram, hem noua res orta est, porro ab hac quae me abstrahat.
Tum matrem ex ea re me aut uxorem in culpa in-
uenturum arbitror:
Quod cum ita esse inuenero, quid restat, nisi porro
ut fiam miser?
Nã matris ferre iniurias me Parmeno pietas iubet:
Tum uxori obnoxius sum: ita olim suo me ingenio
pertulit,
Tot meas iniurias quae nũquã in ullo patefecit loco.

Sed magnum nescio quid necesse est euenisse Parmeno,
Vnde ira inter eas intercessit, quae tam permāsit diu.

PAR. *Hoc quidem hercle paruum est: si uis uero ueram*
rationem exequi,
Non maxumas, quae maxumae sunt interdum irae,
iniurias
Faciunt: nam saepe est, quibus in rebus alius ne ira
tus quidem est,
Cum de eadem caussa est iracundus factus inimicissi
mus.
Pueri inter sese quam pro leuibus noxijs iras gerunt?
Quapropter? quia enim qui eos gubernat animus, in
firmum gerunt,
Itidem mulieres sunt ferme, ut pueri, leui sententia:
Fortasse unum aliquod uerbum hanc inter eas iram
conciuerit.

PAM. *Abi Parmeno intro, ac me uenisse nuntia.* PAR.
hem quid hoc? PAM. *tace.*
Trepidari sentio, cursari rursum prorsum: agedum
ad Fores
Accede propius. PAR. *hem, sensistin'?* PAM. *noli fa-*
bularier.
Pro Iuppiter, audio clamorem. PAR. *tute loqueris,*
me uetas?

M. *Tace obsecro mea gnata.* PAM. *matris uox uisa est*
Philumenae.
Nullus sum. PAR. *quidum?* PAM. *perij.* PAR. *quam*
obrem? PAM. *nescio quod magnum malum*
Profecto Parmeno me caelas. PAR. *uxorē Philumenā*
Pauitare

Pauitare nescio quid, dixerunt: id si forte, est nescio.

PAM. *Interij: cur mihi id non dixti?* PAR. *qua non poteram una omnia.*

PAM. *Quid morbi est?* PAR. *nescio.* PAM. *quid? nemo ne medicum adduxit?* PAR. *nescio.*

PAM. *Cesso hinc ire intro, ut hoc quamprimum, quidquid est, certum sciam?*
Quonam modo Philumena mea nunc te offendam affectam?
Nam si periculum ullum in te est, periisse me una haud dubium est.

PAR. *Non usus facto est mihi nunc, hunc intro sequi.*
Nam iniuisos omnes nos esse illis sentio:
Here nemo uoluit Sostratam intro admittere.
Si forte morbus amplior factus siet,
Quod sane nolim, maxume heri caussa mei:
Seruom illico introisse dicent Sostratae,
Aliquid tulisse comminiscentur mali.
Capiti, atque aetati illorum, morbus qui auctu' sit:
Hera in crimen ueniet, ego in magnum malum.

ACTVS. TERTII. SCENA. II.

SOSTRATA. PARMENO. PAMPHILVS

SO. NESCIO *quid iam dudum hic audio tumultuari misera:*
Male metuo, ne Philumenae magi' morbus aggraueſcat:
Quod te Aesculapi, & te Salus, ne quid sit huius, oro.

Nunc ad eam uisam. PAR. *heus Sostrata.* S. *ehem.*
PAR: *iterum istinc excludere.*

SO. *Ehem Parmeno, tu ne hic eras? perij, quid faciam misera?*
Non uisam uxorem Pamphili, cum in proxumo hic sit aegra?

PAR. *Non uisas, nec mittas quidem uisendi caussa quemquam.* (*duco:*
Nam QVI *amat cui odio ipsus est, bis facere stulte*
Laborē inanem ipsus capit, & illi molestiam affert.
Tum autem filius tuus introijt uidere, ut uenit, quid agat.

SO. *Quid ais? an uenit Pamphilus?* PAR. *uenit.* SO. *Dijs gratiam habeo.*
Hem, istoc uerbo animus mihi redijt, & cura ex corde excessit.

PAR. *Iã ea te caussa maxume huc nunc introire nolo:*
Nam si remittent quippiam Philumena dolores,
Omnem rem narrabit, scio, continuo sola soli,
Quae inter uos interuenit, unde ortum est initiũ irae.
Atque eccum uideo ipsam egredi: quam tristi' st. SO. *o mi gnate.*

PAM. *Mea mater, salue.* SO. *gaudeo uenisse saluom. saluan'*
Philumena est? PAM. *meliuscule est.* SO. *utinam istuc ita Dij faxint.*
Quid tu igitur lacrumas? aut quid es tam tristis?
PAM. *recte mater.*

SO. *Quid fuit tumulti? dic mihi: an dolor repẽte inuasit?*

PAM.

PAM. *Ita factum est.* SO. *quid morbi est?* PAM. *febris*
SO. *quotidiana?* PAM. *ita aiunt.*
I sodes intro, consequar iam te mea mater. SO. *fiat.*
PAM. *Tu pueris curre Parmeno obuiam, atque his onera adiuta.*
PAR. *Quid? non sciunt ipsi uiam, domum qua redeant?*
PAM. *cessas?*

ACTVS. TERTII. SCENA. III

PAMPHILVS

PAM. *EQVEO mearum rerum initium ullum inuenire idoneum,*
Vnde exordiar narrare, quae nec opinanti accidunt,
Partim quae perspexi his oculis, partim quae accepi auribus:
Qua me propter exanimatum citius eduxi foras.
Nam modo me intro ut corripui timidus, alio suspicans
Morbo me uisurum affectam, ac sensi esse, uxorem: hei mihi,
Postquam me adspexere ancillae aduenisse, ilico omnes simul (rant.
Laetae exclamãt, Venit, id quod me repente adspexe
Sed continuo uoltum earum sensi immutari omniũ,
Quia tam incommode illis fors obtulerat aduentum meum. (cians
Forte una illarum interea propere praecurrit, nun-

Me uenisse: ego eiu' uidendi cupidus recta consequor.
Posteaquam introij, extemplo eius morbum cognoui miser.
Nam neque, ut celari posset, tempus spatium ullum dabat:
Neque uoce alia, ac res monebat, ipsa poterat conqueri.
Postquam adspexi, o facinus indignum inquam: & corripui illico
Me inde, lacrumans, incredibili re, atque atroci percitus.
Mater consequitur: iam ut limen exirem, ad genua accidit,
Lacrumans misera: miseritum est. profecto hoc sic est, ut puto.
Omnibu' nobis ut res dant sese, ita magni, atque humiles sumus.
Hanc habere orationem mecum a principio instituit:
O mi Pamphile, abs te quamobrem haec abierit, caussam uides:
Nam uitium est oblatum uirgini olim ab nescio quo improbo:
Nunc huc confugit, te atque alios partum ut celaret suum
Sed cum orata eius reminiscor, nequeo quin lacrumem miser.
Quaeq. fors fortuna est, inquit, nobis quae te hodie obtulit,
Per eam te obsecramus ambae, si ius, si fas est, ut

Ad-

Aduorsa eius per te recta tacitaq. apud omnes sient:
Si umquam erga te animo esse amico sensi eam, mi Pamphile,
Sine labore hanc gratiam, te uti sibi du pro illa nũc, rogat:
Ceterum de reducenda id fac, quod in rem sit tuã.
Parturire eam, neque grauidam esse ex te, solus conscius:
Nam aiunt tecum post duobus concubuisse eam mensibus:
Tum, postquam ad te uenit, mensis hic agitur iam septimus:
Quod te scire, ipsa indicat res. nunc si potis est Pamphile,
Maxume uolo, doq. operam, ut clam partus eueniat patrem,
Atque adeo omnes. sed si fieri id non potest, quin sentiant,
Dicam abortũ esse. scio nemini aliter suspectum fore,
Quin, quod uerisimile est, ex te recte eum natum putent,
Continuo exponetur: hic tibi nihil est quidquam incommodi: &
Illi miserae indigne factam iniuriam contexeris.
Pollicitus sum, & seruare in eo certum est, quod dixi, fidem.
Nam de reducenda, id uero neutiquam honestum esse arbitror.
Nec faciã: etsi amor me grauiter, cõsuetudoq. tenet.

Lacrumo, quae posthac futura est uita, cum in mentem uenit,
Solitudoq. O Fortuna, ut numquã perpetuo es bona.
Sed iam prior amor me ad hanc rem exercitatum reddidit.
Quem ego consilio missum feci, idem nunc operam huic dabo.
Adest Parmeno cum pueris: hunc minime est opus
In hac re adesse: nam olim soli credidi,
Ea me abstinuisse in principio, cum data est:
Vereor, si clamorem eiu' hic crebro exaudiat,
Ne parturire eam intellegat: aliquo mihi est.
Hinc ablegandus, dum parit Philumena.

ACTVS. TERTII. SCENA. IV

PARMENO. SOSIA. PAMPHILVS

PAR. IN' *tu tibi hoc incommodum euenisse iter?*
SO. A *Non hercle Parmeno uerbis dici potest*
Tantum, quam re ipsa Nauigare incommodum est.
PAR. *Ita ne est?* SO. *o fortunate, nescis quid mali*
Praeterieris, qui numquam es ingressus mare.
Nam alias ut omittam miserias, unam hanc uide:
Dies triginta, aut plus eo, in naui fui,
Cum interea semper mortem exspectabam miser:
Ita usque aduorsa tempestate usi sumus.
PAR. *Odiosum.* SO. *haud clam me est: denique hercle au fugerim*

Potius.

Potius, quam redeam, si eo mi redeundum sciam.
PAR. *Olim quidem te caussae impellebant leues,*
Quod nunc minitare facere, ut faceres Sosia.
Sed Pamphilum ipsum uideo stare ante ostium:
Ite intro: ego hunc adibo, si quid me uelit.
Here, etiam tu hic stas? PAM. *equidem te exspecto.*
PAR. *quid est?*
PAM. *In arcem transcurso opus est.* PAR. *cui homini?*
PAM. *tibi.*
PAR. *In arcem? quid eo.* PAM. *Callidemidem hospitem*
Myconium, qui mecum una aduectus st, conueni.
PAR. *Perij: uouisse hunc dicam, si saluus domum*
Redijsset umquam, ut me ambulando rumperet.
PAM. *Quid cessas?* PAR. *quid uis dicam? an conueniam modo?*
PAM. *Immo, quod constitui me hodie conuenturum eũ,*
Non posse, ne me frustra illi exspectet: uola.
PAR. *At non noui hominis faciem.* PAM. *at faciam, ut noueris:*
Magnus, rubicundus, crispus, crassus, caesius.
PAR. *Cadauerosa facies. Dij illum perduint.*
Quid, si non ueniet? maneam ne usque ad uesperum?
PAM. *Manebo: curre.* PAR. *non queo: ita defessu' sum.*
PAM. *Ille abijt. quid agam infelix? prorsus nescio*
Quo pacto hoc celem, quod me orauit Murrhina,
Suae gnatae partum: nam me miseret mulieris:
Quod potero faciam: tamen ut pietatem colam:
Nam me parenti potius, quam amori, obsequi
Oportet. at at at eccum Phidippum, & patrem

Video

Video: horsum pergunt. quid dicam hisce, incertus sum.

ACTVS. TERTII. SCENA. V

LACHES. PHIDIPPVS. PAMPHILVS

LA. IXTIN' *dudum, dixisse illam se exspectare*
D *filium?*

PH. *Factum.* LA. *uenisse aiunt: redeat.* PAM. *quá caussam dicam patri,*
Quamobrem non reducam, nescio. LA. *quem ego hic audiui loqui?*

PAM. *Certum obsirmare est uiam me, quam decreui persequi.*

LA. *Ipsus est, de quo hoc agebam tecum.* PAM. *salue mi pater.*

LA. *Gnate mi, salue.* PH. *bene factum te aduenisse Phamphile,*
Atque adeo, quod maxumum est, saluum atque ualidum. PAM. *creditur.*

LA. *Aduenis modo?* PAM. *admodum.* LA. *cedo, quid reliquit Phania*
Consobrinus noster? PA. *sane hercle homo uoluptati obsequens*
Fuit, dum uixit: & qui sic sunt, haud multum heredē adiuuant.
Sibi uero hanc laudem reliquit: uixit, dum uixit, bene.

LA. *Tum tu igitur nihil attulisti huc plus una sentētia?*

PAM.

PAM. *Quidquid est id quod reliquit, profuit.* LA. *immo obfuit:*
Nam illum uiuom & saluom uellem. PH. *impune optare istuc licet.*
Ille reuiuiscet iam numquam: & tamen, utrum malis, scio.
LA. *Here Philumenam ad se accersi hic iussit. dic iussisse te.*
PH. *Noli fodere. iussi.* LA. *sed iam eam remittet.* PH. *scilicet.*
PAM. *Omnem rem scio, ut sit gesta: adueniens audiui omnia.* LA. *at*
Istos inuidos Dij perdant, qui haec libenter nũciant.
PAM. *Ego me scio cauisse, ne ulla merito contumelia*
Fieri a uobis posset: idq. si nunc memorare hic uelim,
Quam fideli animo & benigno in illam & clementi fui,
Vere possim; ni te ex ipsa id magi uelim rescisere:
Namque eo pacto maxume apud te meo erit ingenio fides,
Cum illa, quae nunc in me iniqua est, aequa de me dixerit.
Neque culpa hoc mea euenisse dissidiũ, id testor deos.
Sed quando sese esse indignam deputat matri meae,
Cui concedat, cuius mores toleret sua modestia;
Neque alio pacto potest componi inter eas gratia:
Segreganda aut mater a me est Phidippe, aut Philumena: (*sequi.*
Nunc me pietas matris potius commodum suadet

LA.

LA. Pãphile, ad aures haud ĩuito sermo mihi accessit tuus,
Cum te post putasse omnes res prae parente intellego.
Verum uide, ne impulsus ira praue insistas Pãphile.
PAM. Quibus iris nunc in illam impulsus iniquu' sim?
Quae numquá quidquã erga me cõmerita est pater,
Quod nollem: & saepe, quod uellem, meritam scio:
Amoque, & laudo, & uehementer desidero:
Nam fuisse erga me miro ingenio, expertu' sum:
Illiq. exopto, ut reliquam uitam exigat
Cum eo uiro, me qui sit fortunatior:
Quandoquidem illam a me distrahit necessitas.
PH. Tibi id in manu est, ne fiat. LA. Si sanus sies,
Iube illam redire. PAM. non est consilium pater:
Matris seruibo commodis. LA. quo abis? mane, (est?
Mane inquã: quo uadis? PH. quae haec pertinacia
LA. Dixin' Phidippe hac rem aegre laturum esse eum?
Quamobrem te orabam, ut filiam remitteres:
PH. Non credidi aedepol adeo inhumanum fore:
Ita nunc is sibi me supplicaturum putat?
Si est, ut uelit reducere uxorem, licet:
Sin alio est animo, renumeret dotem huc, eat.
LA. Ecce autem, tu quoque proterue iracundus es.
PH. Percontumax redisti huc nobis Pamphile.
LA. Decedet iam ira haec: etsi merito iratus est.
PH. Quia paullulum uobis accessit pecuniae,
Sublati animi sunt. LA. etiam mecum litigas?
PH. Deliberet, renuncietq. hodie mihi,
Velit ne, an non; ut alij, si huic non sit, siet.
LA. Phidippe, ades, audi paucis. abiit: quid mea?

Postremo

Postremo inter se transigant ipsi, ut lubet:
Quando nec gnatus, neque hic mihi quidquam obtemperant:
Quae dico, paruipendunt. porro hoc iurgium ad
Vxorem: cuius fiunt consilio omnia haec: (nam.
Atque in eam hoc omne, quod mihi aegre est, euo-

ACTVS. QVARTI. SCENA. I

MVRRINA. PHIDIPPVS

MV. *HEIA, quid agam? quo me uortam? quid meo respondebo uiro*
P *Misera? nam audisse uocem pueri uisu' est uagientis:*
Ita corripuit derepente tacitus sese ad filiam:
Quod si resciuerit peperisse, id qua caussa clam habuisse me
Dicam, non aedepol scio.
Sed ostium concrepuit: credo ipsum ad me exire: nulla sum.
PH. *Vxor ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras.*
Atque eccam uideo. quid agis Murrhina? heus, tibi dico. M. *mihi ne*
Mi uir? PH. *uir ego tuus? tu uirum me, aut hominem adeo esse deputas?*
Nam si utrumuis horum mulier umquam tibi uisus forem,
Non sic ludibrio tuis factis habitus essem. M. *quibus?* PH. *at rogas?*

Peperit

Peperit filia? hem, taces? ex quo? M. *istuc rogare aequom est patrem?*

Perij: ex quo censes, nisi ex illo, cui data est nuptum, obsecro?

P. *Credo: neque adeo arbitrari patris est aliter. sed demiror,*

Quid sit, quamobrem tantopere hunc omnes nos celare uolueris

Partum; praesertim cum & recte, & suo pepererit tempore.

Adeone peruicaci esse animo, ut puerum praeoptares perire,

Ex quo inter nos scires posthac amicitiam fore firmiorem,

Potius, quam esset cum illo nupta aduorsus animi lubidinem

Tui? ego etiam illorum esse hanc culpã credidi, quae te est penes,

M. *Misera sum.* P. *utinam sciam ita esse istuc. sed nunc mihi in mentem uenit,*

Ex hac re quod locuta es olim, cum illum generum cepimus:

Nam nuptam filiam negabas posse te pati tuam

Cũ eo, qui meretrices amaret, qui pernoctaret foris,

M. *Quamuis caussam hunc suspicari, quam ipsam ueram, mauolo.*

P. *Multo prius sciui, quam tu, illum amicam habere Murrhina:* (tiae.

Verũ id uitiũ ego numquam decreui esse adolescen-

Nam

Nam id omnibus innatum est. at pol iam aderit, cum
se quoque oderit.
Sed ut olim te ostendisti eandem esse, nihil cessasti us-
que adhuc,
Vt filiam ab eo abduceres, neu, quod ego egissem, esset
ratum.
Id nunc res indicium haec facit, quo pacto factum uo
lueris.

M. *Adeon' me esse peruicacem censes cui mater siem,*
Vt eo essem animo, si ex usu esset nostro hoc matrimo-
nium?

P. *Tun' prospicere, aut iudicare, nostra m in rem quod*
sit, potes?
Audisti ex aliquo fortasse, qui uidisse eum diceret
Exeuntem, aut introcuntem ad amicam. quid tum
postea,
Si modeste ac raro hoc fecit? nõ ne ea dissimularenos
Magis humanum est, quam dare operam id scire,
qui nos oderit?
Nam si is posset ab ea sese derepente auellere,
Qui cum tot consuesset annos: non eum hominem du
cerem,
Nec uirum sati' firmum gnatae. M. *mitte adolescen-*
tem obsecro,
Et quae me peccasse ais: abi, solum solus conueni:
Roga, uelit ne, an non uxorem. si est, ut dicat uelle se,
Redde: sin est autem, ut nolit, recte consului meae.

P. *Siquidem ille ipse non uolt, & tu sensti esse in eo Mur*
rhina

Pecca-

Peccatũ: aderã, cuius consilio ea par fuerat prospici.
Quamobrem incendor ira, te esse ausam haec facere iniussu meo.
Interdico, ne extulisse extra aedes puerũ usquã uelis.
Sed ego stultior, meis dictis parere hanc qui postulẽ:
Ibo intro, atque edicam seruis, ne quoquam efferri sinant.

M. *Nullam pol credo mulierem me miseriorem uiuere.*
Nam ut hic laturus hoc sit, si ipsam rem, ut fiet, rescisset,
Non aepol clam me est; cum hoc, quod leuiu' est, tam animo iracundo tulit:
Nec, qua uia sententia eius mutari possit, scio.
Hoc mi unum ex plurimis miseriis reliquom fuerat malum,
Si, puerum ut tollam, cogit, cuius qui sit nescimus pater:
Nam cum compressa est gnata, forma in tenebris noscinon quita est:
Neque detractum ei tum quidquam est, qui post possit noscí, qui fiet:
Ipse eripuit ui, in digito quem habuit, uirgini abiens anulum:
Simul uereor, Pamphilus ne orata nostra nequeat diutius
Celare, cum sciet alienum puerum tolli pro suo.

ACTVS. QVARTI. SCENA. II

SOSTRATA. PAMPHILVS

S. NON clam me est mi gnate, tibi me esse su-
N spectam, uxorem tuam
Propter meos mores hinc abisse: etsi ea dissi-
mulas sedulo:
Verum ita me dij ament, itaq. obtingant ex te, quae
exopto mihi, ut
Numquam sciens commerui, merito ut caperet odi-
um illam mei: (dem:
Teq. ante quam me amare rebar, ei rei firmasti fi-
Nam mihi intus tuus pater narrauit modo, quo pa-
cto me habueris
Praepositam amori tuo: nunc tibi me certum est con
tra gratiam (scias.
Referre, ut apud me praemium esse positum pietati
Mi Pamphile, hoc & nobis, & meae commodum
famae arbitror:
Ego rus abituram hinc cum tuo me esse certo de-
ui patre,
Ne mea praesentia obstet, neu caussa ulla restet re-
liqua,
Quin tua Philumena ad te redeat. PAM. quaeso
quid istuc consili est? (gres?
Illius stultitia uicta, ex urbe tu rus habitatum mi-
Haud facies: neque sinam, ut qui nobis mater ma-
ledictum uelit,

Mea pertinacia dicat esse factũ, haud tua modestia.
Tũ, tuas amicas te, et cognatas deserere, et festos dies
Mea caussa, nolo. S. *nihil iam mi istaec res uoluptatis ferunt:*
Dum aetatis tempus tulit, perfuncta satis sum: satias iam tenet
Studiorum istorum: haec mihi nunc cura est maxuma, ut ne cui meae
Longinquitas aetatis obstet, morte ue exoptet meam.
Hic uideo me esse inuisam immerito: tempus est concedere.
Sic optume, ut ego opinor, omnes caussas praecidam omnibus,
Et me hac suspectione exoluam, & illis morẽ gessero.
Sine me obsecro effugere, uolgus quod male audit mulierum.
P. *Quam fortunatus ceteris sum rebus, absque una haec foret,*
Hanc matrem habens talem, illam autem uxorem.
S. *obsecro mi Pamphile,*
Non tute incommodam rem, ut quaeque est, in animum inducas pati.
Si cetera sunt ita, ut tu uis, itaq. ut esse ego illam existumo,
Mi gnate, da ueniam hanc mihi, reduc illam. P. *uae misero mihi,*
S. *Et mihi quidem: nam haec res non minus me male habet, quam te gnate mi.*

ACTVS. QVARTI. SCENA. III

LACHES. SOSTRATA. PAMPHILVS

L. QVEM *cum istoc sermonem habueris, procul hinc stans accepi uxor:*
Istuc est sapere, qui, ubicumque opus sit, animum possis flectere,
Quod faciundum fortasse sit postidea, hoc nunc si feceris.
S. *Forspol fuat.* L. *abi rus ergo hinc: ibi ego te, & tu me sires.*
S. *Spero mecastor.* L. *i ergo intro, & compone, quae tecum simul*
Ferantur: dixi. S. *ita ut iubes, faciam.* PAM. *pater.*
L. *Quid uis Pamphile?* PAM. *abire hinc matrem? minime.* L. *quid ita istuc?* PAM. *quia*
De uxore incertus sum etiam quid facturus siem. L. *quid est?*
Quid uis nisi reducere? PAM. *equidem cupio, & uix contineo: sed*
Non minuam meum consilium: ex usu quod est, id persequar.
Credo, si non redducã, ea gratia concordes magi' fore.
L. *Nescias: uerũ id tua refert nihil, utrũ illae fecerint,*
Quándo haec abierit: odiosa haec aeta'st adolescẽtulis:
E medio aequom excedere est: postremo iã nos fabu- (lae
Sumu' Pamphile, senex, atque anus.
Sed uideo Phidippum per tẽpus egredi: accedamus.

ACTVS. QVARTI. SCENA. IV

PHIDIPPVS. LACHES. PAMPHILVS

P. IBI *quoque aedepol sum iratus, Philumena,*
T *Grauiter quidem: nam hercle abs te factum est turpiter:*
Etsi tibi caussa est de hac re. mater te impulit:
Huic uero nulla est. L. *opportune te mihi*
Phidippe in ipso tempore ostendis. PH. *quid est?*
P. *Quid respondebo his? aut quo pacto hoc operiam?*
L. *Dic filiae, rus concessuram hinc Sostratam:*
Ne reuereatur, minus iam quo redeat domũ. PH. *ah,*
Nullam de his rebus culpam commeruit tua:
A Murrhina haec sunt mea uxore exorta omnia.
PAM. *Mutatio fit.* PH. *ea nos perturbat Laches.*
PAM. *Dum ne reducam, turbent porro, quam uelint.*
PH. *Ego Pamphile esse inter nos, si fieri potest,*
Affinitatem hanc sane perpetuam uolo:
Sin est, ut aliter tua siet sententia,
Accipias puerum. PAM. *sensit peperisse: occidi.*
L. *Puerum? quem puerum?* PH. *natus est nobis nepos:*
Nam abducta a uobis praegnans fuerat filia, (die.
Neque fuisse praegnantem umquam ante hunc sciui
L. *Bene, ita me dij ament, nuncias: & gaudeo*
Natum illum, et tibi illam saluam: sed quid mulieris
Vxorem habes? aut quibus moratam moribus?
Nos ne hoc celatos tam diu? nequeo satis,
Quam hoc mihi uidetur factum praue, proloqui

PH.

PH. *Non tibi illud factum minus placet, quam mihi Laches.*

PAM. *Etsi iam dudum fuerat ambiguum hoc mihi,*
Nunc non est, cum eam consequitur alienus puer.

L. *Nulla tibi Pamphile hic iam consultatio est.*

PAM, *Periy.* L, *hunc uidere saepe optabamus diem,*
Cum ex te esset aliquis: qui te appellaret patrem:
Euenit: habeo gratiam Dys. PAM. *nullu' sum.*

L. *Reduc uxorem ac noli aduorsari mihi.*

PAM. *Pater, si illa ex me liberos uellet sibi,*
Aut se esse mecum nuptam, satis certo scio,
Non me clam haberet, quae celasse intellego.
Nunc, cum eius alienum esse a me animum sentiam,
Nec conuenturum inter nos posthac arbitrer,
Quamobrem reducam? L. *mater quod suasit sua,*
Adolescens mulier fecit: mirandum ne id est?
Censen' te posse reperire ullam mulierem,
Quae careat culpa? an quia non delinquunt uiri?

PH. *Vosmet uidete iam Lache, & tu Pamphile,*
Remissam opu' sit uobis, an reductam domum:
Vxor quid faciat, in manu non est mea:
Neutra in re uobis difficultas a me erit.
Sed quid faciemus puero? L. *ridicule rogas.*
Quidquid futurum est, huic reddas, suum scilicet,
Vt alamus nostrum. PAM. *quem ipsa neglexit, pater,*
Ego alam. L. *quid dixti? eho, an non alemus Pamphile?*
Prodemus quaeso potius? quae haec amentia est?
Enimuero prorsus iam tacere non queo.
Nam cogis ea, quae nolo, ut praesente hoc loquar.

Ignarum censes tuarum lacrumarum esse me?
Aut, quid sit id, quod sollicitere ad hunc modum?
Primum hanc ubi dixti caussam, te propter tuam
Matrem non posse habere hanc uxorem domi;
Pollicita est eq se concessuram ex aedibus.
Nunc, postquam ademptam hanc quoque tibi caus-
sam uides;
Puer quia clam te est natus, nactus alteram es.
Erras, tui animi si me esse ignarum putas.
Aliquando tandem huc animum ut adiungas tuum,
Quam longum spatium amandi amicam tibi dedi?
Sumptus, quos feciſti in eam, quam animo aequo tuli?
Egi, atque oraui tecum, uxorem ut duceres:
Tempus dixi esse: impulsu duxiſti meo.
Quae tum obsecutus mihi feciſti ut decuerat.
Nunc animum rursum ad meretricē induxti tuum.
Cui tu obsecutus, facis huic adeo iniuriam.
Nam in eandem uitam te reuolutum denuo.
Video esse. PAM. *me ne?* LA. *te ipsum: & facis iniu-*
riam,
Cum fingis falsas caussas ad discordiam,
Vt cum illa uiuas, testem hanc cum abs te amoueris:
Sensitq. adeo uxor: nam ei caussa alia quae fuit,
Quamobrem abs te abiret? PH. *plane hic diuinat:*
nam id est.
PAM. *Dabo iusiurandum nihil esse istorum tibi.* L. *ah,*
Reduc uxorem, aut, quamobrem non opu' sit cedo.
PAM. *Non est nunc tempus.* L. *puerum accipias: nam is*
quidem

In culpa non est. post de matre uidero.

PAM. *Omnibus modis miser sum: nec, quid agam, scio:*
Tot nunc me rebus miserum concludit pater.
Abibo hinc, praesens quando promoueo parum.
Nam puerum credo iniussu non tollent meo,
Praesertim in ea re cum sit mihi adiutrix socrus.

LA. *Fugis? hem, nec quidquam certi respondes mihi?*
Num tibi uidetur esse apud sese? sine:
Puerū Phidippe mihi cedo, ego alam. PH. *maxume.*
Non mirum fecit uxor, si hoc aegre tulit:
Amarae mulieres sunt, non facile haec ferunt:
Propterea haec ira est: nam ipsa narrauit mihi:
Id ego praesente hoc tibi nolebam dicere:
Neque ei credebam primo: nunc uero palam est.
Nā omnino abhorrere animum huic uideo a nuptijs.

LA. *Quid ergo agam Phidippe? quid das consili?*

PH. *Quid agas? meretricem hanc primum adeundam*
censeo:
Oremus: accusemus grauius: denique
Minitemur, si cum illo habuerit rem postea.

L. *Faciam ut mones. puer eho, curre ad Bacchidem hanc*
Vicinam nostram: huc euoca uerbis meis.
Et te oro porro, in hac re adiutor sis mihi. PH. *ah,*
Iam dudum dixi, itidemq. nunc dico Lache,
Manere affinitatem hanc inter nos uolo,
Si ullo modo est ut possit, quod spero fore.
Sed uis ne adesse me una, dum istam conuenis?

LA. *Immo uero abi, aliquam puero nutricem para.*

ACTVS. QVINCTI. SCENA. I

BACCHIS. LACHES

BA. NON *hoc de nihilo est, quod Laches nunc*
me conuentam esse expetit:
Nec pol me multum fallit, quin, quod suspicor, sit quod uelit.
BA. *Videndum est, ne minu' propter iram hanc impetrem, quam possiem;*
Aut ne quid faciam plus, quod me post minu' fecisse satiu' sit.
Aggrediar. Bacchis, salue. BA. *salue Lache.* LA. *credo aedepol te*
Non nihil mirari Bacchis, quid sit, quapropter te huc iussi
Foras puerum euocare.
BA. *Ego pol quoque etiam timida sum, cum uenit mi in mentem, quae sim,*
Ne nomen mihi quaestus obstet apud te: nam mores facile tutor.
LA. *Si uera dicis, nihil tibi pericli a me est mulier: nam*
Iam aetate ea sum, ut non siet peccato mihi ignosci aequom:
Quo magis, omnes res cautius ne temere faciam, accuro.
Nam si id nunc facis, factura ue es, bonas quod par est facere:
Inscitum offerre iniuriam tibi me immerenti, iniquõ

BA.

BA. *Est magna aecastor gratia, de hac re quam tibi habeam. nam qui (sit. sed*
Post factam iniuriam se expurget, mihi parum pro-
Quid istuc est? LA. *meum receptas filium ad te Pamphilum.* BA. *ah.*

LA. *Sine dicam uxorem hanc prius quam duxit, uostrũ amorem pertuli.*
Mane: nondum etiam dixi id, quod uolui. nunc hic uxorem habet,
Quaere alium firmiorem tibi, dum consulendi tempus est.
Nam ille neque animo hoc erit aetatem, neque pol eadem ista aetate tu.

BA. *Quis id ait?* LA. *socrus.* BA. *me ne.* LA. *te ipsam: & filiam abduxit suam,*
Puerumq. ob eam rem clam uoluit, qui natus est, exstinguere.

BA. *Aliud si scirem, qui firmare meam apud uos possem fidem,*
Sanctius quam iusiurandũ, id pollicerer tibi Laches,
Me segregatum habuisse, uxorem ut duxit, a me Pamphilum.

LA. *Lepida es. sed scin', quid uolo potius sodet facias?* BA. *quid cedo?*

LA. *Eas ad mulieres huc intro, atque istue iusiurandum idem*
Polliceare illis: exple animum his, teq. hoc crimine expedi.

BA. *Faciam. quod pol, si esset alia ex hoc quaestu, haud fa-*

faceret, scio,
Vt de tali caussa nuptae mulieri se ostenderet.
Sed falsa fama esse nolo gnatum suspectum tuum,
Nec leuiorē uobis, quibus est minime aequō, uiderier
Immerito: nam meritus de me est, quod queam, illi ut commodem. (dit:
L. *Facilem, beneuolumq. lingua tua iam tibi me reddi-*
Nam non sunt solae arbitratae hae: ego quoque hoc etiam credidi.
Nunc cum ego te esse praeter nostram opinionem comperi, (les.
Fac eadem ut sis porro: nostra utere amicitia, ut uo
Aliter si faci. sed reprimam me, ne aegre quidquam ex me audias.
Verum te hoc moneo unum, quali sim amicus, aut quid possiem,
Potius quam inimicus, periclum facias. BA. *faciam sedulo.*

ACTVS. QVINCTI. SCENA. II
PHIDIPPVS. LACHES
BACCHIS

PH. *NIHIL apud me tibi defieri patiar, quin, quod opus sit,*
Benigne praebeatur.
Sed cum tu satura, atque ebria eris, puer ut satur sit, facito,
L. *Noster socer, uideo, uenit. puero nutricem adduxit.*
Phidippe,

Phidippe, Bacchis deierat per sancte. PH. *haeccine ea est?* LA. *haec est.*

PH. *Nec pol istae metuunt deos: neque has respicere deos opinor.*

BA. *Ancillas dedo: quolibet cruciatu per me exquire, Licet. haec res hic agitur: me facere Pamphilo ut uxor redeat,*
Oportet: quod si perficio, non paenitet me famae,
Solū feciſſe id, quod aliae meretrices facere fugitant.

LA. *Phidippe, nostrus mulieres suspectas falso nobis* A.I
In re ipsa inuenimus: porro hanc nunc experiamur. nam si
Compererit falso crimini tua se uxor credidisse,
Missam iram faciet: sin autem est ob eam rem iratus gnatus,
Quod pepererit uxor clam, id leue est: cito ab eo haec ira abscedet.
Profecto in hac re nihil mali est, quod sit dissidio dignum.

PH. *Velim quidem hercle.* LA. *exquire: adest: quod satis sit, faciet.* BA. *faciam.*

PH. *Quid istaec mihi narras? an quia non tute audisti dudum,*
De hac re animus meus ut sit Laches? illis exple modo animum.

LA. *Quaeso aedepol Bacchis, quod mihi es pollicita ute, ut serues.*

BA. *Ob eam rem uis ergo introcam?* LA. *i, atque exple animum his, ut credant.*

BA.

BA. *Eo: etsi scio pol his fore meum conspectum inuisum hodie:*
Nã nupta meretrici hostis, a uiro ubi segregata est.
LA. *At hae amicae erunt, ubi quamobrem aduenieris, resciscent.* PH. *atqui*
Easdem amicas fore tibi promitto, rem ubi cognorint:
Nam illas errore, & te simul suspectione exsolues.
BA. *Perij, pudet Philumenae: sequimini me intro huc ambae.*
LA. *Quid mi est, quod malim, quam quod huic intellego euenire, ut*
Gratiam ineat sine suo dispendio, et mihi una prosit?
Nam, si est, ut haec nunc Pamphilum uere ab se segregarit;
Scit sibi nobilitatem ex eo, et rem natam, & gloriam esse;
Referetq. gratiam ei, unaq. opera nos sibi amicos iunget.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. III

PARMENO. BACCHIS

PAR. DEPOL *nae esse meam herus operam deputat parui preti;*
AE *Qui ob rem nullam misit: frustra ubi totum desedi diem,*
Myconium hospitem dum exspecto in arce Callidemidem.
Itaque ineptus hodie dum illic sedeo, ut quisque uenerat, Accede-

Accedebam: adolescens, dic dum quaeso tun' es Myconius?

Non sum. Callidemides? non. hospitem ecquem Pamphilum

Hic habes? omnes negabant: neque enim quemquam esse arbitror.

Denique hercle iam pudebat: abij. sed quid Bacchidem

Ab nostro affine exeuntem uideo? quid huic hic rei est?

BA. *Parmeno, opportune te offers, propere curre ad Pamphilum.*

PAR. *Quid eo? BA. dic me orare, ut ueniat. PAR. ad te? PA. immo ad Philumenam.*

PAR. *Quid rei est? BA. tua quod nil refert, percunctari desinas.*

PAR. *Nil aliud dicam? BA. etiam: cognosse anulum illum Murrhinam*

Gnatae suae fuisse, quem mihi ipsu' olim dederat.

PAR. *scio.*

Tantum ne est? BA. tantum: aderit continuo, haec ubi ex te audiuerit.

Sed cessas? PAR. minime equidem: nam hodie mihi potestas haud data est:

Ita cursando atque ambulando totum hunc contriui diem.

BA. *Quantam obtuli aduentu meo laetitiam Pamphilo hodie?*

Quot commodas res attuli? quot autem ademi curas?

Gnatum

Gnatum ei restituo, qui paene harum ipsiusq. opera periit:
Vxorem, quam numquam est ratus posthac se habiturum, reddo:
Qua re suspectus suo patri, & Phidippo fuit, exsolui.
Hic adeo his rebus anulus fuit initium inueniundis.
Nam memini, abhinc menses decem fere ad me nocte prima
Confugere anhelantem domum, sine comite, uini plenum,
Cum hoc anulo. extimui illico: mi Pamphile inquam amabo,
Quid exanimatus es obsecro? aut unde anulum istum nactus?
Dic mihi. ille alias res agere se simulare. postquam id uideo;
Nescio quid suspicarier magi coepi; instare, ut dicat.
Homo se fatetur ui in uia nescio quam compressisse:
Dicitq. sese illi anulum, dum luctat, detraxisse:
Eum cognouit Murrhina in digito modo me habentem:
Rogat, unde sit: narro omnia haec: inde est cognitio facta,
Philumenam esse compressam ab eo, & filium inde hunc natum.
Haec tot propter me gaudia illi contigisse laetor:

Etsi

Etsi hoc meretrices aliae nolunt: neque enim est in rem nostram,
Vt quisquam amator nuptijs laetetur. uerum aecastor
Numquam animum quaesti gratia ad malas adducam partes,
Ego dum illo licitum est usa sum benigno, & lepido, & comi.
Incommode mihi nuptijs euenit: factum fateor:
At pol me fecisse arbitror, ne id merito mihi eueniret.
Multa ex quo fierint commoda, eiu' incommoda aequom est ferre.

ACTVS. QVINCTI. SCENA. IV

PAMPHILVS. PARMENO

BACCHIS

PAM. IDE *mi Parmeno etiam sodes, ut mi haec*
V *haec certa & clara attuleris;*
Ne me in breue hoc conijcias tempus, gaudio hoc falso frui.
PAR. *Visum est.* PAM. *certo ne?* PAR. *certe.* PAM. *deus sum, si hoc ita est.* PAR. *uerum reperies.*
PAM. *Manedum sodes? timeo ne aliud esse credam, atque aliud nuncies.*
PAR. *Maneo.* PAM. *sic te dixisse opinor, inuenisse Murrhinam,*

Suum

Suum anulum habere Bacchidem. PAR. *factum.*
PAM. *eum, quem ego olim ei dedi:*
Eaq. hoc te nunciare mihi iussit: ita ne factum?
PAR. *ita inquam.*
PAM. *Quis me est fortunatior, uenustatisq. adeo plenior? egon'*
Pro hoc nuncio quid te donem? quid? quid? nescio.
PAR. *at ego scio.* PAM. *quid?*
PAR. *Nil: nam neque etiam in nuncio, neque in me ipso quid sit boni,*
Scio. PAM. *ego ne, qui ab Orco mortuum me reducem in lucem feceris,*
Sinam sine munere a me abire? ah nimium me ingratum putas
Sed Bacchidem eccam uideo stare ante ostium:
Me exspectat credo: adibo. BA. *salue Pamphile.*
PAM. *O Bacchis, o mea Bacchis, seruatrix mea.*
BA. *Bene factum, & uolupe est.* PAM. *factis ut credam, facis:*
Antiquamq. adeo tuam uenustatem obtines,
Vt uoluptati obitus, sermo, aduentus tuus, quocumque aduenieris,
Semper siet. BA. *at tu aecastor morem antiquum, atque ingenium obtines,*
Vt unus hominum homo te uiuat numquam quisquam blandior.
PAM. *Ha, ha, hae, tu ne mihi istuc?* BA. *recte amasti Pamphile uxorem tuam:*
Nam numquam ante hunc diem meis oculis eam,

quod

quod nossem, uideram:
Per liberalis uisa est. PAM. *dic uerum.* BA. *ita me*
Dij ament Pamphile?
PAM. *Dic mihi, harum rerum numquid dixti iam patri?* BA. *nil.* PAM. *neque opus est:*
Adeo mutito: placet hoc non fieri itidem, ut in comoedijs,
Omnia ubi omnes resciscunt. hic, quos par fuerat resciscere,
Sciunt; quos non autem scire aequom est, neque resciscunt, neque scient.
BA. *Immo etiam, hoc qui occultari posse facilius credas, dabo:*
Murrhina ita Phidippo dixit, iuriiurando se meo
Fidem habuisse, et propterea te sibi purgatum. PAM. *est optume:*
Speroq. rem hanc esse euenturam nobis ex sententia.
PAR. *Here, licet me scire ex te, hodie quid sit quod feci boni?*
Aut quid istuc est, quod uos agitis? PAM. *non.* PAR. *suspicor tamen.*
Ego ne ab Orco hunc mortuum? quo pacto? PAM. *ne scis Parmeno,*
Quantum hodie profueris mihi, & ex quanta aerumna extraxeris.
PAR. *Immo uero scio, neque hoc imprudens feci.* PAM. *ego istuc sati' scio.* PAR. *an*

Temere quidquam Parmenonem praetereat, quod facto usu' sit?

PAM. *Sequere me intro Parmeno.* PAR. *sequor. equidem plus hodie boni*
Feci imprudens, quam sciens ante hunc diem umquam.
Vos valete & Plaudite

FINIS

M. ANTONII MVRETI ARGVMENTORVM ET SCHOLIORVM IN TERENTIVM LIBER

IN VITAM TERENTII

VM AFRICANI uocem diuinam] *Antea legebatur, Voce diuina. ego hoc latini ſermonis conſuetudinem pati non puto: neque enim aliqua re, ſed aliquam rem inhiare dicimus. Plautus,*

-- Inhiat aurum, ut deuoret. itaque ratus ſum: ſine periculo poſſe mutari. Sic paullo infra, cum in omnibus libris legeretur, - Abijt in Graeciam in terram ultimam: auſus ſum prius illud, in, expungere: quod & uerſum corrumpebat, & orationis, ut ego quidem arbitror, puritatem. terram enim Graeciam, & terram Italiam, & ſimilia ueteres ſaepe dicebant.

Iuſſus ante Caecilio recitare.] *pro Cerio, quod nomen nihili eſt, & tamen hoc loco in omnes libros irrepſerat, Caecilium repoſui, fretus auctoritate Euſebij, qui hoc ipſum, quo de hic agitur, narrat in chronicis. Caecilium autem poetam comicum accipio.*

Conſularibus ludis] *conſularium ludorum nulla alibi, quod ſciam, mẽtio. Conſualibus, non, conſularibus, legendum forte ſit. ſunt autem Conſuales ludi ijdem cum Circenſibus, ſiue Romanis.*

Iliadem instar tragoediae, Odysseam ad imaginē comoediae] *Aliter sentit Aristoteles; cuius auctoritate facile huius grammatici opinio praeponderatur. eius uerba sunt,* ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς. ὥσπερ δὲ καὶ τὰ σπουδαῖα μᾶλλον ποιητικῆς ὅμηρος ἦν (μόνος γὰρ, οὐχ ὅτι δ', ἀλλ' ὅτι καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν) οὕτω καὶ τὰς τῆς κωμῳδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν, οὐ ψόγον, ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας. ὁ γὰρ μαργείτης ἀνάλογον ἔχει, ὥσπερ ἰλιὰς καὶ ὀδυσσεία πρὸς τὰς τραγῳδίας, οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμῳδίας.

Ne quisquam in alterum carmen infame proponeret, lege lata, siluere.] *In alijs, lata lege sanxerunt. inepte. hoc enim significat, siluisse poetas, id est, desiisse, ciues nominatim proscindere, cum lex illa lata esset. atque hoc ipsum est, quod ait Flaccus,*

– lex est accepta, chorusq.
Turpiter obticuit, sublato iure nocendi.

Prorsae orationis] *Prosam orationem qui dicunt, facere imperite puto. prorsum antiqui rectum uocabant: unde prorsi limites apud Festum: eoq. uocabulo in hunc sensum reperio usum Senecam in his uersibus ex Troade,*

Et qui renatum prorsus adspiciens diem,
Tepidum rubenti Tigrin admiscet freto.

Sed & Prorsam uocabant Deam, quae rectos fetus educeret: de qua locum hunc A. Gellij lib. XVI. ita scriptum in ueteribus libris uidere nemini: Huius periculi deprecādi gratia arae statuiae sunt Romae duabus Carmentibus, quarum altera Postuerta nominata

minata est, Prorsa altera: a recti, peruersiq. partus & potestate, & nomine. nunc autem ibi quoque corrupte legitur, Prosa. Quia igitur, Prorsum, ut dixi, rectum est, iccirco solutam orationem prorsam, nominarunt; quod essent in ea uoces recto fere ordine, & ut naturae ferret impetus, collocatae. contraq. uersum dixerunt, in quo esset orationis genus, ut Cicero loquitur, uersum atque mutatum.

Latinae fabulae primo a Liuio Andronico scriptae sunt ad cunctas res, etiam cum recentius idem poeta, & actor fabularum suarũ fuisset] *in alijs libris; cum etiam tum recentius idem & poeta &c. locus aperte corruptus est: quem equidem ita legendum censeo: Latinae fabulae primo a Liuio Andronico scriptae sunt; cum, etiam tum ad cuncta recentibus, idem & poeta, & actor fabularum suarum fuisset. ut hoc significet, ideo eundem & poetam, & actorem fuisse, quod Romani etiam tum ad eiusmodi omnia rudes essent. uide Liuium lib.* VII.

Nam ludorum quattuor sunt species] *Difficile dictu est, hoc loco, non multis in uerbis quam multa peccata sint. primum, quattuor tantum ludorum genera, siue, ut iste nescio quis loquitur, species. ubi igitur Florales? ubi Romani: ne ceteros persequendo sim longior. deinde Apollinares ludos numerat inter eos, qui ad curam aedilium curulium pertinerẽt. falso. exstant apud Liuium, & Macrobium carmina Marcij uatis, quae eos ad praetoris urbani curã pertinuisse demonstrant. Apollini censeo uouendos*

ludos, qui quotannis communiter Apollinisiant. iys ludis faciendis praesit is praetor, qui iius populo plebiq. dabit summum. idem confirmat M. Tullius oratione decima in Antonium; ubi de Bruto loquens, Qui, inquit, cum praetor urbanus esset, urbe caruit, ius non dixit, cum omne ius populi R. recuperasset. & paullo infra: Qui ne Apollinares quidem ludos, pro sua, populiq. R. dignitate apparatos, praesens fecit, ne quam uiam patefaceret sceleratorum hominum audaciae. errat etiam in eo, quod Megalenses magnis dijs consecratos fuisse arbitratur. non enim Megalenses, sed Circenses, siue Romanos Conso & magnis dijs, ex Asconio; Megalenses autem magnae deum matri sacros fuisse, ex Liuio & alijs cognoscitur. Nam quod Antonius Goueanus a Megalensibus Megalesia distinguere, Megalenses autem eosdē cum Romanis facere uoluit; aeque in utroque falsus est. Locus est Ciceronis ex oratione de respōsis haruspicum. Nam quid ego de illis ludis loquar, quos in Palatio nostri maiores ante tēplum in ipso Matris magnae conspectu Megalensibus fieri celebrariq. uoluerunt? qui sunt more institutisq. maxime casti, sollemnes, religiosi: quibus ludis primum ante populi consessum senatui P. Africanus iterum consul ille Maior dedit, ut eos ludos haec lues impura pollueret. quo si quis liber aut spectandi, aut etiam religionis caussa accesserat, manus afferebantur: eo matrona nulla adijt propter uim consessumq. seruorum. Ita ludos eos, quorum religio tanta est, ut ex ultimis ter-

ris

ris accersita, in hac urbe consederit, qui uni ludi ne uerbo quidem appellantur latino, ut uocabulo ipso & appetita religio externa, & Matris magnae nomine suscepta declaretur, hos ludos serui fecerunt, serui spectauerunt, tota denique hoc aedile seruorum Megalesia fuerunt. hunc locum totidem uerbis citat Goueanus; & ex eo colligit, a Megalensibus alia esse Megalesia, quod Cicero Megalesia Megalensibus celebrari solita dicat. deinde tradit ludos Megalenses eosdem esse, qui Circenses, Romani, Magni nominantur. quae cum dicit, non animaduertit in quam difficiles sese rerum absurdissimarũ laqueos induat. non abutar pluribus argumentis, neque committam, ut mea oratio, hunc ueluti patentẽ alienae reprehensionis nacta cãpum, iuueniliter in eo exsultare uideatur. tota res uno uerbo confici potest. nam si ludi Megalenses committebantur prid. id. Apr. ut ex Liuio constat; ludi autem Romani pridie Kal. Sept. ut e priore actione in Verrem cognoscitur, quis est usque eo hebes, qui non uideat, ut idem sint Megalenses & Romani, nullo modo fieri posse? Ego uero, ne dicam dolo, uocem illam, Megalensibus, e Ciceronis loco, quem paullo supra recitaui, & expungendam puto, & e glossemate aliquo in ordinem Ciceronis uerborũ irrepsisse suspicor. Sunt igitur eadẽ Megalesia cum Megalensibus, neque dicta sunt ἀπὸ τῶν μεγάλων θεῶν, ut hic grammaticus nugatur, sed a Magna matre, cui dicata erant: cumq. initio Megalensia dicerentur, detrita, ut saepe fit, littera, Megalesia nominata

minata sunt. Itaque Festus, Megalasia, inquit, ludos Matris magnae appellabant.

Μεγάλους σιοὺς] *antea legebatur coniuncte μεγαλεσίους, quam uocem nusquam apud probatos auctores reperiri arbitror.*

Diuerbiis & canticis] *Ita emendaui, coniectura tantum adductus, cum partim librorum, De authenticis, partim, Deuerbijs authenticis, haberent.*

Adnotandum sane puellarum &c.] *falsum est, quod hoc loco admonet Donatus, puellas liberales nusquam in palliata loqui. loquitur in Heauton timorumeno Antiphila, in Curculione Planesium, in Epidico uirgo illa, Stratiphoclis soror. pluribus exemplis nihil opus est.*

Nihil ergo secus factum est.] *In alijs secus, in alijs seciùs: ego sequius legendum puto. Valet autem sequius, minus bene, aut minus bonum. neque est, cur dubitetur de integritate loci illius apud Liuium lib. 11. Inuitus, inquit, quod sequius sit, de meis ciuibus loquor. Sic Afranius apud Sosipatrum. Sin, id quod non spero, ratio talis sequius ceciderit.*

M. ANTONII MVRETI

IN ANDRIAM TERENTII

ARGVMENTVM

CHREMES, & Phania fratres Athenienſes fuerunt. eorum, Chremes profecturus in Aſiam, Paſibulam filiolam, quam tum unicam habebat, fratris fidei credidit. profecto eo, contingit, ut in Graecia magni bellorum motus excitarentur. quos fugiens Phania, cum impoſita ſecum in nauim puella, ad fratrem iter cepiſſet, ui tempeſtatis fracta naui, apud Andrum inſulam eiectus eſt. ibi applicat ſe ad Andrium quendam, hominem haud magna in re, a quo tamen benigne humaniterq. exceptus, non ita multo poſt moritur. Hoſpes Andrius relictae apud ſe puellae cõmutat nomen, & pro Paſibula Glycerĩu nominat: cumq. per aliquot annos eam cum filia Chryſide, pari utrãque ſtudio, educaſſet, decedit ipſe quoque de uita. Chryſis, quae ſe & orbam, & inopem uideret, abrepta ſecum Glycerio, Athenas nauigat: ubi cum aliquandiu uitam lana telaq. toleraſſet, ad poſtremum adoleſcentum blanditijs, & pollicitationibus uicta, quaeſtum corpore facere incepit. Ventitabat ad eam inter ceteros Pamphilus, Simonis filius, probus, & liberali praeditus ingenio adoleſcẽs; qui non Chryſidis ille quidem, ſed ipſius Glycerij mirifico quodã amore percuſſus, primus, ſolusq. corpus cum ea commiſcuit, fidemq.

fidemq. iam grauidae dedit, eã sibi uxorem fore. Susceperat & postea Chremes aliam filiam, Philumenam nomine, eamq. (iam enim nubilis erat) Pamphilo, bona adolescentis impulsus fama, collocare cupiebat. Quid multa? ultro ad Simonem uenit, cum eo negotium conficit. inscio Pamphilo, de communi senum sententia, faciundis nuptijs constituitur dies. Adhuc haec erãt: cum Chrysis moritur. ibi primum Simo de filij amore cognouit. nam cum ambo una in funus prodijssent; accidit, ut, posita in ignem Chrysi de, Glycerium se, prae doloris impatientia, eodem coniectura uideretur. Accurrit Pamphilus; eamq. mediam amplexus, ita consolari coepit, ut plurimas minimeq. dubias totius rei significationes daret. ita que uenit ad Simonem postridie Chremes; condicionem renunciat: comperisse se, Pamphilum peregrinam illam habere in uxoris loco. nescius, ex se natam esse eam, quam ita contumeliae caussa peregrinam nominaret. gaudere, ea re intellecta, Pamphilus: dolere contra, ac ringi Simo. aduenit interea dies, qui nuptijs initio fuerat praestitutus. Simo, ueteratoria quadam calliditate, simulandas sibi, ad pertentandum filij animum, nuptias statuit: hoc cogitans, si abnueret filius, ueram sibi obiurgandi illius caussam fore; quae ad eum diem nulla satis iusta fuerat: sin annueret; facile se, quod uellet, a Chremete impetraturum; atque ita uero nuptias, dijs adiuuantibus, factum iri. praeteriens igitur apud forum, securo iam, & nihil tale metuenti filio, Pamphile,

in-

inquit, abi domum, ac deos comprecare: uxor tibi ducenda hodie est. hoc dicto, uelut improuiso quodam iaculo, sauciatus adolescens, quid ageret, aut quid consilij caperet, nesciebat: cum ad eum Dauus, nafro admodum, ac uersuto ingenio seruus, animaduersa senis astutia, accurrit. Erat tum una cum Pamphilo Charinus, qui adolescens miro quodam amore Philumenae incensus, frustra saepe tentatis illius nuptijs, ad postremum audito eam eo die nupturam Pamphilo, in summá desperationem adductus, eum orabat, si se saluum uellet, ut uel eam ne duceret, uel saltem nuptijs diem aliquot produceret. Pamphilus eum sua quidem caussa bono esse animo, atque omnia ad impediendas nuptias moliri iubebat: se, quãtum in se esset, effecturum, ea ut ne daretur sibi. aduenienss, ut dixi, Dauus Charinum, iam spei plenum. abire ad ambiẽdos senis amicos iubet: deinde seorsũ Pamphilo coniecturas suas aperit, persuadetque, ut patri dicat, se paratum esse uxorem ducere: nam eo pacto, inquit, & patri omnem iurgandi occasionem praecideris, & non erit tamen uerendum, ne nuptiae fiant: numquam enim Chremes tibi, semel repudiato, filiã suam iterum commissurus est. Haec ita de serui consilio acta, longe aliter cecidere, ac putabantur, exorat enim Chremetem Simo. ita res in uerarũ nuptiarum discrimen adducitur. Forte eo ipso die Glycerium, exactis temporibus, puerum peperit. eum puerum Dauus, cum aliter nuptias disturbare non posset, pro foribus aedium Simonis ab ancilla collocandũ curat.

curat. in eum cum incidisset Chremes, & e Pamphilo natum esse cognosset, rursum abducit animum a nuptijs. turbae maximae concitantur: donec aduenit Crito Andrius, qui, quod Chrysidi genere proximus fuisset, ad cernendam illius hereditatem Athenas uenerat. eius interuentu Chremes filiam agnoscit. ita, summa omnium laetitia, Charino Philumena, Glycerium Pamphilo nubit.

SCHOLIA

MODOS FECIT FLACCVS CLAVDII.] *in aliis, quos quidem uiderim, omnibus,* FLACCVS CLAVDII FILIVS, *quod equidem concoquere non possum. neque enim cum pater alicuius notandus erat, nomine eum, sed praenomine, aut certe cognomine notabant. uerbi caussa, non ita ut dicerent,* M. TVLLIVS CICERO TVLLII F. *certe enim, si Tullius est, Tullij filius sit, necesse est, aut iure naturae, aut iure ciuili. Sed hoc modo,* M. TVLLIVS. M. F. CICERO. *quo modo igitur retineri potest scriptura haec,* FLACCVS CLAVDII FILIVS? *nondum enim adduci possum, ut assentiar homini doctissimo, Antonio Augustino, qui Claudium ueteribus non nomen modo, sed praenomen quoque fuisse ait. deinde, ut in gente Valeria, & Horatia Flacci cognomen fuisse notissimum est: ita in Claudia fuisse non puto. postremo hunc Flaccum, quisquis est, ciuem Romanum natum fuisse, non est credibile, cum ignominio-*

sa

sa esset apud Romanos scenicorum artificiorum tota fere tractatio: sed aut seruum alicuius ciuis. R. aut certe libertum: quorum utrouis posito, illud, CLAVDII FILIVS, *stare non potest. Delevi igitur uocem* FILIVS, *eo fidentius, quod in ceterarum fabularum inscriptionibus, nullus omnino est, qui eam habeat, antiquus liber.*

ACTVS PRIMI SCENA PRIMA.] *Scena quid sit, notum est omnibus. quod autem Actus fabularum partimur in scenas, aliamq. primam scenam, aliam secundam, & sic deinceps dicimus; quam perite et intelligenter id fiat, quaerendum puto. equidem, libere ut dicam, grammaticorum hanc, non poetarum, esse partitionem arbitror: neque credo scenam pro parte actus, apud ullum probatum scriptorem, si grammaticos excipias, legi. itaque neque apud Plautum ulla scenarum mentio est; & in Terentij fabulis aliter ab alijs distinguuntur: & in ueteribus Terentij libris, etiam impressis, neque prima, neque secunda, neque ulla omnino scena nominatur.*

Sed ijs quas semper, &c.] *Donatus adnotat, fidem & taciturnitatem artes uocari. recte; artes enim antiqui & uitia, & uirtutes uocabant. Terentius Adelphis: -Primarum artium magi' principem. Sallustius: Quae utraque ys artibus auxerat, quas supra memoraui Plures locos congerere me memini ad hãc rem, in scholys, quas olim Lutetiae in hunc poetam edidi. animaduerto autem, Aristotelem quoque non numquam τῶν τεχνῶν nomine uirtutes etiam amplecti,*

Eti, ut cum ait in secundo νικομαχείων. ταῦτα δὲ πρὸς μὲν τὸ τὰς ἄλλας τέχνας ἔχειν οὐ συναριθμεῖσαι, πλὴν αὐτὸ τὸ εἰδέναι.

Nam istaec commemoratio] *Demosthenes* περὶ στεφάνου. τὸ δὲ τὰς ἰδίας ἀπεργασίας ἀναμιμνήσκειν, μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τὸ ὀνειδίζειν.

Liberius uiuendi fuit potestas. nam antea] *Fuit, in hoc uersu monosyllabum est: & in quarta sede pes ille, qui creticus dicitur. Scio autem super hoc pede, ecquid in iambicum carmen reciperetur, an minus, uarias eruditorum hominum & fuisse, & esse sententias. ego, antequam hac de re statuam, quid in quaestione uersetur, etiam atque etiam considerandum puto. Nam si hoc quaeritur, data quibusdam hominibus in Terentio, & Plauto addendi, detrahendi, inuertendi, mutandiq. licentia, possint ne omnes illorum poetarum iambici uersus ita componi, ut nusquam in eis creticus reperiatur: facilis & expedita res est. ipse mehercules iambus, si hoc concedatur, ex eo ipso, cui nomen dedit, uersuum genere moueri queat. Sin hoc agitur, nulla importuna & temeraria mutatione concessa, multi ne sint in utroque horum poetarum uersus: quorum dimensio explicari sine cretico non queat: ego uero innumerabiles posse proferri arbitror. proferam paucos, ex quibus de ceteris coniectura capiatur.*

Ex Andria.

Futuras esse audiuit, sed ipse exit foras.

Goueanus particulam, sed, delere ausus est parum considera-

siderate poterat alio confugere, & dicere, pronomen, ipse, interdum priore correpta enunciari.

Ex eadem,

Nihil propter hanc rem: sed est, quod succenset tibi.
Quidnam est? puerile est. quid est? nihil. quin dic, quid est.
Bonum ingenium narras adolescentis. optumum.
Eius morte ea ad me lege redierunt bona.
Adeon' impotenti esse animo, ut praeter ciuium.

Piget plura, uel ex hac ipsa, uel ex alijs fabulis colligere: sunt autem innumera: nunc pauca ponam ex Plauto.

Non omnes possunt olere unguenta exotica.
Tu tibi istos habeas turtures, pisces, aues.
Qui scis, an tibi istuc eueniat prius, quam mihi?
Quo modo occepistis, bibite, pergraecamini.
Tace, atque abi tu rus. ego ire in Piraeeum uolo.

Male autem in hoc uersu uulgo legitur, abiturus. porro uerbum abi, posteriore correpta enunciatur, ut & alijs apud eundem, & apud hunc quoque poetam sat multis locis. atque haec e principio Mostellariae deprompta sunt omnia. quod si quis ceteras fabulas excutiat, non dici potest, quam multa sit deprehensurus, quae sine uiolentis, ut ita dixerim, mutationibus creticum effugere non possunt. uideo & Anacreontem hoc pede in uersibus suis usum: cuius illud est:

τέρπει με κ' ἀφροδίτη,
καὶ πάλιν θέλω χορεύειν. *Et illud:*
τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν.

Sed

Sed & multis aliis locis eundem pedem adhibuit.

Quod plerique omnes] *Prisc. lib.* XIIX. *admonet, hanc loquendi rationem manasse ab Atticis: eos enim ita loqui solitos,* πλείονες δὴ πάντες τοῦτο λέγουσιν ἄνθρωποι. *Sic & in Heauton timorumeno,*

- Dixi pleraque omnia.

2:

Huc uiciniae] *Sic in Phormione, Hic uiciniae. Nonius tamen, & Priscianus, & Carisius, huic uiciniae, legunt: certeq. in quattuor manuscriptis libris, quibus usus sum, huic uiciniae aperte legitur.*

Perduxere illuc secum.] *Perducuntur, ait Donatus, necessitate coacti. Confirmat hanc interpretationem Asconius, qui in locum illum ex primo Accusationis, Lenonum, aleatorum, perductorum nulla mentio fiat: Lenones, inquit, sunt scortorum, perductores etiam inuitarum personarum. Perductorum nomine usus est & Tertullianus in Apologetico, his uerbis. Nam si qui forte uere de sterilitate Christianorum conqueri possunt, primi erunt lenones, perductores, aquarioli, &c.*

Quis heri Chrysidem habuit?] *honeste dictum, pro, quis cum Chryside rem habuit. Ita intelligendum est illud e nouo epistolarum, Sed tamen ne Aristippus quidem ille Socraticus erubuit, cum esset obiectum, habere eum Laida: Habeo, inquit, Laida, non habeor a Laide. nam & Graecos ita non numquam loqui constat.*

Nam qui cum ingenijs conflictatur eiusmodi]

consentiunt

consentiunt libri. non uideo tamen, quomodo uersus stare possit. Si haberem libros, qui me adiuuarent, libenter hoc modo legerem,
Nam qui conflictat cum ingenijs eiusmodi.
Si quidem uerbo, conflicto, usus est & in Phormione.

3.

Honesta oratio est.] *in quibusdam libris, honesta ratio est. sed hanc scripturam & ueteres libri, & ipsa carminis ratio, & latine loquentium consuetudo confirmat. Cicero enim, quem studiose fecisse constat, ut multas loquendi formulas ab hoc poeta desumptas in sua scripta transferret, hac ipsa saepe usus est. unius nunc loci uenit in mentem, qui est in secundo de Officijs: Dictu quidem est procliue: itaq. uulgo loquuntur, sese in beneficijs collocandis, mores hominum, non fortunam sequi. honesta oratio est: sed quis est tandem &c.*

4.

Hoc quid sit? S. omnes qui amant] *in dimetiendo uersu, qui, non eliditur: sed ita permanet, ut in illo Virgilij,*

Credimus, an qui amant, ipsi sibi somnia fingunt?

eius autē generis apud hunc poetā satis multa sunt.

5.

Neque tu hoc dicas tibi non praedictum] *ita est aperte in meo manu scripto, & in altero eorum, qui in Antoniana huius ciuitatis bibliotheca asseruantur: estq. haec uera huius loci lectio, quidquid interpres de tribus negationibus comminiscatur.*

Audiui Archillis iamdudum: Lesbiam adduci iubes.] *Goueanus de suo addit particulam, quod: hoc modo, iamdudum quod Lesbiam adduci iubes, uidelicet quia putauit hos omnes uersus iambicos esse. sed falsus est. sunt enim omnes trochaici, quadrati catalectici; praeter postremos duos, qui sunt iambici quadrati acatalectici.*

6.

Vxorem decreuit dare sese mi hodie] *in alijs, decrerat. sed et meus manuscriptus habet, decreuit; & is, qui in hac urbe abhinc annos octuaginta duos impressus est: cuius ego posthac testimonio cum utar, ueterem Venctum nominabo. qui quidē liber, etsi, ut illa erant tempora, mendis innumerabilibus scatet; tamēita multa, ita praeclara ueteris scripturae uestigia retinet, incredibile ut mihi auxilium attulerit ad locos perplurimos corrigendos. Decreuit, autem, quin hoc loco melius sit; dubitare non oportet: loquitur enim non de primo illo cōsilio, quo nuptiae in hūc diē constitutae fuerant: (tunc enim non esset, cur diceret, - Non ne oportuit praescisse me ante? quippe qui id satis multo ante cognosceret, ut e multis huius fabulae locis colligitur) sed de secūdo, quod patrē subito, atque ex tempore cepisse arbitratur. cum haec iam scripsissem, animaduerti in libro quoq. manuscripto Bernardini Lauretani, decreuit, non decreuerat, legi.*

Adeon' hominem inuenustum] *inuenustum, hoc loco accipere debemus, in rebus amatorijs infortunatum, & infelicem: quod Graeci dicunt, ἀνεράδιτον.*

Graecus

Graecus ille Samosatensis, ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναφρόδιτός εἰμι εἰς τὰ ἐρωτικὰ καὶ δύο γεωῦ, οὓς μάλιστα ὑπερηγάπησα, τὴν Δάφνην καὶ τὸν Ταχινδον, ἡ μεν ἀποδιδράσκει με καὶ μισεῖ ὁ δὲ εὑρὼν τὸ δίσκιον ἀπώλετο. *et uenustas interdum est* ἡ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς δαιμονία. *Terentius, quis me est fortunatior, uenustatisq. adeo plenior? ubi tamẽ Nonius legit uetustatis: sed falso, ut puto.*

Pro deum, atque hominum, nullon'ego] *Dimeter est iambicus, quales etiam duos paullo supra octonarios admiscuit. in alijs legebatur, Pro Deum, atque hominum fidem, nullon' ego: quo modo si legas, uersus stare non potest. neque tamen ausus essem illud, fidẽ, expungere, nisi primum uidissem abesse a meo manuscripto; deinde meminissem, eodem modo locutũ hunc ipsum poetam in Phormione, - Pro deũ immortaliũ,*

Negat Phaniũ hanc sibi cognatã esse Demipho? ubi etiam consimilem e Ciceronis oeconomico citat interpres locum, Quid igitur, pro deum immortaliũ, primum eam docebas, quaeso?

7.

Hoc incertum quorsum accidat.] *Quorsum cadat. accidere enim uetere latina lingua est cadere. ut, cum dicimus, accidere ad genua. Ennius,*

Caesa accidisset ad terram abiegna trabes.

7.

Quaeso aedepol Charine, quoniam id fieri, quod uis, non potest: uelis id, quod possit.] *Fuit haec sententia summi philosophi Aristotelis, de quo apud Stobaeum haec leguntur.* Ἀριστότελης εἶπεν, ἐπεὶ

δὴ μὴ γίνεται τὰ πράγματα, ὡς βουλόμεθα, δεῖ βέλτιον θαι, ὡς γίνεται.

8.

Neque pol consili locum habeo, neque auxilij copiam] *Hunc uersum, ut in omnibus libris reperiram, ita reliqui, summa ipsorum consensione permotus: puto tamen ita legendum,*

Neque pol auxilij locum habeo, neque consilij copiam. nam & Charinus hoc ordine proposuerat, auxilium, consilium, expetens. & ipsa uersus ratio, ut ita legas, exigere uidetur.

9.

Egomet continuo ad Chremem] *Liber meus, Ego me continuo ad Chremem: quod mihi quidem multo uenustius uidetur.*

10.

Quid se sciret non deserturum] *Vnum habeo librũ ueterẽ, in quo scriptum est, qui sẽ sciret nõ deserturi.*

12.

Non immemores discipuli?] *Alij emendant, Nũs immemores discipli? ego nihil mutandum censeo: in tertia enim huius carminis sede esse pedem, qui proceleumaticus dicitur: ut in illis,*

Cupio aliquos parare amicos beneficio meo.

Non fiet: hoc modo sine te exorem. scilicet.

Ita faciam. quid? quid aliud uolui dicere?

nam quod Ioachimus Camerarius et hunc pedem, et amphimacrum ab iambico excludit; mihi quidẽ multis de caussis non placet. eas caussas tunc explicabo, cum

cum Plautum a me emendatum in publicum emittam: quod, si uita suppeditabit, cito fore confido.

Adhuc Archillis quae assolent, quaeq. oportet] *In ueteribus, oportent. Sunt autem hic aliquot uersus quorum dimensionem explicare ex ueteribus libris non potui; ex ingenio nolui.*

13.

Tibi uideor esse, quem tam aperte] *In alijs, Tibi uideor, quem tam aperte. Goueanus intellexerat, de esse aliquid ad uersum; feceratque, Tibi uideor ego, quem tam aperte, &c. quod ego reposui, in ueteribus libris summa consensione reperitur.*

14.

Amantium irae, amoris integratio est] *Ita est in libris manuscriptis: in uetere tamen Veneto, reintegratio. apud Seruiũ in Eclogam* 11. *legitur, redintegratio. hanc autem sententiam ita expressit Plautus:*

Verum irae, si quae eueniunt forte huiusmodi
Inter eos, rursum si reuentum in gratiam est,
Bis tanto amici sunt inter se, quam prius.

sed & apud Aelianum lib. 11. *de uaria historia legisse uideor quiddam ab hoc loco non nimis alienum. id est. huiusmodi. Pausaniae Agatho poeta in amoribus ac delicijs fuit. uentitabat autem saepe uterque eorum una ad Archelaum regem, qui & Musarum erat studio deditus, et a rebus amatorijs minime alienus. hic cum illos inter se crebro dissidentes uideret, contemptui esse amatorem amato aut umabat. quodam igitur die, Quaeso, inquit, Agatho, quod ingenium tibi*

est, qui homini uni ex omnibus maxime te diligenti tam frequenter irascaris? ego dicam tibi rex, inquit ille. non enim ista facio, uel quod Pausaniae parũ cupiam, uel quod agrestis sim, efferoq. ingenio. quin si mihi uel aliunde, uel ex ipso poetices studio aliqua affectuum, quibus hominum tentantur animi, cognitio est, eam ego demum summam esse uoluptatem amantibus duco, cum e dissensione in gratiam cum iis, quos amant, redeunt: exploratumq. habeo, nihil ipsis accidere posse iucundius. hanc igitur uoluptatem saepe Pausaniae impertior, qui ei frequenter irascar. non modico enim gaudio perfunditur, cum me sibi statim conciliari uidet. id gaudium non persentisceret, si amor in eum meus uno quasi tenore, & sine ulla eiusmodi offensione procederet. Haec Agatho; quae rex non mediocriter laudasse perhibetur.

15:

Insperante hoc, atque inuito Pamphilo] *Insperante sene, Pamphilo autem inuito. hoc uisum est admonere, quoniam sunt, qui utrumque ad Pamphilum referant: quo nihil fieri ineptius potest.*

16:

Hoccine credibile est, aut memorabile] *Horum primorum uersuum rationem explicare difficile est. quidam, magna in mutando licentia usi, fecere iambicos octonarios. ego ueterem scripturã cum fide proponere, ut erat, malui.*

Hic, ubi opus est, Non uerentur:] *Similis est sententia Plauti in Epidico.*

Plerique

Plerique homines sunt, quos, cum nihil refert, pudet;
ubi pudendum est,
Ibi eos deserit pudor.

17.

Quis homo istuc? Dauos. Dauos? Dauos omnia] *Diuine hunc uersum iam pridem restituerat homo ingeniosissimus, Antonius Goueanus, qui etiam si praeterea aliud nihil praestitisset, est tamen, cur ei Terentij amatores multum se debere fateantur.*

21.

Vt quimus, aiunt: quando, ut uolumus, nõ licet] *circumfertur apud Graecos senarius, ex quo hic expressus uidetur:*

Ζῶμεν γὰρ ὀχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.

O optume hospes] *Mirum est, quantulae res quantũ interdum eruditis hominibus negotium exhibeant. antea cum hic locus ita legeretur,*

Optume hospes pol Crito antiquum obtines:

Non nulli, qui uersum non cõstare animaduerterẽt, contra omnium librorũ fidem, ex, optume, fecerunt, opportune; quo nihil minus opportunum cogitari poterat. Goueanus, & librorum ueterum, & Donati auctoritate neglecta, addidit, morem: hoc modo,

Morem optume hospes pol Crito antiquũ obtines.

ego, unica litterula adiecta, (quae quam facile a librariis omitti potuerit, nemo non uidet: saepe enim in hoc genere peccarunt, cum litteram, quae geminanda erat, semel tantum ponerent) ea igitur adiecta, locum (uti mea fert opinio) emendaui.

Nae istam multimodis tuam inueniri gaudeo] *uocem antiquam, multimodis, quae nusquam in uulgatis libris apud hunc poetam legebatnr, primus ego, ni fallor, in ueterem quasi possessionem restitui. de qua & similibus Cicero in Oratore: Sed quid ego uocales? sine uocalibus saepe breuitatis caussa contrahebāt, ut ita dicerent, multimodis, uasargenteis, passicrinibus, tectifractis. et in tertio de Oratore citatur hic ueteris poetae uersus,*

Multimodis sum circumuentus, morbo, exsilio, atque inopia.

Hac autem ipsa uoce saepe usum Lucretium, notius est, quam ut collectis exemplis patefieri necesse sit.

M. ANTONII MVRETI

IN EVNVCHVM TERENTII

ARGVMENTVM

CIVIS *quidam Athenienſis filiam, cui Pamphilae, & filium, cui Chremeti nomen erat, habuit. ex ys Pamphilam ad huc infantulam praedones rapuere e Sunio, & mercatori cuidam Rhodio uendidere: qui, Rhodum aduectum, meretrici, quam amabat, dono dedit. haec acceptam puellam pari cura ac studio, cum Thaide filia coepit educere: nemo ut esset, qui non utramque ex ipsa genitam esse arbitraretur. Thais, quae grandiuscula erat, cum ad eam aetatem*

tem peruenisset, ut uiris placere posset; maternam, ut fit, uiuendi rationem insecuta, cum hospite quodã Athenas uenit, quĩ eam postea moriens heredem reliquit. interea miles Thraso nomine, ad eam adiecit animum, cumq. cum ea per aliquod tempus consueuisset, in Cariam profectus est. Thaidis mater per eos dies uitam cum morte commutauerat, fraterq. ipsius Pamphilam uenalem proposuerat. sperans eã, quod & formosa esset, & fidibus sciret, praeclare a se uenditum iri. forte accidit, ut eo ipso tẽpore Thaidis amator miles esset Rhodi: qui, harum omnium rerum insciius, Pamphilam emit; ut esset, quod amicae, Athenas reuersus, dono daret. Thais, profecto milite, aliam condicionem quaesierat, adiunxeratq. sibi Phaedriam, adolescentem Athenienssem, Lachetis filium. inaudiuerat interim etiam aliquid de Pamphila; iamq. cum fratre ipsius Chremete aliquoties collocuta, eo peruenerat, ut non dubijs indicijs intelligeret, sororẽ illius esse, quae secum in maternis aedibus educata foret. Summopere cupiebat igitur occasionem sibi aliquam dari, qua Pamphilam suis restitueret, eodemq. facto & puellam summo afficeret beneficio, & propinquorum illius amicitia fortunas constabiliret suas. Redit miles: sed cum cognesset de amore Phaedriae puellam se, nisi eo repulso, daturum negat. Thais, quid ageret, nescire: nam & Phaedriam amabat ex animo, & Pãphilae recipiendae gratia quiduis sibi faciundum putabat. tandem, cum speraret, se postea facile consilium suum ei ipsi,

cuius

cuius animum offenderet, probaturam, Phaedriam, ut militi gratificaretur, excludit. postridie accersito ei, atque aegre ferenti, tandem se purgat, multisq. precibus ab eo impetrat, ut, per biduum, priores partes habere Thraſonem ſineret: ubi primum eripuiſſet puellam, nihil ſibi cum illo amplius fore. Phaedria, ut huius bidui moleſtiam aequiore animo ferret, rus ſibi abeundum eſſe ſtatuit: itaque abiens, mandat Parmenoni, ut eunuchum & Aethiopiſſam ad Thaidem, cui eos emerat, duceret. Pamphilam, cum ex aedibus Thraſonis ad Thaidem deduceretur, conſpicatus in uia Phaedriae frater natu minor, Chaerea ita eius amore flagrare coepit, nihil ut penſi haberet, dum ea potiretur: neque prius conquieuit, quam, eius rei cauſſa, ad Thaidem pro eunucho deductus eſt. quid plura? Thaide ad cenam cum milite profecta, uirgini a Chaerea per uim uitium offertur. turbae undique mirabiles, donec, tota re patefacta, Thais a Lachete in fidem & clientelam recipitur, Chaerea agnita Pamphilam duxit uxorem, Thraſo diu illuſus, tandem in amoris meretricij partem, Gnathonis paraſiti opera, admittitur.

SCHOLIA

27:

Si quiſquam eſt, qui placere ſe ſtudeat bonis Quam plurimis.] *Iam pridem admonuit Aemilius Ferrettus, quam plurimis, hoc loco duas eſſe dictiones: ſenſumq. eſſe; ſi quiſquam eſt, qui ſuum ſtudium*

dium eo referat, ut bonis potius, quam ut plurimis placeat, &c. deest igitur particula, potius; ut in illo Plauti ex Rudente

- certum est moriri, quam hunc pati lenonem in me grassari:

sic etiam saepe loquuntur Graeci. Homerus,

Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἢ τινὰ τῶνδε.

Idem, βούλομ' ἐγὼ λαὸν σὸν ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.

Alexander in epistola ad Aristotelem: ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν ταῖς περὶ τὰ ἄριστα ἐμπειρίαις, ἢ ταῖς δυνάμεσι, διαφέρειν. contra quae hic particula deest, ea saepe alijs in sermone latino locis redundat. Cicero in Diuinatione: Tamen eos defendes, qui se ab omnibus desertos potius, quam abs te defensos, esse malunt? Plautus Sticho:

Si manere hic sese malint potius, quam alio nubere.

Terentius Adelphis.

Quin, quidquid possem, mallem auferre potius in praesentia. Vlpianus: Si actor malit dominum potius conuenire. Palladius de insitione: Malo operam eius exspectare potius, quam timere.

Existimauit esse, sic existimet] Ex glossemate alicuius barbari, & inepti magistri irrepserat in hunc hunc uersum uox, sciat: hoc modo, sic existimet, sciat. id collegi primum ex uetere libro Veneto, & quatuor manuscriptis, quibus usus sum; in quibus erat omnibus,

Existimauit esse, sic existimet, sciat, praesumat. ut appareret, primum uerbum Terentij esse, reliqua

qua duo ex eodem fonte manasse. hoc tantum discriminis animaduerti, quod in uetere Veneto, pro, existimauit, perperam legitur, existimat. sed & in libro uiri clarissimi, Petri Bembi, locus hic totus ita scriptus uti eum nos emendauimus, legitur.

28:

Proin tu, dum est tempus, etiam atque etiam cogita Here] *Continuatam esse hanc Parmenonis orationem non dubito: ideoq. interiecta personarum nomina sustuli. libet uersus apponere, quibus hunc locum expressit Horatius.*

Porrigis irato puero cum poma, recusat.
Sume catelle. negat. si non des, optat. amator
Excluſus qui distat? ait, ubi secum, eat, an non,
Quo rediturus erat non arcessitus, & haeret
Inuisis foribus: nec nunc, cum me uocet ultro,
Accedam? an potius mediter finire dolores?
Excluſit, reuocat. redeam? non, si obsecret. ecce
Seruus non paullo sapientior. O here, quae res
Nec modū habet, neque consiliū, ratione modoq.
Tractari nō uult. in amore haec sunt mala: bellū,
Pax, rursum. haec si quis, tempestatis prope ritu
Mobilia, & caeca fluitantia sorte, laboret
Reddere certa; sibi nihilo plus explicet, ac si
Insanire paret certa ratione, modoque.

sed & Persius:

Quidnam igitur faciam? ne nunc, cum accersor, & ultro
Supplicet, accedam? &c.

- Vtinam

- Vtinam esset mihi
Pars aequa amoris tecum.] *Simile est uotum illud Theocriti:*
Εἴθ' ὁμαλοὶ πυδόσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρωτες
Νῶϊν.

33.

Viden', ossum, & cibus quid faciat alienus?] *Hic quoque secutus sum auctoritatem Petri Bembi, quam nemini docto, atque intelligenti aspernari fas puto. in libris tamen, quos uidi, omnibus erat, uelocium, uel otium. uocem ossum, Carisius exponit . .*
Sed Parmenonem ante ostium Thaidis tristem uideo] *Uersum non constare, omnes, ut opinor, uidēt. ego uerebar, ne Terentius scripsisset, Sed Parmenonem ante ostium meretricis tristem uideo: posteaq. ad nomen, meretricis, apposita esset glossa, Thaidis: quae deinde irrepsisset in uersum.*

33:

Qui mihi nunc uno digitulo fores aperis fortunatus] *Hic quoque uersus non constat. constabit autē, si legas hoc modo:*
Qui mihi nunc uno digitulo forem aperis fortunatus,
Nae tu istam faxo calcibus saepe insultabis frustra.
idq. ego uerum esse arbitror: eodemq. modo corrigendum esse uersum ex Heauton timorumeno, qui cum uulgo ita legatur;
Mane, mane. quid est, quod tam a nobis grauiter crepuere fores?
ita legendus uidetur:

Mane,

Mane, mane. quid est, quod tam a nobis grauiter
crepuit foris?
omnino tamen ueteres libri cum uulgatis consentiũt.

34:

Cum in cellulam ad te patris penum omnem]
Hanc lectionem et libro quincto Priscianus agnoscit,
& consentiens librorũ uetervm cõfirmat auctoritas.

36:

P. iubes ne? C. iubeo, cogo, atque impero.
P. Numquam defugiam auctoritatem. sequere.
C. di uortant bene] *Defugere auctoritatẽ, quid*
sit, uideo etiam ab eruditis hominibus ignorari. ua-
let autem, cum ipse rei alicuius faciundae auctor fue
ris, eiusq. euentum in te receperis, id infitiari postea,
& fateri nolle, eam auctore te factam. liquido con-
stare hoc, propositis exemplis, potest. Plautus.

Suspende, uinci, uerbera: auctor sum, sino
M. *Si auctoritatem postea defugeris;*
Vbi dissolutus tu sies, ego pendeam.

hoc enim significat: si tu postea infitiari uolueris, te
harum mihi rerũ auctorem fuisse. Cicero pro Sylla:
Itaque attende iam Torquate, quam ego non defu-
giam auctoritatem cõsulatus mei. idest, quam non
recusem, quo minus ea, quae me consule, in opprimen
da coniuratione gesta sunt, ea me auctore omnia ge-
sta esse dicantur. haec illius orationis cum sit uis, pu
to, hoc quoque loco, illud, Numquam defugiam au-
ctoritatem, non a Parmenone, sed a Chaerea dici,
personarumq. nomina ita distingui oportere.

P. Iubes

P. Iubes ne? C. iubeo, cogo, atque impero.
Numquam defugiam auctoritatem. P. Sequere.
di uortant bene.

ut interroganti seruo, ita respondeat Chaerea: Ego uero iubeo, cogo, atque impero: neque umquam recusabo, quo minus tu, quidquid huius factum erit, auctore atque impulsore me factum esse dicas. tum seruus: sequere, inquit, di uortant bene. nam haec quoque postrema uerba non tam Chaereae cupido ac confidenti conueniunt, quam seruo dubio animi, & inceptionis tam periculosae euentum extimescenti.

37.

Labore alieno magno partam gloriam,
Verbis saepe in se transmouet, qui habet salem,
Qui in te est.] *Antea, qui habet salem, Quod in te est. sed fieri nullo modo potest, quin aut legendum sit, salem qui, (quo modo & libri ueteres habent, & Priscianus legit) aut certe, sale quod. neutro enim genere sale, recto casu, apud ueteres dicebatur: cuius rei praeter ceteros auctor est Carisius.*

38.

- Fac periclum in litteris;
Fac in palaestra, in musicis: quae liberum
Scire aequom est adolescentem, sollertem dabo.]
hinc sciri potest, quibus olim studijs liberi adolescentes instituerentur. haec autem ipsa ponit; Aristoteles additq. praeterea pingẽdi artem. cius uerba sunt ex VIII πολιτικῶν· ἔστι δὲ τέτταρα μεδὸν ἃ παιδεύειν εἰώθασι, γράμματα, καὶ γυμναστικὴν, καὶ μουσικὴν, καὶ τέταρτον ἔνιοι γραφικήν.

Omnia

Omnia prius experiri uerbis, quam armis ſapientem decet] *a libris impreſſis aberat uox, uerbis. qua tamen detracta, claudicat uerſus: in meo manuſcripto, & in duobus Antonianis erat, Omnia prius experiri conſilio, quam armis, ſapientem decet. at illud uerſus ratio non patiebatur. Verbis, eſt in uetere Veneto, & in manuſcripto, cuius mihi copiam fecit honeſtiſſimus, omni liberali doctrina politiſſimus adoleſcens, Bernardinus Lauretanus. Si cui tamen illud, conſilio, magis arridet, poterit ita legere, ut & in quibuſdam impreſſis,*

Conſilio omnia prius experiri, quam armis, ſapientem decet.

49.

Aufugiſtin'? Ch. hera, factum. Th. ſatin' id tibi placet?

Ch. Non. Th. credin' te impune habiturum?] *In alijs, credin' te impune abiturum? ego cur hoc maluerim, in cauſſa eſt, quod infra quoque Terentium ita locutum uideo, Siquidem iſtuc impune habueris.*

51.

Quae, cum amatore ſuo cum cenant, ligurriunt] *Hic certe eſt creticus primo loco. ſed eum ut effugeret Goueanus, legit hoc modo,*

Cum amatore ſuo quae cum cenant, ligurriunt. neque animaduertit ſe eodem recidere. uerbum enim, ligurrio, ſecundam ſyllabam producit. Horatius:

Semeſos piſces, tepidumq. ligurrierat ius.

neque deſunt eruditi homines, qui R litteram geminata

ta ſcribendum cenſcant.

Quae futura exempla] *notum eſt ex Platone, tria eſſe poenarum genera, κόλασιν, τιμωρίαν, παράδειγμα: de quibus eſt etiam aliquid apud Gellium. ex iis intelligi poteſt, quid hic, & ſimilibus locis exempli nomen ualeat. itemque, quam proprie inſcripta ſit illa altera fabula, ἑαυτὸν τιμωρούμενος.*

51:

- nunc minatur porro ſeſe, id quod moechis ſolet] *Quid autem id eſt, quod deprehenſis moechis fieri ſolebat? dixi equidem alibi: ſed hic quoque non omittendum uidetur. inſperſo cinere calido, nates eis depilabant: immittebantq. in ſedem raphanos. Ariſtophanes νεφέλαις. τὶ δ', ἢν ῥαφανιδοθῇ γε πειθόμενός σοι, λέφρα τὲ τιλθῇ, ἔξει τινὰ γνώμην λέγειν, τὸ μὴ δίρρω πρωκτὸς εἶναι; ubi interpres: οὕτω, inquit, τὲς ἁλόντας μοίχους ἠκίζοντο. ῥαφανίδας λαμβάνοντες, καθίεσαν εἰς τὲς πρωκτοὺς τούτων. καὶ παραλίλουλες αὐτοὺς, τέφραν θερμὴν ἐπέπασαν, ξασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. Graecus ille Samoſatenſis. ἐν Ἀρμενία μοιχόν τινα ἁλοὺς μάλα πολλὰς πληγὰς ἔλαβε, καὶ τέλος κατὰ τοῦ τέγους ἁλούμενος, διέφυγε ῥαφανίδα τὴν πυγὴν βεβυσμένος.*

52:

An in Aſtu uenit?] *Eadem uoce uſus eſt & M. Tullius in ſecundo de legibus. Veſtri Attici, prius quam eos Theſeus demigrare ex agris, & in Aſtu, quod appellatur, omnes ſe conferre iuſſit, &c.*

54:

Satis credo. nihil eſt Thaide hac frater tua di-

 gnius]

gnius] *Hunc uersum quidam sine caussa mutare noluerunt: quod nescirent, uocem, nihil, etiam producta posteriore syllaba enunciari. Exemplum autem est & apud Ouidium.*

Morte nihil opus est, nihil Icariotide tela.

55.

Si in platea hac te offendero postumquam, quod dicas mihi] *Ex glossemate aliquo in ordinem uerborũ Terentij defluxerant uoces duae, nihil est: quas cum alijs de caussis, tum quia uersum manifesto corrumpebant, sustuli. est autem particula, quod, ita posita, ut in illo Plauti:*

Quod ile gallinã, aut columbam se sectari, aut simiã
Dicat; periistis, nisi usque ad mortẽ multatis male.

de quo, aliysq. similibus commemoraui quodam loco in Catullum. Sed & Terentius ipse supra ita locutus est:

Sane, quod tibi nunc uideatur esse, hic nebulo magnus est.

& Cicero in Pisonem. Nam quod uobis iste, tantum modo improbus, crudelis, olim furunculus; nunc uero etiam rapax, quod sordidus, quod contumax, quod superbus, quod fallax, quod perfidiosus, quod impudens, quod audax esse uideatur, nihil scitote esse luxuriosus, nihil libidinosius, nihil posterius, nihil nequius.

55.

Hunc comedendum & deridendum uobis praebeo. Ch. placet] *Quia facile suspicor, fore permultos*

multos, qui me a peruulgata huius loci lectione receſſiſſe mirentur: iccirco hanc emendationem meam diligenter mihi conſtituendam, ac conſtabiliendam puto. ante me igitur ita in impreſſis paene omnibus legebatur:

Hunc comedendū, & deridendum uobis propino. atque ego mirabar equidem, qua ratione dictum eſſet, propinare aliquem comedendum: cum in ipſo propinandi uerbo, bibendi ſit, non comedendi, ſignificatio. nam ſi ſolum illud alterum fuiſſet; poterat fortaſſe ita dictum uideri, propinare aliquem deridendum, ut apud Demoſthenem, προπίνειν τὴν ἑλλάδα. & apud Euripidem in Rhoeſo.

Ελλησιν ἡμᾶς προύπιες, τὸ σὸν μέρος.

certe quidem, comedendum propinare, ſatis lepide dici non poſſe opinabar. uiderat hoc neſcio quis, qui libros Sebaſtiani Gryphij, anno MDXLIIII. *impreſſos, correxerat: itaque in illis ſcriptum reperias:*

Hunc comedendum, & bibendum uobis propino. at eum oportet ualde imperitum dimetiendorum uerſuum fuiſſe: profecto enim, ſi aliquid in hoc genere ualuiſſet, poterat digitis, ui ille ait, & aure deprehendere, multum, ea mutatione facta, ad legitimam uerſus menſuram deſiderari. mouebat ipſa me quoque metri ratio: propino enim breuem habet primam ſyllabam, longam ſecundam. Martialis:

Quod nulli calicem tuum propinas,
Humane facis Herme, non ſuperbe.

ergo ſi quis id uerbum retineat, erit iambus in tro-

chaico uersu: quod ita absurdum est, ualde ut mirer, quid adducere potuerit insigniter eruditum hominem Camerarium, ut affirmaret, id interdum fieri posse. neque tamen quidquam hoc loco mouere ausus essem sine ueterum librorum testimonio. quattuor, cũ haec scriberem, ad manum habebam calamo exaratos libros. in ijs omnibus scriptum erat:

Hunc comedendũ, ei deridendum uobis praebeo. itaque sustinendam amplius sententiam non putaui: sed, omni dubitatione remota, reponendum id uerbum, quod & orationis concinnitas, & metri ratio, & totum, librorum ueterum consentiens auctoritas comprobaret. ac fieri fortasse possit, ut quispiam, ne hanc emendationem recipiat, Donati interpretatione moueatur; qui hoc uerbum explicans, Facete, inquit, dixit, ut parasitus, & quasi de conuiuio loqueretur. ita enim legendum est. sed eam ipsam si quis accurate consideret, uidebit, ad praebendi nihilo minus, quam ad propinandi, uerbum posse accommodari. praebere enim apte admodum in epulis cõuiuijsq. dicitur. Cicero ad Q. Fratrem: Sponsalia Crassipedi praebui. quin & eum qui praebet, pro epuli domino, dixisse Horatium, homines eruditissimi affirmãt, qui ita legunt illud e primo sermonum:

E quibus unus auct quauis adspergere cunctos,
Praeter eum qui praebet, aqua.

non, ut uulgo legitur,

Praeter eum, qui praebet aquam.

M. Anto-

M. ANTONII MVRETI IN HEAVTON TIMORVMENON TERENTII ARGVMENTVM

CHREMES *Sostratae uxori grauidae praeceperat, si puellam pareret, ut eam statim interficeret. fuit haec immanitas in ueterum moribus, ut, cum fera nulla sit, quae fetus suos non diligat, ipsi, quos alere nollent liberos, eor recens natos aut interficere, aut exponere fas putarent. Sostrata puellam enixa, (ut est maternus semper animus clementior) uitam ei adimere non sustinuit: sed pauperculae cuidamanui Corinthiae, Philterae nomine, exponendam dedit: etiamq. muliebri quadam superstitione, anulum de digito detractum suo, iussit, ut una cum puella exponeret. id, quod tũ stulte factum uideri poterat, postea puellae saluti fuit. eius enim anuli ope tandem agnita est a suis. anus acceptam puellam, Antiphilam nominat, educatq. ut suam. eam, cum adoleuisset, anusq. illius filia putaretur, Menedemi filius, Clinia perdite amare coepit; prope iam ut pro uxore haberet. quod ubi resciuit pater, ita uiolenter tulit, ut filiũ, assiduitate iurgandi, clã, militatum in Asiam abire coegerit. tum uero qui filij amorem iniquo animo tulerat, multo iniquiore eiusdem absentiam ferre coepit. itaque, ut de se supplicium absenti filio da-*

ret, qui eum saeuitia sua exegisset ex aedibus, aedes, supellectilem, familiam uendit, praeter, qui serui ad opus ruri faciundum utiles erant: ingentemq. sibi agrum comparat, ubi a prima luce ad noctem non seruos modo exerceret, uerũ etiam, homo sexagenarius, senectutẽ miserismodis excruciaret suã. profecto Clinia, Philtere, quae, ut dixi, Antiphilae putabatur mater, extremum uitae diem morte confecit. Clinia, cum iam menses tres abfuisset, amicae desiderio reuersus, non ausus est patri se in conspectum dare, antiquam illius asperitatem ueritus: sed ad Clitiphonem, Chremetis filium, diuertit; quicum magna ipsi a puero familiaritas intercesserat. Clitipho, sodalis reditu laetus, Syrum & Dromonem seruos (iam autem adue sperascebat) in urbem, ad accersendam Antiphilam, mittit. exposuerat eo ipso die Menedemus Chremeti, quanto sibi desiderio esset filius: parum ut abfuerit, quin Chremes, cum primum de reditu Cliniae accepit, mitteret, qui ei nunciarent. continuit tamen se in diem posterum, quod ita magis e re illius fore censeret. Syrus, summa seruus & audacia, & astutia, qui Antiphilam tantum accersere iussus esset, etiam Bacchidem adduxit. erat haec meretrix procax, potens, sumptuosa, nobilis, cuius se amore haud ita pridem irretierat Clitipho. quo autem res Chremetem lateret, hoc consilium capiunt, ut Bacchidem quidem amicam Cliniae, Antiphilam uero unam de illius ancillis esse simularent. postridie mane Chremes ad Menedemum diluculo proficiscitur;

tur; & rediſſe Cliniam nunciat. ille gaudio amens, filium iamiam uidere, iamiam amplecti, iamiam ei ſe ſuaq. omnia permittere cupiebat. at Chremes, caue, inquit, faxis: iſto enim modo & te, & eum, & rem una perdideris tuam. ſimul ei oſtendit, quot incommoda capturus ſit, ſi tam molli eſſe ſe, tamq. infracto animo oſtenderit. Cliniae amicā (eam enim Bacchidem exiſtimabat) non iam paupercula eſſe, aut paruo contentam, vt antea: ſed ſumptuoſam, gemmis atque auro collucentem, cum familia numeroſiſſima. una, inquit, mihi nox tantum non pauperiem attulit; nedum tu te cenſeas oneri ferundo fore, ſi te illi perpetuo ſumptibus ſuppeditare oporteat. quin tu ita potius agito. humane quidem & comiter excipito filium: iſtud tamen tam impotens illius deſiderium occultum habeto. tum ſi ille, quod amicae det, ut habeat, machinam aduerſum te aliquam ſtruet, falli te ſinito. ita et eum commodius retinebis apud te, & ſumptum facies minus. haec Chremes, neſcius (ut ſunt humana) oculatum foris eſſe ſe, caecum domi. interea enim meditabatur Syrus, decem minas, quas Bacchidi pollicitus erat dare, eas quo modo illi a Chremete ipſo conficeret. iamq. inibi erat, cum eum Chremes arreptum blande compellat, hortaturque, aliquam ad Menedemū fallaciam moliatur. iniecit in ſermone Syrus mendacium a ſe pro tempore confictum; anum Corinthiam, Antiphilae (ita enim putabatur) matrem, mille drachmarum mutuo accepiſſe a Bacchide: ea mortua, puellam

pro pecunia illa arrhaboni relictam. dum haec agun
tur, anulum suum agnouit Sostrata, eiusq. indicio,
Antiphilam filiam suam esse cognouit. gaudio exsi-
liens, omnem rem defert ad uirum; qui, ea leuiter ob-
iurgata, repertam tamen filiam, ipse quoque gauisus
est. iam omnia in tranquillo erant; absque Bacchi-
de fuisset. sed & illi quoquo modo decem excudendae
erant argenti minae; & periculum erat, ne aliqua
eam Chremes filij amicam esse resciscere. ibi Syrus
audax consilium init, quo modo & utrique seni rem,
ut erat, patefaceret, & commode se e tam impedito
negotio expediret. primum igitur Chremeti, Repe-
ri, inquit, quo modo argentum a Menedemo eripiã.
dicemus ei, Bacchidem hanc tui Clitiphonis ami-
cam esse: orabimusque, ut eam domi suae dies aliquot
esse patiatur, teq; id celatum uelit. porro Clinia fi-
liae tuae, quae modo reperta est, formam sibi compla
citam esse dicet, eamq. petet uxorem. Quid tum? pe-
cuniam, inquit, petet a patre suo, qui nouae nuptae
ornamenta coemat: eam pecuniam numeraturus est
Bacchidi. iam autem ad Menedemum, Syri hor-
tatu, transierat Bacchis; & eo pompam omnem su-
am transduxerat. Chremes primo non satis consiliũ
illud probare. at illam certe, inquit Syrus, pecu-
niam, pro qua filia tua opposita erat pignori, quin
dissoluas, facere honeste non potes. Ego uero, in-
quit Chremes, & libenter quidem. Immo uero, infit
Syrus, dato eam Clitiphoni, qui ad Bacchidem defe-
rat. ita enim facilius credet Menedemus, eam illius
esse.

esse. Sit ita sane. numeratur a patre Clitiphoni pecunia, quam ad meretricem perferret. interea tota res detegitur. indignari Chremes, & fremere, & minitari se omnia atrocissima exempla editurum. tandem, cum prius Antiphilam Cliniae collocasset, partim Menedemi, partim uxoris precibus delenitus, ignoscit. Clitipho se, relictis meretricijs amoribus, uxorem ducturum pollicetur. Cum autem ceterarum fabularum argumentum uno die contineri soleat; huius, non nisi biduo explicari potest.

SCHOLIA

58.

Fodere, aut arare, aut aliquid ferre denique] *in alijs illud, denique, cum sequentibus coniungitur, hoc modo:*

Fodere, au arare, aut aliquid ferre. denique
Nullum remittis tempus.

ego fidem habeo Ciceroni, qui in primo de Finibus citans hunc locum, facile ostendit, denique, finem periodi esse. & alioqui scio, alijs quoque locis hac uoce ita usum Terentium.

At enim me, quantum hic operis fiat, paenitet] *impressi, ut opinor, omnes, praeter eos, quos, aliquot abhinc annos, ediderat Manutius:*

At enim, dices, me quantũ hic operis fiat paenitet. miror autẽ, ne Goueanum quidem ipsum uidisse, detracto uerbo, dices, multis partibus uenustiorem orationem fieri: recepto autẽ, uersum constare non posse.

Si

58:

Si quid laboris est, nollem: sed istuc quid mali est?] *Neque constat uersus, neque sententia mihi quidem satis aperta est. cum aliud, hoc quidem tempore, nihil possem, quod in ueteribus libris erat, cum fide proponere, satis habui. Sunt qui putent legendū, Si cui labori est, nollem. hoc sensu. Si quem tibi laborem, ac molestiam affert huius rei explicatio, ac patefactio, nollem equidē urgere te, ac tibi molestus esse.*

59:

Aetate me putauit, & sapientia,] *in alijs: Et aetate putauit me, & beneuolentia: quae lectio neq. inconcinna est, et ueterum librorum testimonio adiuuatur: in quibus tamen perpetuo scribitur, beniuolentia. ego Petri Bembi auctoritatem, ac testimonium sequi malui.*

59:

Victum exercerent suum] *Dionysius Lambinus, homo commemorabili doctrina, pariq. probitate praeditus, censet hoc loco legendum, uictum exsarcirent suum. Sed in libro Petri Bembi, non tantum, ut in alijs, exercerent, legitur, uerum etiam adscripta est ad latus explicatio quaedam huius uocis, quae scripturae illius integritatem confirmet. multum autem eius libri ualere debet auctoritas. est enim ita antiquus, ut Angelus Politianus, qui multos ueteres libros uiderat, testatus sit, omnium cuiusque generis librorum, quos ipse umquam uidisset, eum sibi antiquissimum uideri. quod ego ipsius Politiani manu scriptum legere memini.*

Quam

Quam iniqui sunt patres] *Miror, quid sibi voluerint, qui actus principium hoc loco fecerunt. cum enim, Chremete solo ingresso domum, Clitipho in proscenio remanserit, nemo profecto non uidet, eorum dumtaxat, quibus comica ratio non penitus ignota est, non modo nouum actum, sed ne nouam quidem (si ita loquendum est) scenam hoc loco esse posse.*

61:

Astutus, nae ille haud scit, quam mihi nunc surdo narret fabulam] *Contemptum hunc paternarum admonitionum mirifice expressit Theocritus; apud quem pastor quidam, cum, aestatem a se non metui, indicare uellet, ait tanti eam a se fieri, quanti a liberis patrum matrumq. uerba fiunt. uersus hi sunt,*

Τᾷ δὲ θέρος φρύγοντος ἐγὼ τόσον μελεδαίνω,
Οσσον ἐρῶντι πατρὸς μῦθον, ἢ μητρὸς ἀκούειν.

Nam Clinia hic, etsi is suarum rerum satagit, attamen] *Nescio quo modo factum est, ut hic uersus meam diligentiam fugerit. ita enim emendandus fuerat, ut est in quibusdam impressis, & in omnibus calamo notatis:*

Nam hic Clinia, etsi is quoque suarum rerum satagit, attamen
Habet, &c.

62:

uerum interea, dum sermones caedimus] *Genus hoc loquendi dictum esse a Graecis, admonet Priscianus libro* XVIII. *eos enim ita dicere solitos,* κόπτειν λόγους, *aut* κόπτειν ῥήματα.

Non

Non oportuit relictas. portant quid rerum?]
Ita saepe loquebantur ueteres, cum magnam rei alicuius uim, aut copiam indicare uellent. Sic in Andria: Di boni, boni quid porto? & in hac ipsa fabula,

Modo pitissando quid uini absumpsit mihi?

Plautus in Epidico.

Tum captiuorum quid ducunt secum? pueros, uirgines,

Binos, ternos alius quisque: fit concursus per uias

Cicero in Verrem: Quid lacrymarum putatis ipsum, profudisse Neronem?

64.

Nam disciplina est iisdem, Munerarier
Ancillas primum, ad dominas qui affectant uiã]
praeceptum hoc ita complexus est Ouid. in arte:

Sed prius ancillam captatae nosse puellae

Cura sit. accessus molliet illa tuos.

Hanc tu pollicitis, hanc tu corrumpe rogando:

Quod cupis, ex facili, si uolet illa, feres.

Enimuero reticere nequeo. multimodis iniurius]
Hic quoque, multimodis ut legas, ipsa uersus ratio cogit. quod neminem antea animaduertisse, mirum est.

65.

CLIT. Quid ago nunc? CLIN. tu ne? quod boni] *In alijs omnibus, tu ne? quod boni est. mirumq., quam suo more, id est, quam inepte, quamq. ridicule locum hunc interpretentur litteratores. illius igitur nobis sententia, quam ante nos nemo tradidit, aperienda*

perienda est: dicturus erat Clinia continuata oratione: tu ne? quod boni datur modo, fruere, dum licet. nam nescias, Eius sit potestas posthac, an numquã, tibi. Sed cum, eo loqui exorso, pergeret abire Syrus, interrupit illius orationem Clitipho, & Syrum inclamauit: deinde ad Cliniam conuersus, dic modo uerũ, inquit. at Syrus indignabundus, age, inquit, modo: hodie sero, ac nequidquam uoles. tum demum Clinia interruptam orationem persecutus est.

Tibi erunt parata uerba, huic homini uerbera] *uenuste, huic homini, dixit, cum seipsum designaret, sic apud Plautum in Epidico.*

Quid uerba facimus? homini huic opust quadraginta minis. Sic Demea Adelphis:

Vin' tu huic seni auscultare?

& apud Sophoclem Vlysses:

Ἐχθρός γε τῷ δεῖ τ' ἀνδρὶ κἀμοὶ ταυτὸν ἔτι.

& apud Euripidem Admeti pater:

Μὴ θνῃσχ' ὑπὲρ τοῦ δ' ἀνδρὸς, ὃδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ.

66:

Luciscit hoc iam: cesso pultare ostium] *In omnibus libris, praeter Manutianis, locus hic inepte et scriptus, & interpunctus erat, hoc modo: Lucescit: hoc iam cesso pultare ostium &c.*

quae sit autem uis huius orationis, Luciscit hoc iam, dixi quodam loco in commentario in Catullum.

67:

Quam ea nunc instructa pulchre ad perniciem siet,] *loquendi ratio a Plauto, ut uidetur, acce-*

pta;

pta; cuius est uersus ille, Bacchidibus:

Omnium ad perniciem instructa domus opime, atque opipare.

68.

Consilia adolescentes: & tibi perdere] *Versus constare non uidetur. suspicor legendum, adulescentes, & ita scripsisse ueteres, cum uellent secundam huius nominis syllabam producere.*

68.

Somnum hercle ego hac nocte oculis non uidi meis] *suspicor, fuisse in graeco Menandri.* ὕπνον οὐχ ἑώρακα. *siquidem* ὕπνον ὁρᾶν, *eodem sensu, pure admodum ac proprie dicitur: Aristophanes Vespis:*

Ὕπνον δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ παπάλην.

68.

Ne nos inter nos congruere sentiant.] *Claudeo, pro, claudo, dictum a ueteribus legimus. sed & uiueo, pro, uiuo; &, diceo, pro, dico, usitata aliquando fuisse, constat ex Nonio: apud quem citatur illud ex Naeuio:*

tibi, dum uiuebo, fidelis ero.

ubi tamen uulgo male legitur, uidebo. & item illud ex eodem: Primum quod dicebo, recte: secundum quod dicebo, eo melius. ita necesse est, congrueo, hoc loco, non, congruo, dictum fuisse a Terentio, intelligamus. nā, nisi congruere legas, syllaba, quae proxime ultimam est, producta, ut uersus constet, non assequeris.

Dissolui me otiosus operam ut tibi darem] *in alijs,*

alijs, Dissolui me ocius, operam ut darem tibi. sed, quin ea uera scriptura sit, quam nos ei, quae uulgo recepta est, antepositimus, cur dubitetur, caussa non est. primum Io. Pierius, spectatae eruditionis, acerrimiq. iudicij senex, affirmat, eam esse in optimo illo Romano libro. est & in altero eorum, qui cum Dominici Grimani Cardinalis fuere; nunc in hac urbe, in coenobio sodalium Antonianorũ asseruantur. sed & Bernardini Lauretani antiquus eã confirmat liber: & Terentius ipse alibi eodem modo locutus est:

Nos ocioſi operam dabamus Phaedriae:

Hoc autem loco potissimum libet pusillum quiddam, neque tamen contemnendum, cum studiosis communicare. id est super ratione scribendae uocis, ocium; quam uiaeo ab alys per t, ab alijs per c litteram scribi. ac iam pridem Pierius, quo nemo umquam subtilius, nemo accuratius istius generis minima maxima perscrutatus est, in optimis illis, bonaeq. frugis pleniſſimis annotationibus in Virgilium suis, quid hac de re sentiret, aperuit. nam cum in Romano libro uersum illum ita scriptum esse dicat.

Parthenope studijs florentem ignobilis oci,

alijs tamen locis omnibus eo ipso in libro otium affirmat legi. profert etiã inscriptiones antiquas, librosq. ueteres aliquot, in quibus ea uox per t litteram legatur. ego tantum Pierio tribuo, ut cum antea ocium & negocium scribere consueuissem, idq. uerius putarem; postea, sola ipsius auctoritate motus, a mea consuetudine discesserim. neque tamen, quid sentiam, dissi-

dissimulandum puto. marmora, numismata ue anti qua, quae hanc, aut illam scripturam confirmarent, mihi quidem inspicere adhuc non contigit. libros uete res non nullos uidi, in quibus otium, multis partibus plures, in quibus ocium, scriberetur. adeoq. nunc ip sum, de quattuor manuscriptis Terentij libris, quos habeo, in duobus otium, in alijs duobus ocium per petuo scribitur. habeo & Sallustium satis antiquũ, in quo numquam aliter, quam ocium, & negocium legas. Ciceronis autem quotquot uidi ueteres libros, in eis eodem modo scriptum animaduerti. Paullus quidem Magnolus, magna homo doctrina, diligen tia etiã admirabili cum Ciceronis libros de Officijs accuratissime cũ antiquis exemplaribus contulisset, testatum reliquit, se in antiquis omnibus ocium & negocium per c litteram reperisse. mouet me quoque uehementer Donati auctoritas, qui in locum illum ex Eunucho,

Suspectiones, inimicitiae, induciae:

Induciae, inquit, sunt pax in paucos dies: uel quod in diem dentur, uel quod in dies ocium praebeant. quae si posterior notatio uera est, dubitationẽ res amplius nullam habet. quinetiam si uera non sit, credibile ta men est, Donatum aliquam probabilitatem secutum: quae nulla fuisset, si ipsius temporibus, inducias per c, ocium autem per t, scribere eruditi consuessent. piget super re tam tenui plura uerba facere: neque sane magnopere laboro, utra opinio recipiatur. non enim in eo positas esse, ut ille dicebat, Graeciae fortu

nas,

nas, satis intelligo. cum tamen eruditissimi olim homines de singulis litteris singulos libros scripsisse memorentur; non est cur ego, qui praeclare mecum agi duco, si per illorum uestigia repere liceat, has disputationes mihi parum decoras putem.

69.

S. Garris. C. haec facta ab illo oportebant Syre] *antique dictū, ut in Andria, - quae assolent, quaeq. oportent.*

69.

Nec cum malefacere crederem mi impunius Licere] *In alijs, malefacerem. nemo autem non uidet, una a nobis detracta litterula, quam commodum, quamq. apertum sensum effecerit, qui obscurus antea, & perturbatus fuerat.*

Quid istuc quaeso? qui istic mos est Clitipho? ita ne fieri] *Qui hunc uersum temerè immutarunt, nesciebāt uidelicet, fieri, prima producta, saepe apud ueteres positum esse. id ergo exemplis confirmandum est. Terentius,*

Credebam. minime. scite poterat fieri.
Iniurium est: nam si esset, unde fieret.

quem in locum etiam a Donato hoc ipsum notatur.

Argento opus esse, & id quo pacto fieret.

plura ponerem, nisi haec satis esse ad rem docendam arbitrarer. apud Plautum autem quam multa eiusmodi exempla sint, sciunt, qui poetam illum accurate legerunt.

Atque eius amicam subagitare, uel here in uino quam immodestus] *Ne quis hoc me loco quidquam mutasse parum considerate putet; testificor in quattuor libris calamo exaratis ita scriptum reperisse me, ut excudendum curaui. quo modo autem antea legebatur, in conuiuio, ita qui leget, magnum faciet, si uersus rationem explicare poterit. quo modo nos legimus, quadratus est hypercatalecticus. in uino autem ita dictum est, ut apud Catullum,*

Marrucine Asini, manu sinistra
Non belle uteris in ioco, atque uino.

71.

- immo, si scias.

Hoc uide, quod inceptet facinus] *In alijs, Vah uide. sed ita, ut ego emendaui, legitur in libro Lauretani, in duobus Antonianis, & in uetere Veneto. hoc autem genere loquendi usus est & supra, in hac ipsa comoedia.*

Hoc uide: in mea uita tu tibi laudem is quaesitum scelus.

71:

Mane, mane. quid est, quod tam a nobis grauiter crepuere fores?] *De hoc loco quid suspicer, iam ante dixi: legendum uidelicet, crepuit foris. alioqui enim uersus iusto longius excurrit. ueteres tamen libri ita habent, ut ipsi edidimus.*

Nisi me animus fallit, hic profecto est anulus, quem ego suspicor.] *Cum Chremes & Syrus*

in proscenio remanserint ; non sane uideo , quo modo hic principium actus esse possit .

72.

Sustulisti. Sy. si sic factum est domina, ergo heru' damno auctus est.] *In alijs omnibus hoc modo :*

Sustulisti. so. *sic est factum.* sy. *domina, ergo herus damno auctus est .*

quae quidem mihi scriptura seipsam refellere uidetur. nam si dicenti uiro, Sustulisti, respondeat: Sostrata, sic esse factum; primum inutili se mendacio obliga bit : neque enim filiam sustulerat ipsa , sed exponendam dederat. deinde quo modo illa conuenient , quae ab eadem postea dicuntur :

Minime. sed erat hic anus Corinthia haud impura : ei dedi

Exponendã sed nolo in re certa argumentis abuti. etenim intelligentes admonere satis est: de ceteris non laboro. illud modo teneatur, quo modo nos edidimus , ita in omnibus ad unum , quos quidem ipsi uidimus , calamo notatis libris legi .

73.

Nisi fallit me animus, haud multum a me aberit infortunium] *Haec, cum in aliis separentur , in meo manuscripto continuantur cum superioribus: neque caussa est, cur separari debeant .*

Nihil est: triumpho, si licet me latere tecto abscedere] *Hoc loco , utrum , neque satis scio , neque , si sciam , dicere ausim ; alterutrum quidem sine dubio necesse est: ut aut solus ex iis, qui uersum hunc ha*

Etenus interpretati sunt, recte sentiam, aut solus errem. nam ceteri omnes, latere, ut uerbum accipiunt: ego nomen esse statuo. ac illi quidem quam sententiã efficiant, non est obscurum. ego uero ita intelligo: ut hanc suam Syrus emungendi pecuniã Chremetis inceptionem cuidam gladiatorio certamini comparet, in quo se cum illo depugnare oporteat. sicut autẽ primum illud est gladiatori, ut antagonistam feriat: quod si non possit, proximum est, ut saltem bene tegat latus suum, nullaq. plaga accepta, abscedat e pugna: ita Syrus primum sibi illud fuisse dicit, ut senem argento circumduceret, sed cum rem in eum locum deductam uideat, magnum ut periculum sit, ne omnia fiant palam, nihil esse ait, quod iã senem quasi ferire pecunia illa cogitet: triumphare se, ac putare secum praeclare actum iri, si ex hac pugna, latere tecto, possit abscedere: id est, si ita possit euadere, nihil ut ex eo, quod iam factum est, nanciscatur mali.

74:

Tu fortasse, quid me fiat, parui curas] *In alijs, paruipendis. ego omnium ueterum librorum consensum secutus sum.*

76:

-ius summum saepe summa malitia est.

in meo manu scripto, summa iniuria est.

77.

Sed pater egreditur. caue, quidquam admiratu' sis,
Qua causa id fiat, obsecundato in loco;

Quod

Quod imperabit, facito: loquitor paucula.] *Antea praepostero ordine legebantur hi uersus, in hunc modum:*

Qua caussa id fiat, obsecundato in loco.
Sed pater egreditur. caue, quidquã admiratu' sis:
Quod imperabit, facito: loquitor paucula.

nullus autem sensus illo modo extorqueri potuerat: qui nunc & optimus est, & uel pueris perspicuus. ita me mini olim, cum in Academia Parrisiensi libros de Diuinatione publice interpretarer, emendatum a me esse locum quendam ex primo eorum librorum, qui, ut est in impressis libris, nullo modo intelligi potest. uersus sunt Attij, quos ibi Cicero citat:

Cum iam quieti corpus nocturno impetu
Dedi, sopore placans artus languidos:
Visum est in somnis, pastorem ad me appellere,
Duos consanguineos arietes inde eligi,
Pecus lanigerum eximia pulchritudine,
Praeclarioremq. alterum immolare me.

sunt autem legendi hoc ordine:

Visum est in somnis, pastorem ad me appellere,
Pecus lanigerum eximia pulchritudine:
Duos consanguineos arietes inde eligi,
Praeclarioremq. alterum immolare me,

77:

Mihi nunc, relictis rebus, inueniendus est] *In alijs, relictis omnibus; non male. Sed, in omnibus manu scriptis quod repereram, id repraesentandum curaui. est autem ita locutus & in Andria:*

Herus me, relictis rebus, iussit Pamphilum &c.

78:

Nam te scientem faciam, quidquid egero.] *Ita est in meo manu scripto, & in uetere Veneto. est autem dictum, te scientem faciam, pro, te consulam, te certiorem faciam.*

In illum nil potest: nam exsuperat eius stultitia omnia haec] *Nihil muto. uolo tamen indicare, quid in ueteribus libris repererim. in meo manu scripto aperte legitur:*

- nam exsuperat eius astutia omnia haec.

in libro Lauretani legitur quidem, stultitia; sed aut eadem, aut certe alia non minus antiqua manu emẽdatum, astutia. in uno etiam Antonianorum eadem uarietas ad marginem libri annotatur. uidebunt alij, ecquid ironia illa uenustatis habeat.

79.

Sponsae uestem, aurum, atque ancillas opus esse: argentum ut dares] *Ita emendaui e meo manu scripto: cum ab alijs abesset particula, atque; uersusq. iccirco claudicaret.*

79:

Quemquam ne animo tam comi esse, aut leni putas] *Ita plane est in uetere Veneto. a manu scriptis abest particula, ne. ne quid tamen dissimulem, & in uetere Veneto, & in manu scriptis ita legitur: cõi: quod utrum ualeat, comi, an, ut in alijs, communi, satis liquido affirmare non possum.*

Quot

80.

Quot incommoda tibi in hac re capies, nisi caues?] *Ita emendaui ex omnibus antiquis libris: cũ antea contra rationem uersus legeretur:*

Quot incõmoditates in hac re accipies, nisi caues?

Quid hoc, quod uolo] *In alijs, quod rogo. sed, uolo, est in omnibus ueteribus. ualet autem, cupio; ut non uoluntatem modo, sed desiderium etiam declaret. sic in Andria:*

– sin eueniat, quod uolo,

In Pamphilo ut nil sit morae, restat Chremes:

83.

Quam pudet: neque, quod principium incipiam ad placandum, scio] *In impressis omnibus, quod principium inueniam; sed in omnibus antiquis quod principium incipiam. idq. lepidius uidetur.*

84.

Quam uolo. S. nunc laudo te gnate. Cl. Archonidis filiam] *In alijs, nunc laudo gnate. Goueanus senserat, abesse aliquid a uersu. itaque addiderat ad finem, uolo. hoc modo: Archonidis filiam uolo. sed repugnant ueteres libri. hoc, quod ego posui, scriptum est in libro Lauretani, & in uetere Veneto. Archonidis autem legendum est, producta syllaba, ni: ut tale sit, quale illud apud Sidonium:*

Orchestram quatit alter Euripidis.

M. ANTONII MVRETI IN ADELPHOS TERENTII

ARGVMENTVM.

MITIO, & Demea, duo dissimillimo fratres ingenio fuere. ille urbanam uitam secutus est; hic rusticam: ille caelebs uixit, hic uxorem duxit: ille ingenio leniſſimo; hic asperrimo: ille mitis etiam in alienos; hic saeuus etiam in suos: ille etiam in ira placidus; hic etiam citra iram ferox. Erant Demeae filij duo: ex quibus natu maiorem Aeschinum sibi adoptauit Mitio, eumq. secum in urbe liberaliſſime, indulgentiſſimeq. educauit: minorem Cteſiphonem ruri secum seuere in primis, ac restricte habuit pater. Aeschinus multas meretrices, patre ad omnia conniuente, adamauit; multa conuiuia celebrauit; quae denique inuētus fert, ea omnia non libere modo, sed etiam licēter exercuit. postremo usque eo progressus est, in uirginē pauperculam quidem, sed bonam, bonis prognatam, Pamphilam nomine, quā mater Sostrata uidua sancte secum, & pudice, ut poterat, educabat, noctu temulentus cum incidisset, uim ei attulit, grauidamq. fecit. uenit postea ad matrem illius, ueniam petens, pollicensq. se puellam uxorē ducturum, ea fide data, et ignotum est, et tacitum. Cteſipho, cum in urbem interdum uentitaret, ipse quoque citharistriae cuiusdam amore correptus. totam eius rei famam, ne qua

ema-

emanaret, ac peruenire ad Demeam, in sese Aeschinus transferebat. tandem, cum leno, puellae dominus, aut pecuniam sibi, quanti ea erat, uellet in manum dari, aut se eam alij uenditurum minitaretur; adductus in summam desperationem Ctesipho, iam de relinquenda patria cogitabat. cum Aeschinus, re intellecta, qui nullo neque pudore teneretur, neque metu, domum lenonis per uim ingressus est, & ipsum, et familiam contudit pugnis, puellamq. per uim abreptam tradidit fratri. Spargitur tota urbe rumor, uenit Demea, Mitionem obiurgat, inclamat, testatur deos atque homines, quod dissolutus, quod intemperans, quod uinosus, quod scortator, quod nullius bonae rei Aeschinus foret, omnem in Mitione uno haerere culpa: dijs gratias agere, quod ille saltem, quem ipse ruri haberet, frugi, ac temperans esset; rei studeret, & famae, illarum rerum nihil ne cogitaret quidem: tatum uidelicet interesse inter suam & fratris disciplinam. placat hominem, quantum in se est, Mitio: iamq. se ab eo expediuerat, cum superuenit aliud, quod maiores etiam tumultus excitaret. raptam ab Aeschino citharistriã, perfertur ad matrem Pamphilae, quae quidem Pamphila ita erat ad pariendum uicina, ut iam e dolore laboraret. quid faceret misera? mutatum Aeschini animum, se uero, filiamq. suã proditas per summam perfidiam, ac desertas putabat. Getam seruulum, qui pauperem familiam solus, ut poterat, alebat, mittit ad Hegionem, puellae cognatum, iubetq.

ei

ei rem, ut erat, exponere. interea audierat Demea suum quoque Cteſiphonem in raptione affuiſſe. iamq. totus in fermento, ut aiunt, erat, cũ ei Syrus, ſeruus uaferrimus, mendaciolum adſpergit: ueniſſe quidem rure Cteſiphonem, ſed ueniſſe obiurgatum Aeſchinum; multa ei medio foro mala dixiſſe, deinde rediiſſe rus in praefecturam ſuam lacrumare gaudio Demea, & gratulari ſibi, quod unum ſaltem haberet, in quo exſtaret paternae ſeueritatis exemplum. dum rus redit, incidit in Hegionem, a quo de conſtuprata per uim ab Aeſchino Pãphila intelligit. denuo commotus, dum fratrem, ut in eum iram euomeret, quaerit, obuium habuit mercenarium a uilla, ex quo ſciſcitatus de filio, accipit, non eſſe ruri. redit ad Syrum; a quo ei rurſus nouum mendacium, uelut offa in os, ne latraret, obiicitur. quaerit, ubi fratrem reperire poſſet. id uero ita indicauit Syrus, ut infelix ſenex, dum illius uerbis fidem habet, nequidquam omne opidum perreptauerit. interea Mitio omnium ab Hegione certior factus, ipſemet ad mulieres profectus, iacentes iam & afflictas erexerat, labantes & dubias confirmauerat, triſtitia ac maerore confectas recreauerat, pollicitus, ſe Aeſchino Pamphilam uxorem daturum. uenit Demea. clamor, iurgium, conuicia. etiam eo praeſente, ſeruulus quidam Cteſiphonem per imprudẽtiam nominat. ille cum ſubito per uim in aedes irrupiſſet; quẽ iam pridem putabat ruri Fodere, aut arare, aut aliquid ferre denique, eum accubantem cum amica, et ſuauiter

uiter potitantem deprehendit. ibi uero tanta iracundia incitatus est, ut arderet. satis diu uociferatus cũ esset, tandem placida & composita Mitionis oratione eo perducitur, ut deposita uetere saeuitia, benignus, affabilis, lepidus esse meditetur. itaque ipso non permutente tantum, sed etiam iubente, puerpera domum traducitur: fiunt nuptiae; lenoni numeratur argentum; Mitio ipse Sophronam ducit uxorem; Hegioni datur, unde uiuat, Syrus una cũ Phrygia uxore manumittitur. cum Mitio, ceteriq. omnes, sed tamen praecipue Mitio illam tantam, tam insperatam, tam subitam mutationem admiraretur; graui & cordata oratione claudit fabulam Demea; si omnia profundere, si in omni libidine ac nequitia uiuere, si totam rem heluationibus, scortationibus, largitionibus consumere libeat, nihilo id sua magis, aliquanto etiam minus, quo sibi minus aetatis super sit, quam aliorum interesse: sin corrigi se in loco, & modice coerceri, atque admoneri uelint, eum esse se, quid id praestare possit. permittuntur ei omnia. ita fabula concluditur.

SCHOLIA.

ADELPHI TERENTII] *In omnibus antiquis libris non* ADELPHI, *sed* ADELPHOE *legitur. idq. ego, ne quid dissimulem, uerius puto.*

ACTA LVDIS FVNEBRIBVS L. AEMILII PAVLLI.] *Ita est summo consensu*

ſenſu in antiquis libris: ut ualde mirer, qua ſtultitia quidam alij ex FVNEBRIBVS fecerint, FVNERALIBVS, & L. Paulli nomen ſuſtulerint.

Q. FABIO MAXIMO, P. CORNELIO AFRICANO] Horum uterque L. Aimilij filius fuit: ſed ille a Q. Fabio Maximo, hic ab Africani ſuperioris filio adoptatus.

AEDILIBVS CVRVLIBVS.] Hoc perſpicue falſum eſt: quod ante me an quiſquam animaduerterit, neſcio; nemo quidem certe tradidit. falſum autem eſſe, ita doceo. primum, quod nuſquam reperietur, ludos funebres pertinuiſſe ad aedilium curam: praeterquam apud grãmaticum illum, quiſquis eſt, cuius ante Terentium, ſub Donati nomine, quiſquiliae quaedam haud magni pretij leguntur. is autem eadem uidelicet eruditione, eodemq. iudicio illud tradere potuit, quo, quattuor eſſe ludorum ſpecies, & Megalenſes fuiſſe magnis dys conſecratos; & Apollinares pertinuiſſe ad curam aedilium: quae quam uera ſint, ſuo loco diximus. deinde ſi hi duo fratres ſimul aedilitatem illam maiorẽ geſſiſſent, aliqua profecto tam inuſitatae rei ab hiſtoricis facta mentio eſſet, praecipue a Paterculo, qui huius generis aliquot exempla ſubtiliter, & accurate annotauit. Sed quid argumentis opus eſt? unicum ſatis eſt ad praecidendum omnem dubitandi occaſionem. P. Cornelius Aimilianus, quo de hic manifeſto agitur, numquam aedilis fuit: immo uero annum agens XXXVI, cum aedilitatẽ peteret, conſul creatus eſt. auctor is, quem

modo

modo nominaui, Paterculus. corruptum esse locum, ostendi; ideoq. asteriſci notam appoſui. nunc quo modo ei medicina faciendā ſit, ſi potero, oſtendam. in uno Antonianorum reperio: Q. FABIO MAXIMO. P. CORNELIO AFRICANO AEDILIBVS CVRVLIBVS. QVOS FECERE. *inde ſuſpicor, expungendas esse uoces illas,* AEDILIBVS CVRVLIBVS, *legendumq. hoc modo:* ACTA LVDIS FVNEBRIBVS L. AIMILII PAVLLI, QVOS FECERE Q. FABIVS MAXIMVS. P. CORNELIVS AFRICANVS. *ita confirmat hanc opinionem Donatus, ut uix ulla dubitatio relinquatur. is enim in προλεγομένοις in Hecyram, de Hecyra ipſa loquens: Poſtremo, inquit, data eſt ludis funebribus L. Aemilij Paulli, quos fecerunt Q. Fabius Maximus. & P. Cornelius Africanus. quamquam autem non id mihi conſilium eſt, hoc quidem tempore, ut ea, in quibus grammatici errauerint, perſequar; tamen iniecta a me Donati mentio facit, ut quiddam, quod ille in ijs, quae praefatus eſt in hanc fabulam, dixit, praetermittere ſilentio non queam. eius igitur uerba ſunt. Hanc dicunt ex Terentianis ſecundo loco actam, etiam tum rudi nomine poetae: itaque ſic pronunciatam, Adelphoe Terentij; non, Terentij Adelphoe: quod adhuc magis de fabulae nomine poetae, quam de poetae nomine fabula, commendaretur. Haec Donatus: quae ſi uera ſunt; omnes propemodum, quas hodie habemus,*

mus, Terentij fabularum inscriptiones falsas esse oportet. Siquidem Heauton timorumenos acta inscribitur Ti. Sempronio, M'. Iuuentio Cos. Eunuchus, M. Valerio Messalla, C. Fannio Strabone Cos. eodemq. anno, sed non iisdem ludis, Phormio: Adelphoe uero L. Anicio Gallo, M. Cornelio Cethego Cos. ut, si ordinem temporum seruare libeat, non secunda, sed quinta potius collocanda sit. aut igitur errat Donatus, aut sunt, ut supra dixi, omnes illae inscriptiones repudiandae.

85.

Eam Commorientes Plautus fecit fabulam.] *Varo tamen Commorientes Plauti esse non putabat. eius e primo de comoediis Plautinis haec uerba referuntur. Nam nec Gemini, nec Lenones, nec Condalium, nec Anus Plauti, nec Bis compressa, nec Boeotia umquam fuit: neque adeo ἄγροικος, neque Commorientes: sed M. Acutici.*

91.

Ego illam facile uero omitto] *Ita emendaui e manu scriptis libris; cum antea legeretur, Ego illam hercle uero omitto. uersus autem quo modo constet, non uideo, nisi legas, -quite fratrem habeam quidem.*

93.

Hera, lacrumas mitte, ac potius, quod ad hanc rem opu' porro est, prospice] *Ita est in ueteribus libris; non, ut in aliis, consule.*

Quapropter quoquo pacto tacito est opus] *In aliis, celato est opus: sed uersus non constabat. hoc quoque*

quoque ex ueteribus libris emendatum est.

95.

- sinerem illum? aut non sex totis mensibus Prius olfeciſſem, quam ille quidquam coeperet?] *Ita perſpicue legitur in meo manu ſcripto, & alioqui ſcripturam hanc agnoſcit, & approbat Priſcianus.*

- tuum ne filium?

(Abigam hunc rus) iam dudum aliquid ruri agere arbitror.] *Alij illud, Abigam hunc rus, faciebant dicia Demea inepte. id enim ſecum de Demea ipſo muſſitat ſeruus, porro praeterquam quod in meo manu ſcripto ita plane legitur, idem etiam ex Donati interpretatione non obſcure colligi poteſt.*

99.

ACTVS. QVARTI. SCENA. III

Ego hanc actus quincti ſcenam primam eſſe duco abijt enim Demea quaeſitum fratrem, Syrus ſorbillatum cyathos: itaque ſcena uacua remanſit. infra autem, ubi dicitur eſſe principium actus quinti, id uerum eſſe non poteſt, cum Aeſchinus in ſcena maneat.

100.

Propter ſuam impotentiam ſe ſemper credunt negligi] *Donatus admonet, in quibuſdam libris legi, ſe ſemper credunt caluier. Valet autem id uerbum idem, quod, falli ac circumueniri,*

101.

Perii, horreſco ſemper, ubi pultare haſce occipio fores miſer] *Ultima dictio huius uerſus, quae*

quae in alijs deerat, in omnibus ueteribus legitur. qui autē tollunt, fores, et contra ueteres libros faciunt, & corrūpunt uersum, qui quadratus ītbicius esse debet.

103.

Non clames? non insanis? M. non. malim quidem] *Alij illud, malim quidem, faciebant dici a Demea, aut nullo sensu, aut inepto. Dicitur a Mitione: & habet hunc sensum: Malim quidem, si fieri possit, aliter esse: sed quando quod factum est, infectum fieri non potest, aequo animo fero. tale aliquid cum dicere pararet, impeditur a Demea.*

103.

Ita uita est hominum] *Comparatio Platonica.* κυβία γὰρ ὁ Πλάτων τὸν βίον ἀπεικασεν, ἐν ᾧ καὶ βαλεῖν δεῖ πὰ φοσφορὰ, καὶ βαλόντα χρῆσθαι καλῶς τοῖς πεσοῦσι. *Plutarchus ἐν τῷ περὶ ἀθυμίας.*

Hei mihi, quid faciam? quid agam? quid clamem, aut querar?] *Alij omittebant illud, quid agam? quod tamen & est in antiquis libris, & agnoscitur a Donato, & aduersum necessarium est.*

M. ANTONII MVRETI IN PHORMIONEM TERENTII ARGVMENTVM.

CHREMES & Demipho fratres Athenienſes erant. Chremes Athenis uxorem diuitem, ac bene dotatam duxerat Nauſiſtratam: & ex ea ſuſceperat filium Phaedriam. habebat Nauſiſtrata, praeter ceteras opes, opima praedia in Lemno. eo igitur Chremes quotannis, ad ea locanda, capiendosq. fructus, commeabat. dum illic reſidet, pauperculae cuiuſdam mulieris amore correptus, eā quoque ducit uxorem, & ex ea ſuſcipit filiam Phanium: ac, ne res emanaret; commutato nomine, Stilphonem ſe Lemni uocari iubet. detrahebat autem e fructibus praediorum uxoris Athenienſis, quantum ſatis eſſet ad illam alteram una cum filia nutriendam: deinde Athenas reuerſus, aut calamitatem, aut uilitatem, aut tale aliquid cauſſabatur. Erat Demiphoni filius Antipho. Cum igitur Phanium quindecim iam haberet annos; conueniunt inter ſe Chremes & Demipho, ut Chremes quidem et Lemniam uxorem, & Phanium Athenas clanculum adduceret; Demipho uero Phanium filio ſuo uxorem daret. eius rei cauſſa proficiſcitur in Lemnum Chremes. eodem tempore accidit; ut Demiphoni quoque iter eſſet in Ciliciam. abeuntes ambo, Getae (is Demiphonis ſeruus erat) filios

committunt ſuos. profectis ſenibus, Phaedria ſe ſtatim citharistriae cuiusdam amore implicat. Sed hoc erat incommodi, quod, qui a lenone amaret, quod daret, nihil habebat. interea uxor e Lemno, quae, propter paupertatem, uiri diutius forte, quam ſolebat, morantis aduentum exſpectare non poſſet, conſcenſa naui, Athenas una cum filia, & nutrice ipſius uenit. quaerunt Stilphonem. fruſtra. Athenis, qui quēquam eo nomine noſſet, reperiebatur nemo. ibi mater (tanta eam aegritudo ceperat) moritur. ei funus una cum nutrice procurātem Phanium cū adſpexiſſet Antipho, ſubito amore illius exarſit. uenit. ad nutricem poſtridie, ut eius ſibi copiam faceret, obſecrans. illa ſe, niſi puellam uxorem duceret, factu ram negat. illi, cum & quiduis facere cuperet, & patrem abſentem uereretur, paraſitus Phormio hoc conſilium dedit. lex erat Athenis, ut orbas puellas, qui eis genere proximi eſſent, ducere; aut, ſi id nollent, dotem eis dare cogerentur. ego, inquit paraſitus, ſimulabo, me patri uirginis amicum fuiſſe, ideoq. cauſſam illius ſuſcipere: uocabo te in iudicium, tamquam illius cognatum, tecumq. lege agam, ut eam ducas. tu ita te defendes, ut mihi facilem uictoriam praebeas: ita condemnabere. ſic fiet, ut & tu potiaris tua, & patre reuerſo, paratam excuſationem habeas. ita fiunt omnia, ut paraſitus ſuaſerat. confectis iam nuptijs, eodem die ambo redeunt ſenes. turbari uterque: ille, quod filius indotatam uxorem ſe abſente duxiſſet: hic, quod uereretur, ne, erepta ſi-

bi

bi hac collocandae filare occasione, tota res fieret palam. eo ipso die, leno, citharistriae, quam Phaedria amabat, dominus, nisi sibi pro ea triginta minae darentur, uenditurum se eam, minitabatur. ad eas conficiendas hanc fallaciam Geta confingit: ait senibus, se cum Phormione collocutum: Phormionem uero, si sibi dotis triginta minae darentur, paratum eā uxorem accipere, quam duxisset Antipho. eam pecuniam Demipho a Chremete sumptam numerat Phormioni. is eam Phaedriae; Phaedria lenoni pro amica tradit. cum haec iam confecta essent, agnoscitur Phanium. ibi uero senes gaudere, quod, quas nuptias ipsi facere moliebantur, eae ipsis absentibus, atque inscientibus factae essent. sed dolebant, sibi periisse triginta minas. eas dum a Phormione, primo blanditijs, postea etiam per uim eripere conantur: Phormio, qui iam de duabus Chremetis uxoribus, deq. tota re intellexerat, inclamat Nausistratam, eiq. aperit omnia. Illa, cum aliquandiu de uiro conquesta esset, tandem placatur, filijq. ipsius iudicio omnia se permissuram pollicetur.

SCHOLIA III.

Minu' multo audaciter, quam laedit, laederet.] Primum ab imperitis factum erat, ex audaciter, audacter: deinde interiecta particula, nunc, ad fulciendum uersum. ego, quod in meo manu scripto libro perspicue scriptum erat, id reposui. aduerbium autem,

tem, audaciter; etiam a Cicerone usurpatum fuisse, alibi docui ex Prisciano.

114.

Et si tibi res sit cum eo lenone.] *Ita quidem aperte legit Donatus: sed in omnibus tamen libris ueteribus, Quod si tibi res sit: quae lectio nihilo, ut ego quidem arbitror, deterior est.*

116.

Ita ne tandem uxorem duxit Antipho iniussu meo?] *Alij omnes hic faciebant principium actus secundi. quam inepte, nemo non uidet. neque enim scena remanet uacua. neque dubitãdum, quin ibi sit principium secundi actus, ubi a nobis constitutũ est.*

119.

Nam, ni ita eum existimassem, numquam tam graues

Ob hãc inimicitias caperẽ in uostram familiam,

Quam is aspernatur nunc tam illiberaliter.] *In horum uersuum secundo, particula, ob, ut uidetur, est extra uersum. in eodem autem, nostram pro, uostram, alij scripserant, putantes, id, quod sequitur, Quam is aspernatur, ad familiam referri. falso. ad ipsam enim puellam refertur. neque uero se Phormio cognatum puellae esse singebat. uostram familiam, aperte legitur in antiquis.*

120.

- nam tua

Praeterierat iam ducendi aetas] *Ita emendaui ex ueteribus libris; cum in aliis esset, ad ducendum.*

Hei

Hei, metuo lenonem, ne quid suat suo capiti]

Profecto numquam quisquam satis attente ueteres inspexit libros. hoc adeo ea ex re uenit in mentem mihi. ego aliquot abhinc annis, cum primum haec scholia diuulgare meditarer, Terentij fabulas cum plurimis calamo exaratis uoluminibus, quam potui, diligentissime contuli. praecipue autem unum, quod adhuc habeo, quia ceteris emendatius uidebatur, ita diligẽter inspexi, liquido ut me iurare posse arbitrarer, nihil in eo, quod quidem alicuius momenti esset, non accuratissime excussum. sed cum postea eundem librũ euoluerem, ualde equidem opinione falsum esse me cõperi. nam cum alia multa minime negligenda deprehendi: tum hunc locum, quem numquam antea intellexeram, illius ope percepi. cum enim in alijs omnibus eodem modo scriptum sit,

Hei metuo lenonem ne quid suo suat capiti: solus hic meus, quem dico, ita habet:

Hei metuo lenonẽ, ne quid suat coss. suo capiti. qua e scriptura horum uerborum sententia, quae antea latuerat, facile comprehendi potest. Suere enim apud Latinos, ut & apud Graecos ῥάπτειν interdum ualet idem, quod, aliquid, quod alteri damnosum sit, struere ac machinari. cum igitur dixisset Antipho, se metuere, ne quid leno sueret, id est, ne quid dolose moliretur, addit, suo capiti: quorum uerborum ea uis est. quae quidem res ipsi lenoni uortat male, atque in ipsius caput recidat. Ita autem loqui solitos ueteres, exempla indicabunt. Demosthenes in Aeschinem:

σχινεμ: δοοι καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ πρόφειαν εἰς κεφαλήν.
Terentius Hecyra.

Aliquid tulisse comminiscentur mali.

Capiti atque aetati illorum morbus qui auctu' sit. *Coelius ad Ciceronem. Te ad IX. Kal. Iun. subrostrani, quod illorum capiti sit, dissiparant periisse.* *Cicero ipse, libro IIX. ad Atticum. Multa, inquã. mala cum dixisset: suo capiti, ut aiunt. quo quidem loco, quin ad hunc Terentianum Cicero respexerit, mihi dubium non est.*

123.

Do. Neque ego, neque tu.] *In eodem illo libro, hoc nõ a Dorione, sed a Phaedria dicitur: ut sit sensus. Neque ego quidquam efficere potui, neque tu poteris.*

123:

Fieri miserum, qui me dudum, ut dixti, adiurit comiter?] *Qui legebant, adiuuerit, non animaduertebant, uersum ὑπερκόλιον fieri. ut autem hic adiurit, pro adiuuerit, dictum est, sic apud Ennium, adiuro, pro, adiuuero.*

O Tite, si quid ego adiuro, curam ue leuasso. ubi uulgo perperam legitur, adiuto.

124:

Nam hanc conditionem si cui tulero extraneo.] *Ita est in antiquis omnibus. at alij fecerant, extrario, quam uocem ego quidem latinam non puto.*

127.

Huic mandes. qui te ad scopulum e tranquillo inferat.] *Nihil addidi, nihil detraxi, nihil immutaui:*

mutaui: sed, quod in meo uetere libro erat, quia sine ulla dubitatione uerum putabam, quam potui, fidelissime expressi.

Interea amici, quod polliciti sunt, dabunt.] *Hunc quoque locum e meo illo libro emendaui: cum in alios omnes, e glossemate aliquo, irrepsisset uox, argentum: quae ita deformabat uersum, ut ualde mirer, ne Goueanum quidem eam sustulisse.*

132.

curialis uernula est, qui me uocat.] *Hic mihi auxilio fuit uetus Venetus: nam in ceteris omnibus hae omnes uoces desiderabantur.*

133.

Sed hinc concedam in angiportum hunc proximum.] *Ita legendum esse, admonet Priscianus. & ita legitur in meo manu scripto, & in uno Antonianorum.*

Heus, quanta haec mea paupertas est, tamen] *Ita legendus est hic locus ex libro Petri Bembi, & ex libro Bernardini Lauretani.*

134.

In ius? enim uero si porro esse odiosi pergitis,] *Quid de illo, in ius, faciam, nescio. nam & uersum pede uno, quam par est, longiorem facit: & tamen neque repetitio illa inuenusta est, & legitur in omnibus antiquis libris.*

135.

Vel oculum exculpe. est, ubi uos ulciscar probe] *Ita emendat Bembus. in omnibus tamen anti-*

quis reperio, ut in impressis,
- est, ubi uos ulciscar, locus.

135.

Qui nominat me?] *Ita est in libro Lauretani, & in duobus Antonianis, melius, & magis ad antiquorum consuetudinem, quam, ut in alijs, Quis.*

- quid nunc obticuisti?] *In meo, & in uno Antonianorum, pro, obticuisti, legitur, obstupuisti.*

136.

Exsequias Chremeti, quibus est commodum ire, hem tempus est.] *Ita erat in duobus Antonianis. in alijs, iam tempus est: sed hoc uersus ratio repudiat.*

136.

Singillatim, qualis in istum fuerim?] *Ita correxi e meo libro, & ex illo Lauretani. nam in aliis erat, qualis in hunc fuerim: neque ita lepide, & contra rationem metri. Sigillatim, autem pro, singillatim, qui dicunt, errant.*

M. Anto-

M. ANTONII MVRETI

IN HECYRAM TERENTII

ARGVMENTVM.

PAMPHILVS, *Phidippi e Soſtrata uxore filius, Bacchidem meretricem deperibat. is cum aliquando noctu ad eam temulentus iret, in Philumenam, Lachetis, et Murrhinae filiam, incidit, eamq. in uia per uim cõpreſſit. atque ita effugit, ut neque ipſe eã, neque puella ipſum cognoſcere potuerit. in illa autem luctata etiam anulum ei detraxit, eumq. Bacchidi dono dedit. paullo poſt pater eum, tum ut a meretricio amore auerteret, tum ut praeſidium ſuae ſenectuti pararet, ad uxorem ducendam perpulit. contigit, ut ea ipſa uxor ei daretur, quam ipſe conſtuprauerat: gaudente admodum puellae matre, quae, quia ſola conſcia erat filiam e ſtupro grauidam eſſe, quamprimũ eam collocare properabat: ut, ſi forte poſt aliquot menſes parerret, nuptijs, quemadmodum ſaepe fit, obtegeretur ſtuprum. cecidit res longe, ac putabatur. etenim Pamphilus, qui inuitiſſimus adieciſſet animum ad rem uxoriam, quiq. auellere ſe derepente a Bacchidis amore non poſſet, ita dormijt cum uxore, ut eam ne attigerit quidem. Bacchis, quod, ea uiua numquam ſe uxorem ducturum, ſaepe ei promiſerat Pamphilus, non nullam ſibi ab eo factam iniuriam putans, multo ei minus, quam ſolebat, placida*

cida & obsequens esse coepit. eo factum est, ut Pamphilus ei se paullatim subduxerit, quamq. prius spernebat uxorem, eius mirificum quendam amorem animo conceperit. interea quiddam accidit, ut iter Pamphilo in Imbrum esset. profecto eo, Philumena, quae intumescere sibi uterum sentiret, cum aliorum, tum socrus in primis suae conspectum refugiebat: tandem cum in eo esset, ut celare uix posse amplius uideretur, sumpta occasione, per sacrificandi speciem, ad matrem se, unam omnium rerum conscium, confert. post dies compluſculos mittit Sostrata, qui eam accersèrent. respondetur, aegrotam esse. it, ut eam saltem uiseret. non admittitur. Phidippus accusare uxorem, et dicere, haec omnia illius culpa contingere. illa contra excusare se, & culpam deprecari: nullius se rei conscium esse, cur sua consuetudo nurui odiosa esse debeat. interea redit Pamphilus. atque ita sors tulit, ut quo die ipse Athenas appulit, eo ipso Philumena partu leuaretur. cum igitur, uidendi cupidus, (aegrotare enim acceperat, & ita amabat, ut qui uehementissime) subito ad eam ingressus esset, peperisse deprehendit. ibi eum Murrhina exeuntem prosecuta, lacrumans, obtestari coepit, quando ea res nihil ipsi nocitura esset; ne reciperet quidem uxorem, si ita uideretur: sed tamen ne famam illius proderet. ita se facturum recipit. cum igitur neque uellet uxorem recipere, neque rursum ueram afferret caussam: suspicati sunt senes, eum, Bacchidis adhuc amore impeditum, ea

de

de cauſſa ab uxore abhorrere. accerſitam itaque Bacchidem obiurgat Phidippus. ea, cum ſe illi purgaſſet, iubetur ad mulieres ingredi, & eis quoque illam ſuſpicionem adimere. ingreditur, anulum habens in digito, quem olim Philumenae ereptum, ſibi dederat Pamphilus. is anulus effecit, ut, uitiatam eſſe ab ipſo Pamphilo Philumenam, cognoſcereur. Laetus Pamphilus & uxorem, & filium recipit.

SCHOLIA

140.

Ita me di bene ament, haud propterea te rogo, ut] *Ita reperio in omnibus antiquis libris. Donatus tamen legit, amabunt: quod ſi recipias, aut delenda erit uox, te, aut non conſtabit uerſus.*

140:

Ah noli Parmeno] *Conſuetudinem hanc ineptorum hominum, qui flammam ardentem, ut dicitur, in ore potius, quam quidquam ſecreti, continerent, & tamen ſimulant, nolle ea, quae ſciunt, detegere, atque orari uolunt, feſtiuiſſime expreſſit Lucianus in conuiuio: cuius uerba, quoniam & leporis plena ſunt, & huic Terentij loco plane gemina, adſcribere non grauabor. Colloquuntur autem inter ſe Lucinus, et Philo: e quibus cũ Lucinus dixiſſet:* ἐγὼ δὲ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιοῦτον εἴποιμι. *Ita excipit Philo.* Θρύπτῃ ταῦτα ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' οὔτι γε σοὶ ἐμὲ

οὔλω

οὕτω ποιεῖν ἐχρῆν. ἀκριβῶς γιγνώσκων, πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι. καί μοι δοκεῖς, εἰ ἀπορήσειας τῶν ἀκουσομένων, κἂν πρὸς κίονά τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελθὼν ἐκχέαι πάντα σωρεύων ἅμυσί. εἰ γὰρ ἐθελήσω ἀπαλλάττεσθαι νῦν. ἆρ' ἐάσεις με ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλὰ κἄξεις καὶ παρακολουθήσεις, καὶ δεήσῃ. κἀγὼ τρύχομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ μέρει. καὶ, εἴ γ δοκεῖ, ἀπίωμεν, ἄλλα αὐτὰ πάσομένοι. σὺ δὲ μὴ λέγε Λυ. μηδὲν πρὸς ὀργήν, δι' ἡγήσομαι γάρ, ἐπεί περ οὕτω προθυμῇ. ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. Φι. εἰ μὴ παντάπασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκίνε, αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτό, καὶ φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ δεήσῃ.

144.

Aedepol nae nos aeque sumus omnes inuisae uiris.] *Duas uoces, inique, &, omnino, quae in alijs erant, eo sustuli, quod neque erant in ullo uetere libro, & corrumpebant uersum. huic autem querellae, qua utitur Sostrata, affinis est illa Creusae apud Euripidem Ione:*

Τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας,
Κ' ἂν ταῖς κακαῖσιν αἱ γαθαὶ μεμιγμέναι,
Μισούμεθ'. οὕτω δυσχερεῖς πεφύκαμεν.

146.

Quid ais? an uenit Pamphilus? uenit. Dijs gratiam habeo.] *Ita emendaui ex uno Antonianorum. nam, quo modo erat in ceteris, Dijs habeo gratias, uersus efficiebatur acatalecticus, quem catalecticum esse, ut ceteros, multo uerisimilius est.*

Omnibus

Omnibu' nobis ut res dant ſeſe, ita magni atque humiles ſumus.] *Eandem nimirum habent ſententiam uerſus illi, quos pronunciat Vlyſſes,* Οδυσ. σ. *etſi eos, qui philoſophantur, alio trahunt.*

Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

154.

Quod faciũdum fortaſſe. ſit poſtidea, hoc nunc ſi feceris.] *Ita eſt in quibuſdam uetcrum. alij, ignoratione antiquae uocis, ſecere, poſt, idem.*

156:

Iam aetate eâ ſum, ut non ſiet peccato mihi ignoſci aequom.] *Mihi peccato, ideſt, mihi ſi quid peccauerim. nam ut iuratus eſt, qui iurauit, ita peccatus, hoc quidem loco, qui peccauit, ideſt,* ὁ ἡμαρτηκώς. *ſimiliter locutus eſt Quinctilianus libro* VI. *Qui uero iudicem rapere, & in quem uellet habitum animi poſſet perducere, quo dicto, flendum, & irascendum eſſet, rarius fuit. ibi enim, quo dicto, ualet,* οὗ λέξαντος.

161:

- equidem plus hodie boni
Feci imprudens, quam ſciens, ante hunc diem numquam.] *Sententia Plautina ex Captiuis:*

- ſaepe iam in multis locis
Plus inſciens quis fecit, quam ſciens, boni.

M. An-

M. ANTONII MVRETI
DE METRIS TERENTIANIS.

TERENTII *uersus duorum generum sunt; inmbici, & trochaici. neque autem iambus in trochaicum, neque trochaeus in iambicum admittitur. Iambicus initio fiebat e solis iambis, ut,*

Quid hoc noui est? quid ira nunciat Deum?

& apud Terentium; si modo ita legendum est,

Amantium irae, amoris integratio est.

Terentianus ait, eos in tragoedys, propter nimiam ipsorum leuitatem culpari. ego tamen Graecos poetas saepe admodum usos reperio: ut Sophoclem,

πάλαι χωπηγετοῦνλα, καὶ μεῤῥούμενον.
ἔτ' ἔργον ἐστὶν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν.
οἵ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπιτνῶν, στρατηλαῖῶν.

& Aeschylum:

ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενὴ θεόν.
ἅπας δὲ πραχὺς, ὅς τις ἂν νέον κρατῇ.

& Euripidem:

ἐκεῖθέν εἰμι. παῖς ἔτ' ἦσ' ἀπωλόμην.
ὄλωλεν, ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.

Postea admissus est alternis spondeus, & omnes pedes, qui illi temporibus sunt aequales: in quibus est & proceleumaticus. tribrachys etiam, quod iambo temporibus par est, recipitur. creticus, quamuis uno tempore longior, tamen ipse quoque receptus est.

Iambici

Iambici integri, id est, ἀκαταλήκτικοῦ, semper ultimus pes est iambus. nam claudi uersus, id est σκάζοντες, an in Plauto sint, alio loco uiderimus: in Terentio quidem non sunt. ne in Graecis quidem aut comicis, aut tragicis usquam: itaque qui locum illum ex Aeschylo ita scripserunt,

ἵν' οὔτε φωνὴν, οὔτέ του βροτῶν μορφήν,

& illum, & alios plurimos, dum corrigere uolunt, deprauarunt. recte enim erat in Aldinis:

ἵν' οὔτε φωνὴν, οὔτέ του μορφὴν βροτῶν.

Vltimet igitur semper iambus est. ceteris locis magna libertas. non tantum enim iambus, & tribrachys, uerum & spondeus, & omnes spondeo temporibus pares quolibet alio loco, a latinis quidem comicis, tragicisq. ueteribus, sine ullo discrimine ponuntur. creticum & proceleumaticum raro quidem, sed non numquam tamen inuenias. iambicorum autem haec fere discrimina sunt. dimeter catalecticus:

Date. mox ego huc reuertar.

dimeter acatalecticus:

Verebar, quorsum euaderet.

trimeter acatalecticus:

Poeta cum primũ animum ad scribendũ appulit.

tetrameter, siue quadratus catalecticus:

Satĩ pol proterue me Syri promissa huc induxerũt.

tetrameter, siue quadratus acatalecticus:

Nihil est. triũpho, si licet me latere tecto abscedere.

tetrameter, siue quadratus hypercatalecticus:

Atque eius amicam subagitare: uel here in uino

quam

quam immodestus. qui pentametros iambicos faciunt, nugantur. itaque hic quoque locus in Aeschylo deprauatus:

ξυντοῖσι κλέψας ὥπασεν, τοῖσδ'

erat enim recte in Aldinis:

ξυντοῖσι κλέψας ὥπασεν. τοῖσδε τοι.

Trochaicorum apud Terentium haec fere ratio. trocheus quolibet loco ponitur: ut in iambico iambus. praeter iambum, proceleumaticum, creticum admittuntur ydē omnes pedes, qui in iābicū. trochaicis autē utitur fere octonarijs, siue quadratis catalecticis:

Quidquid ego huius feci, tibi prospexi, & stultitiae tuae.

Vbi te uidi animo esse omisso, & suauia in praesentia

Quae essent, prima habere, neque contulere in longitudinem,

Cepi rationem, ut neque egeres, neque ut haec posses perdere.

interdū autem apud hunc poetam ultima praecedentis uersus syllaba principiū est insequentis. atque ita de Terentij uersibus breuiter a nobis disputatum sit.

FINIS.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

REST. LIBRO ANTICO
Cav. Giovanni Di Giacomo
Tel. 71550 - PESCARA
1975